

Hồi Ký: Lời Hứa 5 Năm

Contents

Hồi Ký: Lời Hứa 5 Năm	3
1. Chap 1: Cậu Bé Sơ Sinh 2kg2.	3
2. Chap 2: Nổ Lực Và Kiên Trì.	4
3. Chap 3: Cuộc Gặp Gỡ Và Lời Hứa 5 Năm	5
4. Chap 3: Tiếp Theo	7
5. Chap 4: Chuyển Trường, Bạn Bè Và Cô Bạn Thân Xinh Đẹp	8
6. Chap 4: Tiếp Theo	9
7. Chap 5: Ăn Cắp	10
8. Chap 6: Sự Thật Và Buổi Tiệc Sinh Nhật Đáng Nhớ	11
9. Chap 6: Tiếp Theo	12
10. Chap 7: Nhà Mới	14
11. Chap 8: Những Trò Nghịch Và Nụ Hôn Đầu Tiên...	15
12. Chap 8: Tiếp Theo	16
13. Chap 9: Mún Người Ta Không Biết Trừ Khi Mình Đừng Làm	18
14. Chap 10: Tết Dương Lịch	19
15. Chap 10: Tiếp Theo	21
16. Chap 10: Tiếp Theo	23
17. Chap 11: Hot Girl Làm Quen	24
18. Chap 11: Tiếp Theo	25
19. Chap 12: Ánh Mắt Và Niềm Tin	27
20. Chap 12 : Tiếp Theo	28
21. Chap 12 : Tiếp Theo	29
22. Chap 13: Cuộc Chơi Không Hẹn Trước (lấy Tiêu Đề Của Nhà Văn Bùi Chí Vinh Hehe)	30
23. Chap 13: Cuộc Chơi Không Hẹn Trước (Tiếp Theo)	31
24. Chap 14: Thêm Một Người Bạn Bớt Một Kẻ Thù	32
25. Chap 14: Tiếp Theo	33
26. Chap 15: Bữa Cơm Cuối Năm	34
27. Chap 15: Tiếp Theo	36
28. Chap 16 : Về Nhà Chơi Tết	37
29. Chap 17: Dám Khoe “gấu” Với Bạn Trai Chị Àh?	39
30. Ngoại Truyện: Quá Khứ...	40
31. Chap 18: Mặc Cầm	41
32. Chap 19: Đụng Độ Trường Chuyên Ntmk	41
33. Chap 19: Tiếp Theo	43
34. Chap 20: Tây Sơn Đệ Nhất Cao Thủ	44
35. Chap 20: Tiếp Theo	45
36. Chap 21: 8 Tháng 3: Mình Giận Nhau Đi	46
37. Chap 21: Tiếp Theo	48
38. Chap 22: 26-3 Và “người Xưa” Trở Lại.	49
39. Chap 23: 26-3 Và Những Kẻ Phá Hoại	50
40. Chap 24: Đánh Nhau Tao Không Ngán	52
41. Chap 24: Tiếp Theo	53

42. Chap 25: Tạm Biệt Bạn Bè	55
43. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 1: “chào Tp Hồ Chí Minh, Tôi Đến Rồi Đây”	56
44. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 2: Mới Và Lại	57
45. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 3: Trường Mới Và Bạn Mới	58
46. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 4: Công Việc Đầu Tiên	59
47. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 5: Công Việc Thứ Hai	61
48. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 6: “hot Boy” Và “bà Chủ Nhỏ”	63
49. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 7: “khẳng Định Chủ Quyền”	64
50. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 8: Đòn Tấn Công Bất Ngờ Và Cuộc Điện Thoại Của Mẹ “cứu Nguy”	66
51. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 9: “nghề” Mới	68
52. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 9: Tiếp Theo	69
53. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 10: Tiền...	71
54. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 11: Đại Ca Boxing	71
55. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 11: Đại Ca Boxing Phong Đầu Bạc	73
56. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 12: Thắng Được Gì? Và Thua Được Gì?	74
57. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 12: Thắng Anh Được Danh Và Thua Tôi Được Người Anh Tốt	75
58. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Ngoại Truyện.	76
59. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 13: Cười Nhiều Phải Đẹp Hơn Không...	77
60. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 14: Đôi Mắt Buồn...	78
61. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 15: Cánh Chim K Muốn Bay Ra Biển Nữa	80
62. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 16: Khởi Đầu Bi Kịch	81
63. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 17: Lần Đầu Tiên Nổi Giận	82
64. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 18: Cây Cao Bóng Cả...	84
65. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 19: 20-11 Và “tôi Không Thích Con Gái...”	86
66. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 20 : Âm Mưu Đê Tiện Và Mặt Nạ “tề Thiên”	89
67. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 20: Tiếp Theo	91
68. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 21: Âu Cũng Là Duyên Số Mà Thôi...	92
69. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 22: Hãy Từ Bỏ Khi Có Thể, Đừng Cố Chấp Sẻ Bi Thương.	95
70. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 23: Noel Và 4 Món Quà	97
71. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thắng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 1: Đi Bụi	100
72. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thắng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 2: Hạnh Phúc Nhỏ Nhoi	101
73. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thắng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 3: Anh Sẽ Bảo Vệ Em...	102
74. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thắng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 4: Ly Biệt...	103
75. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thắng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 5: Thời Gian 6 Năm Sau...mọi Chuyện Đã Khác Rồi...	106
76. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thắng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 6: “ngộ”	108
77. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thắng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 7: Tìm Em	110
78. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thắng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 8: Làm Cha	112
79. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thắng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 9: “lá Chấn”	113
80. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thắng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 10: Gia Nhập Hội “quách Gia”	115
81. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 24: Quách Gia Và Trịnh Gia	116
82. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 25: Kỳ Nghỉ Tết Dương Lịch.	118
83. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 26 : Thử Và Thật	121
84. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 27: Phú Anh “tay Đua Thần Thánh”	123
85. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 28: Đồng Nghiệp	125
86. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 29: Khoảng Lặng Trước Bão Tố	127
87. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 30: Vết Nứt Tình Yêu	129

88. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 31: Kẹo Bòn Bòn K Ngọt Ngào Như Ngày Xưa Khi Xuất Hiện	131
89. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 32: Quyết Định Sai Lầm	132
90. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 33: Viếng Thăm Tiểu Thư “quách Gia”	133
91. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 34 : Em Đã Sẵn Sàng	135
92. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 35: Lần Thứ Hai Nổi Giận.	137
93. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 36: “anh Đi Đi, Đừng Về Đây Nữa..” . .	139
94. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 37: Đk Bị Úp	140
95. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 38: Trịnh Gia Tấn Công Và Sự Xuất Hiện Bất Ngờ	142
96. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 39: Sự Ảnh Hưởng Của Ông Lão	143
97. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 40: Cuộc Gọi Từ Quê Nhà	144
98. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 41: Đấu Võ Chợ Đen	146
99. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 41 : Tiếp Theo	148
100. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 42: Tình Yêu Đã Mất...	149
101. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 43 : “tay Trong Cướp Hàng...”	152
102. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 44 : Trận Chiến Cuối Cùng “khởi Phát” Bọc Lộ	154
103. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 44 : Tiếp Theo	156
104. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 44 : Tiếp Theo	157
105. Ngoại Truyện: 4 Tờ Giấy Của Cô Bạn Thân Xinh Đẹp...	158
106. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 45: Sự Thật Sáng Tỏ Và Cái Chết Của Sơn	160
107. Ngoại Truyện: Những Người Còn Lại	161
108. End : 7 Năm Trc	161

Hồi Ký: Lời Hứa 5 Năm

Giới thiệu

Chào các bạn, hôm nay mình viết 1 hồi ký về 1 người bạn đó là Sơn, 1 người anh em, 1 người từ lúc sinh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoi-ky-loi-hua-5-nam>

1. Chap 1: Cậu Bé Sơ Sinh 2kg2.

Năm 198x. Tại một bệnh viện ở tỉnh miền tây, một cậu bé ra đời do sinh thiếu tháng nên nặng 2kg2. Cậu bé dc đặt tên là Nguyễn Hoàng Sơn (nhân vật chính của chúng ta đây các bạn). Do sinh thiếu tháng nên cơ thể Sơn rất yếu hay bệnh hay đau, cha mẹ đã cố gắng chạy chữa nhưng vẫn k có gì khả quan. Những ngày tháng đầu đời Sơn lun gắn mình vs giường bệnh. Hầu như tháng nào Sơn cũng phải vào đây đóng góp cho BV xây dựng và nuôi các Bs y tá ở đây (hehe)

Năm lên 6 tuổi cơ thể Sơn nhỏ bé như đứa bé 4 tuổi. Vào lớp 1 các bạn Sơn thấy vậy nên thường bắt nạt, hắt hủi, cô lập.... làm cho Sơn mắc phải bệnh trầm cảm (hay còn gọi là tự kỉ, K biết may mắn hay sao mà từ lúc đó Sơn đã có thể trí nhớ khá tốt) ba mẹ lại phải chạy khắp nơi nghe nói ở đâu có thầy chữa bệnh hay cũng đến xin chữa trị nhưng vẫn tốn công. Thế rồi việc học của Sơn bị gián đoạn 1 năm (đúp lv 1)

Một hôm. Nghe ở huyện MX (gần cầu Mỹ thanh 1) có 1 ông thầy thuốc ng Hoa có tiếng “mát tay” nên mẹ Sơn xuống tìm xin thầy chữa trị, ông thầy này rất cổ hủ chỉ chữa bệnh cho ng Hoa. Mai mắn mẹ Sơn cũng là ng Hoa nên 2 mẹ con mạo muội tới tìm.

Đến nơi Sơn thấy đây là 1 ngôi nhà cổ kính kiểu như 1 ngôi chùa nhỏ, mái ngói đỏ lốt gạch tào. Có khu vườn khá rộng. Đón chúng tôi là 1 Bà lão(BL) rất phúc hậu và hiền từ.

Mẹ S: chào chị. Xin cho hỏi thầy Hai có nhà k ăh?

BL: Có. Ông đang ngoài vườn có việc. Chị tới đây có chuyện gì k?

Mẹ S: Dạ, k giấu gì chị cháu nhà tôi bệnh đau từ nhỏ nay mắc thêm bệnh trầm cảm chữa trị nhiều nơi nhưng đều k khỏi. Nay tôi tìm tới đây mong dc thầy Hai chữa dùm. Tôi đội ơn Ông bà nhiều lắm.

BL: Uhm, tôi hiểu. Mà t cũng k biết ông chữa k nữa. Nhìn đứa bé trong sáng dạ nhỉ?

BL nhìn Sơn và nói. Một lúc Sơn chạy ra vườn tìm j chơi thì thấy 1 ông lão (ÔL) cao lớn, da dẻ hồng hào đang đi 1 bài quyền gì đó mà Sơn cứ chăm chú nhìn theo k rời mắt. Khi hết bài quyền ÔL liền nhìn nó và nói.

ÔL: cháu là ai? Đến đây có v gì?

Sơn : Dạ, cháu theo mẹ tới đây để chữa bệnh ăh.

ÔL : cháu là người Hoa àh? Chỉ là ng Hoa ta mới chữa thôi. Còn lại thì về đi.

Sơn : Dạ ông ngoại cháu là ng Hoa gốc ăh.

ÔL: Vậy ăh. Thế cháu thấy bài quyền ta đi thế nào?

Sơn : Dạ. Cháu k biết nó thế nào nhưng cháu có thể đi lại những gì thấy dc ăh.

ÔL: đâu, đi thử lại ta coi nào.

Sơn liền múa lại bài quyền khi nãy mà nó thấy và ông lão cũng ngạc nhiên quan sát. Kết thúc bài quyền ông lão liền hỏi nó.

ÔL: cháu thực sự chỉ nhìn 1 lần ăh?

Sơn : Dạ. Đây là lần đầu tiên cháu đến đây ăh.

ÔL: khá khá. Tốt lắm. Vào nhà đi cháu.

Nói xong 2 ng đi vào trong nhà. ÔL thay đồ ra và bắt mạch cho Sơn (năm 199x mà làm j y học tiên tiến dc chứ). Bắt mạch xong ÔL liền nói.

ÔL : Thể trạng cháu rất kém vì mắc bệnh đã lâu nên việc chữa trị phải lâu dài. Có lẽ phải ở đây lâu đó nhưng ta sẽ cố gắng chữa cho cháu. Yên tâm đi.

Mẹ Sơn nghe thế cảm ơn rồi rít rời từ biệt gđ ÔL về quê bán hết nhà cửa rồi về gần nhà ÔL mua đất cất nhà để tiện chữa trị cho Sơn. Thế mới biết cha mẹ thương con như thế nào.

2. Chap 2: Nỗ Lực Và Kiên Trì.

Từ đó Sơn dc ÔL chữa trị bằng phương pháp châm cứu (kiểm hiệp gọi là Đả thông kinh mạch) và những thang thuốc bắc đen và đắng. Mẹ Sơn thì phải wa nhà ÔL phụ việc những lúc rảnh rỗi, cha thì aj thuê gì làm nấy vì mới dọn đến đây. Dc cái cha mẹ Sơn hiền lành nên rất dc lòng mọi người. Sơn thì ngoan ngoãn lễ

phép vs mọi ng lắm. Dần dần nó k còn mặc cảm vs mọi ng xung quanh nữa đó cũng là nhờ Bà Lão khuyên bảo nó.

“Nói sơ về ÔL và BL nhé. 2 ông bà thời điểm đó cũng 59 60 tuổi rồi nhưng nhìn rất trẻ. ÔL thì người khỏe khoắn cao ráo, mắt sáng tinh anh (dân tập võ mà), BL thì da trắng, gương mặt phúc hậu như bồ tát vậy, bà hiền và rất tâm lý nhé, sức khỏe thì bà hơi yếu (do bệnh lâu năm) làm công việc chút phải nghỉ ngơi nên mẹ Sơn phải wa phụ. 2 Ông bà sống hạnh phúc lắm, con cái thì chưa bjo nghe nhắc j cả”

Sơn bắt đầu được ÔL cho tập luyện thể lực để nâng cao sức khỏe. Khoảng 3 4 tháng thì có tiến triển ngay. Sơn k còn đau ốm vặt nữa, có da có thịt hơn trc và cũng cao hơn. Đầu năm nhập học lại nhờ tiếng ÔL mà Sơn dc nhận vào trường cấp 1 gần đó. Buổi sáng đi học, buổi chiều wa nhà ông lão phụ việc và điều trị. Cha mẹ Sơn cũng dành dụm dc 1 ít tiền mua 1mảnh ruộng nhỏ để canh tác. Nên cha Sơn cũng k còn làm thuê làm mướn nữa.

Khj thể trạng Sơn tốt hơn thì ÔL bắt đầu tập võ cho Sơn.

ÔL: tập võ là để rèn luyện sức khỏe, để nâng cao thể lực chứ k phải để đánh nhau (câu này wen wen nhỉ). Nên ch j tránh dc con hay tránh chỉ dùng vũ lực khi mà k còn tránh dc nữa thôi. Nếu con sử dụng võ vào mục đích đen tối thì nó sẽ đưa con đến kết cuộc bi thảm mà thôi. Ta sẽ truyền cho con tất cả võ học mà ta bít hy vọng con sẽ dùng nó có ích cho đời (mình chỉ đoán thể thôi nên có lẽ k đúng nguyên văn mà thường thì Sự phụ nào cũng nói vậy cả)

Do có trí nhớ tốt và được ÔL ” dẫn thông kinh mạch” nên Sơn học rất nhanh và tiến bộ rõ rệt, Sơn có phản xạ thần kinh rất tốt, chính đến Ông còn bất ngờ nữa. Sơn có hỏi ÔL đây là võ j thì Ông chỉ nói là do ÔL tự tìm hiểu và kinh nghiệm của mình thôi nên k môn k phái. (Trong nhà ông có 1 tấm hình ông mặc 1 bộ đồng trắng tay cầm 1 cây cờ có chữ Hoa nên Sơn k bít đó là j)

Cứ thể thời gian trôi dần Sơn đã lên lớp 9 rồi. ÔL gọi Sơn và nói:

ÔL : Con đã ở đây vs ta được 9 năm ta đã truyền dạy hết cho con Võ học của ta. Bây giờ còn 1 tuyệt kĩ nữa ta sẽ cho con thấy, sát chiêu này có thể gây chết một con gấu trưởng thành đấy, Sát chiêu này mạnh nhất khi con sử dụng còn tùy vào.... à mà thôi đến lúc thì sẽ tự hiểu. Con còn nhỏ chưa bít ch đó làm j.

Nói xong ÔL tới gần 1 thân cây to, ông múa 1 đường quyền tập trung vận “khí” ông thu hết “nội công” vào nắm đấm, ông phát quyền vào thân cây. Lúc này phía sau thân cây vỏ cây bung ra vỡ tung nhưng mặt trc thì k sao cả (chiêu này giống Thông Bội Quyền trong chuyện Hoàng Phi Hồng đấy chỉ khác là 1 dùng chưởng 1 dùng đấm). Sơn thấy thích lắm

ÔL : Đòn này đánh thẳng vào bên trong của mục tiêu nên gây sát thương nặng nếu k vào lúc nguy cấp thì k được sử dụng nhé.

Sơn : Dạ. Thưa thầy con sẽ ghi nhớ điều này ạh.

ÔL : Mai con quay lại đánh thử vs ta 1 trận để xem 9 năm wa con học dc những gì có phụ lòng của ta k.

Sơn : Dạ k dc đâu. Con k dám đâu ạh.

ÔL : Vài ngày nữa ta phải về quê hương giải quyết một số chuyện nên k còn ở đây nữa. Con hỉu k?

Sơn : Dạ con hỉu rồi thưa thầy.

Ngày hôm sau. Sơn trở lại nhà ÔL và đánh vs ông một trận, và bất ngờ hơn là Sơn thắng.

ÔL : Con chính là 1 kì tài võ học hahaha

3. Chap 3: Cuộc Gặp Gỡ Và Lời Hứa 5 Năm

Ông bà đi rồi nhưng Sơn vẫn wa đó tập luyện và chăm sóc vườn cây của ông. Bạn bè cùng xóm rủ Sơn đi chơi đá banh, câu cá, tắm sông.... và k thiếu những trận đánh nhau vs các trẻ trâu sớm khác. Tất nhiên Sơn là đại ca tụi nhóc rồi. Mỗi lần đánh nhau bị mắng vốn Cha mẹ Sơn cũng phạt Sơn và khuyên bảo này nọ

nhưng vẫn thế. Có lẽ vì tâm lý còn trẻ nên ngang bướng lắm nên cha mẹ cũng k làm j dc. (sừu nhi chính cmn hiệu)

Sắp vào năm lớp 10, do thiếu sách nên Sơn phải đi lên Tỉnh mua (sách Sơn học là do BL xin những ng xung quanh or khách đến chữa bệnh cho Sơn học nhà Sơn nghèo mà). Lần đầu tiên lên tỉnh Sơn rất bỡ ngỡ như 1 thằng nhà quê chính gốc lun. Lớ nga lớ ngớ nhưng cũng dần dần thích nghi dc. Tìm đến một nhà sách Sơn vào tìm cuốn sách Vật lý 10 còn thiếu. Với tay lấy cuốn sách thì chạm vào 1 bàn tay khác mềm mại, giật mình Sơn nhìn lại đó là 1 cô bé trạc tuổi nó (vì cùng chọn sách lớp 10 mà) nhìn con bé có vẻ ái ngại.

Sơn: Xin lỗi. Mình k cố ý.

Gái : Uhm bạn k cố ý nhưng cố tình phải k? - Vừa nói Gái vừa nheo mắt.

Sơn: K K. Mình k cố ý thật mà.... - vừa nói nó vừa đỏ mặt cúi xuống. (Võ công đầy mình mà rục rề trc mặt 1 đứa con gái đấy).

Gái : Thôi đi. Tôi biết mấy ng cố tình mà thấy con Gái là kím cách làm quen mà. Tôi bít con trai mấy ng mà. Hứ. - Vừa nói vừa cười nhí nha nhí nhảnh.

Trc thái độ và lời nói cũng cô Gái thì Sơn càng bối rối hơn tay chân run rẩy. (Trên đời này thứ vô lợi hại nhất là Võ mềm hehe).

Gái: Bạn mún mua sách này àh?

Nhìn thấy điệu bộ của Sơn thế Gái đành lái wa ch kác để giải tỏa không khí cho kẻ vừa mang tới “sàm sỡ”.

Sơn: Uhm. Mình thiếu cuốn sách này nên mình phải tìm lên tận đây để mua. - Vừa nói vừa cúi mặt k dám nhìn cô Gái đối diện.

Gái : Bạn ở huyện lên àh? Hèn gì...

Sơn : Thế còn bạn ở đâu? Ở tỉnh hay huyện vậy?Lấy lại dc chút bình tĩnh Sơn cũng bắt ch vs cô Gái.

Gái : Mình ở tp HCM xuống thăm bà con, đi dạo lang thang đến đây để ngta “sàm sỡ” hìhìjc

Sơn : Tui k có àh, t k cố ý àh, tui tui.... - Sơn tái mặt đi nhìn cô gái đang kết tội mình.

Gái : Hihi. Mình đùa thôi mà làm j mà sợ thế.- Cô gái đưa mắt nhìn và nụ cười trên miệng vs bộ dạng rất đáng yêu.

Gái : Còn 1 cuốn àh, thôi bạn mua đi mình về trên đó mình mua sau cũng dc.

Sơn: Uhm. Cám ơn bạn.

Như dc cái phao giải cứu khỏi chết đuối Sơn gật đầu lia lịa. Cô gái cũng phì cười rồi quay lưng rồi tìm sách kác. Sơn thở phào cũng ra quây thu ngân trả tiền... nhưng giá cuốn sách lá 12ngàn mà Sơn có 10ngàn thôi. Nên đành gửi lại lần sau lên mua. Chán nản định quay về thì có 1 tiếng nói từ phía sau vang lên, tiếng nói mà cách đây 10p kết tội Sơn ” sàm sỡ”.

Gái : Bạn ơi chờ mình chút.

Sơn quay lại thì thấy cô Gái chìa ra quyển sách Vật lý 10 cho Sơn.

Gái i: tặng bạn nè.

Sơn : Ô, sao bạn tặng mình, mình đâu quen bít j đâu?

Gái: Nắm tay ng ta mà nói k quen àh?

Một lần nữa Sơn lại đỏ mặt cúi xuống (nhát gái ghê)

Gái : Bạn k đủ tiền phải k?

Sơn : Mình thiếu 2k nên k mua dc...

Gái : Đáng lẽ bạn đủ mà bạn mua bánh xôi cho bà lão ăn xin nên k đủ tiền mau sách phải k?- Gái vừa nói vừa nheo mắt nhìn Sơn.

Sơn giật mình ” quái lạ, sao nó biết, nó theo dõi mình àh, con gái đúng ghê thật”

Sơn : Uhm. Nhưng mình k thể nhận k thể này dc đâu. Bạn cho mình thúu lại 2k nhé. Có dịp mình trả lại.
- Sơn nói vs giọng thành khẩn nhất.

Gái : Bạn bít mình ở đâu mà trả? Bạn dẫn mình uống nc là dc rồi hì hì.

Sơn: ờ dc thôi.

Hai đứa cùng nhau vào 1 quán nc (quán bán đá bào gần trường p1) gần đó kêu 2 ly đá bào. Con gái ăn mạnh thấy sợ lun vừa hết 1ly gọi thêm ly đá đậu cũng chén sạch rồi dòm dòm mấy cây kẹo, hiểu ý mình mua thêm 4cây kẹo 3cây kẹo tròn tròn 1cây kẹo mút cho Gái. Gái thật công bằng lấy 3 cây kẹo tròn tròn đưa 1 mình 1 cây kẹo mút... rồi nhìn S vs vẻ mặt đáng yêu nhất, Sơn đỏ mặt bối rối tới nổi lột vỏ kẹo k ra... (nhất gái vô đối)

4. Chap 3: Tiếp Theo

Bống gái nói

Gái : Mình chưa bít tên bạn đó mà mình bít biệt danh của bạn đó.

Sơn : biệt danh j?

Gái: SÂM SỔ hihi

Sơn : Ặc ặc...mình tên là....

Bống lúc này 1 tiếng nói thật lớn khiến tất cả way lại nhìn

- Đánh chết mẹ nó cho tao cái tội bao đồng... từ miệng 1 thanh niên xăm trổ. Thì thấy 1 ng đàn ông mặc áo trắng đồng thùng đi giày tây đang bị 2 thằng cô hồn đánh đấm túi bụi... lúc này k aj dám vào can ngăn thì bống 1 ng đàn ông trung niên chạy vào can thì bị tên xăm trổ kéo ra và đập mạnh vào bụng. Thấy ng đàn ông ngã Sơn vội chạy lại đỡ lúc chưa chạm đất. (Lúc này Sơn cao 1m62 nặng 53 54kg rồi nhé do tập thể lực vs tập quyền nên đã phát triển cơ thể bth, phải nói có tý ngoại hình)

Sơn : Mấy anh kia làm j đánh người ta vậy?

TNXT: k phải ch của mày thằng nhóc.

Rồi tung chân đá Sơn, nhanh như cắt Sơn né dc vòng lại tung 1 cú đấm vào mặt TNXT té lăn ra đường. 2 thằng cô hồn kia thấy thế bỏ ng đàn ông ra lao vào đánh Sơn, cũng như tên kia 2 ng này do vẩn kia đang xông vào. Lúc này 1ng nữa từ đâu chạy đến vùng mã tấu chém lên từ phía sau Sơn. Lúc này Gái la lên

Gái : Coi chừng phía sau kia.

Sơn quay lại thì thấy mã tấu đã vung tới, vs phản xạ thần kinh Sơn né và đá 1 cú trúng tay tên đó văng cây mã tấu đi. Bồi thêm 1 cú móc vào cằm thanh niên kia K.O. lun. TNXT chạy lại nhặt cây Mã tấu lao vào chém Gái gần đó

- Dm. Mày nhieu ch hả con quỷ cái.

Lúc này mặt Gái tái đi, tay ôm đầu (chắc bảo vệ nhan sắc) chịu đòn. Thì 1 bóng đen lao đến ôm lấy Gái đó là Sơn. 1 nhát Mã tấu vung xuống lưng Sơn, Sơn thấy đau nhói ở phía sau. Máu đã đổ trên lưng 1 thằng nhóc 16 tuổi. Lúc này mn xung quanh như bùng tĩnh 4 5 ng đàn ông xe ôm có, bốc vác có, đi đường có... cầm bất cứ thứ j ném vào TNXT, trúng đòn đau, TNXT dù cầm mã tấu nhưng k dám xông vào đám đông đang phẫn nộ. Lúc này các anh CA vừa đến quặt ngã mấy tên côn đồ. Lúc này ng đàn ông bị đánh chạy lại chỗ Sơn mọi người cũng xúm lại xem sao (tỏ mò là tính cách của ng).

CLS : Cháu có sao k? Chú là luật sư bảo vệ quyền lợi cho bà con nông dân nên bị ngta thuê côn đồ đánh chúng cũng may có cháu giúp.

Sơn : Dạ k có j đâu chú. Ch phải làm mà. - Vừa nói mặt Sơn tái nhợt dần do mất máu wá nhieu.

Gái : Đừng nói j nữa mau đưa đến Bv bằng bó đi.- Gái vừa nói vừa khóc.

Đám đông vội vã đưa Sơn lên xe tức tốc đi BV. Gái khóc nhìn theo nhưng bị 1 ng đàn ông giữ lại (chắc ng nhà cô gái). Lúc này 1 ng chạy đến (ng chở Sơn lên tỉnh mua sách)

Chú S: trời ơi thằng nhóc mà làm sao vậy? Sao ra nông nỗi này?

- Thôi đưa nó nhanh lên Bv bằng bó nào, nó vừa làm 1v mà cả đến ng đàn ông như tui tui còn k dám làm nữa đó... một ng đàn ông gần đó lên tiếng.

Được đưa lên BV sau khi may vết thương bằng bó xong (CLS trả tiền thuốc nhá) chiều Sơn có thể về nhà rồi. Chú S chở Sơn vòng lại Nhà Sách hy vọng gặp dc Gái 1 lần nữa. Đến nơi tìm kiếm nhưng k thấy Gái đâu cả. Buồn bã way đi thì bỗng có tiếng gọi.

CBH : Em này. Phải hồi sáng e đi vs 1 cô bé k?

Sơn : Dạ e đang tìm cô bé đó nè chị.

CBH : Cô bé đi rồi nhưng cô bé có gửi cái này cho e nè.- Nói xong CBH đưa e quyển sách Vật lý 10, 1 cây kẹo bòn bon, 1 lá thư.

” Bạn đọc lá thư này thì mình về tp HCM rồi. Bạn đừng cảm lắm và bạn đã cứu mình nữa. Mình rất muốn nói lời cảm ơn trực tiếp tới bạn mà k dc... mình phải về vs gđ. Mình buồn lắm, bạn là ctra đầu tiên cầm tay mình và ôm mình (lúc đó nhất chém). Hứ đã nắm tay còn ôm ngta nữa. Đồ Sàm sỡ. Tui là con gái đó làm thế tui xấu hổ lắm... hichjc. Nhờ bạn mà mình cũng tìm hướng đi cho mình rồi. Mình sẽ học và làm luật sư đó. Mà k biết mình có bị đánh như ng kia k? Hichjc. Bạn có thể làm vệ sĩ bảo vệ mình k? Bảo vệ mình suốt đời lun áh. Hjhj. Jò mình vs bạn xa nhau rồi k biết còn gặp lại k nữa? Hichjc. Nhưng mình tin mình sẽ gặp lại lúc đó bạn phải ở bên mình và bảo vệ mình nhé hjhj. 5 NĂM SAU ĐÓ LÀ THỜI HẠN MÌNH VÀ BẠN ĐÁNH CUỘC NHÉ.

KẸO BÒN BON”

5. Chap 4: Chuyển Trường, Bạn Bè Và Cô Bạn Thân Xinh Đẹp

Vội gấp bức thư Sơn lặng lẽ đi về nhà. Trong lòng khá nhiều suy nghĩ và Sơn đã quyết định đặt cược vào lời hẹn ước 5 năm này.

Thời gian trôi wa nhanh. Vết sẹo trên lưng còn là minh chứng cho cuộc hẹn 5 năm này. (hồi đó may chỉ bthường k phải may bằng chỉ thắm mỹ như bjo nên vết sẹo để lại rất rõ ràng). Học hết lớp 11 tại trường huyện vì mún Sơn học ở trường tốt hơn nên xha mẹ quyết định cho Sơn lên học ở trường tỉnh để sau này thi ĐH nữa. Rồi nhờ bà con cô bác ng wen cũng chuyển dc Sơn lên trường HD của tỉnh. Cha mẹ phải ở lại quê làm ruộng và coi nhà cửa cho Ông Bà nên k theo Sơn dc (Sơn thừa hưởng tính cách sống tình cảm từ cha mẹ). Sơn phải ở cùng vs ng Bà cô trên đó. Trc khi đi cha mẹ dặn dò này nọ đủ thứ cả. Nhưng cha mẹ cũng yên tâm vì Sơn từ lúc bị thương đã tỏ ra chín chắn(cha mẹ nói nghe 2 3 gái nói nghe 10, đại gái ghê). Rồi S lên xe theo ng chú để lên tỉnh. Lâu rồi k lên đây. S bảo chú chạy wa nhà sách htrc để hy vọng thấy dc ng con Gái kia....

Tới nơi ở S chào chú rồi vào nhà Bà cô. Bà cô sống 1 mình và có nhận nuôi 3 đứa trẻ cơ nhỡ sáng tui nó đi học chịu đi bán vé số phụ Bà cô. Tui nó rất ngoan. Nên cả nhà vui vẻ lắm.

Ngày nhập học. Sơn dc vào lớp 12a5 bước vào trường Sơn k khỏi ngỡ ngàng trc ngôi trường này. So vs trường dưới Huyện to hơn nhiều, có sân bóng chuyền, sân cầu lông... Sơn cũng nhanh chóng lấy dc bình tĩnh tìm đến lớp mình. Khi bước vào tui bạn trong lớp nhìn Sơn vs cặp mắt e dè như sinh vật lạ từ đâu tới, cũng phải thôi. Sơn mặc áo cũ từ năm lớp 11 mà, áo được maj vs loại vải thường nó đã ngả màu vàng vàng quần xanh thì cũng sờn cả rồi, đôi giày đen xì đã 2 năm sử dụng, cái cặp thì cũng đã cũ, dây kéo k còn sử dụng dc (vì tiền cha mẹ Sơn nhờ cậy ng ta đưa Sơn vào đây cả rồi nên k có tiền mua đồ mới cho Sơn). Sơn cũng wen rồi từ từ đi tới bàn cuối ngồi 1 mình. Trống trường vang lên tất cả hs vào lớp, lớp Sơn có 40hs chia làm 4 tổ. Rồi thầy chủ nhiệm bước vào. Thầy tầm 35 tuổi dạy môn toán. Cả lớp đứng dậy chào thầy rồi thầy phân công chức vụ lớp trưởng là 1 bạn nam tên Hải, cao và to con lắm (lớp trưởng mừ), lớp phó học tập

là 1 bạn nữ rất xinh tên Hà (úi hợp tên wá Sơn Hà). Lớp phó lao động tên Thành, nhìn có vẻ công tử nhà giàu vì những j nó mang trên ng cũng bít. Sơn ở tổ 2. Sao khj phân chia này nọ bạn bè xúm vào làm wen vs nhau nhưng chả aj làm quen vs Sơn cả vì Sơn nghèo mà... thế rồi buổi làm wen ở lớp cũng kết thúc. Sơn đứng dậy nhanh chóng đi thật nhanh ra cửa để đi về tránh cái nhìn từ tụi bạn học. Nhưng đời k như Sơn mong đợi, lúc vội vã Sơn va vào Hà LPHT ” á” thì Hà mất đà chuẩn bị ngã. Nhanh tay Sơn, chụp lấy tay Hà giữ lại, sự việc xảy ra ngay cửa lớp nên tụi trong lớp thấy hết. Thành liền lấy tay gạt tay Sơn ra (chắc nó đang cua or wen e Hà, cũng phải gái đẹp phải đi vs trai giàu mà)

Thành: mày làm j thế?

Sơn : xin lỗi bạn mình k cố ý (lợi dụng nắm tay con gái ngta hoài hehe). Bạn có sao k?

Hà : mình k sao.

Sơn: Uhm, chào bạn mình đi trc.

Thế là Sơn đi 1 mạch thẳng ra cổng để về nhà đâu biết rằng có 2 ng đang cùng 1 suy nghĩ ” nó là ai nhỉ?”

6. Chap 4: Tiếp Theo

Đi bộ về đến nhà nó vui vẻ tìm việc làm, gần nhà có 1 cơ sở bán bia, nc ngọt và nc đá tuyển ng. Sơn liền xin vào làm và dc nhận, làm từ 1h tới 7h công là 1tr bao ăn chịu. Công việc cũng k đến nỗi nào so vs làm ruộng, cày cấy ở quê... nhờ vậy mà Sơn dc mấy a làm chung tập đi xe máy hehe. Những ngày típ theo cứ thế đến trường rồi lại về đi làm. Dù mệt nhưng Sơn vẫn cố gắng để cha mẹ ở quê yên lòng. Tối đến học bài xong Sơn dạy các e học nữa...

Buổi sáng nào, Sơn cũng chạy 30p và đi bài quyền mỗi ngày cho nên Sơn 18 tuổi sắp 19 (đúp lv1) cao 1m75 nặng 67kg. 6 múi nha. Cơ đẹp lắm. Nhưng Sơn thường mặc áo rộng k aj thấy. Gương mặt k đẹp k xấu nhưng có đôi mắt buồn (thừa hưởng từ mẹ). Nói chung cũng ok.

Trong 1 tiết Vật lý, cô giáo cho bài khó k aj làm dc. Bài này thuộc bài thi ĐH nên k aj giải dc trừ 1 ng (Sơn dự định thi Luật nên 3 môn khối A toán lý hóa nó chú tâm lắm)

CG : K ai làm dc bài này sao? Thế thi ĐH cũng rút thôi đừng đi phí tiền cha mẹ.

Nghe xong cả lớp im lặng bần bả. Bỗng có 1tiếng nói từ cuối lớp. ” thưa cô, em xin được làm thử”. Cả lớp quay lại nhìn thẳng nhà nghèo cuối lớp. CG gật đầu. Sơn từ từ tiến lên bảng giải bài. Tầm 5p sau giải xong CG gật đầu

CG : Tốt. 10đ

Cả lớp oh lên bất ngờ.

- giỏi ghê. Bài khó vậy mà làm dc
- chân nhân bất lộ tướng
- chó ngáp phải ruồi
- tao cũng giải dc mà nó lên trc rồi...

Một số giọng nói phát lên vừa đủ Sơn nghe khj tiến về chỗ ngồi. Sau sự việc đó bạn bè Sơn nhìn Sơn bằng ánh mắt khác hơn. Tới tiết toán cũng 1 bài toán khó dc thầy chủ nhiệm (TCN) đưa ra, cũng không khí im lặng, TCN bắt đầu khó chịu...

- Tôi sẽ gọi ban cán sự lớp lên giải bài này nếu k aj giải dc tôi cho cả lớp 0đ vào cột 15p.

Mặt đứa nào đứa nấy chuyển sắc cả. Cứu tinh 1 lần nữa lên tiến

Sơn : thầy cho e làm thử.

TCN : Được e lên thử đi. Nếu k dc t vẫn cho 0đ đó.

Không nói gì Sơn tiến lên bảng rẹt rẹt 5p xong. TCN nhìn rất hài lòng ” 10đ”

Thế là lại 1 lần nữa “Oh”

- bấy lâu đầu nghè nha.
- tao đổi chỗ xuống ngồi kế mới dc
- đẹp trai học giỏi nữa
- mồm chó to thật ngáp dính dc những 2 con ruồi....

Sơn vẫn bình tĩnh về bàn học của mình. Tiếng trống báo hiệu giờ ra chơi đến. Thì có 1 người (vài htrc Sơn nắm tay) đi xuống bàn Sơn và nói.

Hà : Cám ơn S nhá. K có S chắc Hà bị 0đ rồi.

Sơn: Hà khách sáo thế, mình cũng dc lợi mà 10đ đó

Hà : Khiêm tốn nhỉ, giờ Hà mời Sơn xuống căn tin uống nc dc k? K đi Hà giận đó.

- Sơn Hà tên hợp ghê ta, sau này lấy nhau sinh con đặt là Xã tắc nhé, Sơn Hà Xã Tắc hehe. Một giọng thẳng đực nào đó vang lên làm Hà phải đỏ mặt, còn Sơn thì cúi mặt xuống.

Hà vội vã đi lên tránh mấy câu nói đùa khj nãy. Sơn cũng lấy lại dc dáng vẻ ban đầu. “Làm sao có chuyện 1 cô gái xinh đẹp thế ngó tới mình”...

Mọi ch ở đó tưởng k aj bit nhưng k lọt wa dc cặp mắt của thằng Thành....

7. Chap 5: Ăn Cắp

Từ hôm đó Hà thường xuyên đến hỏi bài Sơn nên trong lớp k ít ánh mắt đổ kỵ. Còn Sơn tự bit thân phận chỉ trả lời câu hỏi về bài học của Hà k có ý định gì khác.

Một hôm, kết thúc tiết thể dục ngoài trời, vào lớp đến tiết sinh hoạt chủ nhiệm. Một bạn nam lên tiếng nói vs TCN

- Thưa thầy e bị mất tiền ăh. Thằng này tên Hồ

Cả lớp nhón nhao lên và TCN cũng giật mình và hỏi.

TCN : Sao mất? Mất nhieu k? E có nhầm đâu k?

Hồ : Dạ. E mang theo 300k để tỵ đi học về mua đồ cho mẹ ăh. Lúc nãy còn nhưng sau tiết thể dục mất rồi ăh.

TCN: có bạn nào lỡ đại lấy k? Có thì trả bạn ấy đi, nếu để nhà trường bit thì sẽ bị hạ hạnh kiểm đó.

Cả lớp đều im lặng, thằng Thành liền đứng dậy nói.

Thành: Thưa thầy hay mình xét tưng ng đi ăh, e nghĩ chắc thủ phạm chưa kịp tẩu tán đâu ăh.

TCN suy nghĩ 1 hồi và nói

TCN: cách này k hay lắm, k ai có quyền xét hay lục soát đồ riêng tư của aj cả như vậy là xâm phạm danh dự ng khác.

Thành: nhưng đây là cách duy nhất, nếu bạn Hồ báo lên nhà trường thì lớp mình mang tiếng mất.

TCN: các em nghĩ sao hả?

- Cứ xét đi thầy k sao đâu, chủ yếu đừng làm ảnh hưởng tới cả lớp ăh. - Hải lớp trưởng lên tiếng.

TCN: Được rồi. Thành vs Hải xét nam, Hà xét nữ nhé.

- Dạ. 3 đứa cùng lên tiếng.

Lúc xét đến chỗ Sơn. Chính thằng Thành xét cặp Sơn liền la lên.

Thành: Đây tiền nè thầy 300k nè thầy. Nó vừa la vừa cầm tiền đưa lên.

TCN và cả lớp quay lại nhìn nó vs vẻ ánh mắt kì thì kiêu như” ăn cắp kìa“,”bắn cùng sình đạo tặc“,” sau này phải giữ kỉ đồ đạc mới dc”....

TCN : chuyện này là sao hả Sơn? - Thấy dùng ánh mắt nghiêm nghị nhìn Sơn

Sơn: Thưa thầy e k biết tại sao lại như vậy. (Khuôn mặt đáng thương STMTTP)

Thành: Mà k lấy sao tiền trong cặp mà hả? Tiền nó tự bay vào đây àh?

Sơn: Tao nghèo nhưng tao có tự trọng. Tao k biết vì sao lại thế. Tao k có làm.... Sơn vừa nói xong ôm cặp chạy ra ngoài lớp.

Cả lớp nhìn theo vài đứa lắc đầu ngao ngán, vài đứa tỏ ra k có j, vài đứa hả hê (biết aj rồi nhĩ)... Nhưng chỉ có 1 người k tin chuyện này.

Hà: em k tin Sơn lại làm như vậy, nhất định có điều j đó uẩn khúc trong ch này thưa thầy.

TCN: uhm. Thầy sẽ điều tra lại chuyện này.

Thằng này đưa mắt nhìn Hà và bắt gặp Hà cũng nhìn nó giận dữ

8. Chap 6: Sự Thật Và Buổi Tiệc Sính Nhật Đáng Nhớ

Thành: Con Hà nhìn tao là sao nhĩ hay nó biết j rồi.

Hồ : Lúc tao bỏ vào aj thấy đâu.

Nam: Kệ đi dù j thằng nhà nghèo đó cũng dc ê mặt rồi. Ch con Hà tính sau đi.

Quân: dm. Chơi bida hay tán dóc hả?

Trong quán bida có 4 thằng nhóc áo trắng học sình đang bàn bạc chí chóc về vấn đề trong lớp thì bỗng...

- dm tụi mày chơi thì im lặng dùm, nhứt lố tai wá.

Thành: K thích nghe thì cút. Tụi tao thích nói thì sao.

Thanh niên 1(TN1) : Á, dm ngon. Dc đó.

Quân: Thì sao mấy con chó? Biết điều thì im mà chơi, còn k thì khóc mà chơi nhé.

Nói xong tụi thằng Thành cười phá lên.

TN2: trong này nè tụi mày

Vừa nói xong bên ngoài có 6 thằng đi vào. Biết có ch nên thằng Thành cũng gọi aj đó.

TN1 : Sao? Bây giờ aj cút? Aj vừa khóc vừa chơi? Dm chúng mày dám láo l.. vs tụi tao à? Vừa nói tụi nó vừa cầm cơ Bida lên.

Thành : Dm gọi quân à? Chờ tý quân tao cũng đến đó coi aj hơn aj nhé.

TN2: Giờ đập tụi mày trc rồi tính sao. Lên tụi mày.

Vừa dứt lời 8 thằng lao vào đánh nhóm thằng Thành.

Thành: dm tụi mày hội đồng à. Chạy nhanh tụi mày, ra ngoài quán lẹ chờ a C đến....

Nói xong thì 4 thằng cầm cơ lên vừa lấy bi trên bàn chơi đám kia. Vừa chống đỡ vừa lùi ra cửa quán. Lúc này 5 thằng TN chia nhau ra rượt tụi 3 thằng Hồ Nam Quân. Còn Thành bi 3 thằng kia dí chạy đến gần cầu Cao thì bị tụi nó đuổi kịp.

- Chạy nữa tao xem? Giờ nhảy sông đi mày mới thoát. Haha. Chiu chết đi con chó.

Thằng thành dùng cơ bida chống trả như k dc. Nó nghĩ thôi thì đập 1 thằng trc vậy lấy vốn. Nói là làm nó nhắm vào 1 thằng vụt cây liên tít vào ng thằng kia, thằng đó ngã xuống, thằng Thành cũng chả khá hơn, bị tụi kia vút 3 4 cây vào ng nó gục xuống co ng chịu đòn, lúc này 1 tiếng hét lên.

- Chúng mày làm j bạn tao đó.

2 thằng kia quay lại thì dính ngay cú đá song Phi của thằng “ăn cắp” vào ng, ngã lăn ra xa. Đỡ thằng Thành dậy kéo ra sau mình. Thằng thành nhìn Sơn ngạc nhiên k chớp mắt. 2 thằng kia khi té ngã cũng bật dậy lao vào trả đòn. Xô thằng Thành vào trong, Sơn lùi lại dễ dàng né dc 2 cú vút, lách qua 1 bên làm 1 thằng mất đà tiện chân đá mạnh vào bụng nó. Cú đá khá mạnh làm thằng kia gục xuống. Lấy trớn bật lên đá 1 cú nữa vào đầu thằng thứ 2, thằng kia choáng cũng té lun. Lúc này 3thằng Hồ Nam Quân chạy lại vs 1 nhóm ng nữa. Thấy thế định đánh 2 thằng kia thì thằng Sơn la lớn.

- Đừng đánh nữa chở thằng Thành lên trạm sơ cứu đi CA tới kìa- nói xong Sơn chạy trc (dọt lẹ sợ dính chấu vì Sơn k mún gđ bít).

Sơn đi rồi thằng Thành dc bạn bè đưa vào trạm băng bó trong đầu nó vẫn còn suy nghĩ về câu nói ” chúng mày làm j bạn tao đó“. ” Bạn” mà trong khj đó nó lại....

9. Chap 6: Tiếp Theo

Buổi sáng t7 hôm sau. Vào lớp tụi bạn nhìn Sơn rất e dè và khinh bỉ. Sơn cũng quen rồi như đầu năm thôi. Gặp mặt Sơn trong lớp Thành nó k dám đối diện vs những gì xảy ra. Tiết t3 t4 là tiết toán của TCN học gần xong tiết 4. thằng Thành đứng dậy và nói

- Thưa thầy, ch mất tiền hwa là do e bày ra để chọc bạn Sơn thôi, nên mong thầy và các bạn đừng nghĩ xấu về Sơn. 3 thằng mày nữa đứng dậy lun đi.

Rồi Hồ, Nam, Quân. Cả lớp ngạc nhiên lắm.

TCN: Các e giỡn thế là quá đáng lắm. Bây giờ quan trọng là xin lỗi bạn Sơn kìa nếu Sơn bỏ wa thì thầy k truy cứu nữa. Sơn nghĩ sao?

Sơn: Dạ mà chuyện gì thầy? E k nhớ ăh. Cái j khó cho wa đi thầy.

TCN: rồi. Ch này xong rồi. K aj dc nhắc nữa nhé.

- Dạ....Cả lớp đồng thanh đáp.

Thành: Thưa thầy. Sẵn đây e mún mời các bạn trong lớp 6h đến nhà e số xx đường MĐC dự tiệc SN của e ăh. Bạn nào k đi là k bỏ qua lỗi của em.

- Ăn chùa đi liền..

- Nấu nhieu vào nhé, tao mang bọc theo...

Cả lớp rần rần lên. Rồi bàn nhau mua j.

Thành: ê Sơn mày phải đi nhé.

Sơn : Tao tranh thủ ghé wa. Tao bận làm nữa.

Thành: Mày bận gì nghĩ 1 bữa đi...

Lúc này tiếng trống vang lên kết thúc buổi học. Sơn nhanh chóng thoát ra cửa tránh câu hỏi của thằng Thành.

Buổi chiều lúc 6h hầu hết tất cả có mặt chỉ vắng mỗi Sơn (TCN k tham gia nha). Chắc lớp nghĩ Sơn ngại và còn giận thằng Thành nên k đến. Tụi nó hỏi nhau nhưng k ai biết nhà hay sdt của Sơn.

- Thôi. Các bạn mình ăn đi tới giờ rồi. - Thành nó mún phá bầu không khí bây giờ...

- Cậu mang nc đá vào đây dùm tôi vs. - tiếng cô giúp việc nhà Thành vang lên.

- Vâng ạ. Để cháu mang vào cho.- Một tiếng nói quen thuộc vang lên.

- Ê Sơn. Đi trễ thế tiếng thằng Quân réo lên trc.

Sơn: À. Tao giao nc đã đến đây, chứ tao có đi SN dc đâu àh.

Thành: mày k mún dự SN tao àh? Hay mày giận còn ghét tao nên k dự?

Sơn: Ấy. Tao định làm xong rồi lại trễ, mà hnay mấy ng kia nghĩ nên tao còn nhìu chỗ phải gjaio nc đá lắm. Thôi chúc mày SN vui vẻ nhé. Mình đi nhé các bạn.

Nói xong Sơn đi thẳng ra cửa, Sơn cũng mún ăn SN lắm chứ đó giờ nó bít bánh SN là gì đâu.

Lúc này tụi bạn ở lại đều ngó người ra vì tuổi ăn tuổi học mà Sơn phải đi làm thêm kím tiền chả bù vs tụi nó được cha mẹ lo ăn lo mặc....

- Các bạn. Mình có ý này....Hà lên tiếng. Sau khj nghe ý định của thằng Hà tất cả lên xe đi ngay sau đó.

Tại tiệm nc đá xx. Xuất hiện một nhóm ng khá đông. 1 người trong đó nói to.

- Chú ơi cháu mún dc đi giao nc đá.

Trong tiệm thằng Sơn chạy ra vì nhận ra tiếng thằng Nam.

Sơn: Mấy bạn đi đâu thế này.

Nam: Tụi tao đến giao nc đá vs mày để mày đi ăn SN cùng tụi tao chứ đi đâu.

Sơn: K dc tụi mày sao bít làm.

Quân: Ê, mày khinh bọn tao àh thằng kia?

Sơn : Tao k có ý đó...

Thành: Thế dc rồi. Ông chủ ơi.....

OC : Mấy cháu cần j đi đâu đông thế này.

Thành: chúng cháu mún giúp thằng S giao nc đá, giao xong để nó ăn SN cháu ạh.

OC: thế sao mày k nói vậy S? 1năm bạn bè có 1 lần à, thui mày nghĩ đi vs tụi nó đi tao bảo thằng X làm thế cho. Tụi nó kéo tới đông vậy sao tao buôn bán dc. Đj đi k sao đâu.

Sơn: dạ cảm ơn chú. Hihi

Thành: ý kiến hay wá Hà ơi. Đi thôi các bạn ơi...

- Đi....

Trở về nhà Thành cả đám kéo vào ăn tiệc lúc này đã dọn hết rồi. Cả đám như chết đói nhào vào dành dút như nạn đói 45 vậy. Aj cũng vui vẻ, ăn xong tới cắt bánh kem. Mỗi đứa dc 1 phần thì S lên tiếng.

- Ê. Cho tao xin nhìu nhìu dc k?

Thành: Mày còn đói à? Ăn thêm đi đồ ăn còn nhìu mà.

Sơn : K tao xin về cho mấy đứa em ở chung, tụi nó chưa bít ăn Bánh SN ra sao nên tao xjn cho tụi nó.

Câu nói đó khiến cả đám im lặng một hồi.

- uhm. Để tao lấy thêm cho mày...

Tiệc Sinh nhật cũng xong, thằng Hải chở S về nhà (Nhà Hải gần chỗ bán nc đá) vì nhà 2 đứa cùng đường. Từ biệt thằng bạn nó bước vào nhà chào Bà Cô và nói.

- Ăn bánh kem nào các em.

- Yeah yeah. Cuối cùng e cũng dc ăn bánh kem rồi vui wá a Sơn ơi.

Thế là mấy đứa nhỏ chụm lại mút lấy mút để ăn xong còn liếm đĩa bánh nữa, nhưng tụi nó vẫn còn thòm thòm...

- Mấy đứa gắng học giỏi, a lãnh lương sẽ mua bánh kem cho mấy đứa ăn nữa nhé.

- Dạ. Tụi e sẽ cố gắng học hìhì.

Bỗng nhiên có 1 tiếng nói từ ngoài sân phát ra " giao bánh SN đây, bánh SN đây"

S và em nhìn ra ngoài đó là Hà, Thành, Quân, Nam và Hồ. Trên tay thằng Thành là 1 hộp bánh SN khác.

- Mấy bạn tới đây chi? Giao bánh cho aj.

Hà: Bánh này k có phần Sơn đâu nha, đừng nó mơ. Bánh này của các em đó. Hihi

Thành: Dọn bánh ra nào tụi mày.

Vì nhà nhỏ nên phải trải tấm bạc ra để ngồi cho đủ chỗ. Bánh dc mang ra thấp nền nhưng k bánh k để tên thằng Thành mà để tên "Các Em". Khởi nói các em vui thế nào rồi. Hà cất tiếng hát mừng SN cho các em, Quân Nam thì mang nc ra cho các em. Buổi tiệc cứ vui vẻ diễn ra.

- Sao Bà cô vs các cháu ở đây, mùa nắng thì k sao mùa mưa thì sao hả? - Hà hỏi Bà Cô

BC: ở wen rồi cháu à. K ở đây bít ở đâu. Đất này của ngta cho ở nhờ, dựng tạm cái mái trú mưa trú nắng là dc rồi. Chừng nào ngta đòi đất lại thì kím chỗ khác.

Nghe đến đây tất cả im lặng. Ngồi 1 lúc tất cả chào BC về.

Ngày mai bất ngờ sẽ đến...

10. Chap 7: Nhà Mới

Buổi sáng t2 đi học, vào lớp bth như mọi ngày. Nhưng có vẻ không khí của lớp khác hẳn mấy ngày trc vì hiểu lầm đã dc làm rõ. Giờ ra chơi Thành chạy xuống.

Thành: Ê Sơn. Chút về mày đi vs tao chút nhé...

Sơn: đi đâu?

Thành: Rồi mày sẽ bít.

Lúc về Thành nó chở Sơn về nhà Sơn. Rất ngạc nhiên là trong nhà k còn aj cả, Sơn chạy vào thì thấy đồ đạc mình nằm trong giỏ cỏ rồi.

- Ch này là sao? Mày nói tao bít đi, giấu tao ch j àh?

- Mày lấy đồ đi rồi tao chở đến chỗ này, mày sẽ dc giải thích.

Thế là 2 thằng chạy lại Trung tâm BTXH tỉnh. Dắt xe vào thì thấy Hà đã đứng đó.

- Lại đây nè Sơn.

- Ch này là sao vậy Hà. Mình lo cho Bà cô vs mấy đứa em wá.

- Vào đi trong này nè.

Sơn bước vào trong thì thấy Bà cô đang nch vs 1 ng đàn ông trung niên ăn mặc lịch sự. Sơn liền hỏi Bà cô

- ủa sao BC lại ở đây? Còn các em đâu ạh?

BC: Các em nó ở trog kia dc các cô sắp xếp chỗ ở rồi.

Sơn: Dạ. Vậy còn đây là....? - Nhìn ng đàn ông S hỏi.

Hà: Ba Hà đó.

Sơn: Dạ. Cháu chào chú.

Ba Hà: Chào cháu, chú nghe Hà nói nhiều về cháu đó, Hôm nay mới gặp. Chú đã nói vs trung tâm này về việc của BC và mấy em, nên họ rước về đây để chăm sóc vs điều kiện tốt hơn để các em đi học. Ở chỗ cũ k được đâu tội mấy em lắm.

Sơn: Dạ. Con mừng wá vậy là có chỗ tốt cho họ rồi.... rồi nhà cũ sao hả chú?

Ba Hà: Sẽ dc giờ bỏ. Trả lại đất cho chỉ nhà và tránh bọn tiếm chích vào đó.

Sơn : Dạ. Thế con cũng ở đây hả chú?

Ba Hà: chỗ này chỉ dành cho ng già và trẻ em thôi. Cháu k ở dc.

Sơn : Thế cháu ở đâu?

Câu nói ngô nghê của Sơn làm mọi ng phì cười.

Thành: Mày về nhà tao, mẹ tao đã sắp xếp cho công việc vs chỗ ở rồi. Mày đi giao nc đá k có thời gian học bài đâu năm cuối rồi. Còn thi ĐH nữa.

Sơn : Thật àh? Thế khỏi đi bụi rồi.

Thành : Thôi. Đi nào để mọi ng nghĩ ngơi nữa.

Ba Hà: Nghe Hà nói chú rất ấn tượng về cháu. Cón trẻ mà bít lo xa rồi. Sau này kím rề thì phải như cháu mới dc haha

Hà: Ba này. Con k thêm lấy ck đâu...

Ba Hà: K thêm mà đổ mặt haha. Thôi về con gái. Chào Cô chào các cháu.

- Dạ chào chú. Thành và S cùng nói

- Con đi nhé BcC, có j BC cho con hay vs nhé. Gửi lời đến mấy em dùm con nha.

Thế là Thành chở Sơn về, Hà và ba cũng chạy cùng đường. Nhà Hà xa hơn nhà Thành 1 đoạn.

Vào nhà chào ba mẹ Thành rồi cơm nc. Thành dẫn Sơn đi xem chỗ ở chỗ làm.

- Mày sẽ ở đây vs chú Kiên (chú ruột thành) giữ kho bãi dùm tao, cơm thì có ng làm mang xuống buổi chiều, trưa thì về ăn vs tao.

- Tao ng làm sao ăn nhà mày dc chứ.

- Nhà tao ăn j ng làm ăn đó mà có j mà k dc.

Rồi Thành giới thiệu Sơn vs mọi ng. Giúp Sơn ổn định sắp xếp chỗ Sơn đi mua 1 số đồ dùng cá nhân về.

Thế là chỗ ở và việc làm nó đều ổn rồi. Mọi ng tốt vs Sơn wá.

11. Chap 8: Những Trò Nghịch Và Nụ Hôn Đầu Tiên...

Sau khi ổn định chỗ ăn chỗ ở, lại có tiền trang trải chi phí này nọ, nên Sơn nói ba mẹ k cần gửi tiền cho mình đâu (Mẹ thành trả lương 900k tháng lúc đó khoảng 2tr bjo). Sáng thì chú Kiên coi, chiều học về Sơn coi kho. Buổi trưa xuất hàng or nhập hàng mà k có bóc vác Sơn cũng nhào ra làm phụ, tính tình thật thà nên dc lòng mọi ng lắm.

Còn về 4 thằng Thành, Quân, Nam, Hồ vậy nè:

- Áo rộng wá mày mặc dùm tao dj mua rồi k đổi dc

- Ông chú cho đôi giày hiệu nên dư đôi này cho mày đó

- Dây nịt này cũ wá mày sai dùm đi

V.v....

Thật ra đồ còn mới lắm chứ. Nói ra sợ Sơn k nhận nên làm thế. Sơn biết từ chối k được nên nhận cũng k còn ngại nữa.

Trên lớp bây giờ bạn bè đã thân thiết hơn và trò nghịch từ đó cũng nhiều hơn. Biết thằng Trung hay giật đồ ăn của bạn để ăn k phải nó đói khát j mà làm cho tụi bạn tức. Một bữa, thấy cái bánh nếp rơi Thành nhặt lên giả bộ như đang ăn, từ xa a Trung nhà ta chạy tới giật cái bánh cho vào miệng nhai ngon lành...

- ngon k mấy? - Thằng thành hỏi

- ngon lắm cảm ơn nha...

- uhm. Cái bánh đó tao vừa nhặt dc định bỏ thùng rác ai ngờ mày tốt bụng giật nó tưởng mày bỏ dùm aj nhờ...

Nói tới đây thì mặt thằng Trung xám lại chạy vội vào nhà Vệ sinh và k quên ném cái bánh vào 5 thùng đang ôm bụng cười. Từ đó về sau k thấy Trung giật đồ nữa.

Cái trò dán giấy vào lưng vs gắn “đuôi” cũng dc áp dụng.

Vỗ vào lưng thằng Hồ đang nằm bảo nó

- Cô gọi mày lên VP nhờ tụi việc kia.

Thế là thằng nhỏ mắt nhắm mắt mở đi lên VP mà k biết nó dc” trang bị” 1 câu Slogan “tao mới thức, đừng chọc tao, tao cần àh”. Một lúc sau nó bực tức way lại.

- Cô có kêu tao đâu ah? Làm tao lên đó lóng ngóng như thằng điên, đã thế tụi đi về gặp mấy đứa kia cười cười là sao nhĩ?. Lúc này cô dạy Địa vào. Nó lau bảng thì cô thấy.

- Này, a kia lưng áo dính gì kia. Cô tiện tay gỡ xuống và đọc ” Tao mới thức, đừng chọc tao, tao cần àh” vừa dứt câu cả lớp cười nghiêng ngả. Thằng Hồ nóng đỏ mặt way xuống tụi bạn ” Càng quét”.

- Chạy lẹ k nó cần àh? Thằng Nam hét lên rồi chạy ra ngoài. Cô cũng cười bảo bọn nó vào lớp. Cô ưu ái gọi Nam lên vẽ bản đồ và nó cũng dc cô ưu ái cho con 2 vào sổ.

Đạo này buổi sáng Hà hay lên rủ Sơn đi học. Và Sơn lại làm tài xế cho Hà. Hà cũng hay hỏi bài Sơn này nọ, lắm nhều lúc còn hỏi han ch gđ, tằm nữa. Mà Sơn đâu biết gì đâu cứ nghĩ bạn bè quan tâm thôi. Thật ra Sơn nhất lăm chỉ chờ Hà hỏi rồi trả lời chứ chưa bjo hỏi Hà gì cả (Sơn nhất gái vd).

Một hôm. Thằng Quân bắt dc 1 con sâu róm to, hí hửng mang vào lớp bỏ vào 1 cái hộp. Rồi nói vs Sơn:

- Sơn. Mày mang cái này đưa cho Hà đi, tao ngại wá nên k dám đưa.

Nghĩ bạn bè nên Sơn cũng giúp. Thấy Sơn đưa hộp quà thì Hà mừng lăm cảm ơn rồi rút, Sơn chưa kịp nói là của thằng Quân tặng thì Hà mở ra thấy con sâu róm, rồi hét lên 1 tiếng “A” xui lun. Lúc này cả lớp hoảng hốt, Sơn bình tĩnh nhấn vào huyết Nhân trung (dưới mũi) thật mạnh (học ké dc của Ông Lão) rồi bế sốc Hà lên phòng y tế. Một lúc sau Hà tỉnh dậy gào lên khóc chặc còn sợ, thằng Quân lú lú lại xin lỗi, Hà k nói gì bảo nó ra ngoài, còn Sơn ở lại. Lúc này Hà nhìn thẳng vào Sơn nói:

- Sơn ác lăm, Sơn ngốc lăm....

12. Chap 8: Tiếp Theo

Sơn cũng bất ngờ về về câu nói của Hà nên cũng im lặng ngồi đó. Một lúc sau bình tĩnh lại. Hà vào rửa mặt và đi về lớp. Các bạn thấy thế hỏi thăm Hà bảo k sao đâu. Lúc về đang chạy xe Hà nói:

- Mua kem Merino ăn đi Sơn

- Thôi Sơn k ăn đâu.

- Mua k? K mua Hà xui nữa jò.

Nghe tới đó, Sơn nhanh chóng chạy mua 1 cây kem cho Hà.

- Nè cô nương, cô nương xấu tui sợ wá rồi.
- Biết vậy sao còn giỡn kiủ đó?
- Sao đâu bít. Quân nó đưa mà...
- Nếu bít Sao có đưa k?
- K, nhưng Sao sẽ đưa con sâu khác to hơn hehe.... ui da đuuuuuuuu
- Cho chừa dám chọc Hà. - Vừa nói Hà vừa nhéo. Hà nói típ:
- Hà sợ lắm. Đừng giỡn vậy nữa nghen.
- Biết ùi. Lỡ sau này có gì cô chú lại trách Sơn nữa.
- Àh. Hôm nào Sơn wa nhà mình ăn cơm nhá. Ba mình nhắc Sơn hoài.
- Uhm. Hôm nào mình wa sẵn cảm ơn Chú giúp ch của Bà cô và mấy đứa em lun.
- Hứ. Hà k nói sao Ba Hà bít?
- Thì làm tài xế cho Hà rồi nè.
- Tài xế thì Hà chỉ cần nói 1 tiếng là 10 anh lại chở liền.
- Hay ha. Vậy gọi đi. Sơn đỡ mệt.
- Nhưng Hà thích hành hạ ng mà Hà ghét hìhì....

Thời gian đó, tụi bạn vẫn rủ đi đá bóng, uống cafe này nọ... mọi ch vẫn diễn ra bthường tới ngày 24-12 thì...

Hôm đó buổi tối đang ngồi xem bài thì...

- Sơn ơi. Có nhà k? Tiếng Hà
- Có. Sơn ra ngay. Chớ tỵ.

Nhìn Hà hnay khác wá. Mặc quần jean ngang gối áo Sơ mi carô mang giày trang điểm nhẹ.

- Có gì k Hà?
- Sơn đi chơi vs Hà nha hnay Noel đó. Đi nhà thờ chơi đi.
- Mình còn coi kho nữa...
- Đi đi khoảng 10h về đổi cas chú về nhà tỵ- chú Kiên lên tiếng.
- Dạ. chờ tỵ nha mình thay đồ cái

Mặc 1 bộ đồ dc coi là đẹp nhất mang theo đôi giày nữa đi ra và chở Hà lên nhà thờ. Hnay Hà đi xe máy của mẹ. Chạy dc một đoạn Hà bảo tìm chỗ nào uống nc, đành chạy vào HNN tìm 1 quán yên tĩnh, lúc chạy vào Hà ngồi sát vào khe đựng chạm 1tý thấy lạ Sơn cũng k nói j. Vào quán nc nói đủ ch trên đời dưới đất hầu hết là Hà nói chứ S chỉ uhm àh cho có thôi. 9h 2 đứa lại chạy ra Nhà thờ. Lúc này đông nghet ng, luồng lách 1 hồi mới gửi xe dc. Đông wá nên 2 đứa đành nắm tay nhau để khỏi lạc. Cuối cùng cũng chen vào dc bên trong nhà thờ. Cũng cầu nguyện như mọi ng rồi dạo chơi tới 9h40 lấy xe ra về. 10h cũng về tới chỗ Sơn, chú Kiên thấy Sơn về lấy xe đi ngay. Chắc tặng wà cho mấy đứa con.

- Sơn nè. Vào chỉ dùm mình bài toán buổi sáng vs. Mình vẫn chưa hiểu lắm.
- Uhm. Để mình dắt xe vào đã.

Vào trong thì Sơn lấy tập ra hỏi Hà k hỉu chỗ nào thì Hà chỉ chỗ này.

- Chỗ này dễ mà....

Bất ngờ Hà nhường người sang và hun nhẹ vào môi Sơn. Sự việc diễn ra chưa dc 2s thì Hà đứng dậy

- Quà Noel đó chàng ngốc....

13. Chap 9: Mún Người Ta Không Biết Trừ Khi Mình Đừng Làm

Ch tối đó tưởng chỉ có 2 ng biết nhưng vẫn có ng thứ 3 biết. Và nó đến ngay hôm sau.

Tối đó Sơn nằm suy nghĩ mãi về ch này, nằm 1 hồi tới 2h sáng mệt wá thiếp lun. Sáng ra vẫn tập thể dục đều đặn và chờ Hà wa đi học. Hà đến cũng bthường cũng cười thật tươi. Sơn cũng ngại ch tối wa cũng k dám nói j. Hà thì cười khúc khích.

Vào lớp k thấy Thành đâu t hỏi tụi bạn:

- Thành chưa vào hả tụi mày.
- Nó vừa alo nhà có tý việc nếu vô trễ xin phép dùm- Quân đáp
- Kìa nó vào rồi kìa

Nhìn ra phía cổng thấy nó hót ha hót hải chạy vào.

- Sao hôm nay mày đi trễ thế?
- Uhm. Tối wa nhà có trộm nên tao đi trễ.
- Trộm? Ở đâu? Nhà có mất j k? Có bắt dc nó k?- thấy Sơn nói trộm thì tụi bạn xúng xúm lại nghe.
- Trộm ở kho. Mất thứ quý giá.
- Ở hay. Tao ở kho suốt mà trộm đâu ra? Lúc chú Kiên trực hả?
- K, lúc mày trực mới mất. Tao chụp hình dc rồi. Nãy đi trễ là tao rửa hình nó đó.
- Có hình rồi đưa cho CA đi.
- Mày điên àh. CA k có xử vụ này đâu.
- Trộm mà CA k xử thì aj xử?
- Cha mẹ xử.
- Chả hiểu j cả. Mày nói ch kho hủ wá.
- Tụi mày xem đi. Nói xong nó chìa tấm ảnh ra ảnh 15x20. Xem xong thì Sơn đỏ mặt còn tụi bạn thì Oh lên 1 tiếng rất to rồi ôm bụng cười.

Tiếng cười lớn đến nỗi cả lớp quay lại nhìn. Rồi chuyển xem tấm hình thì cũng Oh lên lần nữa. Lúc này Hà lấy Sổ đầu bài vào thì cả lớp nhìn vs ánh mắt cười cười. Thấy thế thì Hà cũng giật mình liền hỏi:

- Các bạn nhìn gì ghê vậy?
- Bọn tớ nhìn tên trộm- Quân nhanh miệng đáp.
- Trộm? Tớ trộm j? Nói ch đảng hoàng nha.
- K tin nhìn nè. - Thành nói rồi đưa tấm hình cho Hà xem.
- AAAAAAAAAA. Sao lại thế này hả? Nói xong đỏ bừng mặt.

Tấm hình đó là hình Hà và Sơn đang hôn nhau.

- Hwa đi chơi về ghé wa chỗ Sơn định rủ cafe thì mình thấy ” Tên Trộm” đang hun trộm nên tôi chụp hình làm bằng chứng cho a chị khỏi cãi hehe. - Thành “phó nháy”
- Sơnnnnn. Vụ này là sao Sơn? Trời ơi xấu hổ wá....
- Sơn cũng bít làm sao đâu..
- Thì giờ đem tấm hình này cho cha mẹ 2 bên rồi cười chứ sao? - Nam lên tiếng.

Cả lớp cười mún sập lớp lun. Tụi nó còn bàn nhau:

- Chuẩn bị mua đồ mặc đám cưới thôi hehe
- Còn lâu k? để tao chuẩn bị bỏ heo đi đám cưới.
- Con kia sao mày hun ” Anh đẹp trai” của tao
- Vỡ mộng rồi huhu...

Tiếng bàn tán chỉ lắng xuống khi cô giáo T.anh vào lớp. Cô hỏi

- Có ch j thế? Aj cho cô biết được k?
- Dạ. Cô ơi. Chúng e mới bắt dc 2 tên trộm. Quân nhanh miệng nói.
- Trộm? Là sao?
- Cô xem đi sẽ rõ? Quân đưa tấm hình cho cô xem.

Cô cười và nói.

- Ch này bên Phương tây rất bthường mà. Trộm j đâu chứ? Các em chứ làm thế 2bạn sẽ khó chịu đó. Chấm dứt nha. Cười thế đủ rồi.
- Dạ... cả lớp đồng thanh nói.
- Tấm hình này, có giữ k? Cô giáo hỏi
- Dạ. Giữ - Hà lên tiếng
- Vậy cô đưa Hà giữ nhé. Còn file gốc xóa ngay nha. Quyền riêng tư đó.
- Dạ... Thành dạ yếu xìu.

Cô giáo thật cao minh, báỉ phục báỉ phục...

14. Chap 10: Tết Dương Lịch

Trên đường về 2 đứa vẫn im lặng k bít nói gì vs nhau nữa. Tối nhà Sơn xuống xe cho Hà về. Bước vào phòng k mấy vui về vì đang ở tình trạng như vậy, lời hứa 5 năm vẫn còn đó nhưng bây giờ bên cạnh mình đang có 1ng con gái quan tâm yêu thương mình. Rắc rối... ngủ cho khỏe...

- Dậy dậy k ăn cơm hả mậy? - Thành gọi
- Tao k mún ăn gì cả, đang mệt. Mày ăn đi.
- Ô thằng này hôm nay sau thế? Giận tao vụ hồi sáng àh?
- Tao đâu nhỏ mọn vậy. Tao k bít nên làm sao đây. Hà vs tao như 2 thái cực vậy sao đến vs nhau dc chứ? Còn 1 lời hứa 5 năm nữa chứ. Rắc rối wá mãi suy nghĩ đau cả đầu...
- Lời hứa 5 năm là sao? Kể tao nghe xem.

Thế là S kể cho Thành nghe về lời hứa 5 năm...

- Mày khờ wá, bây giờ cứ bthường đi. Tối ngày hẹn rồi tính típ.
- Giờ Hà thì sao? Wen Hà rồi tối ngày hẹn để Hà đau khổ àh? Mà chắc j gia đình Hà chịu thằng nhà nghèo như tao chứ!
- Mày khùng wá àh. Bây giờ mày rủ Hà về nhà mày chơi đi. Nếu nó chê nhà mày nghèo thì tự nó rút lui, còn nó thương mày thật thì mày cứ wen tới đâu tính tới đó. Nghĩ chi cho mau già.
- Mày nói cũng phải. Àh. Tết dương lịch này rủ tụi mày về nhà tao chơi lun.
- Ok. Dc đó. Jò đi ăn cơm đói bụng wá.
- Đi...

Hẹn cả đám đi xuống quê Sơn chơi. Tổng cộng dc 10 mạng: Sơn, Hà, Thành, Quân, Nam, Hồ, Hải, Hồng, Thúy, Hân (3 con mắ này bạn thân vs Hà trong lớp). Sáng 7h tất cả có mặt tại nhà Thành để đi về nhà Sơn. 10 đứa 5 xe máy.

- Àh wên trog bọn mình aj có bằng lái xe rồi? Hải LT lên tiếng.

Hỏi lại thì chỉ có 3 mạng có bằng lái.

- Jò sao? Có 3 mạng àh, lỡ bị tóm thì mệt. Hải LT lo lắng.

- Sợ mẹ gì đi đi. Có j tao alo ông chú là ok. Bắt xe tao đền cho. - Hồ lên tiếng.

- Wa tết đủ tuổi tao cũng đi lấy bằng lái xe 4 bánh chở tụi mày đi cho vui hehe. - Thành khoái chí cười

- Uhm. Thi rớt ĐH học lái xe để về chạy xe cho gia đình. - Quân xen vào đá đếu.

- Dm. Chưa thi trù tao à con chó. - Thành phản pháo.

- Ông Thành có con gái mà chửi tục àh? Hồng nạt lại.

- Dạ xin chị bớt giận e k nói bậy nữa hehe.

- Bây giờ đi chưa hay lo cãi nhau? - Hà lên tiếng.

- UHM. Lẹ đi tụi mày có ng ham về ra mắt mẹ chồng rồi kìa hehe. - Nam chọc ghẹo.

- Hứ. Chẳng wa sợ nắng lên chạy mệt thôi.

- Sơn chạy mà Hà có chạy đâu. Dù hết mẹ chồng jò đến lo cho chồng quan tâm ghê nhĩ... Cả đám cười chọc wê Hà.

- Hà về đây k đi nữa đâu.

- Uhm. Về đi coi aj k lấy dc chồng hehe.

- Thui đi nào chọc Hà hoài zj. Đi nào - Sơn lên tiếng.

- Dù vk ck bênh nhau kìa kaka.

Sơn kéo tay Hà lên xe dọt đi tránh bị tụi bạn chọc ghẹo típ.

- Ê ê, vk ck nó đánh lẻ kìa, đuổi theo tụi bây... Hải LT kêu lên.

Thế là 5 chiếc xe lao đi nhanh chóng. Sơn chở Hà, Thành chở Hồng, Nam chở Thúy, Hải chở Hân, Quân chở Hồ. Chạy trên đường bỗng nhiên Hồ nó la lớn lên.

- Chúng mày coi tao ôm ck tao nè. Nói xong nó ôm cứng thằng Quân. Quân cũng diễn theo.

- Uhm. Ôm chắc vào vk ơi. Cho chúg nó tức hehe. Cưng wá đi.

Cả nhóm cười méo miệng vì hành động của 2 thằng khỉ. Bỗng

- Tưởng chị k dám à, xem nè. Rồi Hà vòng tay ra ôm Sơn nép sát vào ng Sơn. Sơn thì đỏ mặt (nhát gái vd) loạn choạng tay lái lun suýt té. Thấy thế thằng Hồ nói liền.

- Ck chị yếu wá chị ơi, chả như ck e nè. Thấy k memlly vô đối hehe. Ck nhể.

- Chứ sao, đang chở vk mà tưởng đang chở khỉ đi xiếc nè hehe.

- Á. Tối nay ngủ riêng nha thằng ck chó.

Cả bọn cười mún rớt mồm....

- Hà nè. Sao ôm Sơn chặt thế bạn bè nhìn kìa.

- Hun tụi nó thấy rồi sợ j ôm hả Sơn?

- Nhưng mà Sơn chưa wen như zj...

- Uhm. Zj thôi. - Giọng Hà nói như giận dỗi.

Chạy 20p chợ quê. Hà bảo dừng xe ghé lại mua ít đồ ăn về nấu. Rồi típ tục chạy. 15p sao cả bọn dừng chân trc ngôi nhà nhỏ của Sơn. Mẹ Sơn ngồi ngoài sân thấy thế liền nói:

- Sơn dẫn bạn bè về chơi hả con. Vào đi các cháu nhà wê các cháu cứ thoải mái nha.
- Các bạn vào đi...

15. Chap 10: Tiếp Theo

Cả bọn lần lượt kéo nhau vào nhà. Nhà ở wê mát lắm không khí trong lành khác xa trên tỉnh.

- Ba đâu rồi mẹ?
 - Ba mày nghe mày về, đi tát đìa bắt cá lóc nướng cho tụi bây ăn đó.
 - Tát đìa, bắt cá hả cô? Vui thế. - Nam reo lên.
 - Uhm. Đìa ở sau ngàv đó con.
 - Tụi mày lấy đồ tao thay đi rồi tao dẫn ra sau đi bắt cá. À wên giới thiệu vs mẹ đây là Thành, con đang ở nhà làm thuê cho nó đây - vừa nó Sơn chỉ tay vào Thành.
 - Cám ơn con giúp đỡ thằng con nhà cô.
 - K có gì đâu cô ơi.
 - Còn đây là Hải LT, Hà Lpht, Nam, Quân, Hồ, Hồng, Hân, Thúy. Bạn học con k đó.
 - Oh. Các cháu về đây đừng ngại gì nhé.
 - Dạ tụi con thì k sao đâu, có đũa kia nó ngại hay k thôi hehe. - Nam nói
 - Đũa nào ngại vậy? Mẹ Sơn hỏi.
 - K có j đâu mẹ thằng này nói tầm bậy đó.
 - Uhm. Nói tầm bậy tầm bạ trúng tùm lum tùm la kaka. - Nam vẫn chưa chịu thua.
 - Hừm. Thế bjo mày có đi thay đồ ra tát nc bắt cá k? Hay mún ở đây?
 - ậy ậy Huynh đừng nóng e đi đây.
- Nói xong con trai thì ra ruộng vs Sơn, nữ ở nhà nấu ăn vs mẹ Sơn. Cả đám lâu rồi k về vùng sông nc tỏ ra rất thích thú.
- Ba ơi. Con dẫn bạn con xuống chơi nè.
 - Sao k để tụi nó trên nhà ra đây chỉ cho nắng cho dơ?
 - Dạ. Chú cứ để tụi con nghịch sông nc vs, trên đó mún thế này k dc đâu. - Thành nói vào.
 - Uhm. Thế các cháu xuống đây nào. Cần thận nhé coi chừng có rắn chung đó.
 - Dạ có rắn thì thêm dc 1 món ngon ạch. Phải k chú hehe. - Quân có vẻ khoái vụ ăn nhậu lắm nè.
 - Uh. Thằng này tý nữa k uống vs chú, chú k cho về đâu.
 - ậy ậy con k dám đâu.
 - Nào nhanh tay lên thanh niên.

Nếu ai đã từng một lần dc tát đìa bắt cá chắc hẳn sẽ mún đi lần 2, vui lắm lun. Dơ thì dơ thiệt, tý ra sông tắm là sạch ngay.

Sau 2h tát đìa bắt cá cũng dc 5con cá lóc to. Những con nhỏ thì thả lại. Xong cả bọn ra sông tắm rửa sạch sẽ. Bắt đầu nướng cá lóc.

- Cá lóc phải nướng bằng Rơm vs Lá chuối thịt mới thơm ngon. Các cháu canh nha bác wa rủ mấy ông bạn wa tỵ uống cho vui.

- Dạ...

Nướng xong cả bọn vào nhà thay đồ thì thấy Mẹ S đang ngồi nch vs Hà.

Quân: Chà chà. Hết ngại rồi kìa.

Hồ : Ngại sao lấy dc ck hả a yêu.

Nhìn Hà bây giờ đỏ bừng mặt vì ngại.

- Con vào dọn thức ăn ra đi Hà. Mẹ Sơn cứu nguy cho ” Dâu”. Hà nghe thế dọt nhanh vào trong. Còn bọn ctraí vào thay đồ lun. Mẹ Sơn gọi Sơn lại và nói.

- Con bé dc đấy. Mẹ thích rồi.

- Con còn học mà mẹ. Vs lại ngta giàu lắm mẹ àh. Mình vs ngta khác xa nhau lắm.

- Mày khờ wá, sau này mày đi làm thì mày cũng sẽ có tiền thôi. Tao chấm con này rồi đó nha. Liệu mà làm. Nói xong mẹ đi vào trong lun.

” Chắc. Mẹ k hiểu con trai mẹ rồi”

Lúc này thức ăn dọn ra ngoài hiên ngồi cho mát, Ba Sơn và 2 ng hàng xóm cũng vào ngồi chung 14 người ngồi thành vòng tròn ăn nói vui vẻ. Mẹ Sơn ngồi kế Hà (lo lắng cho xon Dâu bỏ mặc con ruột).

- Con ăn đi Hà. Kệ nó nó có tay có chân tự ăn dc- vừa nói vừa gấp đồ ăn cho Hà.

Cả bọn cười tùm tùm.

- Mà hnay sau mày im vậy Thành? Mọi bữa lú lo lắm mà hay là... có mặt Hồng nên giả nai vậy? Sơn kím ch để giải nguy cho Hà.

Nam: Á. Htrc Noel tao thấy thằng Thành chở con nhỏ nào tóc vàng nè.

Hồng: hôm đó a chở e về a chở con nào nữa hả.. Vừa nói vừa lườm Thành và nhận ra bít mình hổ nên Hồng đỏ mặt lun.

- Á à k đánh tự khai nha. A e lun cơ àh. Chắc chắc. Bọn trẻ jò ghê thật tao vs mày già rồi Quân ơi. Huhu

- Hồ lên giọng.

Sơn: 2 đứa mày bắt đầu lâu chưa vậy?

Thành: cũng 1tháng rồi...

Quân: Tao đi nhảy sông đây. Xấu như nó mà có gấu, còn tao phong độ vậy mà... huhu. Vĩnh biệt mọi ng.

Hải: ấy ấy chú có nhảy sông a xin đôi dép nhé hehe.

Quân: Bạn bè thế đó mình nhảy sông mà nó xin đôi dép, đã thế k nhảy nữa cho mày ngồi chờ thời.

Nam: Mày cũng có gấu mà nói j vậy?

Quân: đâu đâu.

Nam: con khỉ này mày chở đó.

- Em nè anh Quân phong giật nhằm phong độ- vừa nói Hồ vừa chớp chớp mắt nhìn Quân.

Quân: đôi dép nè Hải. Có gấu như nó thà tao chết cho rồi. Á á á tao đi đây.

- Sư phụ chờ con vs. Sư phụ. - Hồ bè theo

- Ngộ không.

Rồi 2 thằng nó ôm nhau làm mọi ng ôm bụng cười nắc nẻ.

- Mấy bạn mày vui thật Sơn àh. - Mẹ Sơn nói
- Dạ. Các bạn trong lớp làm trò wậy suốt đó cô. - Hà nhanh nhảo trả lời.
- Bít mình bị hổ Hà im lặng gục mặt. Bọn kia dễ gì bỏ wa cú này. Đầu tiên là thằng Nam:
- Mẹ Sơn hỏi Sơn sao Hà lên tiếng nhỉ? thư ký riêng àh?
- Bậy. Trong phim ngta nói là thần giao cách cảm. Quân vừa vuốt râu vừa nói.
- Chúng mày lằm rôi. Đó là tâm đầu ý hợp. - Thành ngồi nãy giờ cũng lên tiếng.
- A hay wá hen. Thế a có tâm đầu ý hợp vs con Tóc vàng kia k? - Hồng cũng ăn theo.
- Ày, con tóc vàng nào? E bị thằng Nam nó lừa đó. Đừng tin no hay tin a thôi nè.
- Nam: Uhm. Mai tao gặp con tóc vàng sẽ nói lại cho nó bít ý tốt của mày nhé?
- Đó thấy chưa. Con tóc vàng đó- vừa nói vừa nhéo.
- ui da. A Nam ăn miếng cá ạch. A đừng nói nữa kéo gia đình e cháy nhà ạch....
- Quân: mày thấy chưa Hải có gấu là thế đó, chứ như thằng Sơn đó hỏm nch vs con nào ngoài sân trường vui về lắm, bảo giới thiệu cho tao mà k chịu. Hic
- Ê. Thừa nc đục thả câu hả mậy? - Hà đừng nghe lời nó nha. Sơn xuống nc cầu hòa.
- Hà tjn S mà hjhj.
- Thành: Ôi gấu ngta kìa...
- Hồng: thế a mún làm j làm đi e k qtâm nữa.
- Thành: đừng mà. Tội nghiệp quan tâm a đi mà...
- Thôi thôi mấy chú mấy chế đừng vậy, vừa ăn vừa cười thế này chắc chết wá....

16. Chap 10: Tiếp Theo

- Ăn no thì Ba Sơn rủ mấy đứa con trai lên lai rai. Còn con gái xuống rửa chén dọn dẹp.
- Bàn nhậu lúc này nhờ bọn ctraí chém gió tình hình qtế, giá vàng, giá gạo, bóng đá, bóng chuyền, bóng bàn.... dc 1 hồi chỉ còn thằng Quân vs Hải là trụ dc nhưng Sơn vẫn kêu tụi nó vào ngũ tý hồi về.
- Hải: Bậy. Tao đang uống vs mấy chú, đang vui k sao đâu.
- Quân: chừng nào tụi tao mệt vào nằm nghĩ mà. Mày đừng lo.
- Sơn: Uhm. Vậy nhớ chờa sức chịu về nhé.
- Nói xong S quay vào nhà lúc này 1h 20 rồi. Nhìn qua thấy Hà đang nghe nhạc bằng radio (nhà nghèo nhưng 2 bên có tấm phảng to, nam nằm 1 bên nữa nằm 1 bên). Nhớ lại bữa nói ch vs Thành hôm trước, nên liền tiến đến gần Hà tìm cách nói ch.
- Hà ra vườn hái trái cây ăn k?
 - Uhm. Đi nằm đây cũng k ngũ dc. Hj hj
 - 2 đứa ra ngoài vườn tìm dc ổi, cóc, tầm ruột... bẻ cho 1 rỗ. Chạy vào nhà làm 1 chén muối ớt mang ra 2 đứa ngồi ăn. Nhưng k ai nói j cả. Chắc k bít bắt đầu từ đâu. Cuối cùng ng lên tiếng vẫn là “phái mạnh”.
 - Hnay về nhà Sơn vui wá nhỉ? (phái mạnh ở đây là mạnh dạn nhé)
 - Uhm, xả stress rồi về bị thi các môn chính chứ. (môn phụ thi trc tết dương lịch rồi)
 - Ước j tuần nào cũng dc 1 buổi như vậy nhỉ...

- Cũng k dễ để rủ hết cả đám đi chung...
- Uhm. Tụi nó cũng vui mà ở bên Sơn lúc này Hà mới vui nè... nói xong Hà nghiêng đầu tựa vào vai Sơn. Sơn lặng im k nói gì cả... dc một lúc thì Hà lên tiếng trc
- Sơn rủ Hà ra đây đâu chỉ để hái trái cây cho Hà ăn phải k? Nói đi Hà đang chờ nghe nè...
- Uhm. Có 1 ch mà Sơn phải nói Hà chứ sợ để lâu wá sẽ là ngộ nhận mất. Sơn bít Hà thích Sơn chứ. Đâu phải Sơn k bít nhưg mà Hà thấy đó nhà Sơn vậy so vs Hà vậy... liệu sau này Hà chịu dc k?
- Sơn k tự tin vào bản thân mình ah? Sơn sợ sau này k lo Hà àh? Hà bít Sơn ngại nhưng mà sao Sơn k nghĩ là Hà cũng đi làm cũng có lương sẽ phụ dc cho Gia đình mà. Hà tin Sơn sẽ k làm Hà thất vọng đâu.
- Uhm. Đó là ch thứ 1 còn ch thứ 2 là.....
- Là sao? S cứ nói đi Hà nghe nè
- Mình đã hẹn ước vs 1 ng con gái khác.
- Hà bật dậy nhìn chăm chăm vào Sơn tỏ vẻ ngạc nhiên.
- Là sao? Hà chưa hiểu lắm.
- Là vậy nè..... S cũng kể cho Hà nghe về lời hứa 5 năm.
- Thì ra là vậy. Hìhìj.
- Hà đừng khóc mà.
- Hà khóc là mình k lắm khi chọn ng yêu là Sơn, Sơn chung tình lắm k giả dối. Nếu hết thời hạn 5 năm ng đó k xuất hiện Sơn sẽ đến vs mình chứ?
- Hà tốt vs Sơn vậy thì sao Sơn phụ lòng Hà dc. Ok. Nếu tới thời hạn 5 năm mà cô ấy k xuất hiện thì Sơn sẽ ở bên Hà chăm sóc Hà trọn đời. Mà liệu tới đó Hà wen a khác thì sao nhỉ?
- Khờ ơi. Hà mún wen thì bây giờ có btrai lâu rồi. Con của bạn bè của ba mẹ thú j công tử thiếu gia mún làm wen vs Hà, mà Hà từ chối hẳn, Hà k dễ yêu đâu nhá. Có Ngốc như Sơn làm Hà phải để ý thôi hìj. Vậy hứa nha.
- Sơn hứa. Bây giờ Sơn sẽ xem Hà như bạn thân thôi nha...
- Uhm. Còn Hà xem Sơn là btrai của mình. Hà sẽ cố gắng làm Sơn wên ng đó. Hìhìj.
- Bỗng nhiên.... chụt... Hà hôn lên má của Sơn 1 cái rõ kêu.
- Bên a, e thấy bình yên và ấm áp lắm.
- Thôi. Vào nhà cbi về nào CỐ BẠN THÂN XINH ĐẸP....

17. Chap 11: Hot Girl Làm Quen

Sau kì thi HK I, S và Cô bạn xjnh đẹp dính nhau như sam đi học đi chơi... vs ánh mắt ghen tỵ của tụi bạn và các “thanh niên” có tình cảm vs Hà (Hà xjnh đẹp và học giỏi nên nhieu ng theo đuổi là điều bthường). Có khj đá banh vs các lớp đó, các ” thanh niên” này đá chân chơi xấu các kiểu nhưng k làm j dc Sơn cả, tức lắm nên kím ch đánh nhau (định hội đồng Sơn) nhưng tụi nó còn ngán Thành vì nó wen bít Ba Sương “một giang trùm ở ST thời đó”(nhà Thành làm ăn nên cần sự bảo kê của “hắc bạch lưỡng đạo”).

- Dm, tụi mày mún chơi k tao chiều, đá banh kím cớ đánh nhau àh?
- Thôi, k thích thì nghĩ đưng chạm làm j..
- Mẹ tụi nó, nó kím ch vs mày vì mày wen vs Hà đó. Bọn chó.
- Hồi trc mày cũng vậy mà?
- Tao khác, k wen dc thì thôi vì gì phải làm vậy.

- Uhm. Vậy tỳ tao nói vs Hồng mảy có tình cảm vs Hà. - Quân đâm thọt liền
- Thôi cho tao xj n mới làm lành vs nó nè. Mún uống nc nói mẹ đi.
- Mảy hùng hổ lắm mà sau nhắc Hồng mảy nhất thế?
- Tao k sợ mà nó giận nó kể vs bà già tao (mẹ Thành thích Hồng lắm) “cắt” tiền cử có mà doi. Đi, vào HNN nào.

6 thằng kéo vào HNN. Vào wán nc, lôi bộ bài ra đánh tiến lên, còn S và Hải ngồi bàn khác chém gió. Lúc này nghe tiếng ồn ào bên bàn nc bên kia, 1 cô gái đang cãi nhau vs 1 thằng đực. Nhìn wa thì đó là Ly (bạn cùng lớp vs tụi nó) đang cố gắng thoát khỏi tay của thằng đực đó. Thấy thế thằng Hải liền chạy ra.

- Buông ra thằng kia.
- Ch này của tao và Ly, k phải việc của mảy - thằng đực trả lời.
- Thằng Hải bay vào kéo tay thằng Đực ra khỏi tay Ly.
- Ng này là ai vậy Ly?
- Mình đi chung vs bạn, định về nhưng Đức (thằng đực) k cho nên kéo tay mình lại...
- Ly mún về mảy để Ly về sao lại đụng tay đụng chân chứ.

Mảy mún đụng tay đụng chân phải k?- nói xong Đức tung 1 cú đấm vào mặt Hải, Hải gạt tay tung 1 đấm vào ngực thằng Đức (Hải có học võ bên thầy Sơn nhà đèn). Trúng đòn nó té ngửa ra, thấy thế 5thằng bạn nó từ bên kia chạy lại, tay đưa nào cũng cầm 1cái ly. S thấy thế cũng đi lại đứng kế Hải và bảo Ly lùi xa ra (4 thằng kia đánh bài trong góc khuất nên k thấy). 3 thằng lao vào Hải (nó to con hơn Sơn) còn 2 thằng kia chưa kịp làm j thì đã ngã lăn ra bởi 2 cú đá nhanh như cắt vào bụng. Xoay ng Sơn đá song phi trúng 2 thằng đang vây lấy Hải (Hải chỉ né đòn chứ k giao đấu trực tiếp) 2 thằng trúng đòn mất đà té xuống. Còn 1 thằng đang ngơ ngác thì Hải cho 1 đấm vào ngực và kém 1cú đá nữa thằng kia cũng nằm lun. Lúc này nghe ồn ào tụi bạn chạy lại.

- À há, đánh nhau k rủ tao.
- Tụi nó bị sao mà nằm cả vậy?
- Đang ngửa tay...

Hải: Sơn nó hạ 4 tao 1 thôi. Mẹ. Lúc trc chưa bít tao định đánh nhau vs nó, thì lúc đó tao cũng nằm như tụi này rồi. Mảy học võ lâu chưa Sơn?

- 12 năm rồi.
- Hèn gì....
- Tụi mảy là hs trường LL àh?- Thành hỏi tụi nó.
- Uhm - Đức kéo bạn nó dậy vừa trả lời.

Lúc này chủ quán đi ra vì quen bít vs 2 bên nên giảng hòa, cả bọn lấy xe ra về coi như chưa có ch j xảy ra cả.... nhưng đâu ai bít mọi ch diễn ra k wa khỏi 1 cặp mắt đầy quyền rũ trên khuôn mặt xjnh đẹp....

18. Chap 11: Tiếp Theo

2 hôm sau thì Hà về quê mẹ xin nghỉ học vì nhà ngoại Hà có việc.

- Hà đi nghỉ học 3 bữa ở nhà lén phén vs aj Hà bít Hà méc bác gai nhé (Hậu phương vững chắc vd)
- Ồ. Sơn có làm j đâu mà Hà méc mẹ Sơn chứ.
- Ai bít. Nhưng ở Sơn có cái j đó cuốn hút lắm. K chỉ Hà thấy đâu, các bạn cùng lớp cũng vậy nhưng tụi nó k nói đó. Tâm sự con gái vs nhau nên Hà bít.

- Thật àh? Sao tụi nó k nói vs Sơn nhĩ đề... úi đauuuu

- Tụi nó nói làm j? Mà nó nói rồi Sơn làm gì? - vừa nói vừa nhéo.

- Thì Sơn nói Sơn có Bgái rồi chứ sao hehe.

- Aj là Bgái Sơn chứ? - vừa nói vừa đỏ mặt.

- Hà bị bệnh àh? Sao mặt đỏ thế?

- K nói vs Sơn nữa, Hà về đây. 1 ng đủ rồi Hà k mún cạnh tranh vs ng nào nữa đâu....

Buổi sáng hôm sau, đang chạy bộ trong HNN như mọi ngày thì bỗng nhiên 1 cái bóng xẹt ra va vào ng Sơn (sáng 5h20 lờ mờ vs đối phương cố tình nên Sơn k tránh kịp)

- ui da - tiếng con gái vang lên.

- Cô có sao k? - S hỏi.

- Mình k sao? Xin lỗi bạn mình tập thể dục k đeo kính nên k thấy bạn - nói xong cô gái lom khom tìm mắt kính bị rơi (nãy đeo ở cổ áo va vào S nên rơi mất)

- Uhm. K có j đâu bạn.

Bỗng... rắc, 1 tiếng vỡ vang lên, thì ra Sơn vô tình đạp gãy mắt kính của cô gái rồi...

- Úi. Hình như mình đạp vỡ kính của bạn rồi.

Sơn cúi xuống nhặt cái kính đã vỡ tròng...

- Mình xjn lỗi, mình k cố ý...

- Thôi, tại mình va vào bạn nên kính mình rơi bạn mới đạp phải hihi. Nhà mình còn 1cái sơ cua nữa.

- Thế bạn thấy đường k?

- Mờ mờ ah. Bjo k biết sao đạp xe về nè. Hjc

- Nhà bạn ở đâu? Tớ mình chở bạn về rồi mình về? Nếu bạn k thấy ngại.

- Uhm. Có j đâu mà ngại, còn sớm bạn tập típ đi mình ngồi đây chờ bạn.

- Bạn vs mình đi bộ đi. Ngồi đây chi.

- Uhm. Đi nào.

Thế là 2 ng đi bộ cùng nhau. Ra ngoài đèn sáng thì mới nhìn rõ, cô gái mặc áo thể dục ôm dáng màu hồng nhạt, quần shot nửa đùi, tóc dài búi đuôi gà, gương mặt xinh đẹp đáng chuẩn, da trắng, đôi môi hồng hồng. Đúng kiểu Hot girl bjo lun...

- Bạn nhìn j thế? Cô gái hỏi

- Àh không... Bạn tên j?

- Bạn phải giới thiệu bạn trc mới hỏi mình chứ nhĩ? Cô gái cười tinh nghịch và nói.

- Àh, mình tên Sơn học lớp 12a5 trường HD, còn bạn.

- Mình tên Yến Nhi học lớp 12a.. trường LL. Cùng tuổi gọi tên hen.

- À ừ (đúng lv1 nên sơn chắc lớn hơn nhưng ngại k nói ra). Vậy nhé.

Cứ thế cả 2 đi bộ típ tới gần sáng thì ra lấy xe đạp chở Nhi về. Trc mắt Sơn là 1 biệt thự bậc nhất ST bấy jò. Sơn đang nhìn thì Nhi nói:

- Vào nhà chơi k Sơn?

- À thôi. Sơn phải về tắm rửa đi học đây.

- Vậy Sơn về, mình vào nhà đây - Nhi cười vs ánh mắt đầy mê hoặc nhìn Sơn.

- Chào Nhi. Hẹn gặp lại.
 - Định hẹn Nhi àh? nên còn gặp lại?
 - Àh không. Ý Sơn nói có duyên đó mà.
 - Ừm. Tưởng hẹn Nhi chứ hjhj. Mai Nhi chờ Sơn trog HNN tập TD nhé.
 - Sáng nào Sơn cũng vào chạy bộ mà. Chào Nhi - bít k thể nào ở lại lâu hơn vì nếu kéo dài thêm thì.... trẽ học mất.
- Trên lớp Sơn có lúc như ng mất hồn vì suy nghĩ đến Nhi (đẹp và hot wá mà) tại bạn thấy thể tướng S nhớ Hà liền chọc phá:
- Em mới nghĩ có 1ngày a có nhớ e k hả a? - Hồ ôm Quân và nói
 - A lơ ngơ lơ ngơ thể mà e k thấy sao? E nghĩ 3 ngày lặn chắc a sẽ chết mất hjhjc
 - A nín đi e sẽ về vs a mà, e cũng nhớ a lắm hjhjc.
 - Cút đi 2 thằng bệnh, mới ăn sáng xong nhìn 2 thằng mày mún ói lun - Sơn vừa cười vừa nói.
 - Ấy. Tao thấy mày bần nên tao nhây tý thôi hehe. Mày nghĩ ch j thể?
 - K có gì đâu. Ra kím j uống đi.
 - Ok. Mày bao đi liền kaka.
- Như có diêm báo trc hay sao đó. Lúc tan học thì nó lại ứng nghiệm.....

19. Chap 12: Ánh Mắt Và Niềm Tin

Trước cửa trường HD lúc này đang náo loạn vì sự xuất hiện của 1 " Thiên Thân 4 mắt" mặc áo dài cỡi chiếc DyLan Đỏ thu hút mọi ánh nhìn của nam sinh (trừ bede nhìn ganh tỵ). Nhiều lời bàn tán

- Chà. Đẹp dữ vậy
 - Hsinh mà đẹp vậy àh? Chắc con đại gia.
 - Đang chờ aj nhĩ?
 - Bạn ơi cho sdt làm wen vs....
- Lúc này Tụi Sơn và đồng bọn cũng tiến cồng. Thấy Sơn "Thiên thân 4 mắt" liền réo:
- Sơn, Sơn đây nè.

Hơn 200 con mắt nhìn về Sơn đang soi mói (tính tò mò ăn sâu rồi)

Sơn: Chào Yến Nhi. Nhi đâu vậy?

Nhi: Tìm Sơn có việc xú, Sơn rãnh k? Đi vs mình xú nha. - nheo mắt

Sơn: Đi đâu vậy Nhi? Sơn tý nữa 1h còn đi làm.

Nhi: Đi làm lại cái mắt kính hồi sáng bể đó, đi chừng 20p àh. Dc không?

Sơn: Sao lại rủ Sơn?

Nhi: Thế aj làm hư kính của Nhi? K mún đền àh? - giọng nói hơi giận dỗi

Sơn : Ấy....

- Chào Yến Nhi lâu rồi k gặp. Hnay wa đây gây rắc rối cho bạn tôi àh?- Thành quan sát nãy giờ cũng lên tiếng

Nhi: Àh. Chào Thành lâu rồi k gặp. Khỏe k?

Thành: Khỏe ru àh.- way sang hỏi Sơn: Mày wen Nhi lâu chưa Sơn?

Sơn: Mới wen hồi sáng tập TD àh. Tao vô tình làm hư kính của Nhi.

Thành: Uhm: để tao đi vs mày làm kính đền cho Nhi nhé.

Sơn: Mày k chở Hồng về àh? Đang chờ mày kìa.

Thành: Ý, tao wen mất. Thôi mày đi đi. Chút về tao nch vs mày.

Sơn: Gặp sau.

Lúc này tụi bạn cờ hó mới lên tiếng.

- Dù. Ghệ mới nghĩ học có ngay em khác rồi,
- Tao ghét mày rồi Sơn àh, gái theo wá trời.
- Tao phong độ thế mà tụi nó cứ bu mày là sao nhĩ?...

Sơn: Thôi chúng mày xàm wá tao vs Nhi có j đâu àh.

Nhi: Bạn Sơn vui ghê. Nhi có mấy con bạn thân xinh lắm để mình làm wen cho mấy bạn nha.

- Ôi. Thế còn j bằng.
- Sơn mày huynh đệ tốt của tao.
- Tối cafe nhé Sơn, tao bao.

Lũ bạn nghe tối gái mắt sáng lên ton hót.

Nhi: Sơn có xe k?

Sơn: Sơn đi bộ.

Nhi: Vậy đi vs Nhi tỹ Nhi chở về. Chào các bạn nhé.

Sơn cũng k nói gì lên xe chở Nhi đi. Vào cửa hàng mắt kính chọn mãi mới được 1cái kính vừa ý nhưng Nhi k cho Sơn trả tiền mà Nhi tự trả, sau đó Nhi rủ đi uống nc xong chở Sơn về.

Vừa xuống xe chào tạm biệt Nhi, bước vào thì gặp Thành đang chờ.

- Mày đừng dính vào con nhỏ đó, con đó đi tới đâu là gieo rắc rối đến đó.
- Là sao? Tao chưa hiểu ý mày lắm.
- Tao bít con này, nó đẹp nên nhiều thằng theo đuổi nhưng k có aj có kết quả tốt cả, gia đình nó giàu lắm, có quyền có thế, lúc trc tao cũng ham nhưng rút kíp.
- Có gì đâu. Bạn bè àh. Làm vỡ kính ngta nên đi làm cái khác đền lại có sao đâu. Mày yên tâm.
- Uhm. Nhắc nhở mày thôi. Giữ khoảng cách vs nó nha.
- Biết rồi. Ăn cơm đi đói rồi.

20. Chap 12 : Tiếp Theo

Sáng hôm sau đi tập thể dục thì thấy Nhi đợi sẵn, vẫn chạy chung và nói chuyện bình thường vậy thôi. Rồi chia tay aj về nhà nấy.

Vào lớp thì rất nhiều câu hỏi, ánh mắt nhìn Sơn vs vẻ ghen tức và k thiếu những câu nói khiếm nhã:

- Nó nghĩ nó là aj mà quen Hà rồi quen đứa khác.
- Mẹ, đồ bắt cá 2 tay.
- Không biết rồi tới con nào nữa đây.

- Nhìn mặt lấu cá k ừa nổi...

Ai nói gì nói Sơn vẫn tỏ vẻ bthường, các bạn Sơn cũng thể vẫn vui vẻ, có đám bạn thân của Hà liếc ngang liếc dọc này nọ. Khó chịu thật. Xong 5 tiết học ra về thì có vẻ ” sự khó chịu” lại tăng lên khi ngồi cổng trường xuất hiện sự có mặt của Nhi.

- Sơn, lại đây Nhi có cái này tặng Sơn nè.

- Gì thế? Sao lại tặng và cho Sơn vậy?

- Thích thì tặng thôi. Nói xong Nhi đưa 1 đôi giày thể thao rất đẹp hiệu Nike.

- Nhi nhờ chú trên Tphcm mua gửi về đó. Tặng Sơn nè hjhj.

- Oh. Cảm ơn Nhi nhé. Nhi có làm gì k? Đi uống nc để Sơn cảm ơn món quà nha.

- Ok. Hjhj.

Tiến tới chiếc xe Sơn cầm lái Nhi ngồi 1 tay vịn eo Sơn, 1 tay đặt lên vai. Rồi Sơn phóng xe đi để lại phía sau rất nhiều câu hỏi... ” Chưa bao giờ thấy mày như vậy Sơn àh” đó là suy nghĩ của Thành.

Hôm sau thì Hà lên sớm hơn 1 ngày (chắc bọn bạn cho Hà biết ch của Sơn và Nhi), thấy Hà Sơn ngạc nhiên nhưng cũng k nói gì. Giờ ra chơi Hà tiến tới bàn học của Sơn:

- Sơn có ch gì để nói vs Hà k?

- Ch gì thế Hà?

- Sơn còn giấu àh? - vừa nói vừa đập tay xuống bàn khiến tụi bạn quay lại nhìn, nhưng biết chuyện gì đang xảy ra nên k nói gì chỉ ngoáy lỗ tai hóng (tò mò vđ).

- Sơn k có gì để nói vs Hà cả- nói xong đi ra khỏi đó tránh những câu hỏi của Hà.

- ANH ĐỨNG LẠI CHO EM

Tiếng hét của Hà làm cho cả lớp quay lại nhìn ngơ ngán, còn Sơn đứng lại vài giây cũng đi thẳng... Hà buồn lắm ôm mặt khóc. Tụi bạn xúm lại an ủi:

- Thôi Hà đừng khóc

- Nín đi Hà, việc gì phải khóc vì loại ng đó chứ.

- Đúng rồi. Loại sở Khanh đó đừng để ý làm j...

Bọn bạn Sơn thì k nói gì chỉ lắc đầu ngán ngẫm.

Tan trường. Sơn vội vã chạy ra trước tránh gặp Hà ai ngờ ”tránh vô dưa gặp vô dưa”. Con ”Thiên thần” vô số tội lại xuất hiện...

21. Chap 12 : Tiếp Theo

- Sơn, đây nè. Sau hôm nay ra sớm thế.

- Hôm nay Sơn mệt mún về sớm tý thôi.

- Sơn bệnh àh? - rồi lấy tay đưa lên trán Sơn- đầu có nóng đầu.

- Chỉ mệt thui àh k có bệnh. Nhi k có học sao wa đây sớm thế?

- Có chứ. Nhi xin về sớm 1 tý. Nhi nhớ Sơn mà hihi. - Nhi nheo mắt và nụ cười chết người...

Một luồng ” Hàn khí” từ phía sau lưng Sơn xuất hiện, đó là từ ”Cô bạn thân xinh đẹp” dành cho Sơn. Đứng nhìn Sơn và Nhi tầm 2 giây, rồi nhìn Sơn vs ánh mắt buồn bã và thất vọng, Hà lên xe chạy đi.

Nhi cũng thấy được liền hỏi.

- Bạn gái Sơn hả? Nhìn xinh thật.

- Không phải mà cũng không đúng.
- Là sao nhỉ?
- Thôi. Hôm nay Nhi wa đây k lẽ chỉ nhìn Sơn vậy thôi sao? Có ch gì k?
- Hihi. Có đấy, chờ tý.- Nhi nói xong mở cốp xe lấy ra 1 bọc đồ- Tối nay 7h Nhà Nhi đãi tiệc Sơn mặc áo này Bảo vệ mới cho vào nha.
- Uhm. Sơn sẽ đến.
- Lên xe đi, về nghĩ ngơi tối còn đi dự tiệc nữa chứ.
- Uhm. Đi.

Sơn cầm lái Nhi lên xe vòng tay ôm lấy eo Sơn, Sơn k nói gì phóng đi thật nhanh. Bên kia đường 1 chiếc xe cũng phóng theo....

7h tối. Tại nhà Nhi (mượn xe máy Thành đi) thấy Sơn mặc áo Nhi đưa Bảo vệ liền mở cổng cho vào. Cổng mở ra trc mắt Sơn là 1 bữa tiệc ngoài trời có cả hồ bơi (Đại gia có khác), thấy Sơn mặc áo đó aj cũng nhìn vs ánh ngạc nhiên. Thấy Sơn, Nhi đi đến cười và nói:

- Sơn đến lâu chưa?
- Àh, Sơn mới đến thôi. Hôm nay tiệc gì vậy Nhi?
- Tiệc bthường thôi tý Sơn biết àh.

Sơn nhìn xung quanh thì thấy khách hnay toàn lứa tuổi cỡ Sơn k ah.

- Các bạn tập trung lại đây nào.- Nhi nói thật to.

Nhạc cũng tắt và mọi ng tiến lại xung quanh Nhi, toàn cậu ấm cô chiêu aj cũng nhìn xnh đẹp cả đang chăm chú nhìn Nhi.

- Buổi tiệc hnay mình xin giới thiệu: đây là Sơn bạn trai của mình- rồi Nhi khoát tay mình cánh tay của Sơn. - Mọi người làm wen nhé.

Cả đám đông Oh lên và bàn tán xì xầm

- Nhìn cũng đẹp trai nhỉ?
- Chưa gặp bao giờ, 2 ng đẹp đôi thật
- Chắc con ông sếp nào đây....

Nhi và Sơn cùng nhau làm wen mọi người thì bỗng...

- Tại sao Nhi lại quen thằng này? Tuấn thì sao?- Thằng Đức nói (thằng này bị Hải đánh trong HNN nè).
- Nhi quen aj là quyền của Nhi. Đức k thích thì về. Còn Tuấn là gì của Nhi mà dc vs không dc chứ...

“Tuấn là aj nhỉ” Sơn nghĩ...

Đã Phúc thì k phải là Họa, là Họa thì k thể nào tránh khỏi

22. Chap 13: Cuộc Chơi Không Hẹn Trước (lấy Tiêu Đề Của Nhà Văn Bùi Chí Vinh Hehe)

Sáng hôm sau đi học, Hà k thèm nhìn Sơn lấy một lần, cả lớp cũng vậy không khí thật yên lặng.

Ra về thì xuất hiện một đám đông trước cổng. Sơn vừa bước ra thì một ng thanh niên chạy tới, bay người tung ra 1 cước rất nhanh, Sơn cũng đoán dc có chuyện nên đã đề phòng né được và lùi lại:

- Anh là ai? Sao lại đánh tôi.

- Tao là Tuấn, ng mà mày vừa cướp ng yêu tối wa đó.- ng thanh niên trả lời.

Lúc này Nhi cũng chạy xe máy tới, thấy thế chạy lại giữa 2 người.

Nhi: A làm gì thế Tuấn? Sao lại đánh Sơn?

Tuấn: Nó cướp em từ tay a. K lẽ a k đánh nó được. Lên tụi mày.- Tuấn vẫy tay phía sau 5 6 thằng chạy tới.

Lúc này phía trong thì tụi thằng Thành cũng chạy ra.

- Dm thích hội đồng hả mấy thằng chó.- là nó, Thành bạn thân của Sơn.

- Nhào vô kím ăn mấy con. Hải LT cũng lên tiếng.

- DỪNG LẠI.- Sơn hét lên thật to.- Ch của tao vs mày thì đừng để ảnh hưởng ng khác. Wa bên sân banh đường TBT đi. Ở đây nhieu ng wá k hay.

Tuấn: mày thích solo àh. Ok. Đi tụi mày.

Nhi nhìn Sơn vs vẻ lo lắng, Sơn cười nhìn Nhi và bảo:

- Đến lúc kết thúc rồi Nhi àh.

Sơn lên xe thằng Thành (Thành nhờ bạn chở Hồng về rồi).

Sơn: Tao vs Thành đi dc rồi. Tụi mày về đi.

Quân: mày có coi tao là anh em k thằng kia.

Nam: Dm tao k đi tụi nó hội đồng 2 thằng mày àh

Hải: có j tao gọi xe cấp cứu dùm cho.

Hồ : Lệ đi. Tụi nó đi lâu rồi.

Sơn chỉ cười và cười, bạn bè nó là thế đó, chửi nhau chí chóe nhưng có chuyện thì k thiếu một ai. Cả bọn lên xe đi. Lúc này có thêm 1 ng nữa cũng đi theo Sơn. Đó là Cô bạn thân xinh đẹp của nó...

23. Chap 13: Cuộc Chơi Không Hẹn Trước (Tiếp Theo)

Ra đến sân bóng TBT (nơi này thường để giải quyết cá nhân vs nhau) bên Tuấn 6 mạng bên Sơn cũng 6 mạng, còn Nhi và Hà đứng cạnh nhau nhưng k ai nói gì.

Tuấn bước lên và nói: - Mày mún đánh nhau tay đôi vs tao àh?

- Có thể k đánh nhau dc không?

- Được, mày sửa lên 3 tiếng rồi kêu tao ông nội tao tha cho.

- Mày hiểu sai ý tao rồi. Tao k mún đánh nhau vì lý do vớ vẩn nào đó.

- Mày cướp ng yêu của tao đó là lý do vớ vẩn àh?

- Mày làm sao để Nhi chia tay mày, rồi Nhi wen vs tao, cái đó tại mày thôi.

- Hừ. Tao bận đi thi đấu và tập huấn nên k có thời gian bên Nhi nên mày mới có cơ hội thôi.

- Thế là mày tìm đến đánh tao?

- Phải.

- Mày bị điên àh? Nhi quen aj mày sẽ đánh ng đó àh? Mày thật yêu Nhi k?

- Tao k cần biết.

- Thì ra mày coi Nhi như một đồ vật vậy đó àh, đánh nhau để tranh giành àh?

- Mày mún dạy đời cứ đánh thắng tao đi trước đã.

Đức : Đánh chết mẹ nó đi a Tuấn.

Hải : mày lại ngứa mình hả thằng kia? - Hải bước lên.

Sơn : Thôi Hải để cho tao giải quyết.

Quay sang nhìn Nhi, Sơn hỏi: - Bây giờ Nhi hối hận cũng còn kịp đó.

Nhi : Đến nước này rồi thì k còn gì hối hận đâu Sơn àh. Sơn hãy cẩn thận đó.

Nhìn sang Hà vs ánh mắt chân thành nhất cho Hà yên tâm. Hà cũng chỉ nhìn nhưng k nói gì cả.

Tuấn: Mày từ biệt tụi nó đi là vừa. Tao vừa đạt giải 3 Karate trẻ toàn quốc đó haha.

Hồ : Mày có đem áo lạnh k Quân?

Quân: Mẹ giữa trưa 12h mặc áo lạnh làm gì hả?

Hồ : thằng đó khè wá làm tao lạnh- nó tỉnh bơ đáp.

Hà nghe thế cũng che miệng cười khúc khích.

Thành: Giờ này còn giỡn hả thằng kia.

Sơn bước lên đối đầu vs Tuấn. Thằng Tuấn tung cú đấm thẳng vào ng Sơn, khá bất ngờ nhưng Sơn vẫn né được, một cú đá tầm cao nhắm vào đầu Sơn, Sơn cúi đầu lại né được, lại thêm 1 cú đá nữa nhưng Sơn nhảy ra sau né tít. Sơn đang mún thăm dò đối thủ nên k mún giao chiến trực tiếp.

Tuấn: Bây giờ k ai cứu mày dc đâu thằng Nhóc.

Sơn k nói gì nhìn wa Nhi, Nhi gật đầu. Rồi Sơn chạy thật nhanh áp sát vào Tuấn, bất ngờ vs hành động này, Tuấn tung ra 1 cú đấm vào chính diện, Sơn đảo ng lách wa né dc cú đấm. Tiện tay tung cú đấm vào ngực Tuấn, Tuấn thu tay kia lại trc ngực đỡ đòn “Chát”. Sơn quét chân trụ của Tuấn làm Tuấn lao đảo, nhảy về sau để lấy lại thế, Sơn nhanh chóng lao theo tung theo cú đá quét vào chân Tuấn nữa, trúng đòn Sơn tung cú đấm vòng vào mang tai Sơn, Sơn co tay ép vào mép tai đỡ, sẵn trớn theo đà Sơn xoay vòng đá vào ba sườn Tuấn ” Bình” cú đá khá mạnh, Tuấn lùi về sau thủ thế, Sơn bay lên tung cú đập thẳng vào đầu Tuấn, Tuấn chụm 2 tay đưa ra đỡ, cú đá khá mạnh dù được nhưng Tuấn vẫn lùi về sau 2 bước. Sơn vừa tít đất, Tuấn nhào tới, 1 cú bả gót từ trên cao thẳng vào đầu Sơn. Bằng phản xạ tuyệt vời của mình, Sơn tính toán, rồi canh lúc gót chân Tuấn hạ xuống, Sơn chống 1 tay làm trụ búng ng vòng wa né dc đòn hiểm của Tuấn, bật lên đá vào đầu Tuấn 1 cái cú nặng K.O....

24. Chap 14: Thêm Một Người Bạn Bớt Một Kẻ Thù

Trúng đòn đó Tuấn ngã xuống, k còn đánh dc nữa. Lúc này Nhi chạy ra kêu lên:

- Anh ơi, a có làm sao k?

Cái bất ngờ nhất là Nhi ôm lấy Tuấn chứ k phải ôm Sơn

Sơn: Sơn nường tay rồi, Tuấn k sao đâu Nhi.

Quay về 2 hôm trước:

Mua mắt kính xong, Sơn và Nhi đi uống nc vs nhau, vào 1 quán (k phải cafe lùm hay cafe sân vườn đâu nhá, quán Thanh trúc có không gian riêng tư và kín đáo). Gọi nc xong Sơn lên tiếng:

- Rồi giờ k có ai, Nhi nói sự thật đi sao lại tít cận Sơn?

- Sơn nhận ra rồi àh?

- Uhm. Hôm đánh nhau trong HNN Sơn đã thấy Nhi đi vs Ly, 2 ng có quan hệ gì?

- Nhi vs Ly là bạn học nhảy Dance, hôm đó rủ Ly đi chung thì gặp Đức và ch xảy ra thì Sơn đã bít.

- Bữa tập thể dục làm rơi kính cũng là sắp xếp của Nhi lun ah?

- Bể kính là thật...

- Thôi, dù j cũng rồi, Nhi mún Sơn làm j?

- Trc khj nói rõ lý do, Sơn hãy nghe 1 câu chuyện này nhé: Từ nhỏ có 1 cô bé sinh ra trong 1 gia đình giàu có nhưng thiếu sự chăm sóc của Gđ, nó sống trong vỏ bọc của một tiểu thư thừa tiền nhưng thiếu bạn, bạn bè chỉ là 1 lũ dối trá. Lớp 10 cô bé đó vào lớp học vì có ngoại hình và giàu có nên dc nhiều bạn nam theo đuổi và k ít bạn nữ ganh tỵ. Một hôm đang đi chung vs 1 con bạn thì 1 nhóm ng xuất hiện nam có nữ có chặn đường đánh, vì tội dám giật bồ ng kác, nó có quen aj đâu mà giật bồ hay giật ck ngta chứ? Con bạn thì chạy mất vì tụi kia chỉ nhắm vào nó, bỗng nhiên 1 chàng trai xuất hiện cứu nó và 2 đứa yêu nhau, chàng trai (gọi là anh) lớn hơn 1túi, lúc đầu cảm thấy hạnh phúc lắm nhưng chẳng lâu, anh tỏ ra hay ghen, miễn ng ctraí nào nch vs nó thì nó bị anh gặn hỏi đủ điều, riết rồi nó bị stress nặng. Nó cũng tìm đủ mọi cách khuyên nhủ anh nhưng anh vẫn thế, nó đòi chiatay thì anh k chịu, về sau bất kể chàng trai nào nch vs nó đều bị đánh. Và nó nghĩ ra cách tìm ng khác để đánh anh, gặp 1 số ng nó bít, ngta cũng đồng ý vs điều kiện nó phải "lên giường". Lúc chán nản thì nó lại gặp Ly, Ly giới thiệu cho nó 1 người

- Đó là Sơn àh?

- Uhm. Vì Ly nói Sơn có võ và có bgái là Hà, Hà rất đẹp nên Sơn sẽ k đòi hỏi gì ở Nhi và mọi ch đã diễn ra như thế đó.

- Sơn hiểu rồi. Sơn hỏi 1 câu nhé. Nhi có yêu Tuấn k?

- Có.

- Nếu Tuấn hay Sơn có j thì sao?

- Nhi sẽ ở bên ng bị thua cuộc suốt đời.

Câu trả lời k chút do dự, đủ thấy quyết tâm của cô gái này.

- Sao Nhi k tìm cha mẹ Tuấn nói chuyện xem sao?

- Có chứ nhưng tính Tuấn cao ngạo k chịu nghe lời ai cả trừ khi bị đánh bại.

- Thôi được Sơn sẽ giúp Nhi.

- Cảm ơn Sơn nhiều. Bây jò Sơn sẽ đóng giả ng yêu của Nhi nhé. Nhi có "đuôi" theo dõi đó Sơn phải đóng cho đạt nhé.

- Ok....

25. Chap 14: Tiếp Theo

Sơn: Tuấn, sau này mày nghĩ lại đi, Nhi yêu mày nhiều lắm nên mới nhờ tao đánh cho mày tỉnh ng ra. Bản chất tình yêu là sự tự do mà càng gàng buộc thì nó k còn là yêu nữa mà là chiếm hữu, chiếm dc thân xác chứ k chiếm dc trái tim đâu, rồi cũng đổ vỡ mà thôi...

Nói xong nó way ra đám bạn

Thành: Vụ này là sao vậy? Tao chưa hiểu lắm.

Sơn: Về đi. Tao giải thích sau. - Sơn võ vai thành rồi tất cả cùng đi ra ngoài. Gặp Hà, Hà chỉ cười vs nó và cùng đi về.

Sau đó kể hết ch cho bạn bè nghe và bị tụi nó bắt đái 1 chậu vì k xem tụi nó là bạn. Còn Hà thì khỏi nói, bắt Sơn mua cho 20 cây kem cho Hà ăn gọi là để "Người giận". Nhưng bây giờ Sơn lại nghĩ nếu sau này gặp lại "ng ấy" thì Hà sẽ ra sao?. Nhức đầu ghê. Thôi thì cứ để thời gian trả lời vậy.

Một ngày kia. Kia tan học thì trc cổng trường là Tuấn, thấy Sơn nó bước tới nhưng vs vẻ mặt điềm đạm hơn.

Tuấn: Có rãnh cafe k Sơn?

Sơn : Ok. Đi.

Quân: Để tao chở mày tao cũng có việc ra HNN.

Sơn: Vậy phiền mày.

2 xe máy phóng đi vào HNN chọn 1 quán rồi Quân nó dọt đi. Tuấn lên tiếng trc:

- Sơn có bít tôi hẹn ra đây làm j k?
- Mày tao đi, tao mày cùng tuổi mà. Tao 19 rồi.
- Uhm. Mày có bít tao gặp mày là có ch gì k?
- Ch liên quan tới Nhi?
- Uh. Tao vs Nhi đã hiểu nhau hơn, tao sẽ cố gắng chăm sóc Nhi tốt hơn. Nhi nó tính gặp mày nhưng hnay nó bận nên tao đi 1 mình.
- Mày bít thế là tốt rồi. Tao cũng k nghĩ là mày cố chấp đâu.
- Nhi có quà tặng mày nè.- Tuấn đưa ra 1 cái hộp cho Sơn.
- Êo. Htrc đôi giày là dc rồi, Nhi bày vẽ wá.
- Nhi là thế, thực sự nó cũng thích mày đó. Tao mà k sửa đổi chắc nó sẽ theo mày kaka.
- Mày đùa àh? Để rồi mày kím đánh tao àh?
- Tao k đùa đâu, tao k đánh lại mày rồi. Mày trên “cơ” tao wá.
- Tại mày gò bó trong 1 môn Karate đó wá thôi, nếu k né dc cú đá của mày chắc tao cũng nằm đất rồi.
- Mày học võ lâu chưa? Võ mày là võ j? Sao tao nhìn k ra?
- 12 năm rồi, chỉ học từ 1 ng thầy ở quê. Tao cũng k bít gọi là gì.
- Mày đánh vs tao hết bao nhiêu sức?
- 40% k hơn. Nhưng từ đó tới jò tao chưa dùng wa 40% sức.
- Uh. Tao sẽ cố gắng tập luyện để đánh vs mày 1 trận nữa.
- Mày dành nhiều thời gian cho Nhi đi. Đánh đấm có gì hay chứ.
- Suýt nữa tao wên. Đúng là có những thứ quan trọng hơn..

Ngồi trò chuyện 1 chút cũng chào nhau ra về, thằng Quân sợ thằng Tuấn đánh lén nên nó vẫn chờ thằng Sơn. Thằng bạn gốc...

26. Chap 15: Bữa Cơm Cuối Năm

Cuối năm công việc buôn bán nhà Thành cũng nhộn nhịp hẳn, Sơn cũng phải chạy đôn chạy đáo, nhà nhà người người cùng mua sắm. Sơn cũng k wên mua ít quà vào cho Bà Cô vs mấy em ở trong trung tâm. Lúc này trên lớp cũng k có học hành gì, thầy cô thì cho lớp tự quản. Hà đổi chỗ hẳn xuống ngồi kế Sơn. Đánh cờ carô, chém gió vs tụi bạn, tối thì rủ đi xem chợ Hoa xuân...

- Sơn nè. 28 tết wa nhà mình ăn cơm nha. Ba mình nhắn Sơn hoài kia.
- 28 tết hà? Sơn sợ còn bận việc nhà Thành đó. Nên k hứa vs Hà được.
- Ăn buổi trưa, Sơn k có thời gian ăn trưa lun àh? Hứ.
- Wa ăn xong về kì lắm.
- Kì thì khỏi wa lun đâu hợc.
- Chưa j đã khóc rồi. Để Sơn tranh thủ wa sẵn cảm ơn Ba Hà về việc Bà cô vs mấy em lun.

- Uhm. Nhớ đó k wa nhà tui tết tui xuống dưới ăn cho sạch nôi. Đừng bảo sao tui ác nha.

- Èo. Ăn nhiều cho mập hehe.

- Ăn nhiều tập Erobic nhiều. Rồi dáng lại đẹp thôi

Tết bận thật chứ từ sau 23 tết, xuất nhập kho liên tục, Sơn còn phụ công nhân khuôn vác nữa mới kịp. Sơn nhờ có sức nên công việc cũng k làm khó được. Tối 26 tết Hồng còn wa phụ Thành làm việc và cùng mẹ Thành mua sắm nữa chứ (chắc mún lấy ck lắm rồi)....

Tối 26 tết cả nhóm họp mặt 6 trai 4 gái (giống bữa đi nhà Sơn). Vì tết sẽ k dc họp đông đủ vậy đâu. Cả bọn ăn uống đùa giỡn vui vẻ xong rồi ra về. Hà bảo Sơn chở đi mua đồ gì đó. Nên 2 đưa tách ra. Chạy dc 1 đoạn Hà vòng tay ôm cứng eo Sơn.

- Ước gì ngày nào cũng dc ôm như vậy thì hạnh phúc biết bao.

- Thì Hà cứ kím 1 anh chàng nào đó ôm là được mà.

- Kím thì dễ nhưng Hà k có cảm tình ôm chẳng khác khúc gỗ.

-

- Sơn đã yêu Hà chưa?

- Xin lỗi Hà. Hà đừng làm khó Sơn mà.

- Uhm. Hà biết mà. Còn 2 năm nữa thôi phải không Sơn?

- Uhm. 2 năm sau sẽ có câu trả lời mà.

- Hà đợi đó.... Về thôi Sơn.

- Không đi mua đồ àh?

- Không. Chỉ mún đi riêng và ôm Sơn thôi...

10h40 sáng 28 tết âm lịch. Sơn mang 1 giỏ quà sang biếu nhà Hà.... kính coong kính coong... 1phút sau Hà chạy ra, Hà mặc quần shot ngắn, áo thun cổ cao rộng, trán còn lấm tấm mồ hôi.

- Sơn wa rồi àh? Mang gì thế?

- Giỏ trái cây này gửi nhà Hà, chứ đi không ngại lắm...

- Uhm. Thôi vào nhà đi. Hà nấu sếp xong rồi.

- Chờ tý. Ở đây có nhà thuốc tây nào gần k?

- Chi? Sơn bệnh ah?

- Tý sợ bị tào tháo rượt...

- À há, hôm nay dám chọc Hà nữa àh. Giới tý thưởng hjhj. Vào đi.

Đóng cổng dắt xe vào trong Sân nhà Hà, nhà Hà k to bằng nhà Nhi nhưng dc cái thấy nho nhã và mộc mạc hơn, nhà 2 tầng có gara xe hơi nữa...

- Ba ơi, Sơn tới rồi nè, Ba dùm típ Sơn tý, con đang bận tay nấu ăn.

Ba Hà đang trang trí mấy cái chậu hoa kiểng chơi tết.

- Sơn đến rồi ah? Mang quà bày vẽ nữa chứ. Vào nhà đi cháu.

- Chào chú, cháu mới tới. Dạ. Chỗ này có là gì so vs những gì chú giúp Bà cô vs các em đâu ah...

- Thằng nhóc này. Lần này thôi nhé. Lần sau thì đừng vào gặp chú nhé. Học sịnh có tiền bạc đâu mua quà cáp.

- Dạ. Cháu biết rồi.

Bước vào nhà, thì bống.... ĐỪNG... 1 tiếng nổ vang lên.

27. Chap 15: Tiếp Theo

Mỗi thứ nổ tung, lửa nhanh chóng bao trùm căn nhà , xung quanh là những tiếng gào thét.... Đùa thôi :v

Tiếng nổ chưa dứt vang lên rất to sau đó là ” Terrorist win”...(thời đó mới có Hafi Life sau này là CS) Ba Hà mở cửa 1 căn phòng nhỏ.

- Khánh, Con chơi game làm gì mở tiếng to thế, xuống rửa tay ăn cơm nào.

- Dạ. Vậy mới đã, Con xong ngay đây ba.

Thì ra thằng em Hà đang chơi game mở âm thanh to wá nên thế... (làm giật cả mình).

- Chào anh Sơn đi Khánh, bạn chị 2 đó.

- Em chào anh, Chị 2 nhắc a suốt, nói sau này lớn lên e phải giỏi như anh đó...

- E cố gắng học thật giỏi thôi, là hay hơn a rồi.

- Có 1 điều e chắc hơn anh đó.

- Điều gì?

- Đẹp trai hơn anh... nói xong nó chạy ra sao rửa tay.. Sơn ngớ ng rồi phì cười vs câu nói của thằng nhóc.

Nói về thằng e Hà, khoảng 10 tuổi trắng trẻo, hơi ốm, nhìn hao hao Ba Hà, mê game lắm, nhưng học cũng giỏi (nhà có truyền thống là thế).

Đang nhìn xung quanh phong khách, ngôi nhà dc sắp xếp gọn gàng và lịch sự...

- Dòm gì thế Sơn? Ra nhà sau nè, Hà vs mẹ dọn cơm rồi vào ăn thôi. Hà từ nhà sau đi lên.

- Nhà Hà đẹp thật đó. Tuy nhỏ hơn nhà Thành như bày trí rất gọn gàng và khoa học.

- Ba Hà sắp xếp đó. Thôi vào ra sau ăn cơm thôi.

Đi ra nhà sau theo Hà, Sơn ngó thấy 1 đóng gói quà, nước ngọt, bia... đầy 1 góc nhà (Chắc là ngta tặng và cho Ba mẹ Hà)

Bước ra sau, mâm cơm dc bày trên bàn rất nhiều món ăn và đẹp mắt.

- Cháu chào cô ảh.

- Chào cháu, nghe Hà nói nhieu bây giờ mới gặp cháu đó.- Mẹ Hà nhìn mình và nói.

- Dạ.

- Nhà cháu ở đâu? Cha mẹ làm gì?

- Dạ nhà cháu ở huyện MX ảh, cháu lên đây ở trọ và đi làm, Cha mẹ cháu là nông dân ảh.

- Uh.- câu trả lời khô khốc.

- Em, Sơn mới tới chơi lần đầu mà - Ba Hà tắm rửa từ trên lầu đi xuống.

- Em chỉ hỏi bthường thôi mà.

- Khánh, Hà đâu, lên ăn cơm nè.

Khánh vs Hà thay đồ xong cũng chạy xuống...

Tất cả ngồi vào bàn ăn, với gia đình Hà thì k sao với Sơn thì ngại lắm dù cố tỏ ra vui vẻ nhưng thấy sao sao đó.

- Sơn ăn đi. Sao thế? - Gấp cho Sơn 1 miếng thức ăn.

- Sơn.. Cảm ơn Hà.

- Cháu cứ coi đây như buổi cơm gia đình đi, cứ tự nhiên, cháu còn thể là chú giận đó. - Ba Hà nói.

- Dạ, cháu biết rồi.

Bữa cơm cũng kết thúc, Sơn định phụ dọn dẹp thì Ba Hà bảo ra phòng khách ngồi uống nước nói chuyện, “cung kính k bằng tuân lệnh” Sơn ra ngồi ngoài ngồi nói chuyện vs Ba Hà. Lúc sau, ra sau đi vệ sinh thì tính chờ nghe được cuộc trò chuyện của Hà và Mẹ (2 ng way lưng lại rửa chén)

- Con chỉ thích Sơn thôi, những ng khác con k quan tâm. Hà nói

- Con nghĩ kĩ đi. Sơn chả có j? Nghề nghiệp k? Gia đình cũng k khá giả gì? Liệu sau này con có hạnh phúc k?

- Thì Sơn học xong ra trường, đi làm thì cũng có nạy nọ như người ta thôi.

- Đó là chuyện tương lai, biết đâu mai này nó làm k được, mà lại khổ đó.

- Sơn là ng có nghị lực. Con tin vào điều đó.

- Thiệt k thể hiểu được, Vũ con bác Huấn, Công con chị Quyên. 2 ng đó mẹ thấy cũng dc mà.

- 2 ng đó chỉ là công tử biết sài tiền chứ đâu biết kiếm tiền như Sơn. Nếu khởi đầu từ 2 bàn tay trắng thì sao hả mẹ?

- Thôi. Dù sao mẹ cũng k thích nó lắm...

Nghe tới đó, Sơn vội bỏ đi lên nhà trên (wên đi vệ sinh lun) vs tâm trạng k mấy vui vẻ.

Một hồi Mẹ Hà và Hà lên ngồi chơi. Tới 12h30 Sơn xin về còn đi làm. Chào Ba mẹ Hà, Hà tiễn Sơn ra cổng,

- Cảm ơn Hà nhé, bữa cơm ngon lắm.

- Uhm. Chừng nào rảnh wa Hà nhà chơi nhé. Chừng nào Sơn về quê?

- Chắc sáng 29 tết.

- Hà chở Sơn về nhé. Hjhj.

- Thôi Hà ở nhà phụ Ba mẹ đi, Thành nó chở Sơn về rồi....Sơn về nha. Hà vô nhà đi nắng lắm.

- Uhm. Sơn lên sớm vs Hà nha.... chuttt... Bye Sơn.

Nụ hôn đó k có cảm giác như những lần trước vì bây jò đã khác rồi... buồn hơn...

28. Chap 16 : Về Nhà Chơi Tết

Sáng 29 tết, Sơn cùng những ng làm công nhà Thành ăn bữa cơm tất niên vs gia đình Sơn (Giàu nhưng tình nghĩa lắm, chủ ăn gì ng làm ăn đó các bạn hiểu nha). Hồng dạo này như bà chủ Nhỏ quản lý cũng tốt, được mẹ Sơn tin tưởng giao việc thủ quỹ cho. Nhìn Thành và Hồng như 2 ông chủ bà chủ nhỏ, Hồng nói gì Thành râm rắp nghe theo k dám cãi lại... Ăn uống xong Mẹ Thành lì xì cho ng làm công 1 phần quà và 1 bao lì xì “nặng”, cuối cùng là Sơn cũng là phần quà nặng thứ 2 (nặng nhất là chú Kiên em ruột Ba Thành mà): 1thùng Pepsi, 1 thùng 333, một giỏ quà, 10k gạo ngon 1 bao lì xì...

- Sao nhieu vậy Cô? - Sơn hỏi.

- Nhiều gì? Cô coi mà như con trong nhà, mà khách sáo vs cô à? Nhờ mà mà thằng Thành nó ngoan hẳn ra, học hành cũng tốt k còn lang thang như hồi lớp 11.

- Con cũng có phần mà hihi. - ” Cô dâu nhỏ” lên tiếng.

- Uhm. Về bảo cha mẹ chuẩn bị đi học xong 12, cô wa hỏi cưới.

Hồng và Thành: Còn nhỏ mà...

Mẹ thành: Thấy chưa Sơn? Cô nói có sai đâu. Thành chở Hồng về rồi chở Sơn về nhà đi mày.

Thành: Về em.

Hồng: Thưa cô con về, bye Sơn.

Sơn : Bye Hồng.

Trên đường về quê 2 thằng chém gió, chém bão tới tận nhà Sơn.

- Vào nhà tao ăn cơm rồi về mày?
- Thôi, tao về tý nữa wa nhà Hồng nữa nãy ba mẹ nó kêu. Chờng nào mày lên? Tao rước.
- Mừng 4, tao có giang người chú rồi. Mắc công mày.
- Mẹ, mày còn nói thế có coi tao là bạn k?
- Mày khùng wá, mày như a e vs tao trên mức bạn bè rồi cu. Ch này tao lo dc mà. Yên tâm.
- Ờ, tao cũng xem mày là a e nên thế. Về đây chào cô chú dùm tao cái.
- Cút lẹ...haha
- Dkm con dog....

Bước vào nhà. Cha mẹ mừng lắm

Mẹ: Sao con mua đồ nhieu thế?

Sơn: Dạ, Cô biếu ba mẹ đó ăh.

Cha : Bữa nào có dịp tao vs mẹ mày phải ghé cảm ơn ngta 1 tiếng, đã cho chỗ ở và Việc làm tốt còn quà cáp.

Mẹ: chờng nào mày lên tao gửi ít wà quê cho Cô nhé.

Sơn : Dạ. Để con đốt nhang cho ông bà...

Tối giao thừa, ở quê k có bắn pháo bông như trên tỉnh, Sơn ngồi đó suy nghĩ về " Lời hứa 5 năm" và " Cuộc trò chuyện giữa Hà và mẹ Hà"... suy nghĩ phải làm sao cho đúng đây... chắc thôi tới đâu hay tới đó...

- Mày chưa ngủ àh? - Mẹ Sơn đi ra hỏi.
- Dạ chưa. Sao mẹ k ngủ ra đây chi vậy?
- Tao pha trà sắp xếp bánh trái tý cúng giao thừa 11h rồi.
- Ba đâu mẹ?
- Chiều uống nhieu wá xỉn, ngủ rồi, tết nhất mà. Mày có bgái chưa? Phải cái con Hà k?
- Dạ, chỉ là bạn học thôi mẹ ăh. Nhà ngta giàu lắm, tiểu thư danh giá đó.
- Uhm. Nhưng nhìn nó tao bít nó thích mày, con bé ngoan hiền, dễ thương, nấu ăn giỏi nữa.
- Học giỏi nữa mẹ ăh.
- Uhm. Mày gáng nha, cưới nó làm dâu cho tao.
- Con sợ nhà ngta k chịu mẹ ăh. Gia cảnh nhà mình...
- Hồi trc, tao cũng là nhà danh giá đó, vì thương Ba mày tao mới lấy ổng. Con ăh. Mẹ chưa hối hận bao giờ kể từ khi lấy ổng, nghèo khổ nhưng hạnh phúc lắm, cha mày chưa bao giờ to tiếng vs tao đâu.
- Dạ. Con cũng mong như vậy. Thôi ngủ đi. Tao dj nấu nước pha trà cho kịp.
- Để con làm cho.
- Mày biết gì về cúng kiến. Ngủ đi khuya rồi.

Làm cha làm mẹ ai cũng thương con. Nên Mẹ Hà cũng mún tốt cho Hà nên nói thế thôi... còn Kẹo bòn bòn e còn nhớ a k?.....

29. Chap 17: Dám Khoe “gấu” Với Bạn Trai Chị Àh?

Sáng mừng 1 tết. Thức dậy VSCN xong xui ra mừng tuổi cha mẹ, lì xì mỗi ng 1tr đồng (Mẹ thành cho bao lì xì 3tr)

Cha: Mà k để dành sài àh, đưa chi nhieu vậy?

Sơn: Dạ, k nhieu đâu ba, để ba có tiền rủng rỉnh đi nhậu với mấy chú ăh.

Mẹ : Mà đưa nhieu ổng nhậu nhieu chứ làm gì.

Cha: Bà này, con nó hiểu thảo mà haha.

Mẹ : Lớn tuổi rồi nhậu ít thôi.

Cha: Tui biết rồi.

Mẹ: Đây mẹ lì xì con này.

Sơn: Dạ con cảm ơn

(Tục lì xì: tiền nhieu hay ít k phải là vấn đề, bao lì xì là để chúc nhau năm mới, aj đưa cũng phải nhận, bạn từ chối là k ” nể mặt, khinh dể” ng ta đó).

Sơn: Ba ơi, tý mượn xe con vs ba về nội thấp nhang nhé.

Cha: Uhm. Mà biết chạy xe rồi. Tao khỏi đi xe ôm.

Mẹ: Hai cha con chạy từ từ thôi nhé.

Thế là hai cha con mượn xe ng chú chạy về nhà nội. Thấp nhang cho tổ tiên, aj cũng hỏi thăm Sơn học hành này nọ...

Tối 7h, về đến nhà trả xe cho chú, ăn cơm tắm rửa, leo lên giường thức típ. Lại suy nghĩ cuối cùng: tới đâu tính tới đó rồi ngủ lun...

Sáng mừng 2 tết, mấy thằng bạn học chung với Sơn lớp 10 11 rủ wa nhà nó nhậu cách nhà Sơn 50m, 4 thằng, thằng nào cũng có gấu (toàn cá cmn sấu) ôm ấp hun hít...

- Ê Sơn, mà học hành thế nào rồi?- Bạn cũ 1 (BC 1)

- Nó học giỏi thế chắc cũng dc mà phải k? - BC2.

Sơn: Uhm. Cũng ổn. Ở tỉnh dạy khó hơn ở trường huyện nhieu.

BC1 : Trên đó wen nhieu bạn k mậy? Chắc toàn ng giàu có k nhỉ?

Sơn : Có này có kia, bạn bè cũng dc vài thằng.

BC3 : Thế k có vài con àh? Haha

BC4 : Sơn nó nhất gái vậy sao mà wen dc con nào?

Bạn gái BC1 (BG1): Đẹp trai vậy mà chưa có bgái à? Để e giới thiệu cho nha tuy k đẹp bằng e nhưng cũng ok. Chịu k a?

Nghe nó nói mà Sơn mún phun máu ” mẹ, con này k soi gương àh? Xấu vậy bạn nó còn xấu hơn chắc...”

Sơn : Thôi, A cũng k mún wen đâu, ăn chưa no lo chưa tới mà.

BG2 : Khiêm tốn ghê hihi.

BC1 : Ngại gì k biết nữa, có gấu sướng lắm phải k em? - nó hun con “Cá sấu” của nó 1cái

BG1: A kì quá nha, chỗ đông ng mà.

” Mẹ đông ng mà nãy giờ thằng BC1 ôm nó mà nó k ngại, chắc có 2 đứa thì ... xong cmnr”

- Sơn ơi, bạn con tìm nè.- tiếng Mẹ Sơn gọi.

- Ai vậy mẹ?... ủa Hà xuống đây hồi nào? - Sơn ngạc nhiên hỏi.

Hà theo mẹ bước vào, quan sát thấy 4 cặp kia thì Hà cũng bít dc ít nhiều việc đang xảy ra.

Hà : Tét nhất, a k cho e xuống thăm a vs 2 bác àh? A đang nhậu vs Bạn àh? - vừa nói vừa cười xinh k tả dc.

Sơn ngạc nhiên 1 thì Mẹ Sơn và mấy đứa kia ngạc nhiên 100.

Mẹ Sơn: Con ngồi chơi vs tụi nó đi. Bác về nhà chút. Sơn nhậu ít thôi nghe mậy, tý dẫn Hà về đó.

Hà : Cháu chào bác hihi.

Hà khoát bấp tay Sơn đi vào trong. Thấy “Cô nàng xinh đẹp” bước vào mấy con Cá sấu kia nhìn k chớp mắt nói chỉ tụi bạn học cũ (nc dãi chảy đầy mồm :v chém ty)

Hà : Chào các bạn, mình tên Hà, bạn gái của Sơn. Mình vừa xuống chơi. Hjhj. Anh giới thiệu bạn bè đi.

Sơn : Àh àh.... đây là ... Sơn giới thiệu từng ng (Tụi này hết đất diễn nên k thêm nói tên)

Hà : Rất vui dc làm wen vs mấy bạn nha. Hihi

BG1 : Sao a Sơn nói a chưa có bgái? E tính giới thiệu bạn e nữa chứ...

Hà : à há, a néo mới về định cua gái àh? Chết vs e nha - vừa nói vừa néo.

Sơn : Sơn - Hà néo mạnh hơn - àh, Anh có đâu àh hçhçc.

Hà : Tha cho a đó. Về nhà có nhớ e k? - Rồi hun Sơn cái chụttt

Bạn Sơn đơ ng ra trc hành động của Hà.

Xả giao hỏi thăm vài 3 câu, thì bọn kia kím có “chuồn” vì ngồi lâu ngại vs ” Gái xinh thành phố”....

Khoe Gấu vs “Bạn trai ” chị àh kaka - Bá đạo max lv...

30. Ngoại Truyện: Quá Khứ...

OL: Bà thấy thằng Sơn sao? (Lúc này Sơn 10tuổi)

BL : Nó ngoan ngoãn hiền lành. Sao hả Ông?

- T đang nghĩ có nên “khởi phát” cho nó k? T sợ nó k kèm chế được thì sẽ nguy hiểm lắm, nhưng nếu k làm thì cơ thể nó k phát triển và k phát huy hết tinh túy võ học hết mức được.

- Ông này, 3 năm nay nó ở đây, t thấy nó cũng có ý chí và nghị lực lắm, điều hiếm thấy ở 1 đứa trẻ tuổi ăn tuổi chơi như nó. Thấy nó k phát triển được bthường t cũng thương nó lắm.

- Hay là mình thử gieo quẻ xem sao nếu tốt t sẽ ” Khởi Phát” cho nó còn xấu thì thôi. Giao cho mệnh trời vậy?

- Uhm. Cứ thử gieo quẻ xong rồi quyết định.

Ông lão tiếng ra bàn thờ tổ tiên tiến hành nghi thức gieo quẻ.

- 2 thanh tốt 1 thanh xấu. OL trả lời.

- Thế đánh vậy chỉ mong nó sẽ trở thành ng có ích. Mai ông thử hỏi nó xem 1lần nữa nhé. Tội thằng bé số phận nó lận đận rồi...

31. Chap 18: Mặc Cấm

Từ nhà bạn Sơn về, Sơn và Hà k nói gì cả. Về nhà ăn cơm vs cha mẹ Sơn, Hà vẫn lú lo vui vẻ, khỏi nói thì cha mẹ Sơn vui thế nào rồi. Còn Sơn thì ngoài mặt cũng cười cười nhưng trong lòng thì dăm chiêu lăm. Cơm nước xong 2 đứa ra vườn sau nhà tìm trái cây ăn. Tìm 1 góc mát 2 đứa ngồi vào đó. " Phái mạnh" lại lên tiếng trc

- Wê Sơn yên tĩnh wá, k xô bồ như trên tỉnh. Không khí trong lành wá.
 - Uhm. Ở wê tốt nhất chúc tết rồi nhậu nhẹt thôi chứ k biết làm gì...
 - Sơn có vẻ k vui khj Hà về đây hả?- Hà đánh tâm lý.
 - Đâu có đâu chỉ là.... - Sơn ập ứng
 - Chỉ là Sơn còn nhớ những gì Hà và Mẹ nói hôm trc?
- Sơn bắt ngờ vì bị Hà phát hiện Sơn " nghe lén"
- Xin lỗi, Sơn k cố ý nghe lén...
 - Hihi, Sơn khờ wá đi. Hà k mún thì k ai ép Hà được hết.
 - Nhưng Mẹ Hà sẽ k vui đâu.
 - Bây giờ Sơn cứ học ra trường làm ra tiền Mẹ Hà sẽ đối xử khác thôi àh. Suy nghĩ chi cho mau già.
 - Nhưng vẫn có cái j đó làm Sơn khó chịu lắm.
 - MẶC CẤM.
 - Có lẽ vậy... đó giờ sống ở đây bạn bè trong đều nhìn sơn vs ánh mắt khinh thường. Từ khj ra tỉnh học, quen Thành, Hà, Nam.... thì Sơn mới k nghĩ đến 2 chữ đó nữa vì cùng trang lứa vs nhau. Người lớn thì khác họ thành kiến giàu nghèo wá...- Sơn thở dài.
 - Sơn có biết tại sao Hà, Thành và các bạn quý Sơn k?
 - Sơn k để ý lắm.
 - Vì Sơn sống tình nghĩa, mà tình nghĩa thì k thể nào mua dc bằng tiền. Tiền chỉ có công dụng trong nhiều trường hợp, một số việc có nhiều tiền cũng k mua được đâu. Ở Sơn, Sơn có nghị lực và tấm lòng. Người ngoài nhìn mới thấy thôi...
 - Thế Hà thích sơn ở điểm nào và khi nào?
 - Hà hả? Thích Sơn ở tính tình lúc đầu lằm lì bí hiểm, quen rồi thì sôi nổi, hòa đồng, nhưng có j đó cuốn hút lắm hịh. Còn khi nào hả? K nói đâu.... đừng có dụ "chị" nha "cưng". - đưa tay vẹo má Sơn.
 - Vậy àh. Sơn cũng bthường mà.
 - Bthường vs người khác, còn đặc biệt vs Hà hihi... Hối nhiều wá. Cho Hà dựa người ngủ xịu nha.
 - Uhm. Hà ngủ đi tỵ chạy xe về nữa
 - Bên Anh em bình yên lắm. Ngốc àh...

32. Chap 19: Đụng Độ Trường Chuyên Ntmk

Mùng 4, Sơn chào cha mẹ, rồi theo ng chú lên tỉnh (mùng 7 mới vào học nhưng Sơn giữ kho nên lên sớm). Tới nhà Thành, Sơn mang quà (chỉ là hủ mắm cá sặc tự tay mẹ làm vs vài trái đu đủ) cho Mẹ Thành.

- Cô cảm ơn cha mẹ con nhé, hủ mắm này ngon tuyệt, ở trên này k tìm dc đồ ngon vậy đâu.
- K có gì đâu Cô, cây nhà lá vườn mà.

Xin phép cô về kho quét dọn vì 4 5 bữa nên bụi nhều, dọn dẹp xong thì Thành xuất hiện:

- Lên rồi hả mấy? Ăn tết vui k?

- Bình thường àh? Có gì mới k mấy?

- Tao thì k mà thằng Quân thì có. Hôm mừng 3 tết tao chở Hồng đi dạo thì thấy Quân nó chở con nào xinh vãi. Nó biết tao thấy nên dọt lẹ, định rượt theo nhưng Hồng k cho.

- Á nó có ghê à. Tìm nó bảo nó " rửa" đi.

- Tao wa kím mày cũng vụ đó nè kaka. Để gọi thằng Hải vs thằng Nam. Hồ nó về quê ngoại chưa lên.

Lúc này Hà cũng theo gđ về quê ngoại rồi. Tiếng chuông dt Thành vang lên (linh vãi)

- Àh. Hà dt cho mày nè. - đưa máy cho Sơn rồi nó đi ra ngoài (biết điều ghê)

- Alô, Sơn nghe.

- Hihi, Hà nghỉ giờ này Sơn lên rồi nên dt đại aj ngờ trúng phóc.

- Chiều nay cho số gì?

- Là sao?

- Đoán hay wa, thì cho Sơn 1 con số để đánh đề chứ sao hehe.

- Hứ, ngta nhớ nên ngta gọi thử, k thích thì thôi....- nhổng nhèo ghê

- Ấy ấy, đùa tý. Hà về ngoại vui k?

- Vui sao dc khj xa chàng hihi.

- Ờo. Hối thiệt mà.

- Thì trả lời thiệt đó, về đây aj cũng hỏi khj nào lấy ck, rồi có bạn trai chưa... trả lời mún một lun.

- Ai biểu xinh vá làm chi... hehe

- Thôi, Hà làm bếp đây, Sơn nhớ là đừng uống rượu bia nhều đó ghen.

- Sao biết Sơn chuẩn bị đi nhậu? Có cho ng theo dõi àh?

- Hihi. Đoán, thì ctraí mấy người, k gái thì nhậu, mà Thành sợ Hồng lắm nên k dám gái gú đâu, nên chỉ có việc đi nhậu thôi.

- Em sợ chị rồi. Thôi làm bếp đi cô nương..

- Bye Sơn nha.

- Bye Hà...

Trả dt cho Thành.

- 2 a chị tình cảm vá đi. Ê tao mua cho mày 1cái dt nhá để tiện liên lạc.

- Thôi, tao k cần đâu, ở nhà mày lúc nào mày cần thì wa đây tao có đi đâu đâu.

- Lúc mày mún nch vs Hà thì sao?

- Lên lớp gặp nói ch cũng dc mà.

- Nói như mày... thôi đi Hải vs Nam nó đợi kìa.

Hai thằng chạy đến chỗ hẹn thì thấy Hải và Nam đứng đợi rồi.

Hải : từ nhà mày ra đây nửa tiếng àh? Nắng bỏ mẹ.

Thành: Mày hỏi nó (Sơn) ấy, tâm sự vs con Hà nên ra trể.

Nam : Đi nào. Tao đói rồi.

4 thằng 3 chiếc xe máy lao đi đến nhà thằng Quân. Đi tới đường THĐ thì thấy thằng Quân chạy xe ra với tốc độ cao, phía sau thì 4 xe máy 7 đứa đang chạy theo. Biết có ch nên 4 thằng vội đuổi theo... Tụi kia toàn xe độ nên chẳng mấy chốc ép xe thằng Quân vào 1 bãi đất trống. Bị ép dừng xe. Quân wăng xe bỏ chạy nhưng tụi nó đã dí dc. 3 4 thằng ngồi sau nhảy vào đánh nó. Thì...

33. Chap 19: Tiếp Theo

Tiếng hét của thằng Hải (hơi nó mạnh nhất bọn):

- CHÚNG MÀY THẢ BẠN TAO RA.

Rồi nó lao xe thẳng vào 3 thằng đó. (sau nó k lao thẳng vào lun nhả la lớn chỉ cho tụi kia tránh :v) 3 thằng kia cũng nhảy tránh dc. Lúc này 2 bên ” Dân quân” 5 vs 7.

- À, tưởng ai bạn mày hả Hải? - một thằng trong nhóm đối thủ lên tiếng.

- Tao cũng k ngờ gặp mày đó Thắng. - Hải trả lời - Bạn tao làm gì mày mà mày đuổi đánh nó?

Thắng: Nó của gái trường tao thì tao đánh vậy thôi. Mày thắc mắc gì?

Hải : Ch này là sao Quân?

Quân : trc tết tao wen 1 con bé tại chỗ học thêm Toán, tên Chi, học trường chuyên NTMK. Rồi nt wa lại thế là wen. Còn ch hnay thì tao k biết.

Thắng: Bộ trường HD hết gái sao wa tới trường tao của gái mậy? Mày k biết luật àh?

Quân: Luật gì? Tao k biết.

Thắng : Gái trường nào trường đó quản lý. Cả 3 trường đều hiểu ngầm như vậy đó giờ.

Thành : Ai đề ra luật này?

Thắng : Tao đề ra dc k? - nó hất mặt láo cá.

Thành : Dm, tao éo biết luật nào cả, thằng đánh bạn tao thì tao đập thằng đó.

Hải : Thành đừng nóng mày, để tao nch vs tụi nó. Giờ mày mún sao Thắng?

Thắng: Chỉ cần nó (Quân) đừng gặp con Chi nữa thì tao k đánh nó nữa.

Quân: Còn chuyện học thêm thì sao?

Thắng : Thì mày nghĩ học chứ sao? Mún nghĩ học hay ăn đòn? Nghĩ kĩ đi con.

Thành: Dm. Đập chết mẹ nó đi.

Hải : Mày bình tĩnh đi Thành!

Thành : CC, tao éo ưa thằng này đâu.

Sơn : Rút đi. CA tới bjo...

Đang là học sinh nên nghe tới CA cả 2 bên đều “ngán”. Nên 2 bên ra về. Cũng kèm theo lời thách thức.

Thắng: Mày còn gặp Chi nữa tao cho mày nằm viện đó haha.

Thành : Dm. Mày chờ đi chưa xong đâu.

Rồi 2 nhóm chia 2 hướng chạy đi.

Nam: Mày có sao k Quân?

Quân: K sao? Tụi mày chậm tý là tao vào viện ngắm y tá rồi. Hehe

Thành: Mẹ, còn giỡn dc. Tao k bỏ wa vụ này đâu...

Sơn : Tìm chỗ ngồi uống nc nói ch đi, thằng Hải có điều mún nói đó.

Hải : Uhm, vào HNN đi.....

34. Chap 20: Tây Sơn Đệ Nhất Cao Thủ

Vào quán nc ổn định chỗ ngồi.

Hải: Thằng Thắng vs tao học chung 1 thầy dạy võ Tây Sơn, nó là học trò cứng nhất của thầy tao. Các sư huynh học trước cũng k phải đối thủ của nó đâu. Nãy bên nó 7thằng nếu đánh nhau thì bên mình thua chắc.

Thành: Mà yên thằng Sơn àh? Thằng Tuấn cao thủ karate mà Sơn đánh bại dễ dàng mà.

Hải : Nó k phải như thằng Tuấn, thằng Tuấn có danh thôi nhưng solo tao vẫn bắt thằng Thắng. Đòn đá của nó Bá đạo lắm.

Quân: Giờ sao? Vậy thôi tao nghĩ học thêm là được. Ch của tao k mún a e rắc rối đâu.

Thánh : im ngay, mà bỏ tao cũng k bỏ, để tao alo a Sương cho ng chém nó.

Sơn : Mà bình tĩnh đi Thành, chưa gì đã lôi giang hồ vào. Thật ra nãy tao định đánh lun nhưng 1 là ngoài đường, 2 là còn thằng Hải nữa chi. Nó là ” đồng môn” vs thằng Thắng, đánh xong rồi sao? Tới thằng Hải nghĩ học võ lun àh?

Thành : Nhưng tao ức chế lắm. K bỏ wa được.

Sơn : Tao cũng k bỏ đâu nhưng tìm cách nào hợp lý nhất kìa.

Hải : Có lẽ tao nên nói vs Sư phụ tao về việc này, có thể sư phụ tao nói nó (Thắng) nghe.

Sơn : Chừng nào mà đi?

Hải : Mừng 6, lớp học võ mở cửa lại.

Sơn : Uhm. Thành mà cứ để thằng Hải nch vs Sư phụ nó xem sao nhé. Mà dính vào giang hồ thì vào khám đồ nha. Mà phải nghĩ cho con Hồng nữa đó.

Thành : Uhm. Chừng nào nch đảng hoàng vs nó k dc thì tao mới nhờ a Sương can thiệp. Chứ bạn bè gặp nạn tao k ngồi nhìn đâu.

Quân: Cảm ơn tụi mà, vì tao mà...

Nam : Mà đàn bà wá Quân, dẫn tụi tao đi ăn coi đối bụng wá.

Quân : Ch nhỏ, tính tiền đi Nam hehe.

Nam : Mẹ nó móc mình...

Chiều 5h30 mừng 6 tết. Tại nhà thầy dạy võ Tây Sơn:

Sơn: hello Hải, tao chờ mà nãy jò.

Hải : Mà đi đâu thế?

- Tao vào nch vs thằng Thắng cùng mà.

- Mình tao được rồi. Mà vào chỉ rắc rối thêm thôi.

- Mà chỉ 50% cơ hội dàn xếp ch này thôi, tao đi cùng mới xong hehe

- haha. Thôi vào đi.

Vào bên trong cũng như bao phòng tập võ khác, rộng rãi và đầy đủ dụng cụ. Có thằng Thắng vs 2 thằng htrc đánh thằng Quân, và 4 ng khác lớn có nhỏ có. Một ng đàn ông khoảng 50 60 tuổi chắc là Sư phụ. Thấy Sơn vs Hải thằng Thắng lên tiếng:

- Mày dẫn thằng đó đi học võ àh Hải?

Hải : Nó k có học chỉ đi cùng tao có tý việc kím Sư phụ thôi.

Thắng: Nhờ Sư phụ xin cho thằng bạn mày àh?

Hải : Tụi tao chỉ mún được yên ổn học hành thôi.

Thắng : Thì cứ kêu thằng đó nghỉ học thêm và đừng liên lạc vs Chi nữa. Tao tha cho nó.

Sơn : Mày nói ch thấy mình có quá đáng k?

Thắng : Mày là aj? To mồm nhĩ.

Sơn : Tao tên Sơn bạn thằng mày đánh bữa hỏm đó.

Thắng : Rồi mày làm gì tao? - Nó khinh khinh cái mặt.

Sư phụ: Có việc gì ồn ào vậy?

Hải : Thừa Sư phụ chuyện là như vậy....

Hải kể hết cho Sư phụ nghe, thấy thằng Thắng ngang ngược SP cũng lên tiếng:

- Trong chuyện này con có phần k đúng đó Thắng.

Thắng : Chừng nào nó đánh thắng con đi, con bỏ wa.

Sơn : Được, tao sẽ đánh vs mày. - way sang SP, Sơn típ lời- Thừa bác, con hnay đến đây chỉ mún giải quyết êm đẹp ch này thôi chứ k có ý định gây hấn hay phá phách gì đâu ăh. Xin Bác làm trọng tài cho chuyện này được k ăh.

SP : Được, ta hiểu tâm ý của con mún. Bây giờ 2 bên sẽ đấu vs nhau, ai thắng theo ý ng đó nhé. Quyền chỉ chạm là thắng k được gây thương tích cho đối Phương nhé.

Thắng : K được, đấu thì tới đối phương k đánh được nữa thì mới thôi.

SP : Sơn thấy thế nào?

Sơn : Dạ được.

Hải : Mày cẩn thận đòn đá của nó nhé.

Sơn : Tao biết rồi....

35. Chap 20: Tiếp Theo

Cả hai tiến ra sân thủ thế. Thằng Thắng (nó) có vẻ khinh địch, SP nó vừa ra hiệu bắt đầu nó liền tung người đá ngay, Sơn lách ng tung 1 đấm vào lưng nó nhưng nó đã kịp giơ tay đỡ. Sau màn “thăm dò” vừa rồi nó biết đối phương k phải tay mơ nên thủ thế lại, từ từ tiến tới. Sơn cũng thủ thế tiến lại. 1 đòn đá tầm cao nhắm vào đầu Sơn “nhanh” nhưng Sơn đã huy người xuống, cú đá đang lưng chừng thì nó giật gót lại, buộc Sơn nhảy ra sau tránh, nó xoay người tung 1 cú đạp thẳng vào ng Sơn (biến chiêu nhanh ghê), thể tới wá gấp k đỡ k được Sơn co chân kẹp vào tay vào hông đỡ ” Bình” vừa đỡ Sơn vừa búng ra sao giảm đòn tới mức thấp nhất, dừng lại 1s chân phải đỡ đòn vẫn còn tê. ” Hừm, lợi hại thật” nghĩ thế Sơn thủ lại thế và tập trung hơn,

- Sao hả ku, né vs đỡ đòn hoài vậy? Nhào vô - tay nó ngoắc ngoắc khêu khích.

” Bình tĩnh nào, được rồi”

Tiến lại vs sự tập trung cực độ. Sơn tung cú đấm thẳng vào mặt nó, nó cười khẩy tung cú đá vào đầu Sơn, biết được nó sẽ làm vậy, Sơn thu đòn về áp sát mang tai đỡ cú đá đó ” Chát” mượn lực của cú đá Sơn nương theo xoay tung cú đấm xoay vòng vào mặt nó “Bình” trúng đòn nó cũng lùi lại k dám càn lên nữa, Sơn “tốc chiến tốc quyết” nhảy tới đạp thẳng vào ngực nó, vừa dính đòn tay tới đòn chân nó chỉ kịp đưa 2 tay lên ngực đỡ, chấn lực của cú đá khiến nó lùi về sau lấy lại tinh thần. Sơn lại lao lên, búng ng về trc 1 cú

gối vào thằng đối thủ, nó cũng lấy dc tinh thần nên xoay người né dc, Sơn đáp xuống đất đứng xoay lưng lại nó, nó thấy thế tung vọi cú đá vào đầu Sơn. Thật ra Sơn có tình tạo sơ hở thôi, hụp ng xuống Sơn đá quét chân về sau trúng chân trụ nó, đang tung chân đá mà mất trụ thì ” Oạch” nó ngã xuống, thừa cơ hội này Sơn nhảy lên người nó, dùng 2 chân khóa bắp đùi nó lại, 2tay tung cú đấm liên tục vào ng và mặt nó, lúc này nó chỉ biết lấy 2 tay che mặt những tiếng chua chát vang lên ” Bốp, Chát, Bốp ...”. Vì Thắng chủ yếu tập là đòn chân và thân dưới, mà bây giờ bị khóa thân dưới thì một hồi co ng đỡ đòn nó cũng xuôi tay thất thủ, Sơn định kèm theo 1 cú vào mặt nó thì.... dừng lại nó hết sức rồi.... thả nó ra, 2 thằng bạn nó vọi vờ đỡ nó dậy, nó vẫn còn tỉnh.

SP : Kết thúc. Con thua rồi Thắng.

Thắng: Gật đầu.

SP : ta k ngờ lại dc gặp môn võ này 1lần nữa.

Thắng và Hải: Là sao thưa SP?.

SP : Đó là lúc ta 28 tuổi tại giải thi đấu võ thuật tại tphcm ta đã chứng kiến loại võ k môn k phái này chỉ tùy cách đối phương sử dụng ra đòn gì thì mới đáp trả lại bằng phản xạ tốt và những đòn đánh trúng vào chỗ “hở” của đối thủ.... thật sự bất ngờ. Con học võ này ở đâu vậy?

Sơn : Thưa bác con k thể nói được, Con tập nó 12 năm rồi.

SP : 12 năm wa chắc k ít công sức và kiên trì của con, Thắng nó thua là phải.

Sơn : Tại Thắng khinh địch và trúng “Bẫy” nên thua thôi ăh. Thắng tập trung thì k bít con ngồi dậy nổi sau những cú đá trúng đích k.

SP : Con khiêm tốn lắm.

Thắng : Tao thua rồi. Tao sẽ k gây khó dễ cho bạn mày nữa. Mày đánh tốt lắm, tao sẽ luyện tập để phục thù hehe.

Sơn : Tao chờ kaka....

36. Chap 21: 8 Tháng 3: Mình Giận Nhau Đi

Tại HNN, 5 thằng bạn ngồi chém gió vs nhau.

Hải : Càng ngày tao càng sợ mày đó Sơn, cả thằng Thắng cũng đánh bại.

Sơn : Tại nó thiếu kinh nghiệm thôi. Gặp ng dày dạn trận mạc đánh nhau kéo dài thì tao thua chắc.

Quân : Thế tao vẫn quen vs Chi hehe.

Sơn : Nếu tao thua, mày vẫn típ tục vs Chi?

Quân : Vẫn típ, nếu nó đánh tao thì ông già tao sẽ ra mặt keke (Ba Quân là sếp quân đội đó)

Nam : Thế chầu này aj trả.

Quân : Gài tao hả mậy? 10 chầu thế này tao vẫn chấp nhận kaka.....

Nghĩ tết vào học vs không khí ngày xuân vẫn còn, thầy cô cũng cho HS “xả hơi”. Ngày đi học vẫn típ tục k có gì đặc biệt hết....

Ngày 7 tháng 3

Thành: Ê mai 8-3 mày chuẩn bị gì chưa? Sơn.

Sơn : Chuẩn bị gì?

Thành: Quà tặng Hà chứ chi, tý đi vs tao mua quà k? Còn mấy thằng mày sao rồi?

Quân: Tao mua rồi. Còn thằng Nam, Hải, Hồ thì sao?

Hồ : Gái gú là phù du.

Nam: Tao chưa mún yêu sớm, chơi đã rồi cưới lun khỏi wen

Hải : Mai chúng mày sẽ biết...

Thành: Mày có ghê hả Hải?

Hải : Chưa. Mai tao tỏ tình mới biết được hehe.

Quân: Là bạn bè thân thiết, tao chúc mày mai mắn lần sau...

Hải : Cám.... Ở thằng MD mày trù tao àh.

Thành: Thôi, cô vào rồi kìa, vậy còn tao vs mày thôi Sơn àh.

Sơn : Uhm. Tý đi

Hai thằng ra tiệm và lưu niệm lựa mãi cũng dc 2 món vá như ý.

Sơn: Mày k tặng và cho mẹ mày hả?

Thành: suýt nữa wen hehe.

Tối đó Hà đến.

- Quà của Hà đâu?
- Sao bít có quà?
- Nãy thấy 2 ng đi vào tiệm mua quà đó.
- Thành mua chứ Sơn k có mua.
- Nói dỏc. Sơn có mua mà Hà theo dõi mà hìh.
- Đúng là có nhưng... k phải cho Hà- Sơn nhây thử.
- Hìhjc. Vậy thôi Hà về...
- Mới thế đã khóc.. Sơn tặng cô bạn thân của Sơn. (Một ngôi nhà bằng gỗ nhỏ, phát ra 1 bài nhạc khi lên dây cót)
- Hihi. Biết ngay có mà. Mai đóng tiền 26-3 đó. Sơn đóng chưa?
- Chưa có lương chắc mai mượn Thành...
- Mua quà hết rồi phải k?
- Uhm. Mua quà nên bị lố.
- Vậy, để Hà đóng cho nha.
- Thôi, k mượn tiền Hà đâu. Ngại lắm.
- Ai nó Hà bỏ tiền?
- K tiền sao đóng tiền dc?
- Hà có cách, Sơn cá k?
- Không cần tiền mà đóng dc phí cắm trại àh? Hay nhĩ, ok Sơn cá vs Hà.
- Ok. Mai mình giận nhau nhé...

37. Chap 21: Tiếp Theo

Sáng hôm sau. Nam wa rước Sơn đi học.

- Ủa? Sao hnay mà wa đây chi?
- Có người nhờ, nên tao phải chạy xuống rước mày đó.
- Ai?
- Hà chứ aj. Thôi lẹ đi nói nhieu wá.

Tối trường hnay 8- 3 không khí thật vui, các cô gái hình như hnay aj cũng xinh cả.

Gần vào tới lớp thì thấy thằng Hồ ôm 1 bông hoa chạy ra chỗ chú Bảo vệ. Rồi tới thằng Quân cũng ôm chạy ra, " có chuyện gì thế nhỉ" Sơn ngạc nhiên.

- Sơn- Hải gọi.
- Có chuyện gì thế?
- Mày vs tao mang hoa tặng mấy cô dạy mình nào!
- Sao lại là tao vs mày?
- Tụi kia có việc bận rồi nên tao vs mày thôi.
- Uhm. Đi nào.

Tặng xong cũng về tới lớp, Bước vào lớp aj cũng nhìn Sơn cả, " Quái nhỉ, cái lớp này hnay sao vậy nhỉ?" Nghĩ thầm.

Học xong tiết 5, thằng Nam vỗ vai nói

- Về lẹ mày tao có công việc gấp.
- Mày bận thì về trước đi. Tao về sau cũng được mà?
- Tao dc "Lệnh" phải chờ mày về. Trái "Lệnh" tao bị chém đầu đó. Coi như mày "thương" tao đi.
- Uhm. Thì về. " Hnay có ch gì vậy nhỉ?" Sơn suy nghĩ..

Ra cổng thấy 1 anh chàng ăn mặc lịch sự, cầm 1 bó hoa hồng to tướng chắc để tỏ tình vs ai đây. Cũng mặc kệ Sơn lên xe Nam chở về...

Buổi chiều 5h thì Thành xuất hiện

- Lẹ tắm rửa thay đồ nhanh đi mày.
- Đi đâu? Chưa ăn cơm mà.
- Hnay k ai mang cơm cho mày đâu. Đi theo tao tỵ ăn cùng vs nhóm.
- Uhm. Chờ tao tắm cái....

Thành chở Sơn ra 1 quán nước gần cổng HNN thì có mặt 4 thằng kia ngồi sẵn rồi.

Sơn : Hôm nay đổi quán àh? Có gì mới àh?

Nam : Mày dòm ra kia đi....

Nhìn theo hướng tay thằng Nam chỉ thì... thấy 3 cái dáng wen wen và 1 dáng lạ, đó là Hà, Hồng, Ly và 1 ng con gái Sơn chưa gặp lần nào, đang đứng bán hoa hồng và sôcôla.

Sơn : Chuyện này là sao? Thằng nào giải thích coi.

Nam : Hôm wa mày có cá vs Hà chuyện gì pải k?

Sơn : Có, tao vs Hà cá là đóng tiền cấm trại mà k tốn tiền.

Nam : Thì Hà đang làm đó?

Sơn : Là sao?

Nam : Tối hôm wa Hà đt cho tao nói kế hoạch của Hà vs tao và rủ bọn này tham gia, nên tao mới wa rước mày đó, bọn nó thì có nhiệm vụ ngăn Hà vs mày gặp nhau, chỉ cần Mày vs Hà giận nhau thì bọn kia tranh thủ cơ hội tặng hoa và quà lấy điểm vs Hà. Quà thì Hà đem tặng cho mấy người trong Trung tâm Bảo trợ Xã Hội, còn sôcôla và Hoa thì bán lấy tiền đóng tiền cắm trại, còn dư tí đi ăn.

Thành: Hồng nghe thế cũng tham gia lun.

Sơn: Còn Ly vs ng kia là ai?

Quân: Người kia là Chi. Còn Ly thì hỏi thằng Hải kia.

Hải : Sáng tao tỏ tình vs Ly rồi nàng nhận lời lun hehe.

Sơn : Thế aj nhieu hoa và quà nhất.

- Hà... 4thằng kia đáp

Sơn : Thế tụi mình ngồi đây làm gì?

Thành: Bảo vệ ” Ghệ” chứ làm gì.

Sơn : “Cô bạn thân xinh đẹp đáng nể thật”.

Cuối cùng tổng số bán Hoa và Quà dc 1tr630k đóng tiền cho 9 người cùng lớp còn 730k (Chi k lấy tiền) liên quan.

Sơn: Hà nè, nhận hoa và quà rồi bán vậy có kì wá k?

Hà : Kì zj mà kì? Tại mấy ng đó mún tặng thôi, năm rồi từ chối nhưng họ cũng tặng Hà cũng đem gửi cho mấy ng Trung Tâm. Năm nay bán lấy tiền đóng phí cắm trại hjhj.

Sơn : Thế còn quà của Sơn?

Hà : Hà quý như” Báu vật” giữ kĩ lắm k cho ai đụng vào đâu... Hihi

38. Chap 22: 26-3 Và “người Xưa” Trở Lại.

Ngày 25-3 toàn trường được nghỉ để chuẩn bị dựng trại, con trai tìm tìm dụng cụ để dựng trại con gái thì nấu ăn, 6 thằng trong nhóm Sơn là nhiệt tình nhất vì năm nay là năm cuối (cũng là năm đầu tiên của Sơn) cùng nhau, bọn nó quyết tâm làm trại cho thật đẹp. Tụi nó còn chịu khó tìm Đứng đỉnh, bông cao, bông dừa non...

Hải bắt thăm lấy tên Trại là Mạc Đĩnh Chi.

Nên trong Sơn có 1 ý tưởng là lấy đèn dầu treo khắp nơi cho giống như MĐC lấy đom đóm làm đèn học.

Cổng trại dc trang trí rất đẹp và công phu.

- Thôi chết thiếu giấy decal rồi. - Hải đang trang trí ngoài cổng la lên.

Sơn : Để tao đi mua cho, tao về tắm rửa thay đồ xong vào giữ trại để tụi mày về.

Thành : Lấy xe tao đi nè.

Chạy ra nhà sách ngày xưa gặp “Kẹo bòn bon” để mua giấy Decal.

- Chi ơi bán e tấm giấy decal này.

- 5k e àh. Nhìn e quen quen nha. Àh phải, có phải 2 3 năm trc e đi cùng 1 cô bé mua quyển sách k đủ tiền k?

- Dạ, đúng rồi chị... - Sơn hơi buồn khj nhớ ch cũ.

- Có 1 bức thư gửi e nè, chị nhận được 3 hôm trước - Vừa nói CBH đưa bức thư ra cho Sơn.

Sơn vội vàng xé bức thư ra ... đúng rồi đó là dòng chữ của "Người ấy"

" Chào bạn. Đồ sàm sỡ, bạn còn nhớ mình k? Đã gần 3 năm rồi, k biết bạn còn nhớ lời hứa năm xưa k? Hjhj. Bạn có bgái chưa? Cũng k trách được bạn, mình nghĩ ít ng nào chịu giữ lời hứa vs 1 người con gái mới wen 1 ngày nhĩ.... Còn mình vẫn chờ bạn đó. Sẽ chờ, mãi mãi chờ.

Kẹo bòn bon"

Đọc xong bức thư Sơn ngẩn người ra, "Người ấy" vẫn chưa wen Sơn, còn Hà nữa, chuyện mà Sơn đã suy nghĩ rất nhiều đang đến gần. Sực nhớ liền hỏi CBH:

- Người gửi bức thư này đâu chị? Chị biết thông tin gì về ng đó k?

- Àh, Hôm đó ng đó ngồi ngay bàn đó (bàn Sơn ngồi khi xưa) chờ từ sáng tới chiều, rồi viết bức thư này đưa chị. Cám ơn rồi ra về k way lại nữa. Cô bé xinh lắm. Chắc người TP về nhìn cách ăn mặc lạ lắm.

- Dạ, e cám ơn chị. Chào chị.

- Chào em....

39. Chap 23: 26-3 Và Những Kẻ Phá Hoại

Trở về phòng vs tâm trạng bồn thần, đầu óc rối tung rối mù, mặc lun bộ quần áo đó vào nhà tắm xối nc cho cái đầu lạnh lại (Bức thư để trên bàn nha). Ngồi suy nghĩ mãi đến 5h chiều thì chú Kiên gọi:

- Sơn. Thành gọi mày nè.- lấy đt từ tay chú

- Alô. Tao nghe.

- Sao giờ này mày chưa vào giữ trại nữa? Tao còn phải đưa Hồng về thay đồ tắm rửa nữa chứ - Thành nói như hét.

- Xin lỗi. Tao vào ngay.

Tất đt trả chú Kiên, thay đồ chạy wa trường đưa xe cho Thành, Thành lảm bảm mấy câu gì nghe k rõ. Rồi đi mất.

Hải : Mày đi mua decal ở nơi sản xuất àh sao lâu thế?

Sơn : Tao xin lỗi tự nhiên có xú việc nên giờ mới vào.

Hải : Mày vào giữ trại dùm tụi tao cái, tụi tao về tắm rửa thay đồ vô liền. Mày ăn gì chưa? Hà có chưa đồ ăn cho mày đó.

Sơn : Được rồi mày về đi. Tao tự lo được.

Hải : Mày sao thế? Có chuyện gì àh? Sao chiều nay mày lạ sao ấy?

Sơn : Tao k có gì đâu.

Hải : Nãy mày về Thành vs Nam lúc nãy chơi trò chơi xích mích vs tụi 12a3 đó. Cẩn thận. Bọn này điểm lắm.

Sơn : Uhm. Về đi.

Sơn way lưng đi về phía trại, lúc này trại còn 4 bạn nữ trong đó có Hà, thấy Sơn vào 3 bạn kia chào tạm biệt Hà và Sơn rồi đi về, gặp Sơn Hà liền hỏi:

- Sơn đi đâu nãy jò vậy? Cơm nguội hết rồi nè, để Hà hâm lại cho nóng nha.

- Sơn k đói, Hà về đi.

- Sơn.... Sơn đuổi Hà àh? - Giọng Hà run run như mún khóc.

- Xin lỗi Hà, Sơn đang có việc k vui nên ...

- Thôi Hà về, tối nay mẹ Hà k cho Hà ở trại wa đêm, Sơn ở lại vui về...- Nói xong Hà đi 1mạch ra bãi giữ xe...

Tầm 6h30 tụi bạn trở lại Trại, còn khoảng 18 ng nam, Nữ k có aj cả (Chắc ngại). Thấy Sơn vậy Thành hỏi:

- Mà y giận tao hả Sơn? Hnay mà y kì lắm.

Sơn : Giận mà y tao no béo j?

Hải : Tao cũng thấy vậy đó. Có gì thì nói a e mà.

Sơn : Tao hơi mệt tao ngủ xúu, tụi mà y làm gì làm đi.

Nam : Thằng này nó chắc đang thất tình nè.

Hồ : Nãy Hà vẫn vui vẻ, còn hỏi sao nó đi mua decal lâu thế nữa, bthường mà.

Quân: Chắc nó bị em nào hút hồn rồi hehe.

Thành: Thôi bớt xàm, ra coi văn nghệ đi.

Thành kéo nguyên đám đi coi văn nghệ. Trong trại giờ chỉ có Hải đang xem xét lại mọi thứ và Sơn nằm (đắp mền giả vờ ngủ) thì bỗng:

- Các bạn trại 12a5, thầy Phụ trách hội trại gọi lên có việc kìa.

- Uhm. Mình lên ngay.- Hải chạy nhanh lên VP gặp thầy Phụ trách hội trại.

Khoảng 5p sao có 1 nhóm người đi vào (lúc này xung quanh những trại gần đó chắc bị tụi nó lừa đi hết). Có tiếng nói

- Phá trại này trc đi. Nãy nó dám bố láo vs tụi mình. - Thằng phá hoại 1 (TPH 1)

- Uh. Công nhận trại tụi nó đẹp thật (Trại 12a5 nằm ngoài cùng dãy 5 trại). Chắc năm nay nó lấy giải. TPH 2

- Có mà giải bét, phá đi tụi mà y- TPH 3.

Nghe vậy Sơn liền bật dậy và nói:

- Tụi mà y là ai? Định phá trại lớp tao à?

Bọn này đeo Khẩu trang nên k nhận ra khuôn mặt.

- Dm. Sao còn 1 thằng ở đây?- TPH 1 nói.

- Kệ mẹ nó có 1 thằng àh sợ gì?- TPH 2 trấn an đồng bọn.

Vì đó giờ tụi nó chỉ biết thằng Hải và Thành trùm lớp 12a5 thôi đâu biết " Đại ca" Sơn là ai đâu nên mới làm liều.

- Mà y sẽ làm gì nếu như bên mà y k có những người bạn của mà y? - THP 5 lên tiếng.

Sơn: Làm dc gì ah? Làm nè.

Nói xong Sơn tung cú đá trúng 1 thằng văng ra ngoài, 4 thằng kia hoảng hồn chưa kịp làm gì thì 1 cú đá nữa của Sơn trúng 1 thằng nữa, cú đá của Sơn mạnh wá làm TPH té vào vách trại làm đổ đèn dầu trang trí và lửa bùng lên, Sơn vội vả mang đồ có giá trị ra bên ngoài và la lên " Cháy rồi" tiếng la lớn làm 1 số Học sinh chạy lại dùng dụng cụ dập lửa nhưng do có dầu chẳng mấy chốc lửa bao trùm trại, Sơn nhanh trí phá trại 12a4 để tránh lửa lan ra...

40. Chap 24: Đánh Nhau Tao Không Ngán

Khi lửa phát lên cao thì bạn bè chạy lại.

Hải : Mày có sao k Sơn?

Sơn : Tao k sao? Xin lỗi tao k giữ được trại. Cháy trại rồi mai sao chấm điểm đây, lớp mình hạn hết mắt.

Thành: Mày có sao hay k mới quan trọng chứ cái trại cháy có sao đâu.

Nam: Sao cháy vậy Sơn?

Sơn : Có người phá hoại đó, tụi nó chạy cả rồi. Tụi nó đeo khẩu trang nên tao k thấy mặt.

Hải : Có người phá chắc, này có ng gọi tao lên gặp thầy Phụ trách nhưng lên đó thì thầy bảo k có.

Sơn : Thành, mày chạy ra nói vs Bảo vệ đóng cổng đừng cho ai ra ngoài nhé, nhanh lên.

Thành: Ok. Tao đi liền. - nói xong là chạy đi liền.

Lúc này thầy Phụ trách xuống tới nơi

TPT: Lớp 12a5 cháy trại àh? Làm sao cháy vậy? Lớp trưởng 12a5 đâu cho tôi biết coi.

Hải : Dạ, thầy hỏi bạn Sơn rõ hơn ăh, này e chạy lên gặp thầy nên k rõ như thế nào.

TPT: Sơn, vụ này là sao?

Sơn : Dạ thưa thầy, này có khoảng 5 ng âm mưu định phá trại của các lớp, bọn nó vào trại e trước, và xảy ra xô xát rồi làm bể đèn dầu nên cháy trại.

TPT: Cái gì? Có ch này nữa àh? Em có bằng chứng gì không?

Sơn: Dạ. Này e có đá trúng 2 thằng và e tin bây giờ trên người còn vết bầm thưa thầy.- Sơn ré vào tai TPT nói nhỏ.

TPT : Em có nghi ngờ lớp nào k? - TPT cũng thế

Hải : Em nghi ngờ 12a3 thưa thầy, vì lúc trưa chơi trò chơi bạn e có đụng chạm vs 12a3 ăh. - típ tục nói nhỏ.

TPT way ra và nói lớn vs các Hsinh đang ở đó: - Lớp trưởng 12a3 đâu, lấy danh sách những Học sinh tới nay ở trại ra cho tôi, còn các lớp khác, yêu cầu tất cả tập hợp đầy đủ, lớp nào về lớp đó nhanh lên.

Hồ : K ngờ mới 8h mấy đót lửa trại sớm vậy.

Quân: Mẹ, Đốt trại mình mày vui lắm hả? Dọn đồ đạc kia lại nhanh còn ra tìm thủ phạm nữa.

Dọn dẹp gọn lại, lúc này trại cháy hết và cũng tắt rồi, còn lại vài thanh gỗ ướt nhẹp và còn bộ khung cháy xem. Rồi tất cả chạy ra sân trường tập hợp theo lệnh TPT.

TPT bước lại lớp 12a3 và nói:

- Có người thấy mấy bạn lớp 12a3 đi phá trại lớp khác, nhưng thầy k tin điều đó. Mà nếu các em có làm thì tự giác thú nhận thầy sẽ giảm tội cho, còn nếu ngoan cố sẽ ra Hội đồng xét xử đó.

Cả lớp 12a3 im lặng.

TPT típ tục nói: Các e đã k chịu tự giác thì t sẽ kiểm tra, từng em 1 bước lên vén áo wa khỏi Ngực. (Lúc này trường toàn con trai k, con gái thì dc cho về rồi)

Thấy lớp 12a3 k có hành động gì TPT quát to : NHANH LÊN, TÔI K CÓ THỜI GIAN ĐỪA VS CÁC ANH ĐÁU.

Mặt mấy thằng 12a3 đều hoảng hốt, thế là từng ng lên cho TPT kiểm tra... tới 2 thằng sau cùng k dám lên.

TPT: hai em kia nhanh lên nào.

1 thằng bước lên 1 có 1 dấu bầm ở cánh tay, quần áo ướt nhẹp (chắc nãy dính dầu sợ bị phát hiện nên rửa)
Thằng còn lại bước lên vén áo thì thấy rõ dấu chân trước ngực.... Vậy là rõ...

41. Chap 24: Tiếp Theo

Thế là rõ ràng, 2 thằng kia bị những chứng cứ trên ng tố cáo. Rồi 3 thằng khác cũng phải chịu chung số phận, TPT ghi tên 5 thằng đó rồi way sang bảo lớp Sơn:

- Trại cháy rồi, các em mang đồ còn sót lại lên phòng thầy gửi đi. Sáng mai vô sinh hoạt nhé, chiều thầy đi ngang thấy lớp e dựng trại đẹp nên có chụp 1 tấm hình, các em vẫn dc xếp thi đua, yên tâm đi nhé.

Nghe thế lớp Sơn mừng rỡ ra mặt, chào thầy rồi đi cất đồ đạc xong kéo nhau ra về. 6 thằng lại ghé 1 quán cafe chém gió típ:

Hải : Mấy thằng 12a3 đó đều lắm, chắc chắn nó sẽ chơi mình đó

Thành: Chơi thì chơi sợ mẹ gì.

Nam : Vụ này chắc tụi nó khỏi thi tốt nghiệp hehe....

Sáng hôm sau, cả lớp 12a5 đứng trc đóng đồ nát của lớp mình hoang mang lắm, Hải đã giải thích rõ vẫn dc xét thi đua thì lớp mới an tâm.

Còn Hà có lẽ Hà còn giận Sơn vì lời nói hwa nên thấy Sơn là tránh đi và Sơn cũng k mún gặp Hà trong tình cảnh này nên cáo bệnh rồi xin về sớm...

Mọi ch vẫn diễn ra bthường. 5 thằng 12a3 bị kỉ luật k dc thi Tốt nghiệp (miệng thằng Nam linh vãi ra). Và cả nhóm biết ch gì sẽ xảy ra nên Thành nó alo cho 1 người nào đó.

Lúc tan học thì có biến, 5 thằng đó cùng 1 đám khoảng mười mấy thằng đầu vàng đầu xanh đang lúp ló bên quán nước bên kia đường. Thấy nhóm Sơn đi ra thì tụi nó tiến lại (dấu dấu gì đó sau lưng và tay chắc đồ chơi) và lên tiếng:

TPH 1: Bậy giờ tụi tao bị cấm thi tụi mày vui lắm phải không?

Hải : Mày tự làm thì tự chịu chứ trách ai hả?

TPH 2: DM tụi mày, bước ra đây chơi vs tụi tao nè.

- Sơn đừng đánh nhau, tụi nó dụ Sơn đánh nhau để nhóm Sơn cũng bị cấm thi lun đó - là câu nói của Hà ở phía sau (giận thì giận mà thương thì thương :v)

Sơn : Sơn biết mà, Hà ở đó đi đừng ra nhé - Sơn nhìn Hà vs ánh mắt ảm áp vì Sơn biết Hà rất lo cho Sơn.

Sơn vừa nói xong thì nghe tiếng xe rầm rú chạy lại, hơn 10 chiếc xe máy chở 2 có chở 3 có, là A Sương (ng bảo kê cho nhà Thành làm ăn) hết lên:

- Thằng nào mún lấy số vs tao bước ra đây.

5 thằng kia và mấy đứa trong quán thấy a Sương thì mặt mày tái mét, lú lú bỏ ” đồ chơi” xuống. Một thằng trong nhóm đầu xanh đầu vàng bước ra nói:

- Dạ. A đến đây làm gì ạh?

Tán vào mặt thằng đó 1 cái và chửi:

- Dm. Tao đến đây làm gì phải nói vs mày ờ?

- Dạ k phải ờ.... a đừng hiểu lầm ý e...

- Phải 5 thằng nhóc kia thuê tụi mày đánh tụi trong trường phải k?

- Dạ đúng ờ.

- Mày có bí 1 trong thằng đó là em tao k? (cha này hay nè, bí giữ bí mật cho ng của mình hehe)

- Dạ em k biết.

- Giờ mày biết phải làm gì rồi chứ?

- Dạ a yên tâm. - rồi nó way sang nhìn 5 thằng kia mặt k còn giọt máu.

- Khoan đã - tất cả quay lại hướng phát ra tiếng nói là Sơn.

Sơn : Em chào a Sương, e cảm ơn vì hnay a đến giúp bọn em nhưng a có thể để 5 thằng này cho e giải quyết dc k ăh?

A Sương liếc nhìn Thành cái, Thấy Thành gật đầu, a Sương liền nói:

- Chú e mún xử sao cũng dc. A cho phép.

Sơn : E cảm ơn a. Cho e mượn cây 1cây gậy được k ăh?

A Sương ra hiệu cho đàn em đưa cho Sơn 1 cây gậy.

Hà : Sơn đừng làm bậy nhé.... - Hà chạy ra nắm lấy tay Sơn.

Sơn: Hà yên tâm, k sao đâu, Sơn k đánh nhau đâu. Hi

Rồi Sơn way sang 5 thằng kia và nói

- Đánh nhau tao không ngán, nếu mún tao chấp 5 thằng mày lun, nhưng liệu tụi người tụi mày cứng bằng cây gậy này k?

Nói xong Sơn chống cây gậy xuống đất 1 tay giữ đầu gậy và co chân đá ” Rắc” (gậy giò... đùa thôi) cây gậy gãy làm 2. K những 5 thằng kia mà tất cả mọi ng ở đó đều kinh ngạc.

Sơn : Thế nào? Mún đánh nhau k?

5 thằng k nói gì. Sơn típ tục

- Tao chỉ mún tụi mày hiểu đánh nhau k giải quyết dc gì cả, mà nếu có đánh nhau thì 1 solo 1, đừng kéo bè kéo cánh liên lụy ng khác. Tụi mày về đi. Coi như hnay k có ch gì xảy ra.

5 thằng kia nghe vậy vội vã way ng đi mất, mấy thằng tóc vàng tóc xanh chào a Sương rồi lấy xe chạy mất. A Sương tiến lại vỗ vai Sơn và nói:

- Mày hơi bị ngon đó. Tao thích cách cư xử của mày đó haha.

- E cảm ơn a hnay giúp tụi e.

- Ôn nghĩa mẹ gì, tao chỉ đứng đây chứ mày làm hết rồi haha. Thôi chào mấy đứa a đi đây. Hôm nào nhậu bữa nhé.

- Dạ, chào a.

Nói xong a Sương và đàn em lên xe phóng đi.

Hà : Mai mốt Sơn đừng đánh nhau nữa nhé, Hà sợ lắm.

Sơn : Sơn k bao giờ đánh nhau k có lí do cả nên Hà yên tâm.

Hà : mún Hà yên tâm hả? 30 cây kem nhá - Hà nheo mắt tinh nghịch.

Sơn : 10cây thôi dc k?

Hà : Hông, aj biểu hôm trc đuổi Hà về nên 30 cây kem mới “nguôi giận” dc.

Sơn : Ăn nhieu súng răng hết đẹp nha.

Hà : Cho bớt đẹp chút ít ng theo càng khỏe hihi

Trong phút giây đó, Sơn đã wen đi ” Người ấy” mà nch vui vẻ vs Hà.....

42. Chap 25: Tạm Biệt Bạn Bè

Thời gian tới chuẩn bị thi tốt nghiệp nên aj cũng tập trung để thi đạt kết quả tốt. Những buổi học nhóm dần thay thế cho những buổi cafe chém gió, sức học của nhóm Sơn cũng khá nên chỉ cần ôn lại kiến thức là ok....

Cuối cùng kì thi tốt nghiệp đã wa ai cũng vui mừng vì làm bài tốt nhưng lại buồn rất nhanh vì sắp phải xa nhau rồi... Cuộc vui nào có lúc k tàn đâu chứ...

Tối hôm thi TN xong. Cả nhóm có mặt đông đủ (có cả Chi nữa) tại 1 ngôi biệt thự của " Thiên thần 4 mắt" Yến Nhi.

Nhi : chào mừng các bạn của Nhi đến đây để ăn mừng thi TN thành công Cạn ly (toàn pépsi vs cocacola mà cạn khí thể :v)

Nhi: Cũng là tiệc chia tay vì mai Nhi phải wa Mỹ du học rồi, các bạn mừng cho Nhi nào, Cạn ly...

Nhi và Tuấn bước tới chỗ của nhóm Sơn.

Nhi : Mai Nhi và a Tuấn bay rồi, cảm ơn các bạn đến đây vui vs Nhi nhé.

Nam : Ăn chùa mà v gì k tới hehe

Cả bọn cười rần rần vì câu nói của Nam.

Nhi: Sơn có thể nch riêng vs Nhi 1 chút dc k? Hà cho Nhi mượn Sơn xú nha. Hjhj

Hà : Cho Nhi lun đó hjhj.

Nhi : K tiếc sao, cho thật àh?

Hà : Tên này gái bu quá, mệt lắm cho đi lun hjhj.

Sơn : Thôi cho e xin 2 chị, e đâu phải đồ vật đâu mà cho đi cho lại.

Nhi : ra kia tí nhé Sơn.

Nói xong Nhi đi trc Sơn theo sau.

Nhi: Sơn nè, cảm ơn Sơn đã giúp đỡ Nhi thời gian wa nhé

Sơn : Bạn bè đừng khách sáo mà.

Nhi: Hà là 1 cô gái tốt, Sơn đừng phụ lòng cô ấy nhé.

Sơn: Ch của Sơn dài dòng lắm Nhi k nên biết thì hơn...- Thở dài.

Nhi: Sơn nè.

Sơn way lại: Sao Nhi...

Nhi chồm ng hun Sơn 1 cái và thì thầm

- Bữa đánh nhau ước gì Sơn thua... - Rồi Nhi way lưng bỏ về phía nhóm Sơn.

Khoảng 10s sau Sơn mới hiểu ra vấn đề nhưng số đã vậy rồi...

Từ biệt Nhi và Tuấn ra về, trong lòng nặng trĩu vì ngày mai họp lớp rồi đường aj nấy đi...

Cái gì đến ngày chia ly là ngày buồn nhất đời HS cấp 3. Bạn bè mỗi ng mỗi ngã... Chào nhé ngôi trường HD thân yêu...

Hiện tại:

- Thành và Hồng đám cưới sau 3 năm TN
- Quân đi học sĩ quan (chia tay vs Chi rồi)
- Hồ thì đi Du học canada

- Nam thì học dầu khí và phải ra Nha trang định cư.
- Hải thì theo gđ ra Bắc (gốc Bắc mà và cũng chia tay Ly)
- Còn Sơn và Hà phần 2 sẽ rõ

Phần 2 : Lời Hứa 5 năm Bi kịch cuộc đời

Hết

43. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 1: “chào Tp Hồ Chí Minh, Tôi Đến Rồi Đây”

Sau khi có Kết quả thi ĐH, Sơn đậu Đại học luật tp HCM và Hà đầu trường kinh tế.

Ngày sắp lên TP nhập học. Mẹ Thành có tổ chức 1 buổi tiệc tại gia, có cha mẹ Sơn và các bạn bè thân quen (Hà đi trc 1 tuần rồi, Hà k có ở trọ mà ở nhà ng Dì ruột bên quận 4 bên đường HD) aj cũng chúc mừng cho Sơn, cha mẹ Sơn là ng vui mừng nhất.

Hồ: Mày lên đó học có aj đánh mày cứ alo tụi tao lên đó năn nỉ ngta dùm mày hehe.

Quân: Mẹ thẳng bệnh, Sơn mà sợ ngta đánh àh?

Thành : Giang hồ trên đó toàn thứ dữ k àh, mày đừng dính vào nhé Sơn.

Aj cũng dặn dò này nọ cả (Dù họ chưa ở tpHCM ngày nào hehe).

Mẹ Thành: Sơn nè, Mày ở đây gần 1 năm nhưng Cô coi mày như ng trong gia đình, cái này Cô tặng mày có cái mà liên lạc vs cha mẹ bạn bè.- Cô vừa nói vừa đưa ra cái hộp bên trong là cái dt Nokia 8210.

- Dạ. Món quà quý con k dám nhận đâu.

- Mày lại khách sáo vs Cô àh? Nếu mày k xem cô là người trong nhà thì thôi vậy!

Mẹ S: Sơn, mày nhận đi cho Cô vui. Lên đó lạ nước lạ cái có gì mà để liên lạc nữa chứ.

Sơn : Nếu Mẹ nói vậy thì con cảm ơn Cô.

Mẹ Thành: Mày cứ khách sáo thì đừng gặp mặt cô nhé.

Hồ: Ê Sơn, tao sắp đi wa canada du học rồi. Mày chưa có phương tiện đi lại trên đó mà, tao tặng mày chiếc xe đạp của tao nhé. Để ở nhà cũng k ai sử dụng.

Sơn : Thôi, tao...

Hồ : Mày k lấy thì từ nay tao vs mày chấm dứt quan hệ bạn bè.

Nam : hnay mày ngon wá Hồ.

Hải : Mày k lấy là phụ lòng của nó đó.

Sơn: Cảm ơn mày.

Rồi Thành, Nam, Hải, Quân đi mua 3bộ đồ cho Sơn (đồ Sơn đã cũ rồi còn vài bộ mặc tạm thôi). Bổng ĐT Thành reo lên, là Hà dt.

Thành: “Ghê” mày dt nè Sơn?

Sơn: Alo, Sơn nghe nè Hà.

Hà : Sơn hả, có tin vui nè, Hà tìm được nhà trọ cho Sơn rồi đó gần trường học của Sơn lun hihi. (Sau này Sơn đâu biết Hà đi sớm tìm nhà trọ cho Sơn)

Sơn : Thật hả? Sơn đang lo ch đó đây cảm ơn Hà nhé.

Hà : Ôn nghĩa gì k biết nữa àh. Chừng nào Sơn lên? Hà ra bến xe đón nha.

Sơn : 2 bữa nữa Sơn lên. Hà ra đón chi nắng nôi nữa.

Hà : Hứ, k đón sao Sơn biết đường về nhà trọ hả? K mún gặp Hà phải k?

Sơn : Làm gì có chỉ sợ phiền Hà thôi.

Hà : Sơn bỏ vụ khách sáo dùm Hà nhé. K Hà k thèm nch vs Sơn lun đó.

Sơn : Uhm. Vậy Hà ra đón Sơn nhé. Bye Hà.

Hà : Bye Sơn.... miss u

Tút ... tut...

Ra cửa hàng Dtdd mua 1cái sim để vào, rồi gọi cho Hà bít sdt của Sơn, lưu sdt mọi người và chuẩn bị lên đường đi TpHcm.

Đi xe gần 7h đồng hồ thì 1 thành phố phồn hoa nhộn nhịp hiện ra trước mắt Sơn... nhưng trong nhịp sống sôi động của Sài Gòn chính là nguyên nhân gây nên Bi kịch cuộc đời của Sơn và Hà....

44. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 2: Mới Và Lại

Bước xuống xe vs tâm trạng hồ hởi vì sắp làm quen vs cuộc sống mới. Sau lấy xe đạp và hành lý xong (2cái balô quần áo mền mùng) gọi cho Hà.

- Alo. Ai gọi Hà đó.

- Sơn nè. Hà ra bến xe chưa?

- Sơn nào vậy? Lộn số rồi..tút...tút....

Sơn ngạc nhiên nhìn lại sdt ” chẳng lẽ mình lưu nhầm”, định gọi lại thì

- Dư tiền dt wá hén.- tiếng Cô bạn xinh đẹp vang lên từ phía sau.

- Mới gọi cho Hà mà ai bảo lộn số đó.

- Hà chọc Sơn thôi, nãy ngồi đằng kia thấy Sơn lâu rồi hihi.

- Vậy àh. Hà chờ lâu chưa?

- 20p rồi. Thôi đi nào, đưa Hà 1 balô chở phụ cho (Hà vừa mua xe máy nhé để đi học nhé).

- Sơn chở dc rồi mà.

- Vậy Hà về, Cái tạt lớn hơn cái tuổi. Hứ

- Ấy, nè chở dùm đi, nhẹ xe hehe.

Thế rồi 2 đứa 1 xe máy 1 xe đạp từ bến xe chạy về Quận 4. Khoảng 40p sau cũng đến nơi. (10 năm trc k có kẹt xe như bây giờ đâu)

Trc mắt Sơn là 1 ngôi nhà nhỏ trong hẻm đường ĐVB. Hà gọi:

- A Toàn ơi có nhà tụi em tới rồi nè.

Trong nhà 1 thanh niên xấu trai (các bạn tự đoán nha) đi ra mở cổng.

- Dẫn xe vào đi 2 đứa, để ngoài coi chừng mất. Nhớ khóa cổ.

Dắt xe vào đóng cửa rào, thì Hà giới thiệu.

- Đây là a Toàn ” chủ” căn nhà này, cùng quê vs tụi mình đó. Đây là Sơn người e kể vs a đó. Hi.

T : Àh, tướng tá ngon lành ta, chả bù vs a da bọc xương hehe.

Sơn : E chào a, cảm ơn a cho e chỗ trọ tốt lại gần trường nữa.

T : Nhà này của ng a bà con, nhà này nhỏ wá nên ảnh mua nhà rộng hơn bên quận 8 nên nhà này ảnh kêu a wa ở giữ nhà lun. Chờng nào a học xong về thì ảnh bán.

Chào hỏi nhau vài câu thì cũng gần 10h trưa rồi, Hà phải về nhà Dì nấu cơm nc (Vì ăn nhờ ở đậu mà k làm gì cũng ngại)

- Thôi hnay k nấu nướng gì hết ra ngoài ăn đi Sơn.

- Nhà có dụng cụ nấu ăn sao a k nấu mà ra ngoài ăn?

- A đâu bít nấu vs lại có một mình a lười lắm.

- Thuj để từ nay e nấu cho. Nấu bữa trưa nhieu nhieu để chiều ăn lun. Àh còn tiền nhà nhieu em gửi ăh?

- Ô, thằng này, tao nghe Hà kể hoàn cảnh mày, nên tao mới nói nó rủ mày về ở chung, tiền bạc gì hả?

- Nhưng e ngại...

- Nếu em ngại thì coi như e nấu ăn dọn dẹp nhà cửa (Đồ ai nấy giặt) coi như tiền nhà, Điện nc vs tiền ăn chia đôi, dc k?

- Như thế còn j bằng, a tốt wá.

- Cùng wê aj cũng lên đây học phải giúp đỡ nhau chứ. Mày đừng có mà khách sáo kiểu đó. Trên này sống k hợp đâu. Cái gì cũng phải cẩn thận nhé nhất là tiền bạc, xe cộ hử tỹ là nó chôm sạch....

- Em biết rồi.

- Đi ăn rồi về dọn dẹp sắp xếp quần áo.

- Chiều mát a chở đi vòng vòng cho bít đường bít xá.

- Ok anh.....

45. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 3: Trường Mới Và Bạn Mới

Buổi chiều, t chở Sơn đi tham quan Tphcm (đường lớn thôi nhé, bây giờ wên rất hết rồi 10 năm còn gì?)

Đầu tiên là trường học của Sơn, típ đến là các điểm nổi tiếng của tphcm... Sơn có trí nhớ tốt nên cũng dễ.

Buổi tối sao khi rong rui hết đường này tới đường khác, 2 a e ăn tối xong chạy về nhà tắm rửa và nói chuyện tâm sự

- A T nè, e mún kím v làm thêm, a biết chỗ nào k chỉ e vs?

- Uhm. Để a tìm phụ cho, Sinh viên lên đây chỉ có làm việc theo ca như là phục vụ cafe, bar.. or gia sư thôi.

- Vâng, mà sao a quen Hà hồi nào? Sao chưa nghe Hà nhắc a bao giờ?

- A có wên Hà đâu, hôm trc a lên mạng thấy 1cô gái đăng ở diễn đàn ST cần tìm chỗ ở, lúc đầu a nghĩ là Nữ, sau đó đọc kĩ lại ng cần ở là Nam, a mới dt gọi cho Hà. Hà nó wa xem nhà rồi hỏi a này nọ như hỏi cung ấy, chắc Hà thử a có đảng hoàng hay k? Rồi Hà mới kể a nge về em. Con bé tâm lý lắm. Mày vs Hà wên nhau àh?

- Dạ chỉ là bạn thân thôi a...

- Lại nhĩ, bạn thân mà quan tâm ghê nhĩ? Mày có bạn gái rồi àh?

- Không hẳn đâu a, chuyện là như vậy..... Đó như vậy đó.

- Chà, mày ” cổ hủ” ghê. Thôi ch đó thì mày tự quyết đi nha. A đi chơi game đây. Chìa khóa nè (của anh chủ nhà hồi trc). Có j cứ đóng cửa ngủ đi. A chơi game có khj tới sáng đó. (Giờ vẫn còn chơi nhé, nhưng phiên bản khác)

- E hết rồi.

Rồi Sơn báo tin cho cha mẹ tìm dc chỗ ở rồi cũng k wen nt cảm ơn Hà.

Sáng hôm sau, thức dậy VSCN chuẩn bị lên trường nhận lớp vs tâm trạng hy vọng gặp lại ” Kẹo Bòn Bòn“. Đạp xe tới trường khoảng 10p. Ngồi trên xe đang dừng trc cổng nhìn kĩ ngôi trường và ” Mình sẽ học ở đây 4 năm, mình sẽ...” đang suy nghĩ thì 1 chiếc xe 4 bánh chạy ngang wa, chạy wa vũng nước ”xoẹt”... ướt hết 1 bên quần của Sơn. Đầu năm học xui xẻo rồi. Buồn bã đi tìm lớp của mình. Vào nhận lớp, có khoảng 50 ng trong lớp này, vào trể chọn 1 bàn phía cuối lớp ngồi....

Một lúc sau, 1 thầy giáo tầm 40 tuổi vào lớp, k cần ai nói thì các bạn trong lớp đứng lên chào.

- Chào các em, thầy tên D, thầy sẽ phụ trách lớp này. Bây giờ thầy sẽ dựa vào bảng điểm thi của các em để phân Lớp trưởng, lớp phó để thầy tiện liên hệ.

Dò danh sách 1 hồi thì thầy gọi tên

- Quách Tổ Phương là em nào?

Cả lớp im lặng.

- Chắc e đó chưa vào lớp. Nguyễn Hoàng Sơn là em nào?

- Dạ, em - Do quần ướt nên sợ hơi rụt rè.

- E thi dc 28điểm vậy e làm lớp trưởng nhé.

Cả lớp Oh lên (điểm sảng là 19đ thôi) rồi tất cả nhìn Sơn như người ngoài hành tinh xuống.

- Dạ, thưa thầy e từ chối dc k ạ?

- Cho thầy lý do hợp lý đi?

- Dạ em còn phải đi làm thêm nên sợ k có thời gian ạ, vả lại e cũng k có khả năng lãnh đạo, xin thầy tìm người khác...

Dứt lời thì 1 cô gái bước vào, cô gái này cao khoảng 1m66, da ngăm ngăm, tóc xoăn, đeo kính ngố... Nhìn cũng dễ thương. Gật đầu chào thầy bước vội vào 1 chỗ trống.

TCN : em tên gì?

CG : Dạ e tên Phương, Quách Tổ Phương thưa thầy.

TCN : À, thì ra là em, e. Thi ĐH được 28.5 đ, thầy mún em làm lớp trưởng được k?

Là 28.5đ hơn cả Sơn, nên cũng 1 tiếng Oh nữa vang lên.

Phương: Dạ em xin từ chối ạ!

TCN : Tại sao? E cho thầy biết dc k?

Phương: Dạ em còn phải đi làm nên sợ k có thời gian ạ, Và e cũng k có khả năng quản lý nên xin thầy tìm ng khác.

2 câu trả lời tựa tựa nhau làm TCN chủ nhiệm và các bạn cười lên.

TCN : E trả lời giống hệt bạn Sơn vậy đó, 2 đứa coi bộ hợp ý ghê....

46. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 4: Công Việc Đầu Tiên

Sinh hoạt xong, lúc bước ra thì Phương bước lại và nói:

- Xin lỗi, nãy tài xế của mình chạy xe làm nc văng ướt bạn, mình tìm bạn nãy jò mới vào trể đó. Hì.

- Ướt chút xíu ạ, k sao đâu. Bạn đừng bận tâm.

- Uhm. Mình tên là Phương, còn bạn?
- Mình là Sơn, rất vui được làm quen vs Phương.
- Hi. Thôi mình về đây. Bye Sơn.
- Bye Phương.

Lên văn phòng đóng tiền học phí là 4tr nhưng có sổ hộ nghèo dc giảm 50% còn 2tr (tiền Sơn làm v ở nhà Thành để dành dc 3tr mấy), còn 1 ít tiền Sơn dự định kím việc làm ngay k thì k đủ tiền để trang trải sinh hoạt mất. Về ghé chợ gần nhà mua đồ về nấu ăn. T thì nằm đó ngủ sau 1 đêm cày game... Cơm chín Sơn gọi T dậy, cả 2 cùng ăn cơm, t nói:

- Nãy a về thấy quán cafe xxx ở cách nhà mình k xa đang tuyển nhân viên đó e lại đó xin thử đi.
- Vậy hả a? Tý em đi.

Ăn xong, Sơn rửa chén (Sơn giành chứ t k có làm biếng nhé, t có việc qtrọng là ngủ lấy sức tối cày game :v) nằm nghĩ ngơi chút Sơn thay đồ đội nón lưỡi trai màu đen rồi đi ra quán cafe mà T chỉ. Đi ra đường chính 1 đoạn thì nghe:

- Cướp, cướp giúp tôi với - giọng 1 phụ nữ vang lên.

Sơn quay lại thì 1 thanh niên mặc áo Jean mang khẩu chạy ôm 1 túi xách chạy về hướng Sơn, 1 thanh niên khác phóng xe từ phía sau lên dừng cách Sơn khoảng 10m, Sơn nghĩ “chắc là đồng bọn”. Đội tên giật túi xách chạy tới vừa nhảy lên xe thì Sơn bay vào đá song phi làm 2 thằng cướp té xuống đường. Típ đất xong Sơn phóng tới thẳng gần nhất tung 1 cú đá vào mặt nó (nằm lun). Thằng còn lại móc dao bấm ra và hét lên:

- DM, mún chết hả thằng nhóc.- nói xong thằng đó cầm Dao đâm Sơn, cú đâm trực diện k wá bất ngờ nên Sơn dễ dàng né dc, lấy tay phải chụp cổ tay cầm dao, xoay 1cái buộc nó buông dao ra, tung 1 cú đá vào bụng, bồi thêm 1 cú chặt vào gáy nó “Hự”, nó ngã xuống bất tỉnh nhân sự, lúc này ng Phụ nữ bị giật túi xách và một số người trong đó có mấy a công an đi tuần chạy tới.
- Cám ơn cháu nhé. K có cháu thì cô bị mất giấy tờ tiền bạc cả rồi.
- Thằng nhóc gan thật dám chọi vs 2 thằng có dao
- Cậu dũng cảm wá..

Sơn : Aj cũng làm vậy thôi ăh. Chào mọi ng cháu đi đây.

- Này cháu ơi, cho Cô biết tên vs sdt với...

Nhưng Sơn vẫn đi nhanh về phía trước. Cuối cùng cũng tìm dc quán nước đó, có treo bảng “tuyển nhân viên”. Bước vào quán Sơn hỏi chú Bảo vệ:

- Chú ơi , ở đây có tuyển nhân viên phải k chú?

CBV : Uhm. Cháu xin việc àh? Vào trong gặp quản lý nhé.

- Cháu cám ơn.

Đi vào quán thì thấy quán bố trí rất đẹp phân làm 2 bên, 1 bên khoảng 20 bàn sắp xếp ngoài sân vườn có mái che, không khí thông thoáng, có nhiều cây cao tỏa bóng mát, 1 bên là khoảng 30 bàn ghế đặt trong phòng kín có máy lạnh có 1 sân khấu nhỏ. Đi thẳng vào trong quầy tính tiền có 1 phụ nữ khoảng 40 ngoài tuổi. Sơn gật đầu và hỏi:

- Dạ, cô có phải quản lý ở đây k ăh?
- Đúng rồi, chị là chủ cũng là quản lý ở đây, gọi chị đi cô già lắm, E cần gì?
- E thấy quán đang treo bảng tuyển nhân viên, nên e mún xin đi làm ăh.
- Uhm. E là sinh viên àh?
- Dạ. E là sinh viên năm 1 trường ĐH Luật.

- Oh. Thế e đi học buổi nào để chị sắp xếp?
- Năm đầu thì học buổi sáng t2 - t6 thôi. T7 CN thì chưa rõ.
- Vậy em làm cas 1h-7h nguyên tuần bao cơm chịu lương 1tr2. Nếu quán cần thì e làm thêm thì tính 1h 6k. Thấy sao?
- Dạ. Với e thế là tốt wá rồi.
- Em tính chừng nào làm?
- Em mún thử việc hnay lun ạh.
- Uhm. E vào khoác áo của nhân viên quán đi....

47. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 5: Công Việc Thứ Hai

Vào trong phòng khoát cái áo nhân viên vào Sơn đi ra

- Nhìn cũng đẹp trai nhỉ? Mà e tên gì? Chị chưa biết?
- E tên Sơn ạh.
- Chị tên Nhung. E nhìn các nhân viên khác và làm theo họ đi.
- Dạ.

Sơn bắt đầu cv mới, một cv trc đây Sơn chưa từng làm, ngày đầu Sơn chỉ đứng học hỏi cách các nhân viên khác hỏi, mời khách dùng nước và lau dọn bàn, lau ly (có cô người rửa).

- Àh, nãy wên dặn e là không được cho ng lạ vào nhà nhé- vừa nói chị vừa chỉ vào cánh cửa ngôi nhà trong khuôn viên quán cafe.
- Dạ. Em biết rồi.
- Xoay wa xoay lại cũng gần 5h chiều thì dt của Sơn reo lên là Hà gọi.
- Alô, Sơn hả. Đang làm gì đó?
- Sơn vừa tìm dc 1 chân phục vụ ở quán cafe gần nhà, đang làm nè.
- Vậy hả! Sơn có mún đi làm gia sư k? Hà vừa tìm dc 1 chỗ dạy nè. Dạy lớp 12 năm sau thi ĐH.
- Vậy àh? Dạy buổi nào Hà?
- Chắc buổi tối, Tối nay Sơn và Hà wa gặp ngta nói chuyện dc k?
- Được, may wá có thêm cv nữa rồi. Máy giờ đi vậy Hà?
- 7h Hà wa rồi đi nha.
- Ok. Bye Hà...

Vừa cất dt vào túi quần thì thấy 1 cô gái bước vào trong căn nhà mà chị Nhung căn dặn k cho ng lạ vào. Sơn liền nói:

- Chị ơi nơi đó k vào dc đâu.

Nhưng cô gái vẫn bước típ, k để cô gái bước thêm nữa nên Sơn vịn vai Cô gái đó lại. Cô gái xoay ng bắt ngờ tung 1 cú đá vào người Sơn, là 1 cú đá Taekwondo. Tuy nhanh nhưng Sơn vẫn dùng tay bắt dc cổ chân (Đá nhanh nhưng lực nhẹ do mới học). Tư thế đó 2 ng giữ khoảng 2s, khách và NV kác đều nhìn thấy, Chị Nhung từ nhà sau đi ra

- Hai đứa làm gì thế?

Sơn vội buông tay ra và nói:

- Chị này định đi vào nhà nên e cản lại thì...
- Chị hiểu rồi, đây là Hạnh con gái chị.
- Hả? - Sơn há mồm ngạc nhiên.
- Tại e mới gặp nên chưa biết nó (Hạnh). Thôi hay thế được rồi. E về đi mai 1h nhé.
- Chào chị e về.

Đi vào phòng cởi áo khoác nhân viên ra, rồi đi bộ về nhà trọ tắm rửa ăn cơm nghỉ ngơi để đi vs Hà.

7h Hà tới. Sơn chở Hà đi tới chỗ dạy học (Hà chỉ đường). Trước mặt Sơn là 1 ngôi nhà khang trang trên đường TĐ (từ chỗ Sơn wa đó 10p chạy xe máy). Hà nhấn chuông thì 1 ng giúp việc ra mở cửa:

- Cô cậu tìm ai?

Hà : Dạ cháu là gia sư dạy học ạh.

- Mời cô cậu vào nhà, ông bà đang chờ.

Bước vào nhà thì chắc chắn đây là nhà giàu, có hòn non bộ chảy róc rách nữa, 1 vườn hoa kiểng, toàn bộ dc phủ cỏ xanh trừ lối đi dc trát xi măng. Có gara xe..

Bước vào phòng khách thì có 2 vk ck khoảng 45 tuổi đang ngồi chờ.

Hà - Cháu chào cô chú.

Thấy Hà chào Sơn cũng chào theo : Chào cô chú.

Chú : 2 cháu ngồi đi.

Người giúp việc mang lên 2 ly nc lọc.

Cô : Người mà cháu nói đây hả Hà?

Hà : Dạ, bạn này là bạn học c3 của cháu tên Sơn ạh.

Chú : Nhìn cũng hiền (hay Sơn mặc áo sơ mi quần tây) cháu thi ĐH vừa rồi dc bao nhiêu điểm? Khối nào?

Sơn : Dạ 28đ khối A ạh.

Chú : Được, con gái cô chú đang học lớp 12, chú dự định cho nó năm sau cũng thi khối A. Bây giờ ta bàn lun giờ giấc và tiền lương nhé?

Sơn : Dạ chú cứ nói

Chú : Bủi tối 2 4 6 từ 7h30 tới 9h. Tiền lương cơ bản là 1tr2 nếu có tiến bộ chú sẽ thưởng thêm. Dc k?

Sơn nhìn Hà, Hà gật đầu

Sơn : Dạ. Được. Nhưng chú ơi cháu có ý kiến thế này dc k ạh?

Chú : Cháu cứ nói.

Sơn : Vì con cô chú là con Gái mà dạy buổi tối nữa nên con mún cô chú có mặt ở nhà dc k ạh? Vì con sợ...

Cô chú nhìn nhau cười cười.

Cô : Nãy giờ cô chú cũng bâng khuân điều này đấy, sợ cháu ngại nhưng cháu nói ra rồi thì cô cũng k bận tâm nữa. Được, cô chú sẽ cố gắng ít nhất 1 ng sẽ có mặt ở nhà. Cháu yên tâm chưa.

Chú : Cháu là ng gia sư thứ 5 của con Bé trong 2 tháng nay đó. Lúc đầu chú định nhờ Hà dạy thì Hà giới thiệu cháu. Chú cũng yên tâm. Hà hiền wá con Bé nhà chú ăn hiếp lun đấy.

Sơn : Hà mà hiền àh chú... ui daa

Hà : Sơn nói vậy là có ý gì? -Càng nói càng nhéo mạnh.

Sơn : Sơn nói Hà hiền như cục bột dc chưa?

Hà : Hứ, lần sau coi chừng nha...

Cô : Hai đứa yêu nhau àh?

Sơn và Hà cùng nói: Đâu có...

Cô : Thấy chưa. Haha

Chú : Vậy nhé, t4 cháu đến nhé Sơn. Sdt cháu là....

Chào Cô chú ra về. Hà liền nói:

- Mua kem đái Hà ăn đi hjhj.
- 10 cây nhé. Sơn còn 1 ít thôi để Sài...
- 2 cây thôi, chừng nào lãnh lương dẫn Hà đi ăn là được hjhj.
- Tuân lệnh....

48. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 6: “hot Boy” Và “bà Chủ Nhỏ”

Sáng hôm sau đi học, lớp học đúng 50 người. Mọi người ngồi gần làm quen vs nhau, Sơn ngoài Phương ra thì còn Quên dc Duy Lớp trưởng, Đại, Dung (gái), Hân (gái) vì ngồi bàn gần cuối...Duy có vẻ thích Hân rồi đây, còn Đại là con một sách, Dung Ủ (nghe tên hiểu rồi hén).

Cả bọn chém gió rất nhiệt tình, còn Phương lâu lâu way xuống tùm tùm cười....

Hết tiết cả bọn tốt ra ngoài thì thấy 1 chàng trai cao khoảng 1m77, đeo kính đen, mặc áo thun khoe Body khỏe đẹp, chạy @ nhật (có @ TQ nha, tùy ng nhìn) đợi ở cổng trường thì Phương chạy đến nơi “Hot boy” đó đợi leo tốt lên xe, chạy cái vù mất tiêu.... để lại bao nhiêu cặp mắt ngưỡng mộ.

Đi chợ xong về nhà nấu cơm gọi T ăn cơm. (Đem wa cày game tới 4h sáng)

Tới 12h45 Sơn thay đồ đi làm, hnay đi xe đạp, htrc nói gần nhưng cũng 500m mà trời nắng đi bộ ” hơi bị đuối”. Chạy xe đến wán chào CBV rồi dắt xe vào bên trong.

Đi tới quầy gặt đầu chào ” Bà Chủ Nhỏ” rồi vào phòng lấy áo NV mặc.

Hnay nhìn kĩ BCN đẹp ghê (cao tầm 1m7, da trắng, mắt to, miệng nhỏ, mũi cao, cằm V-line (giống mốt bjo), dáng thể thao khỏe khoắn.... nói chung là Đẹp theo kiểu dân DanceSport ấy - Cái này Tôi nhận xét nhé). Mà Sơn cũng chẳng quan tâm vì BCN kênh kiệu wá, lại ít nói. Sơn vẫn đi làm việc bthường của 1 NV phục vụ.

Có mấy thanh niên thấy BCN nhỏ vào tận Quầy trả tiền nước kím cơ làm quen nhưng đều bị lạnh lùng từ chối.

Sơn nghĩ ” Đẹp mà khủng” rồi tự cười 1 mình (k biết ai khủng :v).

Quay wa quay lại cũng gần 5h (5h - 5h30 là giờ ăn của NV) thì Hà xuất hiện vs 1 cái càmen (Đồ đựng giữ nóng thức ăn) thấy Sơn Hà gọi:

- Sơn, ăn cơm chưa?
- Chuẩn bị nè, Hà đi đâu đây? Sao biết Sơn làm chỗ này? A Toàn nói àh?
- Lão đang ngoài net kìa, đâu mà hỏi chứ. Đi tìm đại quán cafe rộng rộng thì vào tìm đại aj ngờ trúng phóc hjhj.
- Giải hén. Mang gì thế?
- Trưa Hà có nấu súp cà rốt hầm xương, nên mang wa cho Sơn 1 ít nè. Hjhj.
- Chà. Số hưởng nhĩ? Thôi nói đi? Wa đây “hối lộ cán bộ” có chuyện gì đây?

- Sơn dạo này tình ghê. Thú thật là hnay là buổi học thứ 2 của Hà, nhưng mấy anh trong lớp cứ lẻo đẻo và bắt chuyện mãi, mấy anh cấp trên cũng mò xuống, làm phiền Hà hoài. Hà k học hành dc gì cả nên Hà nhờ Sơn ” Làm bạn trai của Hà nha”...

49. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 7: “khăng Định Chủ Quyền”

Về đến nhà. Hôm nãy T k có đi chơi game, thấy lạ Sơn hỏi?

- Ủa? Bữa nay k có chơi game hả a T?

- A đi wa nhà bà chị a bên quận 12 có việc 2 bữa a về. Nè - vừa nói vừa đưa 500k cho Sơn.

- A đưa tiền e làm gì?

- Nhà a vừa gửi lên a đưa tiền e mua đồ về nấu ăn nữa chi.

- 200 dc rồi anh?

- Mày cứ cầm, a bít mày gần hết tiền rồi vì phải mua tài liệu, đồng phục, uống nc vs bạn bè nữa... a trải wa rồi a biết.

- Nhưng...

- Nhưng nhĩ cái gì? Mày k lấy thì đừng ở chung vs a nhé.

- Chừng nào lãnh lương e gửi lại nhé.

- Thôi a đi đây. Nhớ khóa cửa cẩn thận, aj thu tiền gì thì xin biên lai để a đi đóng nhé.

- Bye a.

Sáng hôm sau, (k ngày nào wên tập TD 30p chạy 1 bài quyền) Sơn chọn 1 bộ đồ đẹp nhất (Áo sơ mi trắng, quần Jean, giày Nike, dầu tóc láng mượt- keo vuốt tóc của T) mà Sơn có ngồi chờ Hà. Hà tới

- Chà hnay đẹp trai ghê.

- “Ra mắt” mà phải thế chứ hehe.

- Đi nào ” anh đẹp trai” hihi

Thế là Sơn chở Hà đến trường Hà rồi quay về trường mình. Bước vào lớp thì tụi bạn Sơn nhìn thấy “điệu bộ” đó. Thì lên tiếng chọc:

Duy : Ai cha, Lớp mình có sinh viên mới àh?

Dung Ủ: Chàng ơi, chàng làm em ngày càng thích chàng hơn đó (k bít thật hay đùa)

Mọt Sách: Chỗ này có người ngồi rồi bạn ơi.

Sơn : Her. Các bạn cứ chọc mình. Tý mình đi ăn tiệc nên mặc thế đi lun đó.

Dung Ủ: Dù chàng có mặc gì hay k mặc gì vs em chàng vẫn là số 1 - Nhảy thế ghê

Sơn : Thôi thôi cho Sơn xin đi. Thầy vào kia.

Giờ giải lao, Phương đi xuống.

- Chào a chàng đẹp zai hịh

- Hết tụi kia jò tới Phương nữa, chọc Sơn hoài. Ngày thường k đẹp trai àh?

- Thấy hnay đẹp trai hơn. Hnay “ra mắt” ai phải k?

Sơn hơi bất ngờ : K..K.. ra mắt gì chứ?

Phương: K có mà sao lấp bắp thế hihi. Sơn nè. Phương xuống đây ngồi vs Sơn và mấy bạn nhé, ở đây vui wá trên đó buồn hiu àh.

Duy LT: Hoan nghênh người đẹp gia nhập nhóm “Bàn cuối” hjhj.

Sơn : Càng đông càng vui mà.

Một sách: 3 nữ 3 nam, cân bằng âm dương rồi.

Cả bọn phì cười thế là từ đó Phương cũng gia nhập lun...tít tít..có tin nhắn.

” Chut ruoc Ha, Son nho tu nhien nhe, con lai de Ha lo. Khj toj truong ruoc Ha alo cho Ha nha, dung thac mac ve Ha giai thich sau”

“Ok. Chut chay wa Ha, Son alo.”

Phương: Bạn gái nt àh?

Sơn : Phải mà cũng k phải.

Phương: Là sao?

Sơn : Phương k hiểu đâu, học đi, thầy nhìn kìa.

Phương: K nói thôi, giấu lun đi, xí

Sơn chỉ biết cười trừ....

Tan học chạy wa trường Hà.

- Alo. Sơn tới rồi nè.

- Anh chạy xe vô gửi bác bảo vệ đi, em đang ngồi căn tin vs mấy bạn nè. Đi vào đi em đón.

- Hnay xưng anh em nữa?

- Nhiều chuyện wá, em ngồi vs mấy ng bạn học chung thôi àh. Ghen wá đi.. tút.tút

Sơn cũng ngạc nhiên tý cũng hiểu ra. Rồi dắt xe vào gửi chỗ BV.

BBV : Cháu đi đâu thế?

Sơn : Dạ, bác cho cháu gửi xe chút, cháu vào rước tìm bạn cái ra ngay.

BBV : Uh. Dắt vào trong đây. Nhớ khóa cổ xe lại đó.

Sơn : Cám ơn bác, àh, cho cháu hỏi cắntin đâu vậy bác.

BBV : Cháu đi thẳng hết dãy này, rồi dòm bên phải là thấy.

Sơn : Cám ơn bác.

Theo sự chỉ dẫn của BBV k mấy chốc Sơn đã thấy Cắntin. Thì thấy Hà bước ra

- Anh, Anh lại đây nè.

Hà bước nhanh tới Sơn... chụt... 1 nụ hôn

- Diễn nha - Hà thì thăm , rồi khoát cánh tay, ngã đầu vào vai Sơn đi về phía bàn nước nơi có khoảng 14 15 người nhưng chỉ có 1 cô gái. Hà lên tiếng

- Chào mọi người, đây là Bạn trai của Hà học trưởng ĐH luật. Tụi mình đã có Hôn ước ra trường sẽ tổ chức đám cưới.- Nói xong Hả lắc nhẹ tay Sơn, như hiểu ý Sơn cũng “diễn”:

- Chào các bạn, mình tên Sơn, bạn trai của Hà, rất vui được làm quen.

Lúc này trong bàn nước đó khoảng 9 10 gương mặt thộn lại, một vài tiếng nói

- Chào bạn.

- Hân hạnh làm wen.

- Ngồi chơi uống nc nè....

Hà : Dạ, thôi Hà vs Sơn đi mua đồ để về còn nấu ăn nữa, trễ rồi. Chào mấy anh và các bạn nhé.

Sơn : Mình xin phép đi trước, hôm nào gặp.

- Ồ chào, hôm nào gặp (k biết tiếng thằng nào)

Ra cổng lấy xe. Cũng k quên chào và cảm ơn BBV. Leo lên xe Hà ôm Sơn cứng ngắc. Sơn thoáng chần chừ. Hà kê tay nói nhỏ “Diễn cho đạt”. Hiểu ý Sơn phóng xe đi.

Đi 1 đoạn, Sơn nói

- Ra khỏi trường rồi kìa

- Tụi nó đang theo dõi mình đó, buông ra tụi nó phát hiện.

- Sao hồi nãy k vào ngồi uống nước lun?

- Sơn vào ngồi đó tỵ Sơn trả tiền nước đó. Hihi. Cho bọn ” mê gái” đó trả đi..

Càng ngày Sơn càng “nể và sợ” “Cô bạn thân xinh đẹp” này....

50. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 8: Đòn Tấn Công Bất Ngờ Và Cuộc Điện Thoại Của Mẹ “cứu Nguy”

Đi chợ mua đồ về nhà Sơn, Sơn và Hà cùng nấu ăn chung. Đây là lần đầu tiên 2 đứa cùng nấu ăn chung, làm vài món đơn giản thôi, Hà nấu ăn ngon lắm, Sơn kém 1 tỵ.

Ăn xong dọn dẹp, 2 đứa ngồi chơi. “Phái mạnh” lại lên tiếng:

- Sơn có gì mún hỏi Hà đúng k?

- Mấy ng trong trường khi nãy là sao?

- Thì Hà nói vs Sơn rồi đó là mấy ng theo đuổi Hà đó mà. Phiền lắm.

- Hôm Hà k có nấu ăn cho Dì àh?

- Dì dưỡng đi công tác rồi chiều mới về, sáng nay cô giúp việc cũng có v bận, khoảng 1h mới về. Hà về đó 1 mình buồn lắm. Nhưng mà bjo về là ” bề kế hoạch” sáng giờ đó.

- Là sao? Sơn k hiểu?

- Bây giờ Sơn giả bộ ra cổng bỏ rác đi, rồi nhìn xung quanh xem, có 2 “thám tử” đang theo dõi mình đó.

Sơn hơi ngạc nhiên nhưng cũng làm theo. Đi ra ngoài bỏ rác, Sơn nhìn xung quanh thì đúng là có 2 thanh niên đang nhìn về phía Sơn, thấy Sơn nhìn lại thì 2 ng đó giả bộ way wa way lại như tìm nhà ai đó (2 tên này đeo khẩu trang nên k nhìn rõ mặt). Đóng cổng đi vào.

- Hà ơi. Ngồi thẳng dậy nào - lúc này Hà đang dựa lưng vào tường đọc truyện tranh của T.

- Sao vậy Sơn? - Hà ngồi thẳng dậy.

- Để Sơn lạy Hà chứ làm gì? Sao ch gì Hà cũng biết vậy?

- Đồ quỷ. Hà thấy 2 tên đó từ lúc ra khỏi trường rồi theo mình vào chợ, còn theo về đến đây nữa.

- Bọn này dai thiệt. Làm sao để “cắt đuôi” đây.

- Dễ mà, Sơn ra sân dắt xe vào đóng cửa đi.

- Là sao?

- Sơn cứ làm theo Hà đi.

Sơn đứng dậy ra sân dắt xe Hà vào, cũng liếc wa thấy 2 “thám tử” vẫn đứng đó nhìn về nhà Sơn. Đóng cửa đi vào.

- Rồi đó Hà nói đi.

- Thì dắt xe vào đóng cửa tụi nó tưởng Hà vs Sơn làm.... tự động tụi nó đi thôi. - Nói xong Hà đỏ mặt, cầm truyện đọc tiếp.

Sơn cũng hiểu ra...(hiểu gì các bạn tự hiểu nhé hehe) vội cũng cầm 1 cuốn sách lên đọc... chừng 15p.

- Để Sơn coi tụi nó về chưa?

Sơn hé cửa dòm wa chỗ 2 “thám tử” thì k thấy chúng đâu nữa.

- Tụi nó đi rồi, Sơn mở cửa ra nhé.

- Đừng. Lỡ tụi nó way lại thì sao?

- Nhưng....

- Hà k sợ Sơn sợ gì chứ?

Sơn đóng cửa lại đi vào ngồi ngay vị trí hồi nãy, trả lại không gian yên tĩnh cho căn phòng....10p sau, “Phái mạnh” lại đi trc:

- Sơn có wen nhiều bạn mới k?

- Có 2 nam 3 nữ. Cũng vui vẻ lắm.

- Còn Hà thì wen dc 1 bạn nữ nãy ngồi uống nc chung thôi, k wen bạn nam nào cả.

- Tự mấy thằng ctraí cũng làm quen Hà thôi.

- Hihi. Sao Sơn biết?

- Vì Hà xinh đẹp... - Nói tới đây, Sơn cũng ngại ngại...

- Thật k?

- Thật.

- Thế Sơn có thích Hà k? - Vừa nói Hà vừa tiến lại gần Sơn.

-

- Sao k trả lời? -“Địch” đã tới rồi.

-

- Có gì mà k dám nói chứ? Con trai mà nhát thế!

-

- Hnay Sơn phải cho Hà biết, Sơn có thích Hà k?

- Sơn....

- Sơn gì? Có hay k?

- Có nhưng.....

Chưa dứt lời Hà đã hôn môi Sơn rồi. Hà rất yêu Sơn đó là điều k phải bàn cãi chỉ chờ thái độ của Sơn ra sao thôi.

Sơn lúc này cũng bất ngờ vs hành động của Hà chưa kịp định thần thì... tiếng nhạc chuông Nokia của Sơn vang lên- Là Mẹ Sơn gọi.

Hà cũng giật mình lùi lại chỗ ngồi của mình, Sơn thì nghe dt của Mẹ.

- Con nghe nè mẹ?

- Học hành sao rồi con? Chỗ ở tốt k? Có khó khăn gì k?
 - Dạ k mẹ àh, mọi ch vẫn tốt đẹp àh.
 - Uhm. Nhớ phải giữ gìn sức khỏe đó.
 - Cha mẹ cũng vậy nhé.
 - Lâu lâu gọi cho mẹ nhé (Gần nhà Sơn có Điện thoại công cộng có gì đều liên lạc wa đây)
 - Dạ. Con chào mẹ. Tút..tút...
- Sơn nhìn Hà, Hà thì đang nhìn vào cuốn truyện. “Phái yếu” lên tiếng:
- Bộ truyện ngta in ngược àh?
 - Là sao?
 - Có ai đọc truyện mà quay đầu k?
- Biết mình “hớ” nên Hà đỏ mặt. Sơn típ:
- 12h 40 rồi, Sơn thay đồ đây, Hà cho Sơn có giang nha.
 - Thay đồ đi Hà đợi...
- “Sơn đâu phải k thích Hà nhưng Hà ơi, ”Lời hứa” và chữ “Nghèo” còn đây nè. Sơn phải làm sao?”

51. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 9: “nghề” Mới

Tới quán cafe vẫn làm bthường, BCN hnay k thấy đâu. Chỉ có Bà chủ Lớn (BCL).

BCL : Người hồi nãy là Bgái em hả? Có Bgái xinh thế mà giấu nha!

Sơn : Dạ. Có gì đâu mà khoe hả chị?

BCL : Thấy lù khù mà toàn vác lu k hjhj.

Sơn k nói gì đi ra ngoài dọn dẹp tránh bị những lời trêu chọc của BCL. Lúc rảnh đang ngồi nghĩ thì 1 chị làm chung tên My lại gần:

- Sáng nay 2 đứa thể hiện tình cảm nhĩ? Hun ngay tại sân trường lun.
- Ồ sao chị biết?
- Chị học trường đó chứ đâu, công nhập 2 đứa đẹp đôi thật.
- Cảm ơn chị.
- Àh, có chuyện này chị mún cho em biết. Mún nghe k?
- Chị cứ nói àh!
- Trong bàn nước hồi sáng có 1 người e nên đề phòng đó là Tiến, một kẻ vô sỉ và đê tiện, nó mún chiếm gì phải chiếm bằng được và k từ thủ đoạn nào.
- Chị có vẻ tức giận khi nhắc về người tên Tiến đó?
- Uhm. Vì nó mà bạn thân của Chị phải tự tử.
- Hả? Chị có thể kể em nghe rõ được k vậy?
- Chuyện như thế này: Bạn chị tên là Xuân, cùng tuổi và cùng quê vs chị, năm ngoái chân ướt chân ráo bước vào trường, Xuân đã k tránh được lời đường mật từ Tiến, rồi chuyện gì đến cũng đến, Xuân có thai và tìm Tiến giải quyết vấn đề, thì Tiến chở mặt k thừa nhận cái thai đó và còn công khai cặp bồ vs ng khác. Xuân đau khổ lắm, dù chị khuyên nhũ đủ điều nhưng k có kết quả, chẳng bao lâu sau Xuân tự sát. Có kẻ

ra cũng k ai làm gì được Tiến, vì nhà nó có quyền có thể... làm sao dân tỉnh lẻ như chị chống lại được. Nên hnay chị nói cho e biết để tránh và phòng thằng cầm thú đó.

- Em cảm ơn chị vì cho e biết sự thật. Em sẽ nói lại vs bạn em.

- Uhm. Chị cũng k muốn có người đi theo vết xe đổ của bạn chị.

- Dạ. Có khách vào e ra tiếp đây.

- Uhm. Chị cũng làm việc đây.

Làm việc một lúc cũng đến 5h, chuẩn bị ăn cơm. Hnay cô Ba giúp việc nấu ăn có làm thêm bánh mì kẹp thịt cho mọi người ăn thử, cầm cái bánh ra thế chỗ cho CBV vào ăn. Vừa ngồi xuống chuẩn bị ăn bánh thì thấy 1 đứa bé tầm 6 tuổi nhìn cái bánh của Sơn, nhìn thấy đứa bé Sơn nhớ tới mình lúc nhỏ, rồi nói:

- Em muốn ăn bánh này phải k? Lại đây a cho nè.

Thằng bé chạy lại nhanh nhất vì sợ Sơn đổi ý. Nhận cái bánh từ tay Sơn, đứa bé định đưa lên miệng ăn thì ngập ngừng 1 lúc, rồi nó bẻ cái bánh ra làm 2. Thấy thế Sơn liền hỏi:

- Sao em k ăn đi? Bẻ ra làm gì?

- Dạ, ở nhà mẹ e đang bệnh, nên e chia cho mẹ nửa cái bánh.

Nghe tới đây, lòng Sơn như thắt lại, khóe mắt chợt cay cay.

- Em ăn hết đi, rồi a lấy thêm 1cái nữa về cho mẹ em.

- Thật k a? - Vừa nói xong nó ăn ngốn nghén hết cái bánh.

- Ăn từ từ thôi mắc nghẹn.

Thằng bé đang ngốn ăn mà nheo mắt cười hạnh phúc. Thấy thằng bé ăn xong, Sơn quay vào trong lấy thêm 1cái bánh cho thằng bé. Thì trc mặt Sơn là BCN cầm 1 bọc trong đó là 2cái bánh, rồi đưa cho thằng bé

- Em mang về cho Mẹ đi nhé. Em ngoan lắm.

- Cảm ơn chị. Chị thật tốt bụng, cảm ơn anh. - Rồi nó chạy thật nhanh đi.

- Bên trong còn vài cái bánh đó, lấy ăn đi. - BCN nói lạnh lùng vs Sơn khác hẳn vs lúc nói nãy.

Thì ra lúc Sơn nch vs thằng bé thì BCN đứng ở phía sau nghe hết nên mới hành động như vậy. “Trong nóng ngoài lạnh hehe”.

Lúc này CBV đi ra:

- Chú mày vào trong BCL có chuyện cần nói kìa.

Nghe vậy Sơn chạy vào gặp BCL. BCL thấy Sơn liền nói.

- Sơn, em vào trong gặp a Tú học cách pha chế nước uống (Bartender) đi....

52. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 9: Tiếp Theo

Bước vào trong gặp a Tú (em bà con của BCL, khoảng 27 28 tuổi). A Tú cười và nói:

- Hôm nay và những ngày tới a sẽ dạy chú mày pha chế nc uống nhé, để phòng a có việc đột xuất phải nghỉ. Đây là ý của chị Nhung đó.

- Nhưng mà, liệu có ổn k anh?

- Ch này chị Nhung (BCL) nói vs anh lâu rồi. Máy nay a quan sát và chọn em vì em là người thích hợp, tay chân nhanh nhẹn là 1 yếu tố để làm Bartender.

- Cảm ơn a đã chiều cố em. Nhưng mà...

- Hay chú mày k thích nghề này?

- K phải đâu anh, em ngại.... anh đi học Bartender tốn k ít tiền, mà bây giờ lại dạy em...

- Ở cái thằng này. Lúc trc a học Bartender là chị Nhung cho tiền, học cho có cái nghề, bây giờ chị Nhung kêu thì a phải làm theo. Chú mày ngại gì thế k biết.

- Dạ. Em nghe theo anh vậy.

- Sau đây là..... (T k biết a Tú dạy gì đâu nha nên k viết dc)

Sơn chăm chú học, nhờ cái trí nhớ tốt nên công thức pha chế, a Tú hỏi đến đâu Sơn trả lời tới đó nên ” Thầy hay Trò” rất hứng thú “dạy và học”. Cứ thế cho đến gần 7h, Sơn phải đi làm gia sư nữa. Bước ra quầy thu tiền gặp BCL.

- Em thấy sao? Có khó học k Sơn?

- Dạ. Anh Tú tận tình chỉ dạy lắm chị. Em chỉ sợ mình học k tốt phụ lòng mong đợi của anh chị thôi.

- Cái thằng em khiêm tốn thế, chị nhìn người k sai đâu, em có tố chất tốt, học Bartender k làm khó em đâu.

- Dạ. Em cảm ơn chị, em xin phép chị chạy về nhà lấy xe đi dạy thêm ăh.

- Chà. Còn làm dạy thêm nữa hả? Tiền để đâu cho hết hìh.

- Em đi đây. Chào chị.

- Bye em.

Đi ra cổng, chạy nhanh về nhà thì gặp BCN cũng chạy tới thẳng cái kíttttt.

- Chạy đâu gấp vậy? - BCN hỏi

- Sơn chạy về lấy xe đạp đi dạy sợ trễ mất.

- Nhà hướng nào?

- Hướng này - chỉ tay cho BCN thấy.

- Lên xe tôi cũng đi hướng đó nè.

Lúc này sợ trễ giờ nên Sơn cụng k ngại mà leo lên xe BCN. Chạy cái về tới trc hẻm, Sơn xuống xe chưa kịp chào thì BCN phóng đi rồi.

Vào nhà lấy xe đạp chạy thật nhanh wa chỗ dạy học. Với tốc độ và sự luồn lách trong dòng xe cộ đông đúc vs tốc độ nhanh nhất nên cuối cùng cũng đến chỗ dạy trễ 5p....

Nhấn chuông, 1 lúc thì ng giúp việc ra mở cửa. Dừng xe vào và bước vào trong thấy chú đang ngồi xem tivi ở Phòng khách.

- Chào chú, cháu mới tới.

- Trễ 5p đó.

- Dạy cháu kẹt xe....lần sau k vậy nữa đâu.

- Đi, chú dẫn cháu lên phòng.

Bước lên lầu 1, tới 1 phòng có cánh cửa bằng Gõ. Chú gọi

- Yến, mở cửa ba giới thiệu gia sư nè.

Cánh cửa mở ra, trc mặt là 1 cô bé rất xinh, - Chào ba, chào thầy...” giả mù sa mưa”

- Đây gia sư mới của con. Liệu mà học cho tốt k ba mẹ cắt hết “chế độ” đó. -way wa Sơn chú tít- Con bé này nghịch ngợm lắm, có gì cứ bảo chú nhé. Hai thầy trò vào học đi.

Chú bước xuống nhà, hai đứa cũng bước vào. Phòng con gái thì khỏi nói, toàn gấu bông k. Ngồi xuống bàn học, con bé mở tủ, mang ra 1 thứ ” Tê nhị” để trên bàn....

53. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 10: Tiền...

- Đây 1 triệu, anh giữ đi. Rồi mỗi lần đến dạy anh cứ ngồi đó làm gì kệ anh, tôi làm gì kệ tôi.
- Yեն k cần học sao lại muốn gia sư?
- Cha mẹ tôi muốn tôi học, chứ tôi k cần. Anh hỏi nhiều làm gì? Mấy ng như anh thì cũng vì cái này thôi mà.
- Yեն nghĩ vậy thật àh?
- Chứ sao? Hay anh chê ít?
- Đủ rồi. Cám ơn Yեն nha. Hehe. K cần dạy mà cũng có tiền.
- Cầm tiền rồi, thì biết điều giữ miệng khi ba mẹ tôi hỏi nhé.
- Yên tâm yên tâm. Nãy chạy wa đây mệt wá, tôi xuống nhà lấy ly nước nhé.
- Uhm. Nhớ đóng cửa.

Nhét 1tr đồng vào túi áo, Sơn đi thẳng xuống phòng khách gặp Chú, đưa 1tr đồng cho Chú rồi lấy xe về.

Chạy được một đoạn xa xa, thì nghe tiếng xe máy rầm rú phía sau, hiểu ch gì đang đến Sơn bình tĩnh chạy xe sát vào lề đường. Một lúc sau: - Nó kia. Tụi mày. - Tiếng 1 thanh niên .

Sơn nhảy xuống xe, dựng xe đạp lên lề đường (k muốn chúng phá xe vì xe này thằng Hồ tặng), quay lại xem tình hình, thì thấy 4 thanh niên mặt non chét, chạy 2 xe máy. 2 Thanh niên ngồi sau nhảy xuống rút 2 tuýp Sắt chạy lại phía Sơn.

- Mày ngon lắm, dám chọc Yեն àh.

Biết nói gì cũng thừa với bọn này, Sơn cởi Balô làm khiên, đỡ tuýp sắt.

1 thằng bên trái Sơn, lao lên quất tuýp thẳng vào đầu Sơn. Đưa Balô lên đỡ tung 1 cú đá vào ngực nó. Thằng t2 bên phải thấy vậy quất 1 cú nhắm vào ba sườn Sơn, nhanh như chớp Sơn xoay balô lại đỡ “Bịch”, 1 cú đá chân trái vào cổ tay cầm tuýp, cây tuýp văng ra, bởi 1 cú đá xoay vào mặt thằng t2 làm nó ngã xuống đường. Còn 2 thằng trên xe thấy đồng bọn ngã lẹ wá cũng nhảy xuống xe tham chiến, cũng may đây chỉ là những thằng nhóc con nên cũng k làm khó Sơn dc. 2 thằng kia rút từ xe ra 2 cây tuýp nữa (T đoán nó là học sinh nên k dám sài “Hàng” vì sợ bị tóm) chạy lại chỗ Sơn, như “rút kinh nghiệm” từ 2 thằng kia, k dám lên từng thằng, 2 thằng này đánh cùng 1 lúc, Sơn chỉ đỡ và né, thấy Sơ hở, Sơn lách wa bên trái, thằng bên Phải bị che, Sơn nhảy tới dùng vai hút mạnh vào ngực 1 thằng, làm nó ngã đè trúng thằng sau làm nó lùi 1 bước, Sơn wăng cái Balô vào mặt nó (che tầm nhìn của nó) rồi nhảy lên tung 1 cú đá vào ngực nó, đập xuống quay lại thấy thằng bị Sơn hút ngã đang lồm cồm ngồi dậy, Sơn khóa tay nó và nói:

- Mày bảo vs con nhỏ bạn mày, ch hôm nay tao vs nó coi như huề, đừng có kím tao nữa k thì k bị “nhẹ” như hôm nay đâu.

Dứt lời Sơn đâm thốc vào bụng thằng nhóc làm nó ôm bụng gục xuống.

Nhặt balô rồi lấy xe định về thì lúc có 1 người trung niên đi đường nói vs Sơn:

- Cháu về nhanh đi kéo chúng nó kéo lại nữa.
- Dạ. Cháu biết rồi.

Sơn lấy xe đi nhanh, hầu như mỗi lần gặp gái xinh là có đánh nhau. Ông bà ta có câu hay thật ” Trên đầu chữ sắc là 1 con dao”...

54. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 11: Đại Ca Boxing

Sáng hôm sau thứ dậy vs tinh thần k tốt, mệt mỏi nhưng phải tập TD như mọi ngày. Lấy xe chạy lên trường vs hy vọng hôm nay sẽ k có biến cố gì nữa. Đánh nhau miết cũng chán...

Vào lớp thì nhóm “Bàn cuối” đã đầy đủ để chém gió. Wăng cặp nằm gục mặt xuống bàn.

Dung Ủ: Chàng ơi sao vậy? Mệt à? Em mát xa cho nha.

Sơn: Em lạy chị, em nghĩ xúu đi.

Duy LT: Tối wa aj hành mày mà trong mày có vẻ mệt mỏi vậy?

Đạt Mọt Sách: K game thì gái, chỉ có 2 ch đó thôi.

Duy LT: Cũng có thể là Gay nữa kaka.

Sơn : Thôi, thôi cho tao xin. Tao đuối lắm.

Phương: Phương có thuốc nhức đầu nè. Sơn uống k?

Sơn: Sơn k uống cảm ơn Phương nha...

Biết Sơn mệt nên cả đám cũng im lặng cho Sơn nghỉ. Cả buổi học cũng vậy, nằm miết trên bàn.... Reng... Reng....

Sách cặp định bước xuống thì thấy Căn tin đang xôn xao ch gì đó. Tò mò nên cũng đi theo.

Đập vào mắt Sơn là tầm 4 5 bàn nc toàn con trai ngồi xung quanh ngắm nhìn vào 1 cái bàn có 1 ng con gái xinh đẹp.

- Hi, Sơn. - là Hà...

- Ủa, Hà đi đâu vậy. - Rồi bước tới ngồi xuống cùng Hà.

- Đi “Đánh dấu chủ quyền” hjhj.

- Là sao?

- Hôm nay được về sớm, về nhà k làm gì nên ghé wa trường Sơn xem như thế nào đó mà.

- Chứ k phải là ...

- Là gì?

- Giống hôm wa hehe.

- Hứ, tối wa Ba Hải Yến gọi cho Hà biết vì Chú k gọi dc cho Sơn, dt Sơn sao vậy?

- Hết pin tắt nguồn Sơn để ở nhà sạc pin rồi.

- Hèn gì, Hà nt k thấy trả lời. Chú bảo Sơn mai cứ đến dạy típ nha.

- Thôi, đến chi, con bé đó k mún học hành gì đâu.

- Chú bảo đến thì cứ đến rồi dạy hay k lúc đó tính, nếu k đến thì mình bắt lịch sự lắm đó.

- Uhm. Sơn k nghĩ tới vậy. Mai Sơn sẽ đến. Về thôi sắp trưa rồi.

- Đi. Tính tiền cho Bạn trai cháu cô ơi.- Hà nói to để cho mấy bàn xung quanh kia nghe thấy.

Sơn cũng hiểu tính Hà nên k nói gì mà tự động trả tiền. Lúc này nhìn xung quanh thì Sơn mới thấy “Hot boy” đang đứng chờ Phương cũng nhìn wa phía mình (đúng hơn là nhìn Hà).

Sơn lấy xe ra, rồi cùng Hà ra cổng thì 1 đám người trong đó có 2 thằng hôm wa bị Sơn đánh đang đợi ở cổng.

Sơn biết có chuyện rồi thở dài, đưa Hà giữ xe, rồi đi ra cổng gặp bọn nó.

- Nó đó Đại ka. - 1 thằng hwa bị đánh nói nó tên Hậu.

ĐK : Ê, thằng nhóc mày hwa đánh đàn em tao phải k?

Sơn : Thì sao? Hôm wa 4 thằng nó úp tao, giờ nói tao đánh nó?

ĐK : Thật k mây? - ĐK nhìn Hậu

Hậu : Dạ....

ĐK : Dm. Úp ngta bị ngta đánh bảo vs tao là có ng đánh mây.

Sơn : Anh về xem lại dùm, chứ tôi k mún rắc rối đâu, tôi còn học hành nữa.

ĐK : Đâu có dc, dù nó úp mây trc nhưng mây đánh nó thì tao phải giúp nó trả thù thôi. - Nói xong ĐK bước lên định đánh Sơn thì...

55. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 11: Đại Ca Boxing Phong Đầu Bạc

- Phong đầu bạc (ĐK để đầu đinh nhuộm bạc phía sau có 1 cái đuôi rùa), hình như tao nhớ mây k quản lý khu này mà? - lời nói của Hot Boy

Phong đầu bạc (gọi là ĐK nhé): Ủa? Sao Vinh thiếu gia (VTG nhé) xuất hiện ở đây vậy?

VTG: Em gái tao học trường này, tao dc ông già đưa đón nó, nên mới biết hnay mây kéo quân wa đây lấy thêm địa bàn đó.

ĐK : Tôi chỉ wa đây trả thù cho đàn em tôi thôi chứ k chiếm địa bàn của aj cả, VTG đừng nói vậy mích lòng anh em trong Hội.

VTG : Em tao là bạn thằng nhóc này, tao can thiệp được k?

ĐK : Phong Đầu Bạc này đó giờ có nguyên tắc riêng chắc VTG cũng biết mà. Nếu k đánh nó thì làm sao ăn nói vs đàn em? Rồi sau này aj đánh tụi nó tôi cũng phải nhin sao? Rồi sau này t dám ra đường.

VTG : Thôi được rồi. Nếu đây là lệnh của “Người đó” thì sao?

ĐK : Thì.....

Không khí xung quanh có vẻ hơi “ngưng” lại. Vì khi nghe nhắc đến chữ “Người đó”...

Sơn : Chào a Vinh, a là anh của Phương phải k? Em cảm ơn a đã ra mặt giúp đỡ nhưng e cũng k mún mang ơn nghĩa của ai cả. E sẽ giải quyết chuyện này. - rồi way wa ĐK.

Sơn : A có địa điểm nào ít ai chú ý k? Tôi vs a sẽ giải quyết ở đó.

ĐK : Mây cũng đáng mặt hảo hán nhỉ? Theo tao, có 1 bãi đất trống cách đây k xa, lại đó đi.

Sơn: A chờ chút. - rồi way vào gặp Hà.

Sơn: Hà ở đây chờ Sơn hay mún về nhà trc?

Hà : còn phương án nữa?

Sơn: là Phương án gì?

Hà: Đi theo Sơn chứ gì? Sao lúc nào cũng vậy thế, có ch gì Hà cũng giúp được mà.

Sơn : Con trai đánh nhau Hà theo chi?

Hà : Sơn k cho Hà cũng đi theo àh? Vì sao thì Sơn biết rồi nhé....

Biết k thể cãi lại cô nàng nên Sơn buộc phải đồng ý.

Sơn : Thôi được, vậy thì Hà phải theo sát Sơn nhé.

Hà : Dù Sơn có đi đánh nhau hay làm gì nguy hiểm nếu Hà biết Hà sẽ đi cùng Sơn. Nếu giấu Hà, Hà biết Hà sẽ ...

Sơn : Sẽ sao?

Hà : Sẽ khóc...

Sơn : Khờ wá, Đi thôi.

Sơn gửi xe đạp lại nhà xe, lấy xe máy của Hà đi. Lúc này đám “Bàn cuối” thấy có chuyện nên cũng chỉ ở trong sân trường k dám ra ngoài đó vì sợ liên lụy. Tất nhiên rồi, xa nhà xa quê aj mà dám đụng vào rắc rối, nhất là vs Đám giang hồ. Thấy đám bạn Sơn nhớ về 5 thằng “nhóc” Cấp 3 lun sát cánh cùng Sơn trong những lần đụng độ ở Quê nhà. Giờ chỉ có mình Hà, một ng con gái chân yếu tay mềm nhưng cũng vẫn theo nó vào nơi nguy hiểm...

56. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 12: Thắng Được Gì? Và Thua Được Gì?

Đám kia chạy trước, Sơn chở Hà theo sau, phía sau nữa thì Vinh TG cũng đi theo nhưng Phương k có đi.

Bãi đất trống cách trường Sơn hơn 1km, đây là 1 Bãi đất của 1 công trình đang xây dựng dang dở. Nhìn xung quanh 4 bề đều có thể lẫn trốn nếu bị truy đuổi.

Chạy vào sâu 1 chút, thì dừng lại, bên đối phương khoảng 8 người và Vinh TG, bên Sơn cũng 8 người ...nữa mới đủ 10 người.

Sơn: Trc khj đánh nhau tao, cũng nói trc, thắng hay bại thì tụi mày cũng k dc đụng vào bạn tao. Nếu dám đụng vào thì tụi mày giết tao đi nhé k thì tao sẽ cho chúng mày sống k bằng chết.

Hà k nói gì nhưng ánh mắt tỏ ra mãn nguyện vì những lời của Sơn, Hà biết Sơn có yêu mình và lo cho mình lắm.

ĐK : Tao cũng nói vs mày lun. Nếu tao hôm nay tao còn sống mà thằng nào ở đây đụng tới bạn mày tao cũng sẽ cho nó đi theo ông bà. Tao ghét nhất là bọn đánh và làm nhục con gái. Vinh TG làm chứng dùm nhé.

Thật ra Phong Đầu Bạc biết đám đàn em thân cận của mình k dám làm gì đâu. Chỉ sợ Vinh TG thôi, vì ĐK chưa biết nhiều về tên này.

Vinh TG: Ok, nhưng tao đến đây k phải nghe tụi mày hứa vs hẹn đâu nhé.

Sơn: Tụi mày lên đi. 1 hay 8 tao cũng chiều.

ĐK : Mày nghĩ mày gì thế? Tao chúa ghét hội đồng, tao vs mày solo. Nếu tao thua đàn em tao cũng k có làm gì mày đâu.

Sơn cười vì biết mình sẽ đối đầu vs 1 đối thủ thú vị nhất từ trc tới nay.

Cả 2 ra Sân thủ thế. ĐK là dân Boxing chuyên nghiệp và dày dặn kinh nghiệm nên khi bắt đầu đã chiếm thế áp đảo bằng các cú đấm liên tục, Sơn cũng đỡ và né được hết... trận đấu cứ giằng co diễn ra thì Sơn đang di chuyển bất ngờ vấp phải mô đất, mất đà, ĐK nhanh chóng tiếp tới “Bốp”. Sơn ngã ra đất, miệng chảy máu... khỏi nói thì đám đàn em nó vui cỡ nào.

Hà thấy vậy cũng chạy tới đỡ Sơn.

ĐK: Hôm nay tới đây dc rồi. Đàn em tao cũng sai nên chuyện này coi như chấm dứt. - way sang đàn em- Tụi mày k được tìm nó trả thù nữa nhé. Nếu k đừng trách tao k nói trc.

Đám đàn em yên lặng, mặt thẳng nào cũng hớn hở. Vinh TG thì lên xe chạy đi.

Hà : Về thôi Sơn. - vừa nói Hà lấy khăn tay chùi máu cho Sơn.

Sơn : Đau ghê. Lần đầu gặp cao thủ ăn đòn cũng phải thôi.

ĐK nhìn Sơn 1 hồi cũng lên xe chạy đi cùng đám đàn em.

Hà và Sơn chạy về trường lấy xe. Hà đi mua thức ăn về nấu, còn Sơn về nhà trc nghỉ ngơi.

57. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 12: Thắng Anh Được Danh Và Thua Tôi Được Người Anh Tốt

Sơn về được một lúc thì Hà cũng về tới. Hà k nói gì, lặng lẽ làm làm cho Sơn ăn. Sơn chợt thấy nc mắt trên mi Hà rơi xuống.

- Sao Hà lại khóc? Bị phỏng àh?

- Sơn ngốc lắm, sao phải chịu thua ngta lại còn chịu 1 đấm nữa chứ? Hic

- Hả, sao Hà biết Sơn giả vờ thua?

- Hà biết Sơn giả vờ nhưng lý do thì k đoán dc...

- Haizz. Thì Sơn mún chấm dứt ch này. Tụi nó là giang hồ, xong đám này lại tới đám khác kéo tới lúc đó càng mệt thêm.

- Sơn nghĩ đơn giản wá, tên Phong đó cũng nhận ra nên khi Sơn trúng đòn hấn mới dừng lại. Thế nào hấn cũng tới tìm.

- Sơn đóng kịch tệ vậy àh? Hjhj

Cộc.. cộc.... có tiếng gõ cửa (ngoài trời đang mưa nên Sơn đóng cửa sọt tạt). Sơn ra mở cửa thì đó là ng Hà vừa nhắc Phong Đầu Bạc...

Sơn : A đến đây có việc gì? Ch tôi vs anh đã xong rồi mà.

ĐK : Để Khách đứng ngoài mưa vậy àh?

Sơn : Mời a vào.

ĐK bước vào. Liền nói:

- Tại sao lại nhường tao?

Sơn : Sơn nhường gì? A đánh thắng rồi mà?.

ĐK : Mày tưởng tao con nít lên 3 àh? Nãy có mấy thằng đệ ở đó, nên tao k tiện hỏi giờ mày nói đi. K thì tao sẽ đánh nhau vs mày tại đây đó?

Sơn : A bình tĩnh, mà sao a bít tôi ở đây? Theo dõi tôi àh?

ĐK : Thằng Hậu nó theo dõi mày, rồi cho tao biết địa chỉ, nên tao tìm đến đây.

Sơn : A có nói cho nó bít lý do k?

ĐK : Thằng Hậu là đàn em tao tin tưởng nhất, tao bảo nó làm gì nó chỉ làm theo k bao giờ hỏi. Kín miệng lắm. Giờ mày nói đi.

Sơn : Đơn giản là tôi k mún gây thêm rắc rối nữa. Nếu tôi đánh thắng anh liệu đám đàn em trung thành đó có kím tôi nữa k? Với lại tôi nể tính khí giang hồ của anh, nên t mới nghĩ ra ý giả thua.

ĐK : Chỉ đơn giản là thế?

Hà : Nếu Sơn thắng anh? Đàn em anh sẽ mất niềm tin nơi anh và còn địa vị của a trong “Hội” sẽ bị ảnh hưởng bởi Vinh TG.

Sơn và ĐK way lại nhìn Hà vs 1 sự ngạc nhiên k hề nhẹ.

ĐK : Thật sự tao nãy tao chỉ mún đến đánh 1 trận nữa vs mày, để phân định thắng thua. Nhưng đến đây nghe mày và bạn mày nói lý lẽ tao thấy “phân tài cao thấp” là k cần thiết nữa.

Hà : A có thể tập luyện vs Sơn mà.

Sơn : Đúng rồi, nãy tôi thấy bộ pháp của a rất hay nếu a k chê thì chúng ta cùng luyện tập trao đổi kinh nghiệm.

ĐK : Ý hay đó. Mày còn nhỏ mà thân thủ của mày khá thật đó. Luyện võ lâu chưa?

Sơn : 12 năm rồi anh.

ĐK : Hèn gì.

Hà : Anh vs Sơn tính khí khá hợp nhau đó anh Phong, a nghĩ sao nếu Sơn vs anh làm bạn?

Sơn : A Phong nhiều tuổi?

ĐK : 26 tuổi (nhìn như 62 ấy)

Sơn : Tôi mới 19, Nếu a k chê tôi vs anh kết nghĩa anh em?

ĐK : Tao giang hồ mày sinh viên, liệu có tốt không?

Sơn : Kết bạn là hợp tính nhau chứ đâu phải địa vị hay học thức anh?

ĐK : Được. Tao thấy cũng khoái mày đó haha. Còn con bé kia là “em dâu” kết nghĩa àh? Tên gì?

Hà đỏ mặt tía : Dạ, em tên Hà. Bạn cùng wê vs Sơn chứ k phải “em dâu” nhưng a nói..

ĐK : A nhìn k lắm đâu. Hai đứa mày xứng lắm đó. Thằng này mà ăn hiếp em thì em cứ gọi anh nhé kaka.

Sơn : Hà ăn hiếp em thì có..

Hà : Sơn nói gì đó hả?

Sơn : A thấy chưa.

ĐK : Nó chỉ dữ vs mày thôi, mày lo mà chăm sóc nó đó. Thôi tao về.

Hà : Em nấu cơm rồi, anh ở lại ăn vs tụi em lun đi. Coi nhưng 2 đứa em ra mắt Đại ka hjh.

Sơn : Chà. Càng ngày càng giống?

Hà: Giống gì?

Sơn : Sơn vs Hà wen nhau được 1 năm rồi, mà Hà đã thay đổi cách nói chuyện, cứ thế vài năm nữa chắc Hà cũng thành “nữ hiệp” thôi hehe.

Hà : Cái tên này, hôm nay ăn 1 đấm đầu óc vẫn đề rồi. Để Hà nhờ ĐK đấm thêm phát nữa cho tỉnh nhaaaa.

Sơn : Ấy, thôi thôi, ăn cú đấm của a Phong tới giờ còn ê cả răng nè.

ĐK : Mày có sao k? Tao là thế, đánh nhau là đánh hết sức chứ đánh còn lưu sức là k tôn trọng đối thủ.-
vừa nói a vừa liếc Sơn.

Sơn : A trách em àh? Mai mốt có dịp, em sẽ đánh hết sức mình cho a coi... Thôi ăn cơm nào....

Thế là cả 3 ng ăn cơm vui vẻ, trò chuyện. Nghe ĐK kể ĐK mò còi từ nhỏ đã lăn lộn đầu đường xó chợ nên rất quý tình cảm anh em, nên rất được Sơn, Hà và cả T nể trọng... Một người anh lớn đúng nghĩa....

58. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Ngoại Truyện.

- Alo, Sếp hả?

- Sao cậu gọi giờ này? Nguy hiểm lắm.

- Em nhận được tin, là ngày mai sẽ có chuyện lớn, Sếp chị ra quân vây bắt trọn ổ đi, sẽ có sự xuất hiện của hầu hết nhân vật cỡ ” Lớn” trong đường dây chúng ta đang theo dõi đó.

- Có chắc k? Bứt dây động rừng là công cốc 2 3 năm nay theo dõi đó. Vì những người đó có thể bay ra nc ngoài ngay lập tức.

- Tin tức em có được là cực kì chính xác. Sếp hãy tin em.

- Được tôi sẽ điều quân ngay.

- Dạ. Sếp cứ cho anh em chuẩn bị sẵn sàng đi ạh, em ra “hiệu” là sếp cho ng xông vào nhé. Chào sếp...tút...tút....

Một cuộc gọi khẩn cấp ngay trong đêm

Hà : Phim hay ghê Sơn nghĩ, làm tay trong nguy hiểm thật.

Sơn : Vì nhiệm vụ thôi mà. Nhờ có những người này mới phá được nhiều vụ án lớn nhưng k ít ng đã phải hy sinh...

Hà : Đổi đĩa coi tí phần cuối đi....

59. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 13: Cười Nhiều Phải Đẹp Hơn Không...

Tối 1h. Sơn đã có mặt tại quán nước, tiếp tục công việc của mình lúc rảnh rỗi thì vào trong học pha chế vs anh Tú. Đến buổi chiều BCN về cùng vs 2 người bạn học cùng nữa. 2 cô gái ngồi bên chỗ Sơn phục vụ. Lạ 1 điều là chị My lại nói vs Sơn:

- Em ra tiếp 2 người khách đó dùm chị nhé.

- Sao vậy chị My? 2 người đó có gì àh?

- 1 người là em của thằng Tiến. Nhỏ đó khác hẳn tính a 2 của nó, hiền lắm nhưng chị ngại phải tiếp xúc vs nó. Em ra dùm chị đi.

- Dạ. Để em.

Bước ra bàn nc của 2 cô gái:

- 2 chị dùng gì.

Dứt lời 2 cô gái nhìn Sơn (2 cô cũng xinh nhưng k bằng BCN) rồi nhìn nhau cười cười.

- Cho chị 1ly sịnh tố dẫu.- 1 ng tên Diễm nói.

- Cho Em 1 ly cam vắt nhé. - 1 ng tên Vân (Em của Tiến đề tiện)

- 2 Chị chờ chút nhé.

Nói xong Sơn way vào quầy pha chế gặp BCN đi ra.

- Cho 1 ly cafe sữa.

Sơn k nói gì lặng lẽ vào quầy gặp anh Tú, anh Tú bảo 3 ly này Sơn pha thử xem, coi 2 hôm nay học có típ thu tốt k (3ly nc này chắc k tính tiền nên anh Tú mún 3 con mụ kia làm chuôt thí nghiệm hay sao đó). Sơn nghĩ ” có gì a Tú chịu hehe”.

Pha xong mang ra ngoài bàn cho 3 con mụ kia, nhưng Sơn đâu biết a Tú cũng đi theo sau.

- Mời 3 chị dùng nước.

- Hihi, cảm ơn a đẹp trai - Vân nói.

Diễm : Con quỷ của tao k được dành nha.

BCN : Ngta có bạn gái rồi, đẹp lắm k tới lượt tụi mày đâu.

Diễm : Có bạn gái thì sao? Chưa cưới mà, tao còn cơ hội, đúng k a nhỉ?

Sơn chỉ cười cho có lệ vậy thôi, đặt mấy ly nước xuống. Way lưng lại gặp anh Tú, cũng bất ngờ “cha này thấy gái đẹp chắc ra làm quen”

Anh Tú: Hello 2 bé, lâu lắm mới ghé à nha.

Diễm : Bạn học a ơi, nhớ a nên ghé nè.

Vân : Hết tiền wa uống ké, nói đại đi hìh.

Diễm : Con này mày bôi bác tao àh? mày tranh “traí” vs tao k lại kím chuyện hả mày?

Anh Tú: Hôm nay k phải a pha nc đâu nha. Sơn pha đó. Mấy em uống rồi góp ý cho diễm nhé.- biết bọn này thẳng tính nên a Tú mún tụi nó góp ý cho Sơn.

Diễm : Chà chà, Nhà mày có mấy toilet thể Hạnh (BCN)?

BCN : 2. Chi vậy?

Diễm : Thế thì 2 đứa mày uống trc đi, 3 đứa cùng uống mắc công tranh toilet hehe.

Sơn nghe nói cũng hơi buồn cười và lo lắng. “Sản phẩm” đầu tay mà. Người uống trc tiên là BCN...uống xong đặt ly nc xuống, 4 người còn lại chăm chú nhìn BCN.

BCN: Hơi ngọt 1 tý. 7đ.

Sơn : Cám ơn chị.

Bảo Vân và BCN uống trc, nhưng nghe BCN nói xong Diễm cũng cầm ly lên uống thử.

Diễm : Dc đó, nhưng e uống chua chua, maj mốt a bỏ ít sữa thôi nhé. 9đ. Hìh.

BCN : Con quỷ mày cho diễm cao thế? Có nói wá k?

Diễm : Đáng lẽ 8đ thôi nhưng tao cho thêm 1đ “nhân sắc”. Hehe

Vân : Đồ mê trai.

Diễm : Còn mày uống đi. Trai k mê mê gì?

Tối Vân uống xong, cũng góp ý.

Vân : Em thấy.....

- Thấy gì..... câu hỏi của 4 người còn lại.

Vân : Chẳng khác gì anh Tú pha hìh.

A Tú: Em nói thế chắc a về wê chăn vịt được rồi.

Vân : Em nói giống thôi chứ em biết anh Tú chỉ a Sơn mà. Danh sư xuất cao đồ.

A Tú : Hehe. Vậy tốt rồi. Thôi mấy đứa ngồi chơi a vào làm việc.

Diễm : Con nhỏ này bữa nay biết đùa vs trai nữa, ai bảo nó hiền....

Thấy 3 Mụ này khen Sơn cũng vui lắm, vì Nghề mới có sự tiến bộ.

Chào 3 cô gái Sơn bước vào làm việc. Lâu lâu nhìn ra 3 cô gái vẫn cứ vô tư cười đùa. “BCN cười nhiều phải đẹp hơn không”....

60. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 14: Đôi Mắt Buồn...

Tối đó. Sơn về nhà thì T cũng về đến. 2 anh em trò ch vs nhau những của 2 ngày wa...

Sáng sớm Sơn đi học. Đến lớp nhóm “Bàn cú” cũng tổ ra bình thường nhưng chỉ có 1 ng bít ch hwa xảy ra đó là Phương (Do Vinh TG kể lại):

- Hôm wa, Sơn bị đánh có đau lắm k? Phương cũng mún đi theo mà a Vinh k cho?

- Phương đi làm chi, con gái đâu thích hợp vs mấy ch đó.

- Thế còn ng con gái hôm wa thì sao? Cô ta tên gì vậy?

- Cô ấy tên Hà, bạn học c3 của Sơn. Hà giúp Sơn nhiều lắm, từ việc tìm chỗ ở vs học hành này nọ...
 - Cô ấy là bạn gái Sơn ah?
 - Bây giờ thì chưa...
 - Sao vậy? Cô ấy xinh wá, trai trường mình ngồi ngắm đầy canteen lun. - Giọng nói có vẻ hơi buồn.
 - Mọi ng có 1 vẻ đẹp riêng mà. Ch của Sơn và Hà thì bây giờ Sơn k nói được.
 - Sơn k mún nói thì thôi. Mà nghe nói Sơn đi làm thêm ở quán nước phải k? Chỗ nào vậy?
 - Làm dc 4 5 bữa rồi. Nó nằm trên đường xxx tên yyy đó. Rảnh ghé ủng hộ Sơn nói bà chủ tính giá gấp đôi cho. Hehe.
 - Ờo, vậy thôi k đi đâu, Sjh viên nghèo mà tính tiền gấp đôi ...
- Nghe tới ăn uống thì Dung Ủ cũng tham gia.
- Dung Ủ: Bữa nào chàng dẫn e lại quán nhé. Em cũng mún biết nữa.
- Đại mọt sách: Quán đó tôi biết nè. Thiết kế tốt, có sân vườn và cả phòng lạnh nữa. Đồ uống khá ok và rẻ. Nhưng “gu” âm nhạc thì t k hợp phong cách.
- Từ bữa vào quán làm tới nay Sơn cũng cảm thấy lạ lạ sao ấy nhưng k biết, nay dc Mọt sách chỉ ra thì hiểu liền.
- Sơn : Đúng rồi hèn gì tao thấy ngờ ngợ. Theo mày thì sao Đạt?
- Đại MS: Buổi sáng và buổi chiều tối kim nhạc hòa tấu mở, trưa thì mở nhạc chữ tình. Còn ngày lễ thì mở nhạc theo chủ đề vậy thôi.
- Sơn : Cám ơn mày nhé, tao sẽ nói lại vs chủ quán thử.
- Dung Ủ: Tư vấn phải trả tiền đó ghen. Ít nhất cũng 1 chầu nước àh.
- Sơn: Nếu quán thu hút khách hơn thì ok thôi. Chủ quán tôi cũng rộng rãi lắm hehe.
- Nch 1 hồi cũng hết giờ học. Chạy ra chợ mua đồ ăn về nấu, càng ngày Sơn càng lên tay nên t k còn bỏ bữa trưa nữa (lúc trc toàn mì gói luyện game k àh).
- Chú mày cứ nấu ăn ngon thế, ở đây đến khj ra trường chắc a sẽ lên dc kg đó (lúc đó t 1m73 48kg da bọc xương).
 - E nấu thua xa Hà, mấy bữa trc Hà wa nấu e cũng học hỏi dc ít.
 - Bữa nào nấu lẩu ăn đi? Rủ a Phong wa lun. Hôm wa nghe nói a cũng mún gặp.
 - T7 hay CN đi. Mà để coi Hà có rảnh k nữa.
 - Uhm. Em cứ làm chủ, anh ăn ké thôi keke.
- Ăn xong t dọt ra tiệm net liền vì 2 bữa k onl dc rồi (Ghiền chịu k dc lun hehe).
- Gần 1H thì Sơn đi làm. Tiếp tục công việc và học Pha chế. Lúc rảnh rỗi ra gặp BCL nói ch về việc được tư vấn âm nhạc cho quán.
- Hèn gì, có mấy lần khách phàn nàn về nhạc của quán, chị cũng k biết thế nào, toàn do Hạnh chọn nhạc. Để chị nói lại vs Hạnh xem sao. Cám ơn em nhé.
 - Dạ. Có gì đâu ạh. Chị cứ nói thế, chị tạo công ăn việc làm cho em, còn cho e học thêm Bartender mà k tốn tiền. E cám ơn chị mới đúng.
 - Uhm. Có em chị cũng yên tâm hơn. Mà dạo này từ lúc em vào làm Hạnh nó ra đây phụ chị nhieu hơn. Ở em có cái gì đó rất cuốn hút, em biết k?
 - Cái này trc đây em cũng nghe có ng nói nhưng k biết là gì.

- Em có 1 đôi mắt buồn, vẻ u sầu trong tính cách. Điều này k biết bao nhiêu cô gái chết mê chết mệt vì em đó.
 - Là sao? Em có biết gì đâu àh.
 - Em vs vẻ ngoài như vậy, mà còn tỏ ra ân cần quan tâm thì con gái chạy đằng trời đó. Ck Chị cũng là ng như vậy nhưng k may chết sớm bỏ chị vs Hạnh nương tựa nhau mà sống 5 6 năm rồi...
 - Chị đừng buồn, em tin anh ở trên kia chắc cũng cầu phúc cho chị.
 - Hihi. E thật biết dễ dàng ngta. Kiểu này em nào cũng k thoát dc đâu. Hihi. Nhưng những người mang tính cách này số phận sẽ lận đận lắm.
 - Dạ, thôi e xin phép đi làm việc đây....
- Way bước đi, nhưng Sơn đâu biết rằng cuộc đời Sơn còn bi thảm hơn ck BCL nhiều....

61. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 15: Cánh Chim K Muôn Bay Ra Biển Nữa

Tới 7h, ra chào BCL rồi lấy xe đi lại nhà Hải Yến để nói ch vs Chú. Trên đường đi, Sơn cũng suy nghĩ có nên tiếp tục hay k? Mãi suy nghĩ chút nữa thì bị xe tông.

- Thằng nhóc, chạy xe k nhìn đường hả mậy? Mún chết thì nhảy sông chết mẹ cho rồi đừng ảnh hưởng ng khác, @\$%\$%\$@||\$•¶√¶¶‘×~÷| \$....
- Dạ, em xin lỗi àh.

7h25 cuối cùng cũng tới nhà Chú. Bước vào thì thấy Cô, Chú và Hải yến ngồi chờ. Gật đầu chào 2 cô chú.

Chú : Sơn ngồi đi cháu. Hôm trc là do con bé nó được nuông chiều wá nên sinh hư, bây giờ có mặt Cô Chú, Hải Yến và cháu, Chú mún hỏi cháu còn mún dạy con Bé nhà chú nữa k?

Sơn : Thằng sjnh viên như cháu có 1công việc là may mắn lắm rồi. Nhưng nếu Hải Yến k hợp tác vs cháu thì cháu khó mà làm tốt việc dạy học được àh.

Chú : Cháu nói vậy chú cũng hiểu. Từ bây giờ, Cô và Chú cho phép cháu dạy dỗ con bé bằng tất cả biện pháp, cháu có thể “tiền trạm hậu tẩu” khi k có mặt cô chú, con bé này k thể chiều được nữa rồi.

Cô : Nhưng em nó vẫn là con gái, cháu cũng phải nương tay vs nó nhé. Có gì khó khăn cứ nói cô chú biết nhé.

H.Yến im lặng k nói gì, chắc Cô chú đã cho con bé 1 bài học “nhớ đời” or 1 điều kiện gì đó.

Sơn : Dạ. Cháu sẽ cố gắng àh.

Chú: Thôi bây giờ thì lên học đi. Hải Yến nhớ hôm trc Ba nói gì k nhé, liệu mà học cho tốt đó.

H.Yến: Dạ...

Thế là Sơn và Hải Yến bước lên phòng. Đóng cửa xong, Hải Yến liền nói:

- A vừa ý chưa?
- Về việc gì?
- Về việc tôi bị cấm túc k cho ra ngoài đường 1 tháng trừ khi đi học.
- Yến tự làm tự chịu chứ trách ai? Đã thế còn gọi ng đến đánh tôi nữa chứ. Tôi k nói vs chú là vì tôi nghĩ Yến chỉ nhất thời nổi nóng vs tôi thôi. Nếu Yến mún tôi sẽ nói ch đó vs Cô chú.
- Sao...Sao anh biết tôi kêu ng đánh anh?
- Tôi vừa lên Sài gòn dc 3 bữa đầu gây ch vs ai, chỉ vừa méc Chú về việc Yến là có chuyện, mà mấy thằng đánh tôi mặt mày mài non chet chắc học cùng Yến phải k?

- Tôi... Tôi.... - Yến áp úng k nói gì dc.

- Yến biết k? Ngoài kia còn biết bao nhiêu học sinh vừa đi làm vừa đi học, đi học vs cái bụng đói, bị bàn bè khinh rẻ xa lánh. Còn nữa, những đứa trẻ k cha k mẹ sáng đi học chiều đi bán vé số vậy mà còn mún đi học. Yến thì sao? Yến sống trong nhung êm lụa ấm, có Ba mẹ lo cho ăn cho mặc. Yến có hiểu dc đâu...

- Thật k anh?...

- Yến có thể xem tivi xem báo biết nhiều tấm gương vượt khó ngoài đường kia.

Yên lặng 1 hồi lâu, nhìn Yến nước mắt đã lăn dài trên má, tôi cũng k nói gì chỉ yên lặng...

- Anh kể về anh phải k?

- Uhm. Và cả mấy đứa em của tôi ở quê nữa. Tụi nó 6 7tuổi chưa 1 lần dc ăn bánh SN, chứ k phải như Yến đâu. Mún gì có đó, còn lấy tiền mua danh dự như thằng Sinh viên như tôi.

- Em xin lỗi, em biết lỗi rồi...

Bên ngoài Sơn nghe tiếng cười khúc khích rất nhỏ và tiếng bước chân đi. Sơn đoán là Cô chú “nghe lén” sợ Sơn làm gì con bé đấy mà.

Dạy xong bước xuống nhà thì Chú gọi lại kể ch vì sao con bé như vậy. Đó là do vào năm Yến đang học giữa năm lớp 11, thì a trai yến bị TNGT wa đời, đối vs Yến là cú sốc rất lớn vì Yến rất yêu quý và nghe lời a trai mình. Từ đó Yến tỏ ra bất mãn vào lớp cứ quậy phá k chịu học hành, thầy cô phản ánh cho Cô Chú bít. Cô chú khuyên nhủ đủ điều mà k dc. Yến ngày càng cố chấp đến lúc gặp Sơn.

Từ đó về sau Yến đã chịu học tập, ngoan ngoãn hơn, Cô chú rất hài lòng về sự thay đổi đó...

62. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 16: Khởi Đầu Bi Kịch

Thời gian cứ thế trôi wa. Hà vẫn vậy vẫn ân cần vs Sơn. Sơn hầu như đã thích nghi vs lối sống nhộn nhịp của ng Sài gòn. ĐK đạo này tần suất xuất hiện tại nhà Sơn nhieu hơn, nhờ luyện tập vs ĐK nên Sơn học thêm dc 1 số kinh nghiệm nên khả năng di chuyển và những cú đấm có lực hơn. (Có 1 lần, ch làm ăn của chị t có dính vs giang hồ, t có nhờ ĐK giúp, xong việc chị t nhờ t đưa cho ĐK 1 số tiền, lúc đó t bị ĐK chửi và tán 1 cái vào mặt, t như điên người. Từ đó t mới biết ĐK quý trọng tình nghĩa hơn tiền bạc)

Mọi ch đi học, đi làm, đi dạy đều tốt đẹp...Đôi khi có 1 chút rắc rối là Hải Yến và Mụ Diễm.

H.Yến: A Sơn, a có bạn gái chưa? Bạn gái a là người như thế nào? Có tiêu chuẩn gì k?

Diễm: A Sơn vs Ng yêu chia tay chưa? Em có cơ hội k?

” Mụ Diễm vui thôi chứ k yêu đương gì đâu nt hay dt 8, là 1 điều là Hà k bao giờ ghen vs Diễm mà ghen vs 1 ng khác”

Đạo đó, thái độ của BCN là lạ nhất. Những lúc Sơn làm việc có khi vô tình nhìn thấy ánh mắt của BCN đang nhìn Sơn. Những lúc đến quán uống nc Hà cũng nhìn thấy.

- Đạo này Sơn dc nhiều ng để ý wá nha.

- Sơn có gì mà ngta để ý chứ? Hà có làm lẩn gì k?

- Hà k làm đâu để rồi coi nhé. Hứ.

Nhưng ngày vui nhất vẫn là Lãnh lương hehe.

- Đây chị gửi em tiền lương tháng này.

- Dạ, em cảm ơn chị.

- Đây tiền lương của cháu nè.

- Sau nhiều vậy chú? Tối 2tr lận.- Sơn ngạc nhiên hỏi.

- Chú đã bảo rồi. H.Yến có tiền bộ thì chú thưởng thêm mà. Là công lao của cháu đó. Cháu đừng ngại.

- Dạ. Cháu cảm ơn chú.

Tổng cộng 2 bên lương là 3tr5 (vì T7 CN Sơn k học, nên ra làm thêm ngoài quán). Sơn mừng lắm, trả nợ cho t còn dư 1 khoảng khá khá. Liền rủ Hà đi ăn (t k đi vì t bận chơi game và k mún phá không khí của 2 bạn trẻ). Khởi nói Hà vui lắm. Đi xem phim và ăn kem, 2 ng như đôi tình nhân thật vậy... Bữa tối đó nếu k có sự xuất hiện của 1 ng thì chắc chắn sẽ hoàn hảo- Phương cô bạn học cùng lớp vs Sơn.

Sơn và Hà bước từ quán kem ra thì nghe tiếng 1 người phụ nữ kêu lên ” Có người bị xỉu aj giúp dùm với”. Nghe thấy vậy Hà và Sơn chạy tới, nhận ra Phương, Sơn vội bấm huyệt nhân trung (như đã làm vs Hà) nhưng Phương k tỉnh, lúc này Sơn kêu 1 chiếc taxi đưa Phương đi BV gần nhất, Hà theo Phương đi taxi, Sơn chạy xe theo sau.

Đến nơi Phương dc đưa vào phòng cấp cứu, Sơn chạy đi lo thủ tục và đóng viện phí, sau khi đóng tiền xong, Sơn vào thì Phương đã tỉnh, Hà ngồi kế bên nắm tay Phương, mắt Phương đỏ đỏ như vừa khóc.

Sơn : Phương tỉnh rồi hả? Giờ thấy trong người thế nào?

Phương : Phương k sao đâu, chỉ là hạ canxi rồi xỉu vậy thôi àh.

Sơn : Bác sĩ nói sao? Sơn nghĩ k đơn giản vậy đâu.

Phương xiết chặt tay Hà hơn, như hiểu ý Hà cũng đỡ lời cho Phương.

Hà : Àh... àh.. Bệnh Con gái Sơn hồi nhiều chi vậy?

Sơn : Vậy hả. Sao Phương lại xỉu ở đó vậy?

Phương: Phương đi mua đồ vs a Vinh. A Vinh lấy xe đi công việc chút, bảo mình mua xong thì đợi ảnh tới rước aj ngờ.... cũng mai gặp dc Sơn vs Hà. Chứ bây giờ k biết Phương ra sao nữa. Cảm ơn 2 người nha. Hihi.

Hà : Cảm ơn hoài, Phương nghĩ ngơi đi. Mới tỉnh dậy đừng cố.

Phương : Hai bạn về đi. Nãy mình nt cho a Vinh chắc ảnh sắp vào rồi.

Dứt lời từ đằng xa 1 cái bóng lù lù tiếng tới.

- Em có sao k?- VinhTG thấy Phương liền lên tiếng hỏi.

Phương: Dạ, nhờ có Sơn và Hà đưa em vào đây đó. Hihi.

VinhTG: Cảm ơn 2 bạn đã giúp đỡ em gái mình.

Sơn : A đừng nói vậy. Hôm trc a cũng giúp tôi mà. Thôi trễ rồi tôi về đây. Chào Phương nhé.

Hà cũng chào Phương và a Vinh ra về. Trong lòng Hà có cái gì đó rất khó chịu...

“Hà giấu kín dùm Phương nha...”

63. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 17: Lần Đầu Tiên Nổi Giận

Từ ngày được Sơn đưa vào BV cấp cứu. Phương tỏ ra rất cảm kích, hầu như bữa nào Sơn và Phương cũng nhc vs nhau, trong trường đi đâu cũng đi cùng nhau cả. Sơn chỉ nghĩ bạn bè bthường thôi. Rồi cả lớp Sơn cũng tổ chức đá banh giao lưu vs các lớp, Sơn tất nhiên có 1 vị trí tiền vệ đánh trận (Như Xabi alonso ấy). Trong lớp Sơn có 3 4 ng đá tốt thôi (đá 7ng nhé) còn lại đá bthường. Sau những trận đá, đội bóng lớp có 1 HLV chính hiệu đó là Đại Một Sách, tên này phân tích chỉ ra chỗ yếu cho anh em khắc phục, dần dần đội bóng của lớp đã nổi lên khắp trường (thường đá sáng t7 cn vì k có học). Sơn có 1 “tình nguyện viên” chăm sóc đó là Phương. Trận nào Sơn đá Phương cũng tham gia cổ vũ và đưa nc cho Sơn, trong lớp aj cũng biết nhưng Sơn vẫn xem Phương là 1 ng bạn k hơn. Nhờ đá tốt Sơn và 2người bạn cũng lọt dc vào mắt xanh của HLV đội bóng của trường, Đại MS thành trợ lý phân tích.

Mọi ch cứ thế diễn ra đến 1 ngày đầu tháng 11 năm 2005. Chuẩn bị ra về thì Sơn có dt.

- Alo.

- A Sơn ơi cứu em vs. Em đang bị ngta đánh ở trường nè. Cứu em vs. Huhu.

- Em ở đâu vậy Yến? Bình tĩnh a tới ngay. Em đang ở phía sau trường chỗ những bình.. tút..tút..

- Alo, alo. Yến còn đó k?

Biết mọi ch chẳng lành, Sơn tức tốc chạy sang trường LQĐ nơi H.Yến đang học. Wa tới đó Sơn wăng xe vào 1 góc (Vì Sơn coi H.Yến như em gái và Cô chú rất tốt vs Sơn, nên Sơn rất lo lắng cho H.Yến mà chú ý gì nữa). Chạy vào bị Bảo vệ chặn lại, đang xin Bảo vệ cho vào trường thì thấy thằng Hậu gần đó.

- Hậu. Hậu. Lại đây giúp a một chút.

Thấy Sơn gọi Hậu cũng chạy tới (Nó biết ĐK đã kết nghĩa vs Sơn nên nó cũng quý Sơn lắm)

- Có ch gì vậy a Sơn?

- Em thấy Yến đâu k?

- Em cũng đang tìm nè. Lớp dc nghỉ 1 tiết, Yến đi đâu mà em tìm hoài k gặp.

- Yến vừa dt cho a hình như có ch gì đó.

A bị Bảo vệ giữ lại k cho vào nè. Em có cách nào giúp a k?

- Vậy hả? Để em nói ch vs Bảo vệ xem sao?

Hậu là đàn em của ĐK, nên trong trường nó rất có Số, Bảo vệ chắc cũng ngán nên 1 lúc sau mở cổng cho Sơn vào.

- Yến nói ở phía sau trường, chỗ bình gì đó a k biết nữa.

- Em biết, a đi theo em.

Rồi 2 đứa chạy thật nhanh về phía sau trường nơi có mấy cái bình chứa nước của trường. Chia ra tìm thì Sơn nghe có tiếng ng chửi rửa, chạy về hướng đó Sơn thấy 3 đứa con gái đang đánh 1đứa con gái khác nằm bẹp dưới đất. Xung quanh có 3 thằng kác nhưng k can thiệp. Quần áo thì bị xé rách toạc tả, trên người đầy những vết trầy rướm máu, 2 tay ôm ngực co người chịu trận vs những trận đòn từ 3 cô gái kia. Nhận ra H.Yến Sơn hét lên:

- CHÚNG MÀY THẢ HẢI YẾN RA.

Rồi Sơn lao vào giữa, đẩy 3 cô gái ra.

- Yến, Yến em có sao k?

- HuHu, a Sơn ơi cứu em. Huhu.

Tiếng hét rất to nên Hậu cũng chạy đến. Nó cởi áo khoát. Che cho Yến.

- Hậu mau đưa Yến đến Bệnh viện gọi dt cho Ba mẹ Yến lun nhé.

Hậu gật đầu và đưa Yến đi, thấy có 2 thằng học sinh cản lại. Sơn chạy tới tung người đá song phi, cú ra đòn nhanh như chớp 2 thằng kia bất ngờ trúng đòn. Cả đám bất ngờ vs đòn tấn công của Sơn. Sơn way lại hỏi 3 đứa con gái kia vs giọng danh thép vì tức giận.

- Tại sao lại đánh Yến?

CG1 : Nó cướp bạn trai tôi nên tôi đánh nó k dc àh?

- Yến mà phải đi cướp bạn trai mày àh? - Hậu bức xúc.

H.Yến thều thào: Bạn trai nó đòi làm quen vs em, bị em từ chối nó bầm riết, rồi hnay tụi nó hện e ra nói ch. Cuối cùng thì.... vừa nói Yến chỉ tay về phía 1 thằng đứng sau lưng 3 đứa con gái

Sơn: Hậu đưa Yến đi nhanh. Để đây a giải quyết.

Hậu gật đầu rồi đi thẳng. Nhìn H.Yến bước đi nặng nhọc thì “lửa giận” trong người Sơn bốc lên dữ dội.

Sơn nhìn thẳng (nguyên nhân chính của việc này) thấy nó co ro núp sau 3 đứa con gái kia và quát:

- Mày là con Trai dám làm k dám nhận àh?

TCN (thằng chết nhất): Tôi k làm gì cả, tại ... Yến... thôi.

Nó vừa dứt lời Sơn lao đến như bị 3 con kia cản. Sơn cũng như ĐK k bao giờ đánh phụ nữ, vội lùi lại, nhìn quan quan sát thấy có 1 cái thùng đựng nước (chắc nước lau nhà) cầm lên Sơn tạt thẳng vào đám con gái. Đám con gái thấy thế né ra (có đứa trúng có đứa né dc) lợi dụng lúc đó Sơn lao vào đánh TCN. 1 cú 2 cú 3 cú.... 1 liên hoàn đám đá rất nhanh. 2 thằng kia thấy bạn mình bị đánh nhào lại kéo Sơn, rồi cũng chịu chung số phận vs TCN nhưng nhẹ hơn. 3 đứa con gái kia định chạy lại nhưng Sơn quét mắt nhìn, thấy ánh mắt như “ăn tươi nuốt sống” đối thủ tội nó lạnh người chỉ biết đứng đó la lên. Sơn vẫn k dừng tay mà tiếp tục “hành” 3 thằng đó. Lúc này 3 chú BV chạy vào (Lúc Hậu đi ra chắc BV thấy có ch nên chạy đi xem sao) cả 3 ng lao vào kéo Sơn ra. Sơn vẫn chỉ đánh TCN k màn gì xung quanh..

- Mày đánh nữa nó chết là mày đi tù đó.- 1 Ng BV lên tiếng.

Sơn giật mình mới dừng tay lại. Bị kéo 1 ng BV kéo ra, 2 ng còn lại xem xét tình hình rồi dt cho ai đó. Sơn mới nhìn thấy 3 thằng đó nằm đơ người cả, nặng nhất là TCN miệng mồm, mặt mày đầy máu. 2tay Sơn cũng dính đầy máu của nó.

Cơn giận đã khiến Sơn thành 1 ng khác, 1 kẻ lạnh lùng và tàn nhẫn. Nhớ lại Sơn cũng giật mình ” Tại sao mình lại như vậy? Mình k kiểm soát dc bản thân?”. Mọi việc lúc đó còn có 1 người chứng kiến từ đầu tới đuôi, miệng ng đó cười khẩy rất đều....

64. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 18: Cây Cao Bóng Cả...

Ba học sinh nhập viện trong đó 1 trường hợp nặng. Cũng k ngạc nhiên khj Sơn có mặt tại đồn CA quận... Đây là lần đầu tiên Sơn bị như vậy, Sơn thấy nhớ cha mẹ, Hà, bạn bè... Bỗng cửa mở ra.

- Em ra đi, có người bảo lãnh rồi.- 1 anh CA mở cửa cho Sơn ra.

Bước ra ngoài thấy Chú (Ba H.Yến) đang nói ch vs 1 ông CA khác. Thấy Sơn đi ra, Chú vỗ vai Sơn và nói:

- Đây là Cháu tôi, nó thấy mấy đứa kia đánh con gái tôi nên nó làm vậy thôi. Có gì anh thông cảm được k?

- A cứ nói vậy. Chỉ là bọn nhỏ xích mích đánh nhau thôi mà k có gì đâu. Anh dẫn cháu về đi.

- Cảm ơn anh, chào anh. - 2ng bắt tay nhau.

Theo chú ra xe, chú và Sơn k nói gì cả chỉ. Xe chạy thẳng về nhà chú.

Lên phòng H.Yến thấy H.Yến đã ngủ, ngồi kế bên là Cô.

- Bác sĩ bảo sao em?

Cô : Bác sĩ bảo chỉ bị thương ngoài da thôi và bị shock tâm lý nhẹ. Cho con uống thc an thần rồi.

Chú: Chắc ngủ dậy nó sẽ k sao thôi mà. Thôi xuống dưới cho con bé nghỉ ngơi nào.

Cô : Anh vs Sơn xuống dưới đi. Em muốn ngồi đây vs con bé chút nữa.

Từ khi bước vào phòng, Sơn chỉ nhìn H.Yến thôi, nhìn H.Yến ngủ như 1con mèo ngoan. Tại sao lại xảy ra chuyện như vậy chứ. Sơn rối chí lắm, rồi k biết CA sẽ xử như thế nào nữa đây. Buồn bã bước xuống nhà vs Chú. Xuống phòng khách Chú nói:

- Cảm ơn cháu nhiều lắm, cháu mà tới trễ 1 chút nữa k biết ch sẽ như thế nào nữa.

- Chú đừng nói vậy. H.Yến là cô gái tốt, chỉ vì tình cảm lãng nhãng của Hsinh nên mới vậy. Chứ dạo này H.Yến đã tốt hơn ngày đầu cháu gặp rất nhiều rồi.

- Cháu cũng để ý H.Yến nhỉ?

- Dạ. Cháu coi H.Yến như e gái thôi ạ.

- Chỉ thế thôi? Lo lắng tới nỗi mất xe lun à?

- Dạ....

- Phải rồi. H.Yến sao so sánh dc vs Hà.

- Là sao chú?

- K có gì ! Còn chuyện bên CA, Cháu đừng lo nhé, chú lo cả rồi. Cháu k dính tiền án tiền sự gì đâu mà lo. Bây giờ cháu định đi học đi làm bằng gì?

- Chắc cháu tìm mua 1 chiếc xe mới thôi.

- Thôi sắp 1h. Cháu có đi làm k? Để bác bảo tài xế đưa cháu đi.

- Dạ. Cháu cảm ơn chú. Cháu về.

Sau này mới biết 6 đứa kia bị kỉ luật cho thôi học, bên CA thì k thấy đá động gì đến nữa, vì chú làm bên UBND Tphcm, cha chú là 1 tướng bên quân đội, nhà rất có thế lực nên vụ đánh người bị “dìm” xuống nhanh chóng

Tới quán bằng xe hơi. Nên CBV cũng khá bất ngờ.

- Tưởng khách vip ai ngờ chú mày. Làm chú tưởng sắp dc bo.

Sơn k nói gì chỉ gật đầu chào chú rồi bước vào trong làm việc của mình. Lúc này tâm trạng Sơn k tốt k phải vì bị CA hay H.Yến bị đánh mà là tại sao Sơn lại ra tay tàn nhẫn như vậy? Đó giờ có bao giờ Sơn như vậy đâu chứ. Vừa làm vừa nghĩ ngợi nên “Xoảng, xoảng” Sơn vô tình làm rơi cả 2cái ly đang lau.

BCL : Sơn, hôm nay em sao vậy? Bệnh à?

Sơn : K có gì đâu chị, em lỡ tay. Em xin lỗi.

BCL : E đang có ch gì phải k? Mọi bữa đâu có như vậy? E có thể nói cho Chị nghe k?

Giấu thì cũng âm ỉ trong lòng thôi kể cho Chị nghe biết đâu được 1 lời khuyên sáng suốt. Thế là Sơn kể hết cho BCL nghe.

- Em là người học võ, em phải biết kiềm chế nóng giận, đáng lẽ e nên để cho Ban giám hiệu nhà trường kỉ luật những đứa kia. E là sinh viên, nhất là trường luật nữa, nhà trường biết chắc chắn e sẽ bị buộc thôi học. Còn bây giờ cứ bình tĩnh, Ba của H.Yến đưa e ra ngoài khỏi đồn CA nhanh như vậy chứng tỏ là người có thế lực rất lớn. Nên em cũng yên tâm đi.

- Dạ. Em lúc đó nông nổi wá.

- Con người mà lúc nào mà k có lúc nông nổi, miễn sao đừng làm gì sai trái là dc rồi. Nói ra em thấy nhẹ nhõm hơn chưa?

- Dạ, em đỡ hơn rồi. Em sẽ k vậy nữa đâu. Em đi làm v đây.

Tới 7h, chiếc xe hơi của Chú đã chờ sẵn, chú tài xế vào nói Sơn lên xe về nhà H.Yến. Tới nhà H.Yến, bước vào trong thì thấy Chú Cô và H.Yến ngồi đó. Nhìn H.Yến đã tốt hơn, gật đầu chào Cô Chú, Sơn ngồi xuống ghế.

H.Yến : Em cảm ơn anh. Nếu k có anh...

Sơn chen ngang: Ch wa rồi đừng nhắc lại Yến. Hi.

Cô : Sơn nè, con xem H.Yến là gì?

Sơn : Dạ. Con xem Yến như em gái ăh.

Cô : Còn Cô Chú thì sao?

Sơn : Dạ, Cô chú tốt vs cháu lắm, cháu rất quý trọng Cô chú ăh.

Chú : Thế cháu có xem Cô chú là người trong nhà k?

Sơn : Dạ... cháu cũng mún vậy nhưng...

Chú : Chú biết cháu ngại, thật lòng Cô chú cũng quý cháu lắm. Nên cháu đừng ngại nhé.

Sơn : Dạ, cháu biết rồi.

Chú : Tốt. Ra đây chú cho xem cái này.

Cả 4 người ra ngoài sân, chú chỉ 1 chiếc Exciter 2005 màu đỏ dựng ngoài kia.

Chú : Cháu thích k? Đây là phương tiện đi lại mới của cháu đó

Sơn : Món quà quý giá cháu k dám nhận đâu.

Chú : Chú biết cháu sẽ k nhận, chú có nói cho cháu đâu? Giấy tờ Chú vẫn giữ mà. Cháu trả góp cho chú 1tháng 500k tới khi cháu ra trường nó sẽ là của cháu. Cháu đồng ý k?

Sơn còn lưỡng lự thì Cô lên tiếng.

Cô : Cháu đã cứu H.Yến, Con gái Cô quý giá hơn bất cứ thứ gì trên đời này. Lỡ sau này H.Yến có ch gì cháu chạy xe đạp tới trễ thì sao? Cô chú đi làm có khi đi công tác nên k thể bên H.Yến lúc nó cần nhất chỉ nhờ có cháu thôi. Nên cháu đừng ngại.

H.Yến: Đúng đó anh, a nhận đi. Lỡ sau này chú Tài xế k rước em dc, e nhờ a chở về hjhj.

Trước thành ý của gđ H.Yến và do Sơn cũng thích dòng xe này nên

Sơn: Dạ, cháu xin nhận. Mỗi tháng Cháu sẽ gửi tiền cho Cô chú ăh.

Chú : Tốt, quyết định vậy nhé. Giờ thử xe xem có thích k?

H.Yến : Con đi vs, Con cũng mún đi hóng gió. Được k Ba mẹ?

Chú : Sơn nó chạy chứ phải Ba chạy đâu ăh.

Sơn : Dạ, đi Yến. A chở em dạo 1 vòng nào.....

” Thế là từ nay có được “ngựa chiến” mơ ước lâu nay rồi....”

65. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 19: 20-11 Và “tôi Không Thích Con Gái...”

Chở H.Yến 1 vòng thử xe rồi chào Cô chú ra về. Thấy còn Sớm nên gọi dt cho Hà.

- Alo. Hà nghe nè Sơn.

- Hà đang ở đâu vậy? Hà có rảnh k?

- Hà ở nhà nè. Vừa xem bài xong. Rảnh nè, rủ Hà ăn kem hả? Hihi.

- Uhm. Hà thay đồ đi. Khoảng 5p nữa Sơn wa đó.

- Hay wá. Đang thèm thì có ng mua cho ăn hjhj.

Cúp máy Sơn chạy wa nhà Hà, k phải Sơn muốn khoe đâu mà, Sơn mún chia sẻ vs Hà tất cả mọi ch. 5p sau trc cổng nhà Hà, Sơn tới Hà cũng bước ra và k khỏi ngạc nhiên.

- Oah. Xe mới ăh? Đâu ra vậy Sơn?

Sơn kể hết mọi chuyện cho Hà nghe, Hà đã hiểu rồi leo lên xe:

- Đi thôi, rửa xe nào.

Sơn phóng xe đi. Hà ôm chặt lấy Sơn giống như đôi tình nhân vậy. Sơn cũng quen rồi (Sửng bở mẹ ra) k ít người đi đường nhìn Sơn và Hà ganh tỵ. Mua cho Hà 5cây kem vì Hà biết Sơn mỗi tháng phải để dành 500k trả chú (Cô nàng tình tế lắm).

Chở Hà về nhà cộng vs 1 nụ hôn của Hà thay lời chúc ngủ ngon. Về nhà gặp T, T thử xe liền vì 4 số vòng nên khá dễ chạy. 2 anh em đi rửa xe bằng mì gõ hehe.

Rồi tới bạn bè trong lớp cũng bảo rửa xe này nọ, Sơn cũng vui vẻ đãi nc bạn bè ở canteen. Tối quán cũng phải rửa quán thì có nc sẵn rồi nên Sơn mua đồ ăn nhẹ thôi, Mỳ Diêm và Ván thì bảo Sơn phải chờ 1 vòng thử xe (nhà 2 mỳ này giàu lắm có cả xe hơi, chẳng wa mún chọc ghẹo Sơn nên thế). Còn BCN thì vẫn thế chỉ nhìn chứ k nói gì. Bữa thứ 7 đang đá banh ở trường thì 1 con rắn hổ đất bò ra, cả đám người náo loạn, Sơn thì mắt sáng rỡ, lấy cây dĩa đập chết nó, rồi về làm nồi lẩu mời ĐK wa rửa xe. (Bữa đó cũng là bữa T ăn thịt rắn, ngon thật từ đó về sau t nghiện lun món... thịt chó hehe).

Gần tới 20-11 thì các lớp phải tham gia 1 tiết mục. Đang nt vs Hà thì Phương lên tiếng:

- Thưa thầy, Bạn Sơn mún đăng ký tiết mục ạh.

Đang nt nghe Phương nói Sơn bật dậy chưa kịp phản ứng thì TCN đã nói:

- Hay lắm, Thầy cũng thấy Sơn có tài năng đó. Sơn em có ý tưởng gì cho ngày 20-11.

Chưa kịp từ chối thì TCN đã chặn đứng ý định đó. Biết dính bẫy của Phương rồi nên Sơn đành chấp nhận. Học “nghề” cũng khá ổn nên Sơn nói:

- Em sẽ biểu diễn Bartender thưa thầy.

Cả lớp bất ngờ nhìn Sơn, đó giờ biết Sơn học giỏi đá bóng hay chứ đâu biết Sơn có “nghề” này nữa.

TCN : Ý tưởng hay đó. Thầy sẽ đăng ký tiết mục của em đầu tiên, em sẽ pha cho thầy cô mỗi ng 1 ly? Em thấy sao?

Sơn : Dạ. Xin nghe theo thầy. Nhưng 1 mình em thì k thể nào phục vụ hết thầy cô hôm đó. Em mún có mấy bạn nữ phụ ạh.

TCN : Uhm. Thêm 4 bạn bưng nc cho thầy cô nữa. 4 bạn nữ nào tham gia đây?

Sơn : Em chọn bạn Phương ạh. (Keke)

Phương bị Sơn “phản đòn” cũng phải chấp nhận thôi. Thế là Phương, Hân, và 2 bạn nữ nữa dc TCN phân công làm “tiếp viên” phụ Sơn.

Tối hôm đó đi làm gia sư, học xong H.Yến nói:

- Sáng 20-11 a Sơn có rãnh k?

- Sáng đó trường anh cho nghỉ để các lớp chuẩn bị các tiết mục tối biểu diễn. Chi vậy Yến?

- Hihi. Em có tham gia múa hát, sáng đó a wa chở em nha, chú tài xế bận rồi. Anh k đi em buồn lắm đó nha.

- Để a xem. Có gì a cho hay.

- Sao lại xem? Anh k thương đưa em gái này phải k? Em nhờ tỳ mà cũng hứa hẹn. Hứ.

- Rồi rồi, anh sẽ wa đón em dc chưa, tiểu thư?

- Hehe, nhớ có quà cho Tiểu thư nhaaaaa.

Phần vì “nể” Cô chú, phần vì H.Yến đạo này học hành rất tốt nên Sơn k từ chối được.

Bước ra khỏi nhà H.Yến thì có dt.....

Về Phòng, Hà cũng dt tới.

- Sơn đẹp trai ơi....

- Sặc, hôm nay có ch gì thế này?

- Hihi, Sơn àh, Sơn ơi!

- Hà dư tiền dt nhỉ? Muốn gì nói đi, nghe nổi da gà hết rồi nè.

- Hihi, tối 20-11 wa chỗ Hà tới trường Hà nha. Hôm đó Hà có biểu diễn tiết mục múa. Hà mún Sơn wa xem. Được k?

- Tối đó lớp Sơn cũng có tiết mục diễn nữa. Nhưng diễn đầu tiên.

- K sao, Hà diễn tiết mục 7 8lần. Vậy 6h wa rước Hà nha.

- Ok. Sơn sẽ tranh thủ wa sớm.

Sáng 20-11 wa làm tài xế cho H.Yến, tới trường BV thấy Sơn dắt xe vào cũng k làm khó (Bít Sơn là thứ dữ). H.Yến dẫn Sơn vào trong gặp bàn bè của nó

- Chà. Hôm nay Yến dẫn bạn trai theo nữa hả? Thế mà dẫu k ghê ta.

- Anh trai ơi, Yến nó nói là làm mai anh cho em đấy hjhj....

H.Yến : Máy con quỷ thôi đi nha. “Hàng” của Chị cấm sờ mó, đụng chạm ngen.

- Ồi, Ck của chị e còn k sợ nói chi “Hàng” hjhj.

H.Yến : Thôi vào trong chuẩn bị đi. Tý xong đi uống nc tao bao.

- Có Bạn trai k bao, tao “hốt” đừng khóc nha con.

Nói xong cả đám nhí nhó đi vào, H.Yến cũng nhìn Sơn nheo mắt 1 cái rồi đi vào trong. Sơn đứng đó, thì 1 người xuất hiện...

Tiết mục của lớp H.Yến là ca múa nói về tình yêu Học trò. Xong xuôi cả nhóm đi ra. Sơn cũng tặng cho H.Yến 1 món quà, rồi cả bọn kéo đi uống nc, chủ đề chỉ quay quanh H.Yến và Sơn. Sơn cũng wen bị mụ Diễm và Vân chọc quen rồi cũng bthường thôi.

Chỗ H.Yến về nhà, chạy wa quán, mượn “Sư Phụ Tú” đồ nghề tới biểu diễn và làm việc lun(Làm T bữa đó chờ cơm tới 1h chiều...)

6h chiều mang theo đồ nghề wa chỗ Hà lại trường Hà, quay lại trường Sơn cũng còn kịp để chuẩn bị. Tới 7h tất cả đã vào vị trí. MC lên giới thiệu, rồi “Quan chức” cỡ bự trong trường phát biểu ý nghĩa, ý tưởng gì đó. Xong, MC cũng giới thiệu:

- Sau đây là đầu tiên lớp xxx, sẽ biểu diễn Bartender mời quý thầy cô và các bạn cho 1 tràng pháo tay thật to để động viên tinh thần các em nào....

Các bạn phụ Sơn mang bàn, dọn đồ. Sơn hnay mặc áo sơmi trắng, áo khỉ, đeo nơ chẳng khác Bartender chính hiệu, 4 cô kia thì mặc váy trắng áo xanh dương nhìn cô nào cũng rất đẹp, nhất là Phương dáng cao lại trang điểm rất xinh. Sơn bắt đầu tung hứng các kiếu(các bạn nào mún coi thì vào YouTube gõ Bartender xem nhé t k diễn tả dc) Sơn biểu diễn rất điêu luyện nên khán giả rất phấn khích vỗ tay k ngớt.

4 bạn nữ thì đưa danh sách thứ uống cho các thầy cô chọn. Xong tổng hợp lại rồi đưa Sơn xem để Sơn pha cho mỗi ng 1 ly, tổng cộng 18ly nc (17 thầy cô thôi, nhưng Sơn pha thêm 1ly cho Hà). Nc mang ra cho thầy cô tham dự, thưởng thức nc uống xong tất cả thầy cô đều gật đầu hài lòng. Cô nàng MC cũng tiến lên sân khấu “phỏng vấn” Sơn.

- Chào Bartender đẹp trai. Nãy giờ t ở dưới có rất rất nhiều câu hỏi của các bạn, đặc biệt là các Bạn nữ nha. Bạn vui lòng cho mọi người ở đây biết 1tý thông tin về bạn dc k vậy?

- Dạ được, chị cứ hỏi đi ạh.

- Bạn tên là gì? Nhiu tuổi? Quê ở đâu?
 - Dạ. Em tên Sơn, 19 tuổi, quê ST ạch.
 - Oh. Hèn gì đẹp trai ghê. Thế Sơn thích mẫu người bạn gái như thế nào? Đây là câu hỏi của rất nhiều bạn nữ ở phía dưới hỏi tôi đấy.
 - Dạ. Em k thích con gái....
- Next ==>>>Chap 20 : Âm mưu hèn hạ và mặt nạ ” Tề thiên”

66. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 20 : Âm Mưu Đê Tiện Và Mặt Nạ “tề Thiên”

- Dạ. Tôi k thích con gái.....
- Nói tới đây thì k còn nghe gì nữa, mọi người ở dưới cười ầm ầm tưởng Sơn “thú nhận” giới tính của mình, Sơn đứng trên sân khấu đỏ hết cả mặt, Sơn định nói là “Tôi k thích con gái k có cá tính..”vì cái micro hết pin nên sự việc mới vậy. Chị MC đi thay pin Micro rồi đánh chính lại vs mọi ng.
- Xin lỗi thầy cô, mọi người và Sơn, Micro hết pin nên đã có sự hiểu lầm ở đây. Hihi. Bây giờ tôi xin hỏi lại câu hỏi hồi nãy nhé.
- Mẫu người con gái mà bạn thích như thế nào?
- Rút kinh nghiệm “đợt 1”, Sơn trả lời “thằng” lun.
- Dạ. Em có bạn gái rồi ạch. Bạn gái em là mẫu người e thích ạch.
 - Oh. Em có bạn gái rồi hả? Có học trường mình k hay trường khác?
- Lúc này ở dưới có 1 tiếng nói của thanh niên vang lên to và rõ:
- Bạn gái nó Xinh lắm, học trường khác, hổng có lại cắntin trường mình rồi...
- Chắc thanh niên đó là 1 trong những ng ngồi “ngắm” Hà đây mà.
- MC : Chà thế thì nhiu bạn ở dưới thất vọng lắm rồi. Thôi chào Sơn nhé. Cảm ơn vì bạn đã trả lời câu hỏi của mình.
- Bước xuống, mấy đứa bạn trong lớp nhìn Sơn tùm tùm cười, Sơn biết tụi nó cười “cú” hồi nãy. Nên sắp xếp đồ đạc k thêm nhc vs tụi nó. Lúc này Phương bước tới
- Sơn ở ST àh?
 - Uhm. Sơn ở đó từ nhỏ tới lớn mà. Thui Sơn có việc đi trước nha. Chào Phương.
 - Àh ... uhm. Chào Sơn, mai gặp lại.
- Sắp xếp đồ đạc, Sơn quay lại quán trả đồ nghề cho anh Tú, cởi cái nơ và áo khỉ trả lại quán, rồi lấy xe đi wa trường Hà ngay. Lúc này bước vào BV thấy Sơn lạ mặt nên k cho vào, năn nỉ mãi k dc, dt cho Hà thì Hà k nghe máy. Bất ngờ có tiếng nói ở sau lưng.
- Ủa? Sơn đi đâu đây?-Là chị My. Chị My cũng học trường này mà, hên rồi.
 - Dạ. Em muốn vào xem bạn em biểu diễn mà BV k cho ạch.
 - Àh, chị hiểu rồi. Để chị nói vs BV 1 tiếng xem sao.
- Bước tới nhc vs BV 1 chút, rồi chị My ra Hiệu cho Sơn vào. Dắt xe vào k quên chào BV 1 cái. Dừng xe vào bãi giữ xe nhờ chị My dắt vào trong chứ Sơn k biết đường. Đến nơi thì chị My có việc phải đi về lớp, Sơn lóng ngóng tìm Hà thì nghe dc 1 cuộc nói chuyện.
- Mày yên tâm, tao thiết kế bộ đồ đó đó mà, tao chỉ cần giặt 1 cái là nó sẽ rút ra khỏi người con Hà thôi.

Nghe nhắc tới Hà, Sơn chú tâm lắng nghe kĩ hơn.

- Mà nhớ hứa vs tao cái gì k? xong việc thì lại quán xxx đưa tao nha, nếu âm mưu này bị phát hiện tao bị đuổi học như chơi.

-.....

- Nó là con gái bị tụt váy áo trc mặt đám đông k xấu hổ nghĩ học mới lạ àh kaka! Mà mày cũng ác wá Tiến. Mà thôi, cũng tại nó từ chối mày giữa đám đông, mày mới tức trả thù nó chứ gì.

-.....

- Tý thế nào Hà nó múa xong, tụi kia cũng lên tặng Hoa, tao lợi dụng lúc đó “mở chốt” thì trời biết. Tụi mày chuẩn bị máy ảnh, chụp hình rửa mắt đi kaka. Ê hình như bắt đầu rồi. Thôi tao cúp máy đây...

“Khốn nạn, tụi nó đang gài bẫy Hà đấy mà, chắc thằng Tiến mà chị My nói rồi” Sơn nghĩ thầm, trong lòng lại nổi giận định tìm thằng Tiến “dạy dỗ” nó thì nhớ lại câu nói của BCL “Bình tĩnh, đây là trường học, đánh nó thì dễ nhưng sẽ gây náo loạn, còn thằng kia vẫn sẽ kéo váy của Hà. Bình tĩnh”. Suy nghĩ 1 lúc, Sơn theo dõi thằng đó, đến 1 góc khuất “Hự” 1 cú chặt ngay Gáy làm nó ngã xuống, Sơn đỡ nó vào kéo vào 1 góc tường k để aj thấy. Rồi từ từ tiến lại sân khấu, trên Sân khấu Hà mặc 1 bộ đồ thổ cẩm của ng Tây nguyên đang múa bài “Chiều lên bản thượng”. Đẹp lắm, phải nói Hà trang điểm lên rất đẹp, làn da trắng dc tôn vinh dưới tông màu tối của chiếc váy thổ cẩm. Nhìn Hà say mê tý nữa thì Sơn quên nhiệm vụ “cảnh giới” nếu có 1 thằng thứ 2 lên kéo váy Hà nhìn xuống sân khấu cả đám con trai há hốc mồm (Nc dãi chảy tùm lum :v).

Hà đang múa thì thấy Sơn nên này cười vs Sơn, 1 nụ cười thật tình cảm như là “anh đã đến rồi”. Múa xong, đúng như thằng đó nói, 1 đám đông phần lớn là con Trai lên tặng hoa cho Hà, Sơn cũng nhảy lên Sân khấu, đứng gần Hà nhất có thể, để dễ phòng 1 cánh tay nào đó thực hiện “Âm mưu đen tối”. Nhưng Sơn đã lo xa rồi, k có biến cố gì xảy ra nữa, Sơn đi xuống cánh gà. Thì trên Sân khấu tiếng Hà lại vang lên.

- Cám ơn, mọi người đã cổ vũ cho Hà. Sau đây Hà xin hát 1 bài hát tặng 1 người mà Hà yêu thương, lời bài hát là lời Hà muốn nói vs ng đó, Đó là bài “Nếu chúng mình cách trở”, nếu anh ấy k đến Hà sẽ k hát đâu.

Lúc này dưới sân khấu rần rần lên:

- Ai tốt số wá vậy? Thằng đó tu 3 kiếp chắc lun.

- Nó đẹp trai bằng tao k vậy?

- Tao biết nó nè. Đầu năm nó có wa trường mình....

Rồi tiếng hát Hà cất lên:

” Nếu lỡ chúng mình hai đứa xa nhau.... ”

Lần đầu tiên Sơn nghe Hà hát, tiếng hát trong và truyền cảm, Nghe bài hát Sơn càng hiểu Hà yêu Sơn nhiều lắm.

“Văng anh đôi phút là nhưng nhớ, chỉ yêu và biết anh thôi, thề yêu anh yêu mãi muôn đời..”

Tiếng nhạc dừng lại thì tràng pháo tay, những tiếng huýt sáo... vang lên. Hà chào khán giả rồi đi xuống nơi Sơn đứng.

- Hà hát hay k?

- Hay.. Hay lắm...

- Hay thế thưởng gì đi chứ? Trên tay cái gì kia?

- Àh... này Sơn biểu diễn pha chế nên pha thêm cho Hà 1 ly đó.

- Vây àh. Hihi. Cám ơn Sơn nha. Về thôi Sơn.

- Mặc vậy lun àh?

- Bộ xấu lắm hả?

- K. Đẹp... đẹp lắm. Đi thôi.

Lấy xe ra tới chỗ Hà đứng chờ là chỗ BV.

BV : Nãy đi vs bạn gái kia, giờ về với cô này. Chú em may số tốt ghê. Hehe.

“Cứ này chết chắc rồi....”

67. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 20: Tiếp Theo

Sơn ngăn người ra. Còn Hà thì hằm hằm k nói gì. Lên xe Hà ngồi 1 bên vì Hà mặc váy, 1 tay Hà vịn hông Sơn. Sơn chạy xe đi, thì 1 cơn đau từ hông lên tới não.

- Ui da, Đau wá, Hà làm gì vậy?

- Còn làm gì àh? Nãy đi vs bạn gái hả?

Nhớ lại thì ra nãy chị My nói ch vs BV Sơn mới dc vào trường. Kể lại cho Hà nghe sự tình.

- Tin được k? Cái vụ này sao Hà gặp hoài vậy?

- Thật mà, Sơn có gì giấu Hà đâu chứ.

Hà im lặng k nói gì, bỗng nhiên Sơn thấy trên lưng ướt ướt, Sơn dừng xe quay người lại thấy mặt Hà đã ướt nhem vì nc mắt.

- Sao Hà khóc? Hà đừng khóc mà...

- Em sợ lắm, em biết là anh k nói dối em nhưng em buồn lắm, khj thấy nghe nói a như vậy...

Lúc này trong Hà thật đáng thương, vì Sơn mà Hà khóc 2 lần rồi. Sơn thấy vậy cũng đau lắm chứ.

- Hà nín đi, Sơn k có ai ngoài Hà đâu, kể cả khi “người ấy” có quay về Sơn cũng tìm cách giải thích vs “người ấy” vì Anh chỉ yêu một mình em thôi, Hà àh.

Hà bất ngờ nhìn Sơn, rồi nước mắt lại trào ra, nước mắt này k phải giọt nước mắt buồn bã mà là giọt nước mắt hạnh phúc.

- Anh.. Anh có biết em chờ câu nói này của anh bao lâu rồi k? Huhu.

- Coi kìa, em khóc nước mắt làm lem hết phần trang điểm rồi kìa.

- Em vậy xấu lắm phải không?

- Trong mắt anh lúc nào em cũng đẹp nhất. Nín đi a mua kem cho ăn nhé.

- Hihi. Em nín liền. Đi anh.

Sơn phóng xe đi. 2 tay Hà ôm chặt hông Sơn, Sơn đặt tay lên đó, và cầm lấy 1 bàn tay đưa lên môi hôn nhẹ 1 cái. Hà cũng bất ngờ vì đây là lần đầu tiên nắm tay Hà vs tư cách người yêu.

Chạy một hồi nhớ lại chuyện hồi này. Sơn liền nói:

- Áo này a thấy đẹp nhưng mà thấy nó mỏng manh wá vậy?

- Của anh lớp trên đưa em đó. Lúc đầu em cũng thấy vậy, có 1 chỗ chỉ cần kéo mạnh 1 cái là cái váy áo tụt ngay. Nhưng em đã sửa lại chắc chắn rồi. Hihi.

Sơn đúng là lo xa, Hà thông minh hơn Sơn tưởng nhiều, đúng là.. rồi cười cười. Hà thấy dc nụ cười ấy liền hỏi:

- Có phải anh đang nghĩ cái váy áo này sẽ tụt ra đúng k? Coi nụ cười của đồ dè xòm.

- Đâu, a cười chuyện khác kìa.

- Chuyện gì? Nói mau.

- Ch này, e hát bài hát đó đó. Nếu a chết em sẽ để tang a suốt đời chứ?
- Em sẽ để tang anh suốt đời. Còn anh thì sao?
- Me too. Hehe....
- I Love You, More Than I Can Say.
- Me too.
- Anh khờ, em nói tên 1 bài hát mà hìhì. Bất chúc lêu lêu...

Rồi Sơn chở Hà đi mua 2 kem cho Hà ăn. Ăn xong chở Hà về nhà. Xong xuôi Sơn nhớ lại vụ thằng Tiến “chắc nó đang ở quán xxx vs bọn kia nhưng làm sao dạy nó 1 bài học đây? K lẽ gọi ĐK? ĐK mà biết nó bỉ ổi vậy chắc nó đi đời wa”, đang suy nghĩ thì Sơn thấy 1 đứa bé đang bị mẹ nó kéo đi, nó dấy nẩy wăng lun cái mặt nạ Tề thiên xuống. Mẹ nó kéo nó đi lun bỏ lại cái mặt nạ. Thấy thế trong đầu Sơn chợt nảy ra 1 ý tưởng.

Chạy xe lại quán xxx như thằng kia nói, quan sát 1 hồi thấy Quán này mún lấy xe phải đi qua 1 đoạn đường vắng đây sẽ là cơ hội cho Sơn. Gửi xe xong xuôi, Sơn cầm mặt nạ, đứng chờ... khoảng 30p sau thì thằng Tiến cùng 2 thằng nữa trong đó có thằng Sơn đánh khi này.

Tay sai 1 (TS1): Mẹ nó, này tao trúng gió hay gì cái cổ còn đau wá nè.

Tiến : Cũng tại mày mà tao k dc thấy cảnh hay đó.

TS2 : Thôi bữa nào bày cái khác lo gì, còn nhiều cơ hội mà.

TS1: Cũng đúng. Hy vọng tao k bị trúng gió nữa.

Một tiếng nói vang lên:

- Mày k bị trúng gió đâu, bị ta đánh đó.

Cả 3 thằng bắt ngờ quay lại:

- Mày là ai?

- Tao là tề thiên đại thánh đây. Từ trên trời xuống đây đánh mấy thằng bại quai như tụi mày. Khếch khếch.

- Thằng khùng này từ đâu ra đây thế. 2 thằng mày đánh nó cho tao.- thằng Tiến ra lệnh.

Hai thằng kia vừa bước lên 2 bước thì “bốp ”bốp” 2 thằng kia trúng 2 cú đấm ngã về sau bất tỉnh. Thằng Tiến sợ wá định way người chạy thì “Tề thiên đại thánh” bay tới tung người đập trúng lưng thằng Tiến, nó ngã úp mặt xuống đường, bồi thêm 1 cú đấm nữa nó ngất lun...

Khi nó tỉnh dậy bởi tiếng gọi của những người xung quanh, thì 3 thằng nó bị cột ở 1 trụ điện. Trên người chỉ còn 1 chiếc quần lót. Phía trên là 1 dòng chữ ” Bọn này là phường dâm tặc, ta là Tề thiên đại thánh chứng trị chúng, nếu lần sau còn tái phạm thì các người k còn cái quần lót kia đâu khếch khếch”

68. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 21: Âu Cũng Là Duyên Số Mà Thôi...

Từ hôm 20-11, Sơn và Hà đã chính thức trở thành 1 cặp. Hà thường ghé nhà T nấu ăn vs Sơn làm T cũng dc những bữa ăn ngon (Ăn xong là tôi biến liền k làm phiền bạn trẻ). Hình như khi yêu ai cũng trẻ con hết hay sao ấy.

- Anh à anh ơi...
- Đừng gọi a vậy mà, nghe nổi cả da gà nè..
- Thích, dc hông?
- Dc, dc. Em đọc truyện đi, a rửa chén cho...

- Hihi, giỏi ghê. Rửa đi e gọt trái cây cho ăn hihi.

Không chỉ T mà đến cả ĐK cũng cảm thấy “rùng mình”

- Hai đứa làm ơn đi. A sắp chịu k nổi rồi nè...

Tình yêu làm con ngta có thêm sức sống. Sơn bây giờ đi học hay đi làm lúc nào cũng vs nụ cười trên môi, mọi ng lấy làm lạ hỏi Sơn thì Sơn chỉ trả lời cho qua:

- Tại sắp lãnh lương.

- Tại thi hết môn dc điểm tốt...

Chỉ duy nhất 1 ng biết và ng đó cũng giữ khoảng cách vs Sơn hơn, đó là Phương. Dường như Sơn cũng nhận ra nhiều lần bắt ch vs Phương cũng lần tránh. Sơn nghĩ chắc do Phương mệt hay do chuyện gì đó nên cũng k tiện hỏi nhiều.

Tối nào Sơn và Hà cũng đi dạo, xem phim, ăn kem (Hà cũng trả tiền phụ Sơn nhé) hai đứa hạnh phúc lắm, người làm anh như tôi cũng mong như vậy.

Rồi Mẹ Hà biết ch Hà có bạn trai (nhưng k biết là Sơn) chắc do Dì nói lại. Mẹ Hà nói bóng gió vs Hà là k dc như vậy nữa và nhờ Dì quản lý Hà chặt hơn.

- Anh. Dì em muốn nhc vs anh đó.

- Sao lại mún nhc vs anh? Có ch gì hả em?

- Em cũng k biết nữa, nhưng dạo này mẹ cứ hay dt lên hỏi thăm em này nọ, hình như mẹ biết ch hai đứa mình rồi. Nên nói Dì gặp anh.

- Uhm. Ch anh và em cuối cùng cũng phải cho ng lớn biết thôi.

- Dì em nghe lời mẹ em lắm, Mẹ em bảo Dì là phải gặp anh, “chất vấn” anh là người ra sao đó, em sợ Dì k cho anh và em gặp nhau nữa, Dì khó hơn mẹ em nhiều hichic.

Một lúc sau, hai đứa đã có mặt trước cổng nhà Dì Hà, đối mặt vs nhiều trận đánh nhau Sơn k có 1 chút sợ sệt, mà bây giờ lại thấy lo lắng. Hà mở cửa cho Sơn dắt xe vào. Hà cổ “trấn an” Sơn:

- Anh yên tâm đi có gì em sẽ nói đỡ cho mà. Cứ bthường như bữa ăn cơm nhà em đó.

- Anh thấy hồi hộp wá đi. Lúc trc về nhà em ăn cơm vs tư cách 1 ng bạn, còn bây giờ là bạn trai. Nó sao sao ấy.

- Lúc trc wa nhà em ăn cơm lúc đó đâu có thương em đâu phải k?- Hà bấu môi giận lẫy.

- Lúc đó thương ít giờ thương nhiều hơn mà.

- Cái miệng anh dạo này dẻo lắm nha. Tôi mà biết anh lén phén anh coi tôi nhá.

- Giờ đang lúc “nguy cấp” em còn đùa.

- Hihi em mún a dc thoải mái thôi mà. Vào đi anh.

Trong đầu Sơn xuất hiện viễn cảnh: Sơn phải trả lời hàng tá câu hỏi từ ng thay mặt “Phụ huynh” trong nhà kia. Sơn đổ mồ hôi như tắm. (Thím nào nói ra mặt phụ huynh k run em đi bằng đầu nhá, em có trải wa rồi nên em biết, cũng may Ba vk và ng nhà vk em k khó lắm nên em cười dc vk hehe)

Bao nhiêu dự tính của Sơn bỗng nhiên tan biến vì người phụ nữ Sơn vừa gặp:

- Dạ, con chào cô...

- Là cháu, đúng là cháu rồi....

Đó là người mà Sơn đã giúp đỡ lấy lại túi xách (thím nào k nhớ xem lại Phần 2: Chap 4 nhé)

Hà : Dì vs Sơn quen nhau àh?

Dì : Hà. Con nhớ k? Lúc trc Dì kể cho con nghe Dì bị giật túi xách đó, là cậu này giúp Dì đó. K ngờ là bạn trai của con.

Sơn vẫn đứng chôn chân 1 chỗ, còn Hà cũng thờ người ra và Hà mỉm cười “Phù, thoát rồi..”

Dì : Bữa đó Cô bạn lên CA phường lập biên bản nên k đuổi theo cháu dc. Nay gặp cháu ở đây âu cũng là duyên số.

Thế là buổi nói ch đó diễn ra thật vui vẻ, Dì có thiện cảm vs Sơn nên k ngăn cấm gì chỉ nhắc nhở hai đứa đừng lo yêu đương mà ảnh hưởng học hành.

Khỏi nói 2 cái mặt “trẻ con” ấy tuổi rới. Qua dc “cửa” của Dì là thành công 50% rồi. Lại típ tục tận hưởng ngày tháng hạnh phúc của mình.

Một buổi sáng thứ 7, Sơn chạy xe đi mua truyện cho T (đừng bảo T đầy dọa Sơn nha, nó tình nguyện àh). Sơn thấy Phương đang đứng chờ Xe buýt, bên cạnh là 1 đóng đồ, tập sách, bánh, một số nhu yếu phẩm.. Sơn chạy tới:

- Phương, Đi đâu vậy? Đang đợi xe buýt à?

- Chào Sơn (hơi bất ngờ) Uhm. Phương định đi đây có chút việc. Sơn đi đâu đấy.

- Sơn đi mua đồ nhưng k mua dc (Bữa đó về T “sạc” Sơn wá trời nhưng Sơn dẫu ch đi vs Phương, vì nó có lý do riêng). A Vinh đâu? Phương đi đâu thế giờ này khó bắt xe buýt lắm. Sơn làm “xe ôm” cho nè hehe.

- A Vinh có việc, Sơn k đi làm àh? Cũng khoảng 4 5km à.

- 1h Sơn mới làm. Gần mà để Sơn chở đi.

Thế là Phương cũng lên xe để Sơn chở đi.

Sơn chỉ nghĩ Phương là bạn, lúc này 2 đứa như có khoảng cách gì đó nên Sơn chỉ mún “bthường quan hệ” mà thôi.

Theo hướng Phương chỉ điểm đèn là 1 ngôi chùa, chính xác hơn là 1 tịnh xá ở quận 9.

Dừng xe xách đồ vào (con trai phải galăng, Sơn thì k thiếu thứ đó). Thấy Phương lại những đứa bé (5đứa: 3 đứa mồ côi 2 đứa tu trả hiếu) sống trong chùa chạy ra mừng, thấy Sơn vác đồ, đứa lớn nhất (tên Phát khoảng 8tuổi) hỏi:

- Ai vậy chị Phương?

- Xe ôm của chị hihi.

Sơn : Chào mấy đứa, anh là xe ôm của quý cô đây. A tên Sơn. Còn mấy đứa tên gì nè.

Mấy đứa nhỏ rất ít gặp ng lạ nên k dám nói nhieu, chỉ có Phát là thường lên tiếng, Phương chỉ và nói tên từng đứa cho Sơn biết. Rồi bảo Sơn mang đồ vào trong để tỵ chia cho mấy em. Sơn hỏi nhỏ Phương.

- Phương mua hết chỗ này àh?

- Một phần mua 1 phần xin ng khác.

Sơn k nói nữa mà xách đồ vào trong, lúc này 1 Sư cô(SC 1) đi ra gật đầu chào Sơn và nói:

- Con tới lúc nào cũng mang quà bánh cho mấy đứa nhỏ thế, mấy đứa nhỏ thật có phước.

- Dạ. K có gì đâu. Đây là bạn học chung lớp của con tên Sơn. Con vào thăm Sư Tâm đây.

- Uhm. Con đi đi. Sư Tâm biết con hôm nay sang nên mong sáng giờ đó.

Sơn gật đầu chào SC1, bỏ đồxuống rồi đi theo Phương vào trong gặp Sư Tâm. Thấy Sư Tâm, Phương kêu lên:

- Chào Sư, con đến rồi.

Sư Tâm: Con đến rồi àh? Có ai đi cùng thế?

Phương : Là bạn học của con tên Sơn ăh.

Sư Tâm khoảng 60tuổi, Sư k thấy đường từ nhỏ, nên nghe rất thính, đặt biệt Sư biết bói toán rất đúng.

Sơn : Dạ con chào Sư ăh.

Sư Tâm: Con lại đây, đưa tay ta xem nào.

Sơn chẳng hiểu gì cũng bước đến làm theo Sư Tâm. Nắm tay Sơn cầm sờ sờ vào lòng bàn tay Sơn một hồi chao mài lại và thở dài:

- Mọi chuyện Âu cũng là duyên số mà thôi....

Chỉ trong vài ngày Sơn đã nghe câu này 2 lần....

69. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 22: Hãy Từ Bỏ Khi Có Thể, Đừng Cố Chấp Sẽ Bi Thương.

Ngồi trò chuyện cùng Sư Tâm 1 lúc. Phương và Sơn đi ra ngoài để Sư Tâm tụng kinh. Ra ngoài Phương dẫn Sơn tham quan xung quanh.

- Tuần nào Phương cũng tới tặng quà cho các em ăh?

- Uhm. Cũng thăm mẹ Phương nữa.

- Mẹ Phương ở đây hả?

- Mẹ Phương mất, dc hỏa táng rồi đặt tại đây.

- Sơn xin lỗi. Sơn k biết là mẹ Phương k còn nữa.

- K sao đâu Sơn đừng bận tâm.

Rồi Phương dẫn vào 1phòng chứa nhiều bài vị, hình ảnh của ng đã khuất. Phương chỉ 1 tấm hình và nói.

- Mẹ Phương đó. Mẹ mất lúc Phương 14 tuổi...

- Phương giống mẹ thật.

Hai đứa thấp nhang xong đi lại chỗ mấy đứa trẻ dạy học cho nó. Lúc trc Sơn có mấy đứa em nên cũng dễ dàng.

- Chà, Sơn cũng giỏi wá nhé, còn giảng bài còn dễ hiểu hơn Phương nữa.

- Lúc trc Sơn có mấy đứa em cũng tuổi này mà, vả lại Sơn đang là gia sư mà.

- Hèn gì. Thôi Sơn dạy đi Phương vào trong tỵ.

Phương bước đi dc vài bước thì lao đảo mún té. Sơn thấy thế chạy lại hỏi:

- Phương có làm sao k?

- Phương k sao, sáng đi vội wá chưa ăn gì.

- Con gái con đứa chẳng chú ý sức khỏe gì cả.

- Phương wên mà. Sơn ra dạy bọn trẻ đi, sắp tới giờ cơm rồi. Ở đây đúng giờ giấc lắm.

- Uhm. Phương vào trong nghỉ đi.

Cơm nước xong, thì Sư Tâm gọi riêng Sơn vào nói chuyện.

- Sơn, ta biết con là người hiền lành, tốt bụng nhưng số phận con lận đận lắm. Con hãy nhớ lời ta: Hãy từ bỏ khi có thể, đừng cố chấp sẽ bi thương.

- Dạ. Con xin ghi lời Sư ăh.

- Thôi con về đi, rảnh rồi lại đây dạy các cháu học.

(Sơn là người k tin vào số phận. Số phận là do con người tạo ra, nên mọi chuyện đi vs Phương hôm đó, Sơn k nói vs tôi. Sau này tôi mới biết, tôi viết vào đoạn này cho liên đới vs nhau. Các bạn cố gắng đọc nhé.)

Buổi chiều gần 6h, BCN đến gặp Sơn và nói:

- Tối nay có bận gì k?

- K có, chi vậy BCN?

- Gọi tui bằng gì thế?

- Mẹ Hạnh Sơn gọi là BCL nên Hạnh Sơn gọi BCN đúng rồi còn gì.

- Kêu tên k dc àh?

- Sơn là Ôsin mà. Nói đi, có việc gì?

- Tý chở đưa đón Hạnh đi học võ dc k? Xe Hạnh bị hư sửa k kịp.

- Nhưng Sơn đang làm mà.

- Nãy kêu Hạnh là BCN, thế BCN nói là phải nghe. Biết chưa?

Sơn cứng họng, k biết nói gì hơn đành phải làm theo lời BCN. Chỗ BCN cũng hãnh diện lắm chứ bộ, chạy ngoài đường mà mấy thằng con trai cứ liếc liếc. Đến nơi. Sơn cũng vào theo cùng vs BCN (BCN học Taekwondo) vì tò mò k biết Võ đường trên Sài gòn thế nào. Đang mãi mê quan sát thì thấy BCN đang cãi vã vs tên đeo đai đen. BCN giận dữ bỏ về phía Sơn, thằng đó cũng đi theo. Nó nói

- Thì ra cô vì thằng này mà từ chối tôi àh?

BCN : Thì sao? Anh xem lại mình đi Hoàng à? Tôi đã bảo k thích anh sao anh cứ lẻo đẻo theo tôi hoài vậy? Anh muốn gặp Btrai tôi thì tôi dẫn đến rồi nè. A còn muốn gì nữa?

” Àh, hèn gì muốn mình chở đi thì ra vì lý do này, chưa bao giờ thấy BCN giận vậy đó” Sơn nghĩ thầm

Hoàng: Chỉ là 1 thằng nhóc sinh viên tỉnh lẻ. Có gì hay ho?

BCN : Uhm. Sơn sinh viên tỉnh lẻ những đã biết làm ra tiền tự ăn tự học, còn anh? A làm ra được đồng nào chưa? Hay ăn bám cha mẹ?

Không ngờ BCN đối đáp ghê vậy, làm nhất thời thằng Hoàng k nói gì dc lun. Nhưng k ngờ thằng “mặt dày” này nói dc 1 câu mà sau 10p nữa nó sẽ hối hận.

- Dù gì nó cũng k dám đánh tay đôi vs tôi, nếu nó đánh thắng tôi, tôi sẽ k làm phiền 2 người nữa.

BCN và Sơn nhìn nhau. Sơn lên tiếng.

- Chuyện tình cảm liên quan gì đến đánh nhau nhỉ? Và Hạnh k phải là đồ vật mà đem ra so hơn thua.

- Mày sợ thua thì nói đi tao tha cho. Cái thứ võ nghệ rẻ rách ở tỉnh thì về tỉnh sài đi cu haha.

Nói Sơn sao cũng dc, nhưng k dc bôi nhọ võ công mà ÔL truyền dạy.

Sơn : Mày sẽ phải hối hận vì câu nói vừa rồi đó.

Hoàng : Mày chứng minh đi. Haha.

Sơn lao vào ra đòn trc vs tốc độ cực nhanh (nhờ học thêm kinh nghiệm về di chuyển “footwork” trong boxing từ ĐK). 1 cú đấm thẳng vào mặt Hoàng, Hoàng lách người né, cú đấm chỉ xướt wa mũi Hoàng nhưng nó cũng khiến Hoàng chảy máu mũi, nếu đấm trúng chắc là Hoàng sẽ bị knock out. Đúng là thực lực của Sơn đã tăng lên rất nhiều.

Hoàng cũng là 1 đấu thủ kháng chuyên nghiệp nên nhanh chóng lấy lại tư thế. Lúc này các học viên đều đổ dồn sang sân đấu của Hoàng và Sơn.

Sơn lại chủ động ra đòn trc là 1 cú đá tầm cao, Hoàng hụp nhưng chỉ là đòn nhữ thôi, đang lưng chừng thì cú đá của Sơn bất ngờ đổi hướng nhắm vào chân Hoàng (kĩ thuật của võ Tây Sơn) “chát”. Do đổi hướng nên cú đá cũng nhẹ đi.

Sơn lại nhảy lên tung liên hoàn đấm trong boxing, rất nhanh, Hoàng k né dc hết trúng vài cú choáng váng, tức người Hoàng tung 1 cú đá về phía Sơn, cú đá wá “lộ” Sơn lách người né dc tiến sát vào Sơn rất nhanh. “Bốp” trúng vào ngực đối thủ, Hoàng gần như gục sau cú đấm đó, loạn choạng lù về 2 bước. Sơn tung người đá bồi thêm 1 cú lăm Hoàng ngã bặt về sau. Thắng thua đã rõ, nhưng Hoàng là 1 tên tiểu nhân.

- Nó dùng ám khí đánh tao đó, tụi bây lên đánh nó trả thùùm tao đi.

Trong lớp Hoàng rất có uy, có thể nói là nhân vật thứ 3 trong lớp này. Nghe Hoàng nói vậy thì tất cả học viên (ngoài trừ BCN và con gái) lao vào Sơn. Thì có tiếng hét to

- Chúng mày làm gì vậy? Sao lại đánh hội đồng ngta.

Cả đám người way lại đó chính là Sư phụ của lớp học này. Thấy Sư phụ đi lại, các học viên cũng dạt ra 2 bên.

SP : Sao lại đánh nhau ở đây? Cậu là ai?-SP hỏi Sơn.

Sơn : Cháu là bạn của Hạnh, hôm nay Hạnh nhờ cháu chở tới đây.

SP : Thế sau lại đánh nhau?-SP từ tốn hỏi.

Sơn : Do Hoàng bị Hạnh từ chối tình cảm, nên mún kìm ch vs cô ấy. Hắn ta còn dám sỉ nhục võ học do Sư phụ truyền lại cho cháu. Nên cháu mới đánh nhau?

SP : Cậu đã thắng nó. Vậy môn võ của cậu cao hơn Taekwondo của tôi?

Sơn : Dạ không. Mỗi môn học có sở trường riêng k ai hơn ai cả. Chỉ có người học võ, học k bằng người mới có thắng có thua thôi ăh.

SP : Tốt. Cậu còn trẻ mà hiểu dc triết lý này. Cậu cứ về đi ch này ta k truy cứu nữa.

Chào SP Taekwondo Sơn ra về, thì BCN cũng đi theo về. Sơn thấy vậy liền hỏi

- Sao Hạnh k ở lại học? Sơn ra đây chờ Hạnh mà.

- Học chi nữa, từ nay về sau Sơn sẽ dạy Hạnh học võ để tự vệ, còn k thì Sơn sẽ phải bảo vệ Hạnh....

Con gái đúng là chúa rắc rối....

70. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 23: Noel Và 4 Món Quà

- Sơn k dạy Hạnh dc đâu. TaeKwondo sẽ tốt hơn cho Hạnh. Vì chân Hạnh dài sẽ thích hợp vs các đòn đá. Tập võ của Sơn thì các cơ bắp sẽ phát triển lúc đó hết đẹp.

- Vậy hả? Vậy Hạnh sẽ học tiếp, chắc Hoàng sau khj bị Sơn đánh sẽ k dám lẻo đẻo theo Hạnh nữa đâu. Hihi. Cảm ơn Sơn nha.

- Về thôi. Lên xe nào.

Lúc lên xe chạy về Hạnh ngồi sát, áp má vào vai Sơn. Sơn thấy lạ nhưng nghĩ Hạnh mệt nên k nói gì. Về đến nơi, BCN vừa bước xuống đi vào trong thì BCL bước ra.

- Chà, Hôm nay chở con gái chị đi học võ àh?

- Dạ. Hạnh bảo xe hư sữa chưa xong nên nhờ em chở đi đó mà.

- Xe nào hư? Chị này còn chạy đi mua đồ mà! - chợt hiểu ra- Con bé này, bày trò chọc ghẹo em rồi.

Sơn cũng bất ngờ trc lời nói của BCL, nhưng Sơn nghĩ chỉ là Hạnh mún Sơn đi cùng để Hoàng nó rút lui. (Đó là Sơn nghĩ thôi chứ Hạnh nghĩ khác- chap sau t kể hehe).

Vài ngày trc Noel.

- Em nè, bữa Noel a chắc bận ra quán rồi, nên k đi chơi vs em được. Em đừng buồn nha.
- Làm như em khó tính lắm vậy đó. Bữa đó em ra đó chơi, tới 10h em về đi lễ vs Dì cũng dc mà. Hôm khác a phải bù cho em đó.
- Còn nữa... Sắp cuối tháng nên a gần hết tiền rồi. (Sơn mua quà cho mấy đứa trẻ vs t mượn nó 500k để nạp game vì có event giáng sinh). A k mua quà dc cho em...
- A là món quà to nhất của em rồi. Em k cần gì cả.- Hà cầm tay Sơn lắc lắc.

Ngày 24-12-2005 NOEL

Đây là ngày tôi nhớ khá rõ, vì đó là ngày mà tôi “diện kiến” hết 1 lượt các cô gái có cảm tình vs Sơn hehe. Lúc đầu tôi định k đi đâu(Vì t lúc đó t nhất phải xuất hiện trc đám đông lắm) nhưng ĐK “ra tối hậu thư”:

- Mà cứ tối ngày game và truyện k vậy Toàn? K chịu chơi thể thao gì cả, người da bọc xương như mấy thằng xì ke.
- ĐK ơi. Em k quen vận động đó jò rồi. Lười tập lắm. Tối nay ĐK đi đi, em cày event game rồi.
- Mẹ. Mà k đi, tao cho ng lại quây tiệm game đó coi mà chơi dc k?
- Ấy. ĐK đừng làm vậy. Nhưng em...
- Mà k đi từ nay tao vs mà k còn là anh em nữa.

Thế là Tôi, ĐK và Hậu ra quán Sơn. Chọn 1 bàn phía trong có vị trí quan sát tốt (tụi tôi đi khá sớm nên bàn còn trống nhiều)

Sơn thấy ĐK chạy ra chào hỏi rồi đi làm nước và đích thân mang ra. Nói vài câu Sơn phải chạy đi làm tiếp. Rồi Hà tới, thấy tôi và ĐK, Hà cũng qua chào rồi ngồi vào 1 bàn khác vì Hà có hẹn Cô Chú và H.Yến nữa. 7h hơn thì BCN và 2 mụ Diễm, Vân cũng xuất hiện. Tiếp theo là Cô Chú và H.Yến vào ngồi cùng vs Hà. 8h là Phương và Vinh TG bước vào. ĐK thấy Vinh TG cũng bước wa bàn chào (Vì trong Hội, Vinh TG cũng trên “chiếu” của ĐK nên ĐK phải wa đó chào)

Lúc này đầy đủ “bá quan văn võ, mỹ nữ anh hùng”. Tôi xin sắp xếp lại thứ tự như sau nhé (hạng nhất, nhì, ba)

Xinh đẹp : BCN, Hà, Phương

Đẹp trai: Vinh TG, Hậu, ĐK (tôi hét quán lun chứ đừng nói hét nhóm)

Phong độ: Chú (Ba H.Yến), ĐK, VinhTG.

Sành điệu: Diễm, BCN, H.Yến.

Lúc 9h, quán rất đông nên Sơn chỉ chạy wa chạy lại những bàn quen nói vài câu rồi phải đi tiếp khách. Quán trang trí khá đẹp và thanh lịch, mở nhạc hòa tấu nghe rất em tai.

Rồi “tiết mục” tặng wa cho Sơn bắt đầu từ Cô chú và H.Yến trc

- Sơn này. Đây là món wa Giáng sinh của gđ chú tặng cháu. Chúc giáng sinh vui vẻ.
- Cô chú tặng lương, chiếc xe, bây giờ lại tặng quà (1 cái đồng hồ hơi bị “mắc”) cháu thấy áy náy wá.

H.Yến : Em cũng có phần nha, em chọn quà đó, ba mẹ trả tiền. Anh chỉ cảm ơn ba mẹ là sao?

Sơn : Rồi rồi, anh cảm ơn Yến nhé. Bữa sau anh tặng bài tập cho Yến thêm coi như cảm ơn nha.

H.Yến : Em giận anh lun. Hứ

Cả bàn phì cười trc điệu bộ của H.Yến. Tối Hà.

- Anh. Quà của anh nè (1 chiếc khăn quàng cổ chính tay Hà đan, tuy k đẹp bằng “hàng chợ” nhưng tình cảm bỏ vào đó k gì sánh bằng). Chúc anh giáng sinh vui vẻ. Chụt...

Một món quà tự tay làm và 1 nụ hôn, hạnh phúc k gì có thể diễn tả dc vs Sơn lúc đó.

Mọi người xung quanh đều thấy, có người vui, có người buồn.

- Cảm ơn em nhé.

- Thôi, Hà ở lại chơi nhé, Cô chú có ch phải đi đây. Sơn tính tiền cho chú nào.

- Dạ. Bàn này thanh toán rồi ạh.

Cô : Thằng này lại bày vẽ nữa àh. Cô chú nhận, k cháu lại áy náy nữa. Thôi cô chú đi nhé. Giáng sinh vui vẻ.

H.Yến : Chào anh em về. -giọng nói hơi buồn.

Sơn : Chào cô, chào chú, chào Yến. Giáng sinh vui vẻ.

Rồi Gđ H.Yến đi, còn lại Hà. Sơn nhìn Hà, Hà tủm tỉm cười. Lúc đó Sơn đâu biết Hà nghĩ gì đâu. Rồi Sơn phải chạy wa bàn khác để tiếp khách.

Đến bàn của Vinh TG và Phương.

Phương : Quà của Sơn nè (Một đôi giày thể thao). Giáng sinh vui vẻ.

Sơn : Phương lại bày vẽ rồi, mua chi k biết nữa.

Phương : Nhà Phương kinh doanh mà, k có nhiều đâu, đâu bằng quà Sơn tặng mấy em. Hihi.

Vinh TG: Mấy nay anh bận công việc k đưa Phương đi thăm Mẹ dc. Em chở Phương dùm anh nhé.

Sơn : K sao đâu anh. Em cũng thích đám trẻ đó lắm. Vào đó em cũng thấy vui mà.

Phương : Thôi, Phương về. Chào Sơn nhé. Giáng sinh vui vẻ.

Sơn: Chào anh, chào Phương. Giáng sinh vui vẻ.

Phương và Vinh TG bước ra khỏi quán. Sơn lại phải chạy tới chạy lui. Liếc sang thấy Hà đang nói ch vs ai wa dt. Cười nói vui vẻ lắm.

Một lúc sao, thì mụ Diễm vẫy vẫy tay gọi Sơn. Sơn đi lại.

Diễm : Quà giáng sinh của 3 đứa tôi đâu?

Sơn : Pha nước ngon cho uống rồi còn đòi quà nữa, tham vậy?

Diễm : Ủa, nc là nc, quà là quà, khác nhau chứ? Hay có Bgái wen tụi này rồi.

Vân : Bạn gái a Sơn xinh ghê, hình như học trường ĐHKT phải k?

Sơn : Uhm. Đúng rồi. Sao Vân biết? (Sơn dấu việc có Sơn biết Tiến)

Vân : Bạn gái anh là hoa khôi của trường anh em học nên em biết. A phải giữ kĩ nha. Vì lúc ở trường con trai theo đuổi bạn gái anh nhiều lắm.

Sơn : Hà có nói cho a biết. Nhưng anh tin Hà mà.

Diễm : hôm nay Noel bị thất tình rồi, buồn wá đi huhu. Uống công tụi em đi mua quà cho anh từ chiều giờ huhu.

BCN : Thôi đi con quỉ, này đứa nào mới bảo 10h có hẹn vs Bạn trai? Ở đây than thất tình.

Diễm : Ô, con nhỏ này. Mày nhớ nha, dám nói xấu tao trc mặt anh Sơn. Trả mày nè, quà mày mua, mày tự tặng đi nhé. Tao k đưa dùm đâu.

BCN: Ô, ơ sao mày...

Diễm : Thôi đi cô 2, cô mua thì cô tặng, tui vs con Vân k dám tặng đâu hehe.

Sơn : Hạnh mua quà cho Sơn àh? Quà cảm ơn vì chuyện của Hoàng phải k?

Hiếu ý Sơn, BCN như dc vớt dc phao.

BCN : Uhm. Từ bữa đó, nó k còn theo Hạnh nữa, sẵn bữa nay mua quà (1 cái áo khoác da rất đẹp) tặng Sơn coi như cảm ơn Sơn nha.

Sơn : K có gì. Sơn cảm ơn nha.

2con mụ kia, nhìn nhau ngớ ngẩn, chả hiểu đầu cua tai nheo gì cả.

Nhận lấy gói quà Sơn đi ngay k thôi bị 2 mụ nắm lại hỏi nữa.

Lại bàn ĐK:

- Mày ngon hơn ĐK rồi, 4 món quà của 4 đứa con gái.

Hậu : 5 chứ anh? Còn nụ hôn chi?

Tôi : 2 đứa nó qua nhà anh hôn miết k tính là quà đâu hehe.

Sơn cười trừ rồi. Có cuộc dt đến. Vừa bắt máy 1 tiếng nói quen thuộc vang lên.

- Ra cổng đoán tao.....

71. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thăng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 1: Đi Bụi

Vào cuối năm những năm 1987 1988. Thời kì bước wa giai đoạn bao cấp vào thời kì đổi mới. Những gia đình ở miền quê chỉ biết làm nông, đời sống chỉ dựa vào những sào ruộng do HTX chia lại. Phong sinh ra trong gia đình 4 anh em, Phong thứ 4. Vì nhà nghèo cha mẹ lại k nuôi nổi 4 a e Phong, nên buộc phải cho 1 đứa con, vào 1 buổi đi đồng về cha Phong bị té, từ đó về sau ông chỉ biết rượu chè rồi về hành hạ đánh đập vợ con. Một ngày kia trong cơn Say ông đã đốt ngôi nhà nơi che mưa che nắng duy nhất của 5 người. Buổi tối hôm đó do k chạy kịp nên gđ Phong k ai thoát dc. Chỉ mỗi mình Phong do đi soi ếch cùng đám bạn nên thoát dc.

Bơ vơ 1 mình k thân k thích, nó phải sống nhờ tình thương của hàng xóm, bữa đói bữa no lây lất đến khi Phong 10 tuổi.

Nó lang thang trên những khu chợ quê tìm được gì ăn nấy và rèn luyện cho nó 1 bản tính bất cần và lì lợm. Một hôm, đến khu chợ ngã 7 PH, vô tình chạm mặt vs 1 đám nhóc bụi đời sống quanh đó, nhưng với bản tính gan lì Phong k chạy mà đánh lại tụi nhóc đó, tụi nó cũng nện cho Phong nằm 1 đống, Sau khj đỡ đau Phong lết đi, cứ thế cho đến khi Phong còn sức nữa nó nằm gục xuống, vết thương đau nhức khắp người. Phong nghĩ nó sẽ chết, đôi mắt nhắm híp lại vì đói...

Mở mắt ra, Phong thấy mình nằm trong 1 căn phòng, cả ng Phong chần chịt những băng bông thuốc dán như 1 xác ướp. Đảo mắt nhìn quanh thì thấy 1 người phụ nữ đang ngồi đó.

- Con tỉnh rồi hả? Con đã ngủ mê mang 3 ngày rồi đó.

- Đây là đâu?

- Đây là bệnh viện, con ngã xỉu ngay trước nhà cô nên cô mang con vào đây? Nhà con ở đâu? Sao lại ra nông nổi như vậy?

Đã lâu rồi, Phong k dc ai quan tâm hỏi han như vậy và nỗi nhớ gđ Phong làm nước mắt nó rơi:

- Nhà con chết hết sau 1 cơn hỏa hoạn rồi chỉ còn mình con, con lưu lạc đến đây rồi bị bị đám du côn ngoài chợ đánh như vậy đó... - Lần đầu tiên Phong trải lòng vs 1 ng lạ.

- Tội con wá. Giờ con định làm gì?

- Con cũng k biết nữa chắc lại lang thang thôi cô àh.
- K dc. Con đang như vậy k đi dc đâu. Hay vậy đi, con về nhà cô đi, phụ việc nhà cho cô. Dc k?
- Dạ. Thế thì còn gì bằng.

Nhưng người mù tìm dc ánh sáng. Phong theo cô Nhi về nhà, căn nhà k to nhưng khá đầy đủ tiện nghi, có vườn ở phía sau trồng cây ăn trái. Bước vào nhà cô Nhi dẫn Phong chào chú Quang, chú Quang là nông dân chính hiệu rất hiền và tốt bụng. Nghe cô Nhi kể hoàn cảnh gđ thì chú Quang cũng vui vẻ để Sơn ở đây phụ chú làm vườn, tối trưa, Cô Nhi đi đón con gái cô đang học lớp 3 (9 tuổi) nhỏ hơn Phong 1 tuổi và mua cho Sơn ít bộ quần áo. Nhận quần áo từ tay cô Nhi thì nc mắt Phong lại chảy ra. Phong mừng lắm cứ tưởng mình sẽ có thêm 1 gia đình nhưng hạnh phúc gia đình chỉ là thứ xa xỉ nhất thời vs Phong mà thôi...

72. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thăng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 2: Hạnh Phúc Nhỏ Nhoi

Con của Cô Nhi tên Nguyễn Thị Hằng. 1 cô bé tinh nghịch. Thấy Phong xuất hiện trong nhà, cô bé k những k sợ mà còn chủ động làm wen.

- Chào bạn, bạn tên gì thế? Nghe mẹ nói bạn sẽ ở đây phụ việc nhà mình àh?

Cô Nhi: Bạn gì? Phong lớn hơn con 1tuổi đó, gọi là a nghe chưa.

Hằng : Dạ. A Phong sẽ ở đây vs mình hả mẹ?

Cô Nhi: Uhm. Phong là trẻ mồ côi đó. Thôi vào ăn cơm đi. Ba đang chờ kìa.

Cơm nước xong, Hằng và mẹ dọn dẹp rửa chén. Chú và Phong ra vườn để chú hướng dẫn những công việc đầu tiên. Dần dần mọi việc cũng wen dần vs Phong. Cô chú định cho Phong đi học, nhưng sợ Phong mặc cảm.

Hằng : Mẹ hay để con dạy a Phong dc rồi hìhì. Con học giỏi lắm.

Mẹ : Phong con thấy sao?

Phong: Con sao cũng được cô, biết dc cái chữ là con mừng lắm rồi.

Thế là từ đó, hằng dạy cho Phong biết chữ và tính toán, Phong cũng cố gắng học để k phụ lòng mọi người. Tình cảm từ đó dần nảy nở trong Phong, nhưng Phong k dám thổ lộ vì Phong chỉ là “ăn nhờ ở đậu” mà. Phong chỉ âm thầm chăm sóc, lo lắng cho Hằng những lúc Hằng học bài đêm hay lúc đau ốm. Một tình yêu thầm kín...

Ngày tháng cứ thế thấm thoát đã wa 7 năm. Lúc này Phong đã 17 tuổi, Hằng 16tuổi chuẩn bị vào lớp 11.

Phong càng lớn càng ra dáng vẻ đàn ông, thân thể cứng cáp, khỏe mạnh, làm việc gấp đôi ngày thường, giúp đỡ rất nhìu cho Cô chú. Còn Hằng thì ra dáng thiếu nữ, những lần thấy hằng đi học mặc áo dài làm Phong cũng bối rối.

- A Phong nè. Từ ngày mai a chở em đi học nhé. (Lớp 11 thì trường học dời wa cơ sở mới nên đoạn đường xa hơn ra tận trung tâm huyện).

Chú Quang: Uhm. Đúng đó lấy xe máy chở e đi học đi. Đường xa e nó đạp xe đạp tội nghiệp.

Phong: Dạ, con sẽ chở Hằng đi học. - Phong vui lắm chứ vì dc đưa đón người yêu đi học mà.

Thế là từ đó mỗi sáng, Phong chở Hằng đi học rồi trưa đón về. Hằng cũng vui lắm, đi học có chuyện gì cũng kể cho Phong nghe. Niềm vui trong lòng Phong lớn dần, làm v hăng say hơn đến chú Quang cũng thấy vậy

- Chà, chà, dạo này yêu đời nhĩ? Vừa làm việc vừa huyết sáo nữa ta?
- Dạ, cho đỡ mệt thôi chú ơi.- Giả lả trả lời chú.
- Hồi xưa chú yêu cô mày cũng thế đó. Yêu ai rồi, nói chú nghe chú làm qua nhà ngta nói ch cho?

Phong giật mình và lo lắng, sợ chú chê mình không đồng ý cho Hằng và Phong đến với nhau...

- Dạ. K có ai đâu chú. Con có gì đâu mà dám yêu ai chứ...

- Mà cứ thế. Cái nhà này ư như hôm nay, có công của mà đấy. Cô chú coi mà như con cái trong nhà. Nói đi thương ai chứ đừng hỏi cho.

- Con nói thiệt mà, con có yêu ai đâu ạh. Cô chú cho con cái ăn cái ở, và còn cái chữ nữa. Con nào có công cán gì đâu.

- Tao nói vậy thôi chứ tao biết mà thương ai mà. Mà thương con Hằng phải k?

- Hả? Sao chú biết? - Điều Phong lo lắng tới rồi.

- Cô chú mà đâu có đui mà k thấy. Tao hỏi mà, mà có thương Hằng thật k? - Ánh mắt nghiêm nghị nhìn Phong.

- Dạ, con thương Hằng lâu rồi, nhưng ... con

- Con gì? Mà sợ tao vs cô ngăn cấm phải k? - Chú nói như hét.

- Dạ..dạ... Con biết mình làm thế là sai nhưng... con k thể không chế tình cảm...

- Kà kà, tao biết rồi. Đợi Hằng nó học xong 12 đi nếu nó k học tí tao cho cưới, còn nếu nó học tí thì tao đính hôn cho 2 đứa mà. Làm gì run thế hả? Mọi bữa mà quyết đoán lắm mà. Kà kà.

Thì ra này giờ chú “thăm dò” tình cảm của Phong.

- Thật k chú? Chú chịu gả Hằng cho con hả? Trời ơi, con đang mơ hay tỉnh đây.

Phong mừng wá nhảy lên như 1 thằng điên, chạy lại ôm chú.

- Mà làm bị gì thế? Mừng wá hóa điên àh?

- Thế còn cô sao chú? - Phong chợt nhớ tới cô, vì cô có quyền nhất trong nhà.

- Cô mà nói tao biết đó. Ý định này là của bà. Tao chỉ hỏi mà thôi.

- Dạ, dạ. Con cảm ơn cô chú.

- Giờ con Hằng đang còn đi học, đừng nói chuyện này vs nó nhé. Mất công ảnh hưởng ch học hành.

- Dạ con biết rồi..

73. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thằng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 3: Anh Sẽ Bảo Vệ Em...

Ngày hôm đó, Phong vui ra mặt đến cả Hằng cũng nhận ra điều đó.

- Anh làm gì mà hôm nay vui wá vậy?

- Àh, k có gì đâu. Hihi.

- K nói thì thôi, hứ, em cũng k cần biết.

- Em biết làm gì? Mai mốt em biết hay hơn hén.

- Úp úp mở mở, người mờ áp. Xí... nhéoooo

- Úi đau. Người gì hung dữ thế k biết.

- Tui là vậy đó. K hung dữ cho mấy ng ăn hiếp à....

Những ngày hạnh phúc đó bị gián đoạn bởi sự xuất hiện của Lâm - Con bí thư tỉnh HG bấy giờ. Thằng này mặt mụn mọc như rỗ, người to kệch, thấy gái là chọc, còn có tin đồn nó thích cô gái nào mà chiếm k dc là hiếp dâm con nhỏ đó. K may là Hằng bị thằng Lâm để ý và nó bắt đầu tấn công từ trên lớp tới sân trường.

Lúc về còn kéo tay này nọ. Phong thấy thế ra ngăn cản nó cũng dừng tay, nhưng biết Phong chỉ là “con nuôi” nên thằng Lâm cũng k ngăn nữa mà ngày càng quá đáng hơn.

Hằng tất nhiên k chịu rồi, nhưng biết sao bây giờ, vì việc học hành nên chịu nhục. Rồi 1 hôm ch gì tới cũng tới. Thằng Lâm cùng 3 thằng khác, nhân lúc Hằng đi tiệc nhà 1 người bạn trên Thị xã. Thằng Lâm mời cả bọn đi chơi, thấy đông người nên Hằng cũng đồng ý (Phong thì ngồi quán cà phê chờ Hằng gần đó nên đi theo sau). Tới 1 căn nhà, cả bọn ghé vào chơi. Thằng Lâm sai người bỏ thuốc mê vào ly nc của Hằng, sau khi Hằng uống liền mê man. Thằng Lâm lấy cớ chở Hằng lên Trạm xá cấp cứu. Nó kẹp 3 chở Hằng đi nhưng k đi Trạm xá mà vào 1 nhà trọ gần đó. Lúc thằng Lâm chưa kịp làm gì Phong đã xuất hiện (nhờ Phong nghi ngờ nên đã đi theo) xông vào đánh cho 2 thằng đó 1 trận. Rồi chở Hằng về. Lúc ấy Cô chú cũng đi công việc 2 bữa mới về. Đưa Hằng vào phòng cho Hằng nghỉ ngơi. Tới khuya lúc Phong đang ngủ có 1 dáng người đi vào, đó là Hằng. Hằng ôm lấy Phong. Phong giật mình

- Hằng, em làm gì vậy? Đêm hôm k ngủ ra đây chi?

- Huhu, chuyện hồi chiều, lúc e uống ly nc e đã biết e bị bỏ thuốc mê là e biết rồi... nhờ a k thì em chỉ có nc chết mới hết ô nhục huhu.

- Ch đã wa rồi mà e. Mai mốt a sẽ theo sát bảo vệ em.

- Anh .. Anh có ... yêu em k Phong?

Giật mình trc câu hỏi của Hằng, Phong hơi bất ngờ trc câu nói của Hằng.

- Anh... anh....

- Yêu em hay k cũng k dám nói, vậy sao bảo vệ em?

- Anh có chứ... anh yêu em lâu lắm rồi Hằng àh.

Nói xong câu đó. Hằng ôm lấy Phong trao cho Phong nụ hôn đầu đời của 2 ng, rồi cả 2 lao vào nhau để giải tỏa nỗi niềm bấy lâu nay... Đến lúc cao trào thì Phong chợt ngưng lại, đẩy Hằng ra.

- K, k được đâu em, mình k thể làm vậy dc đâu Hằng ơi.

- A sao vậy? A k yêu em sao?

- Có, a có chứ nhưng bây giờ k phải lúc em àh.

- Hay a mún thằng Lâm làm nhục em, a mới vui? Em sợ k thoát dc tay nó nên đêm nay em mún cho a cái quý giá nhất đời em...

Phong đã hiểu rồi cả 2 lại tiếp tục, dù vụng về nhưng cả 2 đã trải wa giây phút “thăng hoa” của tình yêu...

Kể từ đêm đó. 2 ng càng quấn quít vs nhau hơn, Cả Cô chú cũng bất ngờ. Đã đồng ý cho 2 đứa đến vs nhau nên Cô chú cũng k cấm cản gì.

Sau trận đòn đau, Thằng Lâm âm thầm thuê giang hồ để chuẩn bị trả đũa Phong. Nhờ tỉnh táo trong các lần đưa đón Hằng. Phong đều thoát được. Biết ở đất thị xã này k làm gì dc thằng Lâm, 1 bữa chủ nhật Phong xin phép Cô chú lên TPCT nói đi thăm bạn, nhưng thật ra tìm người giúp đỡ....

Lạ nc lạ cái. K biết tìm ai giúp, đến chiều Phong ghé vào 1 quán cafe trên đường 3/2 buồn bã ngồi suy nghĩ thì lúc này ngoài cửa xuất hiện 1 người đàn ông ăn mặc rất lịch sự khoảng 33 tuổi bước vào theo sau là khoảng 9 10 thanh niên mặt mày lạnh tanh, biết là có ch k ổn nên Phong cũng đổi chỗ ngồi vào phía trong quan sát. Được 15p thì có chuyện xảy ra....

74. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thằng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 4: Ly Biệt...

Bên trong, 2 băng nhóm đang đánh nhau quyết liệt, băng ng đàn ông chiếm ưu thế, khách chạy tán loạn, 1 số tìm chỗ núp. Từ trong, đám khách đó có 1 ng cầm cây xăm gạo lạng lẽ tiến về phía ng đàn ông 33 tuổi này bước vào. Phong vì rất ghét kẻ đánh lén nên cầm 1 cái ly ném vào ng cầm cây xăm gạo và la lên:

- Cúi đầu phía sau.

“Bốp” cái ly trúng vào vai tên cầm cây xăm gạo. Ng đàn ông way lại thì nó tiến tới đâm, né được, ng đàn ông chém 1 nhát vào ngực nó. Nó la lên 1 tiếng rồi lặn ra đất ôm ngực.

Ng đàn ông quan sát tình hình rồi ra lệnh rút quân, nhìn thấy Phong, ông ta ra hiệu cho Phong đi theo (ở lại chắc chắn ĐK sẽ thành thịt bằm). Phong cũng ra lấy chiếc 67 chạy theo ng đàn ông đó. Tới 1 quán nhậu (chắc là đại bản doanh của ông ta) cả đám chạy xe vào. Aj bị thương thì wa phòng khám y tế kể bên băng bó.

Ông ta tiến tới Phong và nói:

- Này k có chú mày, chắc anh quy tiên rồi. Chú mày khá lắm.

- Em chúa ghét cái bọn đánh lén nên mới làm vậy.

- Dù lý do gì mày cũng cứu anh 1 mạng, vào đây làm vài ly vs anh, anh giới thiệu anh em cho mày.

Đặt Phong vào trong, bàn tiệc ăn mừng đã dọn ra. Bàn lớn khoảng 11 12 ng ngồi. Một số đi băng bó chưa về. Ông ta đứng lên cầm ly bia và nói:

- Hôm nay, Hùng lằng tử này dc thằng em này cứu 1 mạng, sau này nó như anh em của tao, chúng mày nhớ nhé. Dzô uống mừng thắng lợi hôm nay nào...

- 1 2 3 dzô...

- Chú mày cứ thoải mái đi. Hình như chú mày k phải ng ở đây?

- Em ở dưới PH, lên đây có tý việc rồi gặp mấy anh đây.

- Có v gì khó khăn nói ra xem, a giúp chú mày dc gì k?

Rồi Phong kể cho a Hùng nghe ch của mình.

- Dm. Chú em mày chờ vài hôm, a sắp xếp cv rồi a vs mấy ng nữa xuống chém chết mẹ nó cho chú em.

- E chỉ cần nó k làm phiền đến em và gđ là được rồi anh.

- Mấy thằng như thằng đó, trên này k thiếu, ý có chút tiền láo cá lắm. Àh quên chú mày tên gì?

- Em tên Phong.

- Phong là gió, lằng tử giống anh rồi kaka.

Từ biệt a Hùng lằng tử k quên xin sdt, Phong vội vả trở về quê. Phong giấu ch mình làm quen dc vs giang hồ CT. Cứ làm v bthường như bao ngày.

Mấy ngày sau, Phong vẫn chờ Hằng đi học, đến lúc trưa bị về thì tụi giang hồ thằng Lâm thuê đã dí dc Phong, biết k thoát dc nên Phong đưa Hằng mảnh giấy có Sdt của a Hùng, bảo Hằng chạy trốn rồi dt cho a Hùng. Hằng k nghe nhưng Phong quyết liệt wá Hằng cũng phải lên xe 1 chú xe ôm gần đó chạy đi. Còn Phong ở lại “cản địa”. Tuy Phong dũng mãnh và gan lỳ nhưng đối phương wá đông lại là dân đâm thuê chém mướn chuyên nghiệp nên Phong thất thủ và bị bắt mang về 1 căn nhà Hoang (căn cứ của Tâm Sẹo người mà thằng Lâm thuê thanh toán Phong).

Tâm Sẹo: Mày cũng có chút bản lĩnh đấy nhóc.

Phong: Chúng mày có giỏi thì giết tao đi. Đừng đụng vào gđ tao.

Tâm Sẹo: Mày chết hay sống tao k cần quan tâm, mọi việc là do thằng đó kìa.- nói xong nó chỉ vào thằng Lâm vs 2 thằng bạn đi vào.

Thấy Phong bị trói, thằng Lâm có vẻ hả hê:

Lâm : À, con chó theo đuôi hôm nay bị xích rồi àh. Haha.

Phong : Hôm nay mày bắt dc tao, giết tao đi nếu k mày sẽ hối hận đó.

Lâm : Tao sợ wá àh! Haha! Đập nó cho tao. -Lâm ra lệnh cho 2 thằng dj cùng.

Tụi nó đánh đập Phong rất dã man, hết lấy cây tới lấy roi. Trên mình Phong lúc này k còn chỗ nào k bị thương. Nhưng Phong chỉ nghĩ đến an nguy của Hằng, chứ Phong biết số phận mình chấm dứt tại đây.

Bỗng nhiên 1 thằng đàn em của Tâm Sẹo hốt hải chạy vào nói nhỏ vào tai Tâm Sẹo, nghe xong hẳn bảo 2 thằng kia dừng tay và đi ra ngoài.

Một lúc sau, cánh cửa mở toang ra, là Hằng, là Hằng cùng vs 1 đám người đi theo sau, đó là a Hùng vs anh em trong nhóm.

- Trời ơi, chúng nó làm gì anh vậy nè? Anh có sao k? Huhu. -Hằng vừa khóc vừa ôm lấy Phong.

- Anh k sao đâu, em đừng khóc, sao em lại vào đây nguy hiểm lắm.

A Hùng: Tao bảo nó ở ngoài kia đợi nhưng nó nhất quyết đi theo, tao k cản dc.

Phong: Anh tới rồi, e tưởng mình sẽ chết.

A Hùng: Mày khá lắm, tao k nhìn lầm mày. Mày là anh em của tao, dù hôm nay tao chết tao cũng đưa mày vs con nhỏ đó ra khỏi đây. - Vừa nói a Hùng vừa nhìn Tâm Sẹo.

Tâm Sẹo: A Hùng làm gì ghê thế? Chỉ là chuyện hiểu lầm của đám trẻ mà a Hùng lặn lội xuống nói khỉ ho cò gáy này sao?

A Hùng: Thằng Phong từng cứu tao 1 mạng, nó là anh em kết nghĩa của tao, mày nghĩ tao có ra mặt k?

Tâm Sẹo: Giờ anh mún sao? -Tâm Sẹo cũng là giang hồ có tiếng, bị giang hồ xứ khác tới thách thức thì cũng đáp lại cứng rắn.

A Hùng: Tao nói rồi. Hôm nay tao tới đây k đưa dc thằng em tao ra thì tao cùng chết vs nó. Mày mún “chơi” thì lên đi. -Dứt lời a Hùng cùng đám đàn em rút “hàng” ra chuẩn bị tư thế chiến đấu.

Không khí rất căng thẳng, bên A Hùng chỉ có 7 người, tính cả a Hùng, bên Tâm Sẹo thì khoảng 10 ng (bọn 3 thằng Lâm thì núp 1 góc tường dự định chạy nếu có biến). Trong lúc này, chỉ cần 1 hành động của bên Tâm Sẹo là cuộc đổ máu sẽ xảy ra. Tâm Sẹo chảy mồ hôi hột vì biết bên a Hùng tuy ít nhưng là dân đâm chém có số má trên CT, còn bên Tâm Sẹo chỉ có 3 4 thằng là giang hồ chuyên nghiệp, còn lại là giang hồ vặt chỉ giỏi hiếp đám kẻ yếu. Lúc này a Hùng “mở đường” cho 2 bên.

A Hùng: Sao Tâm Sẹo, tao cũng nể mày là giang hồ lâu năm, nhưng mày mún vì 3 con chó đang núp trong góc kia mà gây chiến vs tụi tao có đáng k?

Nhưng mở dc “nút thắt” Tâm Sẹo liền nói.

Tâm Sẹo: Lúc đầu tụi k biết thằng này là em anh, nhưng t đã nhận tiền của ngta mà k làm, sau này ai coi tụi ra gì nữa? Còn đường đâu làm ăn.

A Hùng: Mày nói thế thì thằng chó đó trả bao nhiêu tao trả gấp đôi, dc chưa?

Thấy Hùng Lãng tử xuống nc ra giá thì Tâm Sẹo có ngu mới làm cứng.

Tâm Sẹo: Anh nói thế thì được rồi. Tụi k tham gia vụ này nữa. -Nói xong Tâm Sẹo ra lệnh cho đàn em thu vũ khí.

A Hùng: Giang hồ trọng giang hồ, coi như tao nợ mày 1 ân huệ là tha cho thằng em tao. -A Hùng cũng ra hiệu cất “hàng”, chỉ 1 đàn em mở trời cho Phong.

Được mở trời, Phong đổ phịch xuống đất như bao gạo. Hằng và đàn em a Hùng đỡ dậy. A Hùng liền nói.

- Giờ mày tính sao vs 3 thằng đó Phong? Tao “dạy dỗ” chúng nó dùm mày nhé.

- Em mún tự giải quyết vs tụi nó anh ăh. Mún đánh tay đôi vs thằng Lâm để giải quyết ch này.

- Mày làm tao càng ngày càng bất ngờ đó.

- Anh Tâm, cho em mượn chỗ giải quyết tý ch nhé anh.

Tâm Sẹo: Mày biết trên biết dưới, thằng nhóc này hèn gì dc a Hùng chiếu cố vậy. Mày cứ tùy ý.

Phong : Lâm, Mày bước ra đây, định trốn trong đó hoài sao?

Lâm nó biết k ra thì mấy tay giang hồ cũng lôi ra, nó từ từ bước ra.

- Mày.. Mày muốn gì?

- Mày cho ng đánh tao như thế này? Mày hỏi tao muốn gì?

- Tao..tao..

- Tao vs mày sẽ đánh tay đôi, đánh xong thì coi như kết thúc, tao k muốn mày lại gần Hằng nữa. Mày k có đường lui đâu.

Phong bước tới vs tẩm thân đầy thương tích. Thằng Lâm thấy thế cũng k ngán nữa.

Thế là Hai đứa nhào vô đánh, tuy Phong có kinh nghiệm nhưng bị đánh nãy giờ, nên k chiếm dc nhiều lợi thế. 2 bên đánh nhau một hồi, Phong dồn hết sức tung 1 cú đấm vào mặt thằng Lâm, nó ngã xuống, đầu đập đất người nó co giật. Thấy thế. A Hùng bảo 2 thằng kia đưa nó đi Bệnh viện. Rồi way sang bảo Phong.

- Tao nghĩ nó lành ít dữ nhiều. Bây giờ mày phải trốn đi Phong àh.

- K. Em k đi đâu cả em mún ở đây vs Hằng.

- Mày ngu wá, trốn đi 1 thời gian chờ mọi ch yên ổn rồi về lại. Mày ở đây chắc chắn bị CA nó bắt là tiêu.

Tâm Sẹo: a Hùng nói phải đây. Ông già nó biết ch, thì cả CA và giang hồ sẽ tìm mày. Lúc đó mày sẽ thê thảm đó. Trốn đi vài năm rồi về.

Cả 2 đàn anh đều nói thì chắc chắn k phải ch nhỏ. Nên Phong way wa Hằng:

- Có lẽ a phải đi lánh 1 thời gian, em ở nhà chăm sóc cô chú, vài năm sau a sẽ về tìm em. A yêu em nhiều lắm Hằng àh.

- Huhu, a nhớ về tìm em nhé, em sẽ chờ a quay về. Huhu.

Chiatay Hằng Phong theo a Hùng ra xe chạy về CT sắp xếp để trốn về An giang có gì chạy wa biên giới lun.

Đúng như lời a Hùng và Tâm Sẹo nói, thằng Lâm bị chấn thương Sọ não liệt nửa người, ông già nó huy động lực lượng truy tìm Phong nhưng bất thành. Ở nơi xa, lúc nào Phong cũng nhớ về Hằng... “Em àh, Chờ anh nhé...”

75. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thằng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 5: Thời Gian 6 Năm Sau...mọi Chuyện Đã Khác Rồi...

Ba năm sau, nghe được tin Ba thằng Lâm rút chức do ăn hối lộ, Phong liền trở về tìm Hằng và cô chú nhưng họ đã k còn ở đó nữa, hỏi thăm hàng xóm thì biết lúc Phong bỏ đi. Ba của Lâm làm khó làm dễ buộc gđ Hằng phải giao Phong ra, dưới áp lực k hề nhỏ, Gđ Hằng k buôn bán làm ăn gì được vì ông ta cấm hết các đường làm ăn. Gđ Hằng phải bán rở hết đất đai nhà cửa dọn đi nơi khác. Vì tránh bị làm phiền nên Gđ Hằng k để lại thông tin gì.

Phong buồn bã, quay về CT tìm a Hùng, có Phong cv làm ăn của a Hùng ngày càng phát triển, từ bảo kê, đòi nợ mượn a Hùng mở rộng ra địa bàn làm thêm chẵn dất Gái cho Nhà hàng, tổ chức đánh bạc... Biết Phong là ng trọng tình nghĩa, nên a Hùng chỉ cho quản lý sông bạc, đôi khi phải tranh giành lãnh địa Phong là người xông xáo nhất, dần dần Phong thành cánh tay đắc lực của Hùng Lăng Tử. Do ngày đêm thương nhớ về Hằng tóc Phong đã có nhều sợi bạc hơn dù mới 20tuổi. Biệt danh Phong đầu bạc từ đó ra đời. Một hôm tình cờ phát hiện 1 lớp dạy Boxing, Phong tham gia học và tiến bộ rất nhanh. Chẳng mấy chốc trong lớp chẳng ai là đối thủ của Phong nữa. Phong tìm thách đấu vs các võ sĩ Boxing từ các tỉnh miền tây, có thắng có thua, càng ngày Phong càng tỏ ra là 1 tay giang hồ máu lạnh. Đối thủ tranh giành địa bàn vs Hùng lăng tử nếu gặp Phong thì kết cuộc rất thê thảm, Bọn đàn em sợ Phong 1 phép.

Bị đám bắt tài nịnh bợ nói xấu Phong trc mặt a Hùng, lúc đầu a Hùng k tin, nhưng “mưa dầm thấm dất” a Hùng đã có ý đề Phòng, và sợ địa vị của mình bị ảnh hưởng. A Hùng giao cho Phong quản lý đám “Gà” k cho Phong “ra trận” nữa. Phong k nghĩ gì cả cứ làm theo lời a Hùng. Rồi 1 hôm, Phong gặp 1 ng con gái bị ép buộc làm Gái trả tiền cho Cha cờ bạc, Phong bỏ tiền ra “chuộc” cho Cô Gái đó và cho Cô ta 1 số tiền về lo cho mẹ đang bệnh. Khi mẹ cô ta mất, cô ta k còn aj nương tựa nên tìm đến Phong.

- Cô tên gì? T đã trả tự do cho cô rồi, cô còn mún làm “công việc” này sao?

- Em tên Thẩm, giờ mẹ e đã mất, người cha thì tối ngày cờ bạc, căn nhà cũng đã bị ổng bán đánh bài hết cả rồi. Giờ em chẳng biết đi đâu nữa...

- Thôi, vậy cô về nhà tôi giúp việc đi. Tôi ở 1 mình, có khi đi mấy ngày k về. Ở tạm sau này có việc làm thì đi cũng k muộn.

Thế là Thẩm về nhà Phong (1 căn nhà k lớn lắm nằm trong căn hẻm rộng, Do a Hùng xiết nợ rồi tặng cho Phong coi như thưởng công Phong đã ra sức vì Hội). Thẩm dọn dẹp, nấu ăn cho Phong, có khi Phong đi mấy ngày k về Thẩm vẫn lặng lẽ chờ Phong về tới khuya rồi mới đi ngủ. Mấy lần đâm chém vs đối thủ, Phong thương tích về nhà dc Thẩm chăm sóc, ban đêm vết thương hành nóng lạnh đi Bệnh viện thì CA “hỏi thăm” Thẩm thức suốt đêm chăm sóc cho Phong, mỗi lần thức giấc đều thấy Thẩm ngủ gục bên giờ, cơm bưng nước rót tận tình, nên cũng nảy sinh tình cảm nhưng Phong chưa quên được Hằng nên cũng k nói gì, nhưng quan tâm Thẩm nhiều hơn, chở Thẩm đi mua sắm quần áo đi ăn, rồi cho Thẩm đi học may...

Thời gian 3 năm nữa trôi wa. Lúc này trog giới giang hồ, các băng nhóm yếu thế hơn Hùng Lăng Tử tập hợp lại thành 1 Liên Minh chống lại a Hùng. LM này là 1 lũ ô hợp, nhưng rất đông vì thu nạp cả giang hồ ngoài Bắc vs đám giang hồ dưới trướng NC bị CA truy quét. A Hùng k dám coi thường LM này. Nên căn nhắc Phong về để đề phòng đám LM chơi lại mình. Đúng như dự đoán, các sòng bạc và tụ điểm của a Hùng lần lượt bị đánh chiếm, Phong cùng đám đàn em nhiều lần chống lại nhưng tụi LM rất mạnh động và liều mạng nên Phong nhiều lần thất thế. Một lần như thế Phong ôm vết thương chạy vào 1 hẻm nhỏ, tới 1 căn nhà thì Phong sững sốt, Phong nhìn thấy chiếc xe mà hồi 6 năm trc Phong đưa đón Hằng, lúc này đối thủ đuổi tới nơi, Phong cố gắng nhớ số nhà, rồi chạy thoát thân. Nhiều lần thất bại Hùng Lăng Tử phải nhờ sự giúp đỡ của các băng nhóm ở các Huyện lân cận như Tâm Sẹo, Bình Bò, Thanh thầy chùa.... (cũng hứa hẹn chia chác lợi ích khi chiếm lại dc địa bàn) nên lực lượng 2 bên đã cân bằng trở lại. A Hùng lấy lại dc địa bàn đã mất, tình hình đã lắng dịu xuống khi nhiều vụ thanh toán đến mấy sếp trên “Bộ”. CA càng quét rất dữ dội nên 2 nhóm nằm im chờ “Bão” wa.

Phong quay lại địa chỉ tìm lại chủ nhân chiếc xe đó. Khj đến nơi bấm chuông, có người ra mở cửa:

- Anh tìm ai?- một giọng nói nhẹ nhàng quen thuộc vang lên. Là Hằng nhưng Hằng k nhận ra Phong do Phong đội nón lụp xụp, che gần hết khuôn mặt.

- Có người tên Phong nhắn tôi tới đây có việc!

- Anh Phong, Anh Phong nhắn gì?- Hằng tỏ ra hốt hoảng khi nghe nhắc tới Phong.

Phong mỉm cười cởi nón ra và nói:

- Anh Phong nhắn là tới lấy trái tim đã gửi bên cô gái 6 năm nay rồi.

- Anh...Anh... trời ơi. A đã về...huhu.

Lúc này Mẹ Hằng nghe tiếng Hằng khóc chạy ra xem sao:

Cô Nhi: Trời ơi thằng Phong. Mà đi đâu mất biệt mấy năm nay thế? Vào nhà đi con.

Cả 3 người vào nhà, ngồi kể ch về 6 năm nay xa cách. Lúc bị Ba thằng Lâm ép vào đường cùng, gđ Hằng bán hết ruộng đất, rồi về BL sinh sống tạm ở quê ngoại. Ba Hằng đã mất trong 1 cơn bạo bệnh, Mẹ Hằng lại dọn nhà lên CT để cho Hằng tiện việc học hành (Hằng phải nghỉ ngang lớp 11 nên trể 1 năm, bây giờ là sinh viên năm 3 rồi). Nhờ biết làm ăn tích góp nên cô Nhi cũng có 1 số tiền gửi ngân hàng lấy lãi sinh sống wa ngày. Cứ thế cả 3 trò chuyện tới chiều, cô Nhi giữ Phong lại ăn cơm, Phong cũng k thể từ chối dc.

Cứ cách mấy ngày là Phong sang nhà cô chơi. Một hôm, cô có v phải về nhà Ngoại nên chỉ còn Hằng vs Phong trong nhà, chuyện đã xảy ra 6 năm trc 1 lần nữa tái diễn nhưng Hằng k còn mặn nồng như xưa,

Phong biết chứ nhưng nghĩ do xa nhau lâu quá nên vậy, Phong sẽ cố gắng vùng vấp cho tình cảm 2 đứa.

Vài ngày sau mẹ Hằng lên, lúc này Phong tới mà k báo trc, định cho mẹ con Hằng 1 sự bất ngờ, thì vô tình Phong nghe dc cuộc trò chuyện của 2 ng:

- Giờ Phong nó về rồi, con tính sao?

- Con cũng k biết nữa, bên a Phong con k còn cảm giác như ngày xưa. Bên a Thuận con có cảm giác bình yên hơn mẹ àh.

Như sét đánh ngang tay, Phong vẫn cố bình tĩnh nghe tiếp.

- Từ lúc mình chân ướt chân ráo lên đây. Thuận nó giúp đỡ mình rất nhiều, mình cũng k thể phụ lòng nó được, còn Phong lúc trc cha mẹ đã hứa gả con cho nó giờ nuốt lời mẹ thấy cũng buồn.

- Con cũng k biết làm sao nữa. Lúc này a Thuận đi công tác ngoài HN nên k gặp a Phong trong nhà mình, lỡ 2 ng đó gặp nhau thì có chuyện k hay. Con cũng k biết mở lời sao vs 2 ng nữa. 1 bên tình 1 bên nghĩa mẹ àh...

Nghe tới đây Phong vội bỏ đi và tìm hiểu Thuận là người thế nào.....

76. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thăng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 6: “ngộ”

Chap 6: Ngộ

Phong bắt đầu cho đàn em đi tìm tung tích của ng tên Thuận. Và cũng nhanh chóng có kết quả: Trần Tấn Thuận 25 tuổi (lớn hơn Phong 2 tuổi) xuất thân từ gia đình Nhà Giáo (Ba Thuận dạy trường ĐH CT nên Thuận wen biết Hằng từ đó). Đang làm việc tại 1 chi nhánh có Cty tận HN.

Thế là Phong cho ng theo dõi Thuận, biết Thuận là ng lịch sự ăn nói đàng hoàng và rất tốt vs mẹ con Hằng.

Phong cứ dăm chiêu suy nghĩ quên cả cv và ăn uống. Mọi chi tiết k qua dc đôi mắt của Thẩm.

- Anh sao thế? Có gì buồn tâm sự vs em đi?

- K có gì chỉ là hơi khó nghĩ 1 chút thôi.

- K phải ch đơn giản đâu. Em hiểu rõ a mà. Hai người nghĩ hơn một người mà. Nói đi xem em có giúp gì dc k?

- Uhm. Việc là a có 1 người bạn, có quen 1 chàng trai nhưng k biết chàng trai đó có tốt, có đàng hoàng k? A k biết dùng cách gì để thử nữa nên mới suy nghĩ hoài nè.

- Người bạn đó là bạn gái của anh? Đúng k?

- Sao e biết?

- Người ngoài cuộc sáng hơn người trong cuộc mà. Em có ý này. A mún nghe k?

- Em nói đi.

- Em sẽ quyến rũ a chàng đó.

- Em có được k?

- Anh khinh dễ em àh? Phải rồi anh có để ý gì đến em đâu chứ!-giọng nói hơi buồn.

- A k có ý đó, anh xin lỗi. E nói rõ xem nào.

- Em sẽ tiếp cận a chàng đó, để coi anh ta là người như thế nào, nếu a ta “đổ” thì lúc đó anh sẽ nói cho bạn gái anh biết. Vậy thôi.

- Uhm. A thấy cũng ổn đó nhưng thiệt thòi cho em á.

- Giúp dc anh em thiệt thòi mấy cũng dc mà...

Phong k nói gì, Phong biết Thắm có tình cảm vs mình nên mới hy sinh thế. Phong chở Thắm chỉ cho Thắm biết mặt Thuận. Rồi đi mua 1 số đồ mà Thắm yêu cầu.

Công việc tiếp cận Thuận vs Thắm là chuyện dễ dàng, vì Thắm xinh đẹp và biết cách nói chuyện, Thắm đóng giả 1 đối tác làm ăn vs Cty Thuận. Chẳng mấy chốc đã làm quen dc vs Thuận, hai người cũng đi ăn uống này nọ nhưng thái độ Thuận rất chuẩn mực. Rồi Thắm quyết định “bẫy” Thuận. Một hôm Thắm mời Thuận đi uống bia, giả vờ say rồi nói vs Thuận:

- Thắm say wá rồi k uống nổi nữa. Thuận đưa Thắm về Khách sạn dùm nhé.
- Nhưng Thuận....
- Vậy thôi, để Thắm tự về, chào Thuận.-kêu tính tiền xong. Thắm đứng dậy loạn choạng bước đi như muốn ngã. Thấy thế Thuận vội chạy lại dìu Thắm.
- Thắm thế này sao mà về được. Để Thuận đưa Thắm về.
- Cám ơn nhé. Tưởng Thuận vô tình k để ý tới Thắm chứ. Hi.
- Thắm say rồi. Nói ch lung tung cả. Đi nào.

Ngoắc 1 chiếc Taxi, Thuận đưa Thắm về Khách sạn nơi Thắm thuê. Đưa Thắm lên phòng, Thắm giả vờ ôm lấy Thuận rồi đóng sập cửa lại. Bị bất ngờ Thuận ngã lên giường cùng Thắm, nghĩ Thuận sẽ k cưỡng lại được nhưng Thắm đã nhầm, Thuận bất ngờ 1 lúc rồi cũng lấy lại sự bình tĩnh (dù trong ng Thuận cũng đã nga nga say).

- Thắm làm gì vậy? - vừa nói vừa đẩy Thắm ra, Thuận đứng dậy.
- Thắm thích Thuận mà, ở lại vs Thắm đêm nay đi.- Rồi Thắm đột ngột cởi áo ra, thì Thuận nói to lên.
- Thắm dừng lại đi, Thuận có người yêu rồi, Thuận rất yêu người đó. Nên Thắm đừng như vậy. Thuận chỉ coi Thắm là đối tác làm ăn và 1 ng bạn.

Nói xong Thuận đi ra ngoài, đóng cửa lại và xuống dặn dò tiếp tân (nữ) là Thắm bị say rượu lên chăm sóc và khóa cửa lại dùm, Thuận rút 50k (50k lúc đó bằng 200k bây jò) bỏ cho Tiếp tân rồi đi thẳng ra ngoài KS. Mọi ch đó Phong đã chứng kiến hết. Phong biết Thuận rất yêu Hằng, Phong k nói gì lên phòng đưa Thắm về nhà.

Một hôm chiều tối Phong lang thang đi trên đường gặp 1 bà lão ăn xin, rút 10k cho bà lão. Đột nhiên bà lão nói:

- Cậu đang có ch buồn có thể kể vs Bà lão này k?
- Sao bà biết con có ch buồn?
- Nhìn sắc mặt của cậu là tôi biết có ch, và ch đó có liên quan đến tình cảm trai gái.

Phong cũng bất ngờ, rồi ngồi xuống kể cho Bà lão nghe. Nghe xong Bà lão nói vs Phong 1 câu:

- Yêu là mong cho người mình yêu hạnh phúc, cậu là ng giang hồ, sống nay chết mai, cậu có thể mang cho cô ấy Hạnh phúc k? Rồi 1 ngày kẻ thù cậu tìm đến cô ấy thì sao? Lão nói thế thôi tùy cậu.

Bà lão đứng lên đi thẳng, Phong còn ngồi đó suy nghĩ 1 lúc rồi cũng đứng lên đi về, nhưng trong lòng đã k còn buồn phiền nữa.

Vài ngày sau. Hằng đang trong nhà thì có 1 người đến đưa 1 lá thư, Hằng chưa kịp nói gì thì ng đưa thư đi mất. Xé thư ra đọc là nét chữ xiêu vẹo của “anh học trò” ngày xưa và 2cây vàng:

” Gửi Hằng, người con gái anh yêu.

Sáu năm wa, anh đã lang bạt khắp nơi mà, k ở bên em để chăm sóc em dc. Là lỗi của anh, anh hứa bảo vệ em mà làm k dc, bây giờ anh trở về hình như đã muộn, em đã có người khác bảo vệ yêu thương rồi. A cũng mừng cho em, Thuận là người tốt có thể để em gửi gắm cả đời, còn anh, chỉ là 1 thằng gianh hồ đầu đường xó chợ, yêu em nhưng cho em dc cuộc sống bình yên. Nên hôm nay anh sẽ ra đi, để em khỏi phải khó xử giữa tình và nghĩa. Cô Nhi cần em và Thuận chăm sóc, cô đã có tuổi rồi. Số vàng này coi như a mừng đám

cưới của em và Thuận. Đừng tìm anh nữa, anh đã quyết định rồi. Hãy sống thật tốt em nhé. Chào em, Cô giáo bé nhỏ của anh”.

77. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thăng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 7: Tìm Em

Mấy ngày sau, Hằng có đi tìm Phong, nhưng Phong tránh mặt k gặp. Hỏi Phong đau k? Đau chứ, tình yêu đầu đời mà. Phong tìm quên trong men rượu, uống nhều thật nhiều, ngày này wa ngày kia. Một lần như thế say xỉn trở về nhà, Thấm chăm sóc Phong như thường lệ nhưng trong cơn Say, Phong nhìn thấy Hằng trong hình hài của Thấm, rồi Phong đã k kiềm chế dc. Trong cơn hoan lạc, Phong k ngừng gọi tên Hằng làm cho ng con gái đang nằm trong vòng tay Phong nc mắt giọt ngắn giọt dài vì sao ư? Vì tình yêu là thế, hy sinh tất cả cho ng mình yêu vì ng đó xứng đáng...

Buổi sáng hôm sau. Phong thức dậy, đầu nhức dữ dội. Đi vào phòng VSCN ra, lúc kéo mềm lên thì trên ga giường là 1 vết máu đỏ thẫm, nhớ lại chuyện tối hôm wa. Phong vội vàng tìm Thấm nhưng k thấy Thấm đâu cả, trên bàn ăn, Phong thấy 1 phần ăn và 1 tờ giấy

” Gửi anh, em biết mình có làm gì cũng k thể thay thế Hằng trong lòng anh, nay em ra đi để anh k vì chuyện tối hôm wa mà khó xử vs em. Em yêu anh. Thấm”

Lại 1 người con gái nữa đau khổ vì Phong. Trong tim Phong hình bóng Hằng quá lớn nên tình cảm dành cho Thấm quá nhỏ nhoi nhưng Phong có yêu Thấm. K cần nghĩ nhều, Phong chạy wa a Hùng xin phép đi về tìm Thấm (Trc khi đi tìm Phong tìm 1 thợ xăm hình xăm chữ T ngay ngực trái). Nhưng trong tay Phong k có tý thông tin gì về Thấm, hỏi đám ma cô trc kia thì biết Thấm ở CL-TG. Theo địa chỉ chỉ 1 huyện rộng lớn biết là khó tìm nhưng Phong vẫn đi tìm Thấm, k phải vì bù đắp mà là Phong k thể để mất ng con gái yêu mình nữa. Nói là làm, Phong đã đi tìm Thấm trong 4 5 ngày k có chút tung tích. Một hôm ở TG, Phong gặp 1 đàn em của a Hùng, tên này dẫn Phong xuống sông bài nơi mà Ba Thấm hay đánh bạc. Gặp ông ta.

- Mà tìm con gái tao làm gì?

- Tôi có chuyện cần gặp Thấm, ông biết Thấm ở đâu k?

- Tao đang thua bài, cần ít tiền gỡ lại vốn. Coi thành ý của mày đã?

Phong rút 200k cho ông, ông có vẻ chệ ít thì “Bốp” 1 cú đấm vừa đủ lão gãy vài cây răng.

- Lão già, tôi k nể ông là ba Thấm thì ông đã lên viện nằm rồi đó. Bây giờ ông có nói k hay mún tôi ra tay.

Lão ta biết Phong là thứ dữ rồi. Nên lão bảo

- Tao k chắc nhưng có thể nó về quê mẹ nó ở Mỏ cày - Bến tre ấy.

Wăng cho lão thêm 100k nữa, Phong lấy xe đi Mỏ cày nam ngay. Cũng chỉ bít có thể Phong hỏi hết người này tới người kia tên Ba của Thấm. Cả tuần k nghe k thấy tung tích gì nữa. Phong chán nản. Ra 1 khu chợ ở xã tìm thử. Hỏi từ sáng đến trưa k ai biết. Lên xe định đi tìm chỗ khác thì thấy phía cuối chợ có 1 đám người đám đông đang tụ tập.

- Cô em mún buôn bán ở đây mà k xin phép tụi anh àh? Cô em k biết luật àh?

- Tôi k biết, chợ này của các ông àh?- Cô gái cãi lại.

- À, Cô nhỏ này láo nh? K biết tụi a bảo kê khu chợ này àh? Mún làm ăn yên ổn phải dc bọn anh bảo kê, vs cô em xinh đẹp thế này anh bảo mẫu lun hehe.- giọng cười khả ố và đám ng xung quanh cười lên theo.

- Tôi k biết, chợ này của chính quyền, chứ k phải của các anh. Các anh k đi tôi gọi CA đó.

- Con này mày muốn rượu mời k uống rượu phạt àh.

Tên cầm đầu nắm lấy tay cô gái thì bị cô gái tát 1 cái ngã nhào. Đám đàn em 3 4 tên thấy đại ca mình bị đánh thì

- Con đĩ này mún chết rồi.- nó giơ tay định đánh cô gái thì 1 tiếng nói như sấm vang lên:

- Thằng chó nào đụng vào cô ấy thì chúng mày đi châu ông bà đó.

Cả đám quay lại nhìn thấy 1 người thanh niên đầu tóc dài ngoằn, râu ria bồm xồm, nhưng cô gái thì biết, nè mắt cô gái từ khóe mắt chảy ra.

Đám giang hồ vườn thấy Phong 1 mình nên cũng nhào vô. Bọn này chỉ cậy đông hiếp yếu. Gặp Phong thì thằng nào thằng nấy nằm dài ôm mặt vì tay nắm boxing lão luyện. Thằng đại ca sau cú tán của Thẩm thì thấy đám đàn em của mình lần lượt té xuống, hấn vội móc dao bấm ra “hù” Phong. Hấn chưa kịp làm gì thì “Bốp” từ phía sau là Thẩm nện 1 cây đòn gánh nện vào vai cầm dao. Hấn lao đảo thì Phong nhảy tới “Bốp”. Hấn ngã xuống Phong bước tới túm cổ hắn.

- Mày ăn gan hùm rồi, đến vk tao cũng dám đụng. Từ nay tao mà thấy mày xuất hiện ở đây nữa thì đừng trách tao nhé. Cút.

Bọn du côn lật dật chạy. Phong bước tới trc mặt Thẩm:

- Anh tìm thấy em rồi. Đừng trốn anh nữa nhé.

- Coi anh kìa, đầu tóc như tổ quạ kìa.-vừa nói Thẩm đưa tay vén vén mái tóc của Phong.

- A chỉ biết tìm em thôi, còn lại a k quan tâm.

- Nãy a nói gì thế? Ai là vk a chứ? Cưới xin gì chưa?

- Thì vk chuẩn bị cưới. Anh đói wá có gì ăn k?

- Về nhà em nấu cơm cho ck ăn nha. Hihi.

Lên xe Phong chở Thẩm về nhà. Nhà Thẩm k xa chỗ chợ khi nãy, mẹ mất Thẩm sống 1mình chăm sóc nhà cửa. Vào nhà Thẩm bảo Phong đi tắm, Phong đang tắm thì Thẩm nói.

- Quần áo trong balô anh dơ hết rồi, còn bộ đồ nãy mặc nữa. Tí đưa em giặt lun nhé. Còn đây là đồ Ba em anh mặc tạm.

Biết Thẩm đang đi tới cửa phòng tắm đưa quần áo, Phong mở cửa kéo Thẩm vào lun.

- Á á. A dơ xồm nhé. Hôi rình tắm lẹ đi ra ăn cơm.

- Biết hôi sao vẫn rình hehe.

Nói xong Phong ôm lấy Thẩm và cả 2 lại lao vào sau bao ngày xa cách. Nè mắt Thẩm lại trào ra khi Phong hôn môi nàng:

- Sao em khóc? A làm em đau àh?

- Không, em cứ tưởng anh sẽ k đi tìm em chứ. Em nghĩ em đã mất anh rồi. Bây giờ anh đã ở đây em khóc vì vui mừng đó.

Rồi này nhìn thấy chữ T trên ngực Phong.

- Anh xăm khi nào vậy?

- Khi em bỏ a đi đó, em sẽ mãi mãi trong trái tim anh.

- Thế mai mốt em cũng đi xăm chữ P ngay ngực nha.

- Không, anh cấm.

- Sao vậy? Anh xăm được mà sao em xăm k dc?

- Hừm. Cái này của anh, K cho thằng nào dòm và đụng vào cả. Nên anh k cho.-vừa nói Phong vừa chỉ tay vào ngực Thẩm.

Thẩm thấy thế đỏ mặt định quay đi thì “trễ rồi cưng”. Phong đã ôm lấy Thẩm và..... Đôi môi ấy, cơ thể Thẩm làm cho Phong mệt mỏi sau những ngày đi tìm Thẩm k nghĩ ngơi, nay càng mệt mỏi hơn....

78. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thằng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 8: Làm Cha

Phong ở lại nhà Thẩm thêm 1 đêm (vì quần áo chưa khô) Phong kể cho Thẩm nghe những ngày mà Phong đi tìm Thẩm. Chỉ 1 chút manh mối mà Phong đã tìm ra Thẩm thật sự là 2 ng có duyên vs nhau. Tối đó “màn 2 cảnh 1” lại tiếp tục (tự hiểu nhé)

Sáng hôm sau, Hai người về CT. Mọi ch đã rồi ren hơn, vì tụi LM khj biết Phong k có ở CT, nên đã xung quân, đánh úp a Hùng, a Hùng trọng thương nên phải “ém” quân lại. Lúc này, Bên LM có sự thay đổi rất lớn từ vị trí đầu sỏ, đó là Minh “Cái” (móng cái) và Cu Lì đã bật đám giang hồ CT lên làm trùm LM. Hai tên này nghe đồn có cả “hàng nóng” rất liêu lĩnh và mạnh động. Khi lên nắm quyền, giang hồ từ ngoài Bắc càng ồ ạt chạy vào đây. Đám giang hồ bị bật hết đất sống phải chạy wa a Hùng cầu cứu, a Hùng cũng đang cần người nên thu nạp. Phong sau khi hiểu dc tình hình hiện nay hết sức nguy hiểm nên nói vs Thẩm:

- Em về wê mẹ sống 1 thời gian đi, tình hình hiện tại rất nguy hiểm, 1 trận đụng độ lớn sẽ xảy ra bất cứ lúc nào. A k thể phân tâm dc.

- A vs em mới gặp lại nhau mà, bây giờ phải xa nhau nữa sau anh? Em k chịu đâu. Huhu.

- Ngoan, nghe a đi, em mà xảy ra chuyện gì thì a sống làm sao? Giờ a chỉ có mình em là ng thân. Nghe anh, em phải đi ngay.

Cuối cùng Thẩm cũng đồng ý, đích thân Phong đưa Thẩm ra Bến xe khj xe lăn bánh Phong mới đi về.

A Hùng sao khi thương thế đã hồi phục, họp mặt anh em để “đẹp” đám giang hồ phía Bắc lấy lại địa bàn.

Người năng nổ nhất vẫn là Phong, nhiều trận đụng độ xảy ra, 2 bên tổn thất k phải ít. Phong cũng k tránh dc thương tích.

Công An cần quét rất dữ dội. Ra lệnh truy nã Phong, Phong đành phải trốn về nhà Thẩm dưỡng thương và chờ tình hình lắng dịu. Lúc này Phong mới biết Thẩm có giọt máu của mình rồi. Nhưng ơn nghĩa của a Hùng thời gian qua k thể nào nói bỏ là bỏ.

- Em àh. Em cho a chút thời gian nữa nhé. A phải trả hết ơn nghĩa của a Hùng năm xưa.

- Những năm wa, a giành tranh giành địa bàn, giúp a Hùng cũng k ít. Vậy chưa đủ sao?

- Nhưng bây giờ tình thế rất bất lợi cho a Hùng. A hứa xong vụ này a sẽ rửa tay rút khỏi giang hồ. Ngoan, tính anh em cũng biết mà.

- Em chịu thua anh rồi. Lần này nữa thôi nhé. Em k muốn con mình biết ba mình là giang hồ đâu. Em mún con học hành tử tế, làm kĩ sư bác sĩ kìa, chứ k mún con đánh đấm suốt ngày như anh đâu.

- Học võ để rèn luyện cơ thể, để bảo vệ ng thân chứ đó giờ a đâu có đánh nhau bậy bạ. Nhưng a biết nó sẽ uống rượu rất giỏi!

- Sao lại uống rượu giỏi?

- Bởi vì nó dc hình thành từ cơn say rượu của ba nó mà hehe.

- Chưa bắt tội anh nữa nhé. Lần đó mạnh thấy sợ lun, thức dậy đi k muốn nổi.

- Thế còn mấy lần sau? Hehe.

- Đỡ hơn và... thôi đi cái đồ dê xòm.

- Ồh, Dê xòm mới có vk có con.

- Anh mà dám dê con khác đừng có trách em nhé.

- Anh đâu dám. Đừng nổi giận ảnh hưởng con đó...

Thời gian đó Phong chăm sóc Thẩm từng li từng tý, mọi ch Phong đều giành hết k cho Thẩm làm gì cả.

- Anh cho em làm gì đi. Chứ ngồi 1 chỗ em chịu không nổi.

- Thì em đang may đồ cho con đó chi?
 - Nhưng cũng ngồi một chỗ àh. Mà a thích con trai hay con gái vậy?
 - Con nào cũng là con. Trai gái a đều thích.
 - Em thì thích con trai, con gái khổ lắm như em nè...
 - Anh xin lỗi mà. Lúc trc là a k tốt, a k quan tâm em nhiều, dc chưa? Em mà buồn thì con sẽ xấu xí đó.
 - Vậy hả? Em chỉ nhớ lại ch xưa thôi, bây giờ anh ở đây rồi lại sắp làm cha của đứa con trong bụng em nữa. Anh nè. Nếu em sñh xong e k còn như ngày trc nữa, anh có chê em k?
 - Chê. Chê cái đầu em suy nghĩ lung tung, em và con là người thân của anh, anh k yêu em và con, yêu ai chứ?
 - Hihi. Em biết rồi.... em yêu anh nhiều lắm.
- Thời gian đó là thời gian Phong và Thẩm hạnh phúc nhất nhưng nó chỉ kéo dài dc 2tháng. A Hùng cho ng xuống tìm Phong là đã lo lót dc cái lệnh truy nã rồi. Về để quyết chiến 1 trận thắng thua vs đám giang hồ ngoài Bắc, Phong đành từ biệt Thẩm để lên CT. Dặn dò và mượn 1 người giúp việc nhà cho Thẩm.
- Anh sẽ về với hai mẹ con em. Đừng quá lo lắng ảnh hưởng con đó. Nhớ không?
 - Huhu, em biết rồi. Nhưng em k mún xa anh. Huhu.
 - K được em àh. A phải giải quyết ch này dứt điểm k thôi cả đời còn lại anh sống k thoải mái đâu. Anh đi đây. Em ở nhà ngoan. A sẽ về cùng em dạy dỗ con mình nên người mà....

79. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thằng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 9: “lá Chấn”

Phong trở lại CT vs quyết tâm sẽ từ bỏ nghiệp giang hồ để xây dựng gia đình vs Thẩm. A Hùng mở 1 cuộc họp giữa những thành viên chủ chốt. Lên kế hoạch làm sao để dẹp yên chuyện này. Vừa phải tránh tổn thất vừa phải tránh CA và Báo chí. Cuộc họp diễn ra rất lâu cuối cùng cũng thống nhất 1 phương án đó là ” Giương đông kích tây”.

A Hùng : Ai sẽ dẫn đội quân cảm tử này xông vào hang cọp? Để nhử 2 con cọp đó ra?

Cả phòng im phăng phắc.

- Em.-Phong lên tiếng.

A Hùng: Mày k dc. Vk mày đang có bầu, mày có ch gì sao tao ăn nói vs nó?

Phong : Nếu hôm nay, k ai đứng ra làm媒 thì ch này sẽ kéo dài tới đâu hả anh? Bên mình từ lúc đó tới nay k thêm được ng nào. Còn bên nó thì đám giang hồ ngoài bắc cứ vào nó càng mạnh, nếu cứ kéo dài mình sẽ thua.

A Hùng : Mày phải cẩn thận nhé Phong.

Đến ngày hẹn. 6h tối. Phong dẫn 10 anh em dc lựa chọn là dân có nghề. Cầm theo mã tấu, kiếm nhật xông vào hang ổ của địch mà chém giết. Được 1 lúc thấy địch đã kéo tới đông. Phong ra lên rút. Rút ra ngoài chỉ còn 6 người kể cả Phong. Lên 3 xe máy chạy về hướng cầu QT. Địch đuổi theo trên 4 chiếc 16 chỗ và hàng chục xe máy quyết tâm giết hết đám Phong vì dám vượt râu hùm. Những chiếc xe máy gầm rú như điên trên đường. Người dân hoảng sợ dạt hết vào 2 bên đường. Một chiếc xe trong nhóm của Phong đã bị 1 tên dùng súng bắn hạ, Phong tăng hết ga chạy thật nhanh về nơi hẹn mà a Hùng và mọi người đang “trải thảm” chúng. Một chiếc taxi bên đường cũng phóng theo 4 chiếc cá mập.

Đến khu đất trống, Phong tấp xe vào, wăng xe tìm chỗ núp chờ địch tới. Địch chỉ biết trả thù k biết đây là Bẫy, khi tất cả địch vào trận địa. Thì Hội của a Hùng chạy ra bao vây.

A Hùng: Hôm nay tụi tao sẽ thanh toán hết nợ nần vs tụi mày từ trc tới nay. Chém.

Trời đã nhá nhem tối, gần 100 người đang hỗn chiến vs nhau trong 1 bãi đất trống. Máu chảy lênh láng, tiếng la hét đâm chém điên cuồng, Phong là hạ rất nhiều tên bằng Mã tấu và cú đâm của mình nhưng cũng dính 2 3 nhát chém k nguy hiểm. Đụng mặt Cu Lì, Phong k chút ngao ngán xông vào. Cu Lì là dân có tay nghề, 2 bên giằng co từng chút. Tiếng binh khí chạm chất vang lên. Thấy a Hùng đang bị 3 thằng dây đánh, đang chống trả khổ sở. Phong chạy tới wên mắt mình đang đối đầu vs 1 tay giang hồ lão luyện, xoẹt 1 nhát ngay lưng, Phong nén đau chạy tới chỗ a Hùng, rất nhanh Phong tung 1 đâm vào hông 1 thằng đứng gần, 1 nhát chém thằng vào tay thằng khác. A Hùng thấy Phong chạy đến cứu cũng chém gục thằng còn lại. Cu Lì mãi chạy theo Phong, lúc tới thì phải đối mặt vs a Hùng và Phong, quay lại k còn kịp nữa. 2 chọi 1, Cu Lì ngã xuống sao khi ăn 1 nhát của a Hùng. Lúc này tiếng còi xe cảnh sát vang lên, Phong định dẫn a Hùng chạy trốn thì “Đoàng” tiếng súng chua chất vang lên, a Hùng trúng đạn ngay chân. Tiếng súng phát ra từ tay tên Minh “Cái”. Tên này 1 tay cầm kiếm 1 tay cầm súng. Đi tới nơi Phong đang đỡ a Hùng.

- Chạy nữa đi. Tao coi 2 thằng mày chạy khỏi khẩu súng tao k?

Phong : Nếu mày là giang hồ, bỏ súng xuống tao vs mày chơi tay đôi.

Minh Cái: Dm tao đâu có ngu, nãy 2 thằng mày chém Cu Lì, đó gọi là giang hồ àh?

Phong đứng che trước mặt a Hùng đang nằm dưới đất. Sẵn sàng đón phát súng từ Minh Cái. Bỗng Minh Cái la lên Á rồi ngã xuống. Đó là Thấm (lên chiếc taxi đuổi theo, mà tài xế chắc do sợ liên lụy nên k dám chạy vào đây). Thấm đang cầm 1 khúc cây, bổ từ phía sau vào gáy tên Minh Cái. Sự xuất hiện của Thấm làm Phong bất ngờ. Thấm bổ khúc cây chạy lại thì 1 cục đá bay vào chân Thấm làm Thấm ngã xuống cách Phong k xa. Người ném cục đá đó là Minh Cái (Chắc do đang mang thai nên cú đập của Thấm k đủ làm ngất tên Minh Cái). Hắn đang nửa nằm nửa ngồi

Phong thấy Thấm bị Minh Cái làm té, tức điên lên, Phong lấy hết sức còn lại nhào tới Minh Cái, nhưng Phong quên hắn còn khẩu súng, hắn chĩa súng về Phong và bóp cò “Đoàng”, Bất ngờ 1 “lá chắn” lao ra ôm lấy Phong là Thấm. Hai người ngã nhào xuống.

- Thấm, em có sao k? Sao em lại tới đây?

- Ở nhà, đứng ngồi k yên...nên lên tìm anh. Thấy anh đang bị đuổi nên em theo tới đây.....rồi Thấm ngất đi vì mất máu do trúng đạn.

- Thấm, Thấm tỉnh lại đi em. Đừng ngủ mà.

Lúc Phong đang gào thét. Minh Cái đã đứng kế bên chĩa súng vào Phong

Minh Cái: Tao sẽ cho 2 đứa mày về chầu trời cùng nhau.

Phong nhắm mắt ôm Thấm vào lòng chuẩn bị... “Đoàng”

Một tiếng súng vang lên nhưng k phải bắn Phong mà bắn Minh Cái. 1 chiến sĩ lực lượng CA đã bắn hạ Minh Cái vì thấy hắn đang cầm súng. Lúc này 1 tốp CA đến kéo Thấm ra và khống chế Phong.

- Các anh đưa vợ em đi cấp cứu dùm. Vk em bị trúng đạn và đang mang bầu.

Một chiến sĩ CA bế Thấm chạy thật nhanh ra xe đưa đi BV.

Bị bắt nhốt riêng biệt vì Phong là đối tượng truy nã. Thấy CA nào tới Phong cũng hỏi thăm về Thấm nhưng k ai trả lời.

Trong này k biết bao nhiêu ngày trôi wa nữa. Phong như ngồi trên đống lửa không dám chớp mắt lo lắng cho Thấm. Một lúc sau. Có tiếng mở cửa. Một ng đàn ông trung niên bước vào nói gì đó vs Phong. Phong ôm mặt gục xuống. Nc mắt chảy dài....rồi ngất xỉu...

(chap hư cấu 60% nhé, tình huống t tự nghĩ ra nhưng kết cuộc là thật nhé. Chị Thấm trúng đạn là thật, ĐK chỉ nói vậy thôi. Là chuyện buồn nên t k dám hỏi nhiều. Gạch đá xin chịu)

80. Ngoại Truyện: Phong Đầu Bạc - Thằng Đầu Đường Xó Chợ: Chap 10: Gia Nhập Hội “quách Gia”

Vụ án cũng được đưa ra xét xử. Do bàn bạc trước. Nên Phong chỉ nhận 4 năm tù về tội “cố ý gây thương tích” (Lúc Phong nhận mình làm mỗi dụ địch, anh em trong Hội đã thống nhất như vậy)

Bị giam ở 1 trại giam ở Long An. Phong lặng lẽ như 1 bóng ma, k cười k nói ch vs ai. Đám ma cũ đều làm “luật” với ma mới, còn vs Phong chưa kịp làm gì thì Phong đánh cho cả đám ma cũ 1phen thừa sống thiếu chết. Sau đó Phong bị đưa đi biệt giam 1 tháng. Sau 1 tháng trở lại phòng giam tập thể, Phong cũng vậy, k nói k cười. Chỉ lặng lẽ ngồi nhìn trời nhìn đất vì thương nhớ Thẩm và đứa con. Nhiều đêm Phong khóc, cả phòng đều nghe thấy nhưng k ai dám nói hay hỏi gì.

Một hôm, phòng nhận 1 thằng mới tên Đăng, thằng này thuộc dạng giang hồ nửa mùa, nghĩa là thấy ai yếu thì ăn hiếp, aj mạnh thì nịnh bợ. Được cái nó vui vẻ và quen biết nhiều, kể cả quản giáo cũng ưu ái cho nó về phần cơm.

Phong thuộc dạng trùm trong phòng nên tên này cũng xum xoe nịnh bợ.

- Anh Phong ăn đồ ăn gđ em gửi lên nè.

- Anh Phong đắp mềm này ầm nè...

Nói chung là nịnh bợ ra mặt. Đám kia rất ghét nó, một hôm trong lúc tắm nó bị đám đó đánh hội đồng, Phong thấy thế nhào vô cứu nó.

- Chúng mày làm gì đó. Sao cả bọn lại đánh nó? Có giỏi chơi tay đôi đi.

Đây là lần đầu tiên cả phong nghe Phong nói ch. Rồi cả bọn bỏ thằng Đăng ra.

Rồi từ đó, nó như lính theo hầu Phong. Nó kể là trên SG nó trong 1 hội chuyên bảo kê, đòi nợ, sòng bài... nó đi tù thay cho 1 ng “chiếu trên” vì tội gây thương tích... Bữa nó sắp ra tù.

- Khi nào a ra tù, k có gì làm thì lên SG kím em theo địa chỉ này nhé.

3 năm sau. Sau đợt “đặc xá” do cải tạo tốt, Phong dc ra tù. K muốn quay về CT nơi đau lòng đó, Nhưng k biết đi đâu nên Phong lên SG tìm Đăng. Đi xe ôm tới nơi cần tìm. Đó là 1 quán cafe ở quận 5. Bước vào quán ngồi vào 1bàn.

TV : Anh dùng gì?

Phong: Cho 1 ly cafe đá. Àh, cho a hỏi ở đây có ai tên Đăng k?

TV : Anh tìm a Đăng Quản lý àh?

Phong : Đăng cho a địa chỉ ở đây, chứ k biết phải người mà em nói nữa. Có thể mời ng đó ra cho a gặp dc k?

TV : Anh chờ chút.

Một lát sau Đăng bước ra. Thấy Phong, Đăng mừng lắm.

Đăng : Anh ra hỏi nào? Lên đây chơi hay kím v làm lun?

Phong : Anh ra là lên đây lun, anh đâu còn ng thân nữa. Muốn lên đây tìm cơ hội phát triển.

Đăng : Anh đã lên đây thì để thằng em này lo cho.

Dứt lời thì bên ngoài 3chiếc xe máy dừng lại trc quán 3 ng thanh niên nhảy xuống. Đăng chạy ra hỏi:

- Có ch gì vậy mấy anh?

- Lần trc tao nói tao thân tiền bảo kê mà mày quên rồi àh?

- Ở đây làm ăn đàng hoàng, cần gì bảo kê chứ. Hôm trc tôi cũng nói rồi mà.

- Dm. Bây giờ tao cho mày thấy đàng hoàng.

3 thằng đó bắt đầu đập phá. Khách chạy hết vào trong (3 thằng nó quậy ngay cửa).

Đặng can ngăn tụi nó thì bị 1 thằng xô ngã. Định vùng mã tấu lên chém Đặng thì Phong cầm ly cà phê chọi thẳng vào mặt nó “bốp” thằng đó chưa hiểu gì thì 1 đấm vào bụng làm nó gục lún. 1 thằng cầm gậy vùng lên chưa kịp thì “bốp” 1 cú đấm ngay mặt, thằng thứ 3 quất 1 cây trúng lưng Phong (trong tù ít có luyện tập) nhưng nó phải trả giá bởi 3 cú đấm vào bụng và mặt.

Ba thằng ngoài định xông vào giải cứu đồng bọn thì 4 5 chiếc xe máy chạy lại... 3 thằng ở ngoài cũng chung số phận như 3 thằng trong kia.

Một thanh niên bước vào đó là Vinh TG. Đặng gật đầu chào rồi kể lại sự việc cho Vinh TG nghe. Vinh TG way sang Phong hỏi.

- Mày là bạn tù của thằng Đặng. Tao nghe nói mày lừng danh ở CT, nhưng lên đây mày thân cô thế cô. Mày định làm gì?

- Tìm 1 việc làm, kiếm cơ hội đổi đời.

- Mày có mún gia nhập vào Quách Gia k?

- Tôi có thể làm gì ngoài đánh đấm chứ?

Thế là Phong gia nhập hội Quách Gia. Phong là 1 con sói, đối thủ của Quách Gia nhiều lần khiếp đảm khi đối mặt vs Phong. Nhờ lập được nhiều công trạng tên tuổi Phong vang dội khắp giới giang hồ.

Rồi Phong gặp “người đó” là người có quyền lực nhất của Quách Gia. Được “người đó” giao cho chức quản lý 1 số khu vực làm ăn.

Một hôm, đang ngồi tại nơi Phong quản lý. Có 1 thằng nhóc đến và nói.

- Anh Phong em bị 1 thằng học trường ĐH Luật đánh.

- Đi thôi. Mấy bữa nay tao cũng k có vận động...

Hết Ngoại truyện nhé.

81. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 24: Quách Gia Và Trịnh Gia

Chạy ra cổng là Thành.

- Mày lên đây sao k báo trc hả?

- Định cho mày bất ngờ hehe.

- Sao mày biết mà đến đây?

- Hỏi ghệ mày đi. Ghệ mày cho tao địa chỉ tao đi taxi tới đó.

Lúc đó Hà cũng đi ra.

- Tối nay anh đi vs Thành nha. Chắc 2 người có nhiều ch để nói lảm. Em về đây. Chào Thành nhé. Giáng sinh vui vẻ.

- Bye Hà. Tối nay cho Thành mượn Sơn xúu nha, lâu wá k gặp nhớ nó wá hehe.

- Em về chạy xe cẩn thận nha. Nhớ nt cho anh.

- Em biết rồi. Bye anh yêu.

Hà lên xe ra về. Thì BCN, Diễm và Vân đi ra. Thấy Sơn, Diễm chọc ghẹo.

- Định chờ a Sơn tan ca rủ a đi chơi, bây giờ a có bạn rồi. Hic hic.

BCN : Đi lẹ bạn trai mày chờ kia. Thấy trai là chọc ghẹo.

Diễm : Thích tao mới chọc chứ. K thích cho k thêm a Sơn nhĩ.

BCN : Sơn có bạn thì vào xin Mẹ Hạnh về sớm đi. Bây giờ quán cũng vắng rồi.

Sơn : Uhm. Sơn biết rồi. Thôi chào các bạn đi chơi vui vẻ nhé.

Diễm : Em biết rồi. Bye anh yêu.- Diễm cố tình nhái lại câu nói của Hà.

Thế rồi 3 con nàng lên xe phóng đi.

Thành nãy giờ k nói gì, cứ nhìn BCN.

- Tao dám chắc là con nhỏ Hạnh thích mày đó.

- Mày đừng có nói bậy BCN của quán đó. Thôi vào đây tao giới thiệu mấy người bạn của tao trên này cho mày quen. Tý đi nhậu lun.

- Để xem tao nói có sai k nhé.

Đi vào bàn ĐK. Sơn giới thiệu:

- Đây là Thành bạn học c3 của em. Đây là a Phong ĐK của tao, a Toàn người cho tao ở nhờ, đây là Hậu đàn em của ĐK. Mày ngồi đây, tao vào xin phép tý ra lai rai vài chai nhè chơi.

- Bạn mày chắc toàn người tốt như mày hehe.

Sơn way vào quầy xin phép BCL về sớm. BCL đưa cho Sơn 100k và nói:

- Đây là tiền thưởng hôm nay và tiền để tý đi vs bạn em. K lấy chị k cho về.

Biết Sơn sẽ từ chối nên BCL chặn đầu liền (BCL tâm lý hơn cả Hà nữa). Biết là k thể từ chối nên Sơn lấy 4 món quà, ra cảm ơn rồi chào BCL ra chỗ ĐK. 5 người ra chỗ lấy xe.

- Dù. Exciter lun. Ghê mậy.

Sơn: Xe mượn đó. K phải xe tao đâu.

Thành : Để tao chạy thử nha.

Sơn : Ok. Đi thôi.

Ghé vào 1 quán quen của ĐK mà tôi và Sơn chưa ghé bao giờ. Khi tất cả đều ổn định. 1 nữ phục vụ (NPV) ra mời:

- Mấy anh dùng gì.

ĐK : cho a 1 két bia và mấy món này, này này nhé. Nhanh lên em.

Sơn : Mày lên đây chơi lâu k Thành?

Thành : 12h tao ra bắt xe về. Ở dưới lúc này mẹ giao cho tao quản lý gần hết rồi. Hnay tao lên tìm nguồn hàng mới sẵn ghé thăm mày chút về.

Sơn : Uhm. Vậy tý 12h tao chở mày ra đón xe.

NPV mang đồ ra. Cụng ly rôm rả. Thành mới gặp ĐK, có vẻ khá ấn tượng với bề ngoài và phong cách của ĐK.

- A Phong, a là ĐK của Sơn nên e gọi a là ĐKun dc k ạch?

- Dzô, mừng a có thêm 1 thằng đàn em.

- Dzô.

Thành: ĐK kể về chuyện ĐK vào giang hồ dc k? Em khoái nghe chuyện giang hồ lắm.

ĐK: Sẵn hnay đông đủ, a kể rõ ch của a từ lúc nhỏ lun nhé...

(Lý do mình post Ngoại truyện về ĐK nhé)

Thành: Quách Gia? Nghe như bang hội của ng Hoa nhỉ?

ĐK : Đại bản doanh ở Chợ Lớn đó. Còn đối thủ là Trịnh Gia. Nghe đồn bên Trịnh Gia có 1 tay khá cứng cựa, học võ từ nhỏ như Sơn, nhưng học từ toàn võ sư có tiếng. A chưa đụng lần nào.

Thành : Ghê vậy ĐK? Mà chắc gặp ĐK và Sơn nó cũng chạy dài dài thôi. Hehe

- Mà nói gì thế thằng chó kia?

4 thằng ngồi cách 1 bàn, đứng dậy bước qua.

ĐK : Thằng em tao nó xin lỗi, mấy đứa thông cảm.

TN1 : Mà tưởng xin lỗi là xong àh?

Thành : Thế chúng mày mún gì?-Thành nó cũng k phải dân hiền.

TN2 : Mún đánh chết mẹ tụi mày chứ mún gì.

Thế là 4 thằng đó vừa nhào vô thì Sơn và ĐK đã nhảy ra 4 thằng đó trúng đòn lùi lại tìm vũ khí quay lại ăn thua đủ. Lúc này chủ quán thấy đánh nhau chạy ra:

- Mấy đứa định phá quán anh àh? Mấy đứa mày là khách quen của anh. Nể mặt anh bỏ qua dc k?

Cha này cũng thuộc có số quen cả Quách gia và Trịnh Gia hay sao ấy. Ông nói 1 câu cả ĐK và 4 thằng kia liền dừng lại.

ĐK : Xin lỗi a K. Đứa em nó xin nên nói đùa thôi chứ tụi em k có ý coi thường ng của Trịnh Gia.

TN1: Anh K nói vậy thì tụi em cũng xin lỗi anh. Đi thôi.

Thế là bọn kia ra về. 5 người lại típ tục. Sơn có tn

“Em đi le vs Di ve roi. Anh nhau ít thôi nha. Em ngu trc. Ngu ngon”

“A biet roj. Em ngu ngon”

Thành: Ghê nt àh?

Sơn: Uhm. Thôi sắp 12h rồi. Cạn ly rồi tao đưa mày ra nhà xe nữa. Dzô ĐK.

Cạn ly, rồi Sơn chở Thành ra nhà xe. Sơn nhờ t đem 4 món quà về trc. (Rồi t dọt ra net). Trên đường ra nhà xe. Thành hỏi:

- Giờ nếu KBB xuất hiện thì sao?

- Thì tao sẽ giải thích cho KBB hiểu là tao chỉ yêu một mình Hà, tao vs Hà khó lắm mới đến vs nhau, tao tin KBB sẽ hiểu.

- Trc tao cũng khuyên mày mà mày đâu có nghe. Tao cũng mong KBB k xuất hiện nữa. Để hai đứa mày thành đôi hehe...

82. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 25: Kỳ Nghỉ Tết Dương Lịch.

Vài hôm sau, Sơn có dt của Chú.

- Dạ, cháu nghe Chú.

- Tết dương lịch cháu có về quê k?

- Dạ. Nghĩ ngán wá cháu k có về thưa chú.

- Thế cháu có tiết mục gì chưa?

- Dạ chưa.

- Được rồi. Thế thì cháu đi vs gđ Chú nhé. Đi Đà Lạt, vì HK 1 này H.Yến là hs giỏi, nên Cô Chú thưởng cho H.Yến 1 chuyến du lịch. Cháu thấy thế nào?

- Dạ. Cháu cũng chưa biết. Để cháu xem lại. Cháu sẽ trả lời chú sớm nhất ạh.

- Uhm. Chào cháu.

- Dạ. Chào chú.

Nói lại chuyện này cho Hà biết. Hà nói:

- Trc hôm Noel. Cô có dt cho em, nói Cô chú muốn em và anh đi Du lịch vs gđ Cô. Nhưng em phải về quê vs Dì nên em k đi dc. Nên e mới đan cái khăn choàng cho a đi chơi đó. Mang theo nó nhưng mang theo em bên mình nhé.

- K có em đi. A cũng k đi.

- Anh đừng vậy, Cô chú có thành ý anh cứ đi. Sau này em vs anh còn có nhiều dịp mà. Em k đi thấy vậy tốt hơn, có thể chuyến đi lần này để thử thách tình cảm của anh lun đó.

- Là sao? Anh chưa hiểu lắm.

- Em chỉ đoán thôi. Hjhj.

Sơn xin phép BCL cho nghỉ để đi du lịch, BCL đưa lương và kèm theo câu nói:

- Nhớ mua quà cho chị và bé Hạnh nhé. K có là chị xử đẹp ạh. Đi chơi vui vẻ nhé.

Thế là Sơn cùng gđ H.Yến lên đường đi du lịch Đà Lạt. Chú tài xế lái xe. Sơn ngồi kế bên, Cô chú và H.Yến ngồi sau. Sau mấy tiếng đồng hồ ê mông cũng tới Đà Lạt, xe chạy vào 1 căn biệt thự k to lắm. Xách hành lý vào trong. Sơn k khỏi ngạc nhiên, vì cách bày trí y hệt nhà Cô Chú. Thấy Sơn ngạc nhiên chú vỗ vai và nói

- Đây là nhà chú mua trên này để có dịp cô chú lên nghỉ dưỡng. Mấy ngôi nhà nghỉ dưỡng này chú cũng bố trí y hệt nhà ở SG, tại chú quen vậy rồi. Vào đi cháu.

“Mấy ngôi nhà? Chắc cũng còn vài căn như vậy ở những địa điểm khác” chứ là thế. Nhà có 4 5 phòng. Sơn chọn 1 phòng rồi bước vào. Căn phòng nhỏ nhưng rất đẹp. Đúng là nơi nghỉ dưỡng. Cất đồ xuống nhà. Rồi đi ăn và tham quan nhiều nơi. (T chưa đi Đà Lạt bao giờ nên cũng k biết diễn tả sao nữa, Sơn chọn vài món quà để tặng bạn bè, món quà “nặng” tất nhiên dành cho Hà rồi).

Ghé 1 quán nước yên tĩnh, Cô và H.Yến đi chụp hình còn lại Chú và Sơn ngồi đó.

- Sơn này, cháu có biết H.Yến có tình cảm vs cháu k?

- Dạ, cháu cũng có bjet. Nhưng cháu chỉ xoi Yến là đứa em gái thôi.

- Uhm. Nhưng H.Yến k nghĩ vậy. Hôm Noel nó thấy Hà hôn cháu nó buồn lắm. Chú cũng nhận ra. Có ch này hơi tế nhị nhưng vì H.Yến chú phải nói, có gì cháu đừng để bụng nhé.

- Dạ, chú cứ nói.

- Anh H.Yến mất, Cô chú chỉ còn mình H.Yến. Nếu sau này ai lấy H.Yến ngđó sẽ thừa kế hết gia sản này. Cháu hiểu ý chú chứ?

- Dạ, cháu hiểu Cô chú thương Yến nên chú mới nói vậy. Nhưng cháu chỉ thương mỗi mình Hà. Không lẽ chú mún H.Yến yêu một người vì tiền mà quên mất bản thân sao? Trc khi đi, Hà có nói đây là thử thách tình cảm của cháu. K ngờ nó là thật.

- Chú xin lỗi, làm cha mẹ aj cũng thương con cái nên chú mới nói vậy. K ngờ Hà lại đoán dc.

- Dạ. Cháu hiểu mà.

- Hy vọng. H.Yến sẽ sớm nhận ra ch này. Tội con bé. Chắc phải cho nó đi đâu 1 thời gian quá.

Tối đó. Đang nt vs Hà thì có tiếng gõ cửa.

Là H.Yến.

- Tối rồi, có việc gì k Yến?
- Em vào phòng dc chứ?
- Vào đi.- Sơn định để cửa mở nhưng Yến đã đóng lại. Rồi H.Yến nói
- Nãy e vừa nói ch vs Ba. Ba bảo khi em học xong 12 em sẽ đi nc ngoài du học.
- Dc ra nước ngoài du học là điều kiện tốt k mấy ai có dc đâu nha.
- Nhưng em k muốn đi... em k muốn xa anh.
- Em đừng vậy. Đi du học là Chú muốn tốt cho em thôi. Học xong rồi về có gì đâu.
- Anh k hiểu hay giả vờ thế? Anh k biết e yêu anh sao? Hjhjc.
- Anh có gì đâu mà yêu chứ. Vả lại anh vs chị Hà đang quen nhau mà.
- Em biết em k đẹp bằng chị Hà, em cũng là người đến sau nữa. Nên em k có dc anh.
- Cũng k thể em àh.
- Nhưng hôm đó, khi anh tới cứu em, em thấy anh rất lo lắng cho em mà?
- Anh vs Hà đến hôm nay đã trải wa k ít rắc rối. Có nhiều ch rất khó khăn chỉ có yêu nhau mới vượt wa dc. Em đừng có như vậy mình là anh em tốt hơn. Em chỉ quý mến anh tại em ngộ nhận là tình yêu thôi. Sau này e gặp dc người e yêu thực sự em sẽ hiểu. Cảm giác đó lạ lắm.
- Nhưng em, em...
- Không nhưng nhị gì cả. Anh chỉ yêu 1 mình chị Hà thôi. Em về ngủ đi khuya rồi, đừng suy nghĩ lung tung mà ảnh hưởng học hành nhé.
- Em về, Mình là anh em phải k anh?
- Uhm. Mãi mãi là anh em.
- Vậy anh hai công em về phòng đi.
- Cái này.....
- Anh hai công em gái là bthường, chỉ có ng lạ mới nghĩ ngợi lung tung. Hjhj.
- Em lắm trò thật.

Rồi Sơn bế H.Yến về phòng. Đắp mền cho H.Yến. Định đi ra thì Yến lại “giở trò” kêu Sơn lại chỉ vào trán. Sơn hiểu ý hôn nhẹ lên trán H.Yến rồi đi ra đóng cửa thật nhanh.

Sơn nghĩ “Phù, cũng mai Yến nó hiểu vấn đề k thì mệt lắm”.

Sáng mai thức dậy, nhìn vẻ mặt hớn hỏ của H.Yến thì Chú cũng bất ngờ vì tối wa nói ch đi du học H.Yến còn bí xị. Sơn nói vs chú đã nói rõ vs H.Yến nên H.Yến mới vậy. Chú cũng thở phào tưởng mọi ch sẽ rắc rối ai ngờ lại êm xuôi nhanh như vậy.

Sơn và gđ H.Yến đi tham quan một số nơi nữa. Do đã nói rõ ràng, Sơn và H.Yến cũng vui vẻ nắm tay đi dạo khắp nơi, ai nhìn vào cũng tưởng 1 cặp tình nhân. Nhưng chỉ có 4 người biết thôi. Ai cũng mừng vì mọi ch đã sáng tỏ.

Chiều tối về đến nhà, Sơn có vừa đặt Balô xuống có cuộc dt của Diễm.

- Alô. Sơn nghe nè Diễm.
- Sơn về Sài Gòn chưa?-giọng hốt hoảng.
- Rồi. Mới vào nhà nè. Có ch gì mà Diễm hốt hoảng vậy?
- Anh ra quán bar xxx nhé. Có ch gấp. Có người đang định “thanh toán” Hạnh.....

83. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 26 : Thử Và Thật

Sơn tắt máy chạy xe thật nhanh đến bar xxx. Móc dt ra gọi cho Diễm.

- Sơn tới rồi nè. Diễm đang ở đâu? Hạnh có sao k?

- Sơn gửi xe đi vào trog Bar, Diễm đang trog Bar nè. Tụi nó k vào dc vì bị bảo vệ cản. Hichic.

Nghe tiếng Diễm thúc thích Sơn càng nóng ruột. Sơn gửi xe đi vào trong Bar. Lần đầu tiên Sơn bước vào nơi này, âm thanh như phá tung lồng ngực, tai thì ù ù vì âm thanh quá cỡ, nhưng chỉ lo cho Hạnh và 2mụ kia nên, Sơn cũng cố gắng đưa mắt tìm, dần dần cũng quen vs không khí trong Bar. Thấy Diễm vẫy vẫy tay, Sơn tiếng lại gần, thấy 3 cô nàng vẫn k sao, Sơn cũng thở phào. Diễm nói như hét:

Diễm: Sơn tới rồi. Đi xe đường dài có mệt lắm k?

Sơn : K mệt, chuyện này là sao? Tụi đòi hành hung Hạnh ở đâu.

BCN và Vân k nói gì, nhưng thoáng thấy BCN cười cười.

Diễm : Tụi nó ở ngoài kia k vào đây quậy dc. Nên em dt cho anh tới đón tụi em về.

Cứ tưởng anh k tới chứ? Hihi.

Sơn : Bạn bè có ch, sao Sơn bỏ mặt dc chứ. Giờ Diễm chỉ tụi nó đi, Sơn ra nói ch thử dàn xếp dc k?

Diễm: Tụi này giang hồ máu lạnh k dàn xếp dc đâu. Chắc ở đây lun k dám ra ngoài đó.

Sơn : Căng vậy, hay báo CA đi?

Diễm : Chưa đánh nhau gọi CA sao CA tới chứ?

Sơn : Để gọi anh Phong xem giúp gì dc k?

Diễm : Thôi đừng gọi, Tụi em k có quen a Phong, sao a chịu giúp tụi em.

Sơn : K sao? ĐK Phong rất nghĩa khí k từ chối mấy vụ này đâu.

Diễm : Tụi em k mún dính tới XHĐ. Bây giờ em chỉ mặt thằng đầu sỏ, a Sơn ra đánh nó là đám kia chạy àh, nhưng thằng này có “đồ chơi”, anh sợ k?

Sơn : K sợ, chỉ cần giải quyết gọn lẹ thôi. Diễm chỉ đi.

Diễm : Đi ra ngoài em chỉ cho.

Cả bọn tính tiền, rồi ra ngoài. Sơn đang tập trung sợ có ng đánh lén BCN. Ra ngoài. Diễm nhìn dao dất, rồi chỉ 1 tên đầu trọc đô con nhìn cực ngầu, nhìn thoáng wa cũng biết “thứ dữ”.

Diễm : Tên đó đó. A thấy chưa? A có sợ k?

Sơn : K sợ, bây giờ lợi dụng lúc hỗn loạn, 3 người chạy tới đồn CA or về nhà thật nhanh nha. Đừng lo cho Sơn.

Nói xong Sơn hít 1 hơi dài, bước đi thì 1 cánh tay nắm lại. Đó là BCN.

BCN : A đánh nó vì em sao?-một câu nói rất tình cảm

Sơn : Sơn tới đây là đưa Hạnh và các bạn về. Đánh nhau là ch k tránh dc mới đánh. Các bạn chuẩn bị lên lấy xe đi. Tụi nó k biết có phục kích k nữa. Cẩn thận nhé.

Nghe Sơn nói vậy Diễm và Vân cười cười.

Sơn : Có gì đáng cười chứ. Lẹ đi chút tụi nó phát hiện phiền lắm đó.

BCN : Sơn àh. Thật ra con quý Diễm nó gọi Sơn tới để đưa Hạnh về. nãy bạn trai nó có ch nên lấy xe nó đi rồi, k rước nó dc chứ k có đánh nhau. Nó chỉ thử Sơn thôi.

Diễm : Em xin lỗi, nãy em định nói rồi nhưng thấy a bước vào mặt ngố quá nên chọc thêm xúu nữa. Hihi

Lúc này k Sơn đã hiểu ra.

Sơn: Các cô...-lấy 1 hơi dài- CÁC CÔ MÚN ĐÙA THÌ TÌM NGƯỜI KHÁC ĐÙA ĐI. TÔI K PHẢI CON RỐI CHO CÁC CÔ MÚN ĐÙA THÌ ĐÙA.

Cả 3 cô nàng và những người ngoài cổng đều giật mình trc tiếng hét của Sơn. Diễm và Vân mặt tái lại. “Đứng hình” 3s, BCN lên tiếng trc.

BCN nc mắt rưng rưng: Em biết tại em đùa là quá đáng nhưng tại nó chỉ mún biết anh có quan tâm em k? Sao anh lớn tiếng quá vậy.

Sơn : Tôi chỉ vì Chị Nhung nên sợ cô có ch gì chị Nhung buồn nữa. Tôi chỉ là kẻ làm thuê, nhưng chị Nhung coi tôi như em út, tôi mới quan tâm cô thôi. Tôi yêu Hà, duy nhất chỉ mình Hà. Lên xe tôi chở cô về.

BCN : Vậy anh đi về vs Hà đi. Tôi k cần anh lo nữa.

Sơn : Ok.- rồi quay lưng lấy xe về.

(Hôm đó, Sơn nổi giận thật sự. Thường ngày vẫn nói ch đùa giỡn bình thường nhưng hôm nay, 3 ng đó đùa quá đáng, Sơn có lòng tự ti, nên biết mình bị đùa thế rất bực. T có thể hiểu).

Chạy được 1 đoạn thì có dt. Là BCL:

- Em nghe chị.

- Ủa. Em đưa Hạnh về dùm chị chưa? Nãy nó gọi chị bảo là e sẽ đưa nó về. Bây giờ chị dt lại thì Hạnh tắt máy.

Sơn chợt hiểu ra vấn đề.

- Dạ, e chuẩn bị đến đoán Hạnh nè. Tý nữa về liền.

- Uhm. Khuya rồi e chạy xe cẩn thận nhé.

- Dạ. Em biết rồi.

Giận thì giận thiệt nhưng nghĩ tình BCL nên Sơn quay lại. Đến quán Bar k thấy 3 người kia đâu, gọi cho Diễm.

- Alo. Diễm vs 2ng kia đâu rồi?

- Nãy định kêu Taxi cho Hạnh về nhưng nó bị anh nạt, nó buồn mún đi dạo mà giờ chắc nó lên taxi về rồi. Em xin lỗi anh nhé. E đùa hơi quá.

- Thôi, ch đã wa rồi. Mai mốt đừng đùa nhây vậy nữa. Bye Diễm..tút..tút..

Lấy xe chạy 1 đoạn thì thấy đằng kia có tiếng lao nhao, Sơn chạy lại thấy Hạnh đang bị 3 thằng thanh niên vây mặt thằng nào thằng nấy đỏ gay chắc xin lỗi rồi. Trên tay 1 thằng còn cầm mã tấu. Khúc đằng kia có 1 thằng nằm 1tay ôm mặt 1tay ôm háng (ôm gì tự biết). Hạnh vấp té ngồi bệt xuống đất. Mặt như muốn khóc.

TN1 : Dm. Con đĩ, mày tao ghẹo mày 1 chút mà mày đánh bạn tao vậy hả? Tao lấy sẹo cho mày hết chảnh chó.

Nó vung mã tấu lên chém xuống. Hạnh chỉ biết ôm đầu chịu trận, thì 1 cánh tay đưa ra chụp lấy thanh mã tấu đang chém xuống. Là Sơn. Sơn dùng bản tay phải của mình chụp lấy thanh mã tấu. TN1 hết hồn (chắc nó tưởng Sơn có bản tay sắt). Chụp dc mã tấu. Sơn đánh 1 chỏ tay trái vào mặt TN1, (bể mũi chắc lun) rồi cầm thanh mã tấu nhá 2 TN kia, 2 TN đang xin nhưng thấy mã tấu cũng co chân dọt lẹ bỏ lại TN1 nằm ôm mặt. Lúc này BCN mới hoàn hồn, vội bật dậy ôm chặt Sơn (Sơn quăng cây Mã tấu ra xa rồi nhé).

- Huhu. Anh biết em sợ lắm k? Tý nữa là em... huhu.

- Nín đi. Ch qua rồi. Khóc như con nít ấy.

- Tay a có sao k? Dám chụp dao chém xuống. Đưa em xem.-nhớ tới vụ chụp Mã tấu.

- Chỉ trầy nhẹ thôi k có sao đâu. Nhờ cái này nè.- Sơn đưa cái chìa khóa xe ra.

(Thật ra thì Sơn lấy chìa khóa xe, kẹp trong lòng bàn tay để chặn mã tấu để k bị đứt sâu- các bạn đừng thử bậy nhé đi cả bàn tay đó, rồi đừng đổ thừa t nhé :v).

- En xin lỗi chuyện hồi nãy nhé. Tụi em đùa nhây wa.

- Về thôi. Mẹ Hạnh đang lo cho Hạnh đó.

- Anh cũng lo cho em, nên mới quay lại đúng k?

- Mẹ Hạnh gọi, Sơn mới quay lại (Sơn nói thẳng vì k mún Hạnh hiểu lầm). Thôi về trễ lắm rồi.

Leo lên xe Hạnh ôm chặt Sơn và nói.

- Em biết a k yêu em nhưng em yêu anh, em sẽ chăm sóc anh khi em có thể. A đừng tránh em nhé.

Lúc đó Sơn mệt rồi k mún tranh cãi nữa. Chạy xe thẳng về quán nc kệ Hạnh mún nói gì hay làm gì... vì Sơn đang nghĩ “3 ngày rồi k gặp Hà... Nhớ Hà lắm.”

84. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 27: Phú Anh “tay Dưa Thần Thánh”

Sau hôm đó. BCN càng tỏ ra quan tâm Sơn hơn.

- Anh vô ăn cơm vs em đi.

- Anh mệt k? Ngồi nghỉ chút đi..

Nhưng lúc có mặt Hà tiết nhiên BCN k có thái độ gì cả. Có lẽ htrc BCN k nói đùa.

Diễm và Vân có đến uống, cũng k dám đùa giỡn vs Sơn nữa.

Sơn : Sao hôm nay 2 bạn im thinh thít thế?

Diễm: Sợ anh nạt, sợ anh giận.

Sơn : Đừng có đùa kiểu đó là dc àh. Ch wa cho wa đi. Nhớ chi cho mau già.

Không khí trò chuyện đã bthường trở lại.

Một bữa ĐK rủ đi “Độ” xe ở Quận 5, chỗ này là 1 tay đua có tiếng trong các giải đua xe ở CT- Mã Kim Soa- từng nổi danh vs những cú ôm xe dưới bánh xe tải. (Chắc là quen nhau ở CT)

Đang ngồi nghe 2 đàn anh “tâm sự” bỗng có 1 chiếc moto NSR xuất hiện, chạy thẳng vào tiệm thẳng cái kíttttt cách Sơn k đầy 30cm. Sơn vẫn ngồi k nhúc nhích. 2 đàn anh thì biết nên k né, còn Sơn k né làm anh ta bất ngờ. Hấn bước xuống xe, a Soa giới thiệu.

- Đây là Đệ tử đắc ý nhất của a Phú Anh, đây là đàn em của Phong, Sơn. Hai đứa làm wen nhau đi.

Trước mặt Sơn là 1 thanh niên đẹp trai và sành điệu. Tóc 4/6 nhuộm nâu hạt dẻ, cao tầm 1m77, gương mặt khá “Tây”, rất cuốn hút, lỗ tai gắn 4 cái khuyên và đeo bông tai thánh giá... nói chung là “Hot boy” thời đó. (Vinh TG 8đ thì P.Anh 9đ)

P.Anh: Em bít cu này. Nó năm nhất nhưng khá nổi trong trường. Có nhiều Fan nữ theo đuổi lắm nha.

Sơn : Em có làm gì đâu? Ủa mà sao a biết em học trường gì?

P.Anh: Anh là sv năm 4 cùng trường vs cu em đó.

Sơn : Em chưa từng thấy anh.

P.Anh: Năm 4 a đi thực tập ít ở trường lắm. Hôn 20-11 a thấy cu em mày trở tài Bartender khá hay đó.

Sơn : Anh..... chưa dứt lời 1 cú đấm thẳng khá bất ngờ từ P.Anh vào thẳng mặt Sơn. Sơn hơi giật mình nhưng cũng né đầu, cú đấm xượt wa nghe cả gió rít. Sơn tung chân đá vào sườn P.Anh, P.Anh cũng đưa

tay kia wa đỡ. P.Anh hơi lằm về lực đá của Sơn, dù đỡ dc nhưng lực đá làm P.Anh lùi sang trái mấy bước. Sững lại:

P.Anh: Tránh dc cú đấm gần và trả đòn rất nhanh, Cú đá ghê thật đó. A thua cu em.-way sang hỏi ĐK- a vs cu em này aj đánh hay hơn, a Phong?

ĐK : A chưa đấu thật vs Sơn lần nào, nhưng nếu đánh hết sức chắc a thua. Mà đừng gọi cu em, gọi Sơn đi, nó k thích thể đâu.

P.Anh : Ok. Thôi em có việc phải đi. Chào a Soa, a Phong và Sơn nhé.

Nói xong P.Anh lên xe phóng vút đi. Lạnh lách vèo vèo rồi mất hút.

Sơn : Tay lái kinh thật.

A Soa: Chứ sao? Nó dc mệnh danh là “tay đua thần thánh” đó.

Sơn : “Tay đua thần thánh”? Nghe kêu vậy?

A Soa : P.Anh nó chỉ đua trên đường lộ, cỡ nào giờ nào cũng chơi nếu có ai thách đấu.

Sơn : Đua vậy k bị CSGT bắt hả anh?

A Soa: Công an nào dám bắt nó đâu. Nghe hoặc thấy tiếng xe nó từ xa là Công an tìm cách tránh đi rồi.

(Sau này mới biết P.Anh là con trai 1thứ trưởng, và cháu của 1 nguyên thủ quốc gia, hèn gì Công an nào dám tóm)

ĐK : Thăng đó khá thú vị. Tính tình cũng vậy. Thích thì chơi k thích thì nói thẳng, hôm trc nhậu vs nó. Tuy là nhà giàu nhưng quá khứ của nó k phải như ngta thường nghĩ.

Sơn : Ai cũng có quá khứ mà ĐK. Chính quá khứ làm nên con người mình bây giờ hehe.

A Soa: Văn chương nhỉ? Hai đứa mày đi ăn vs anh nào. Trưa rồi.

(Hôm đó T lại còm net zz).

Ăn xong, ĐK chở Sơn lại quán, Sơn vẫn làm việc bthường thì có tn Duy LT:

” Sang mai lop minh dc nghi, tao hen da banh vs lop xxx nam cuoi. Maj 8h co mat nhe may.”

Lúc này, do thi xong nên bài vở của H.Yến cũng k có gì, 2 anh em nói ch đủ thứ, đi dạo.... Sơn cũng mừng là H.Yến đã hiểu và chấp nhận. Cái khó bây giờ là BCN, k biết làm sao đây? Còn Phương nữa chứ, Phương k biểu lộ gì nhưng hay nhìn trộm Sơn lắm. Nhưng cái gì cũng có cách giải quyết của nó.

Buổi sáng hôm sau, 8h đội bóng lớp Sơn đã có mặt (đội Sơn mặc áo Liverpool nhé). Lớp đá vs lớp Sơn k ai khác là lớp của P.Anh. đội P.Anh ra sân thì lực lượng cổ động viên hùng hậu (90% là nữ) kéo đến chắc để cổ vũ cho P.Anh (đẹp trai con nhà giàu mà). Lớp Sơn cũng bất ngờ vì điều này, lần đầu tiên thấy CĐV đông như vậy nên hơi khớp. Mấy chị em phụ nữ lớp Sơn thấy P.Anh cũng mún chạy wa kia nhưng vì thể diện lớp mình nên k đi dc. Phương chỉ nhìn P.Anh 1 cái rồi quay lại típ tục cv chuẩn bị cho cầu thủ. Thấy Sơn. P.Anh bước tới.

- Hi. Cu em. K ngờ hôm nay anh vs cu em đụng độ vs nhau đấy.

Hôm wa do mới gặp, có ĐK và a Soa nên Sơn k nói gì về 2 chữ “cu em”. Hôm nay P.Anh nói nữa, Sơn làm như k nghe, ngo lơ khởi động. Mấy con mụ kia thấy Sơn “ngo lơ” P.Anh nên cũng nói mấy câu.

- Năm 1 mà chẳng ghê. Không biết lớn nhỏ.

- Nhóc kia. Lơ “anh yêu” của chị àh?...

P.Anh hình như nhớ lại lời a Phong wa nên đổi cách xưng hô ngay:

- Anh wên hehe. Lớp Sơn đá hết sức nhé. K là bảo mấy bạn nữ đi mua thùng đựng nha.

Sơn : A nhieu Fan nữ thể 1 người 1 cái rổ đếm cũng hơi bị mệt đó.

P.Anh: Cu... Àh. Chú em mày lớn giọng nhỉ, tý sẽ biết thôi mà. Gặp lại trên sân nha.

P.Anh đi kéo theo cái đám làm ngộp không khí. Mấy thằng bạn lớp Sơn bị khiêu khích cũng nóng máu.

Duy LT: K thắng trận này tao k chơi game 1tuần.

Hân : Thế mấy bữa trc nói vs em nghĩ game rồi mà. Chơi lên phải k?

Biết lẽ mồm. Duy vội năn nỉ Hân, Sơn bỗng cười khj nhớ lại Thành và Hồng, cả Sơn vs Hà cũng có lúc như vậy. Phương thấy nụ cười của Sơn cũng biết Sơn nghĩ về ai, đưa chai nước cho Sơn:

Phương: Trận này phải cố gắng nha.

Sơn : Trận nào Sơn cũng cố gắng hết mà.

Lúc này. HLV Một sách gấp quyển sổ lại và nói:

- Đội này. P.Anh là tiền vệ trung tâm, 2 tiền đạo khá tốt. Nhưng hàng thủ hơi yếu chỉ có thủ môn là khá nhạy. Nếu giữ dc P.Anh thì có khả năng đội mình sẽ thắng. Mày là sẽ trung tâm của cả đội đó Sơn.

Sơn: em sẽ nghe theo sự chỉ đạo của HLV. Hehe.

2 đội bước ra sân. Trận đấu sôi nổi ngay từ đầu. P.Anh đá rất hay. Banh tới chân P.Anh là tiếng reo hò vang to lên của CĐV. Sơn kèm P.Anh khá chặt, chặn dc 6/10 tình huống xuống bóng của P.Anh

- Chú em chơi tốt đấy. Trận này anh vất vả nhất mà a từng chơi trong trường đấy.

- Kèm anh khó thật đó. Nhưng em sẽ cố gắng.

- Cháy hết mình đi nào haha.

Trận đấu kết thúc vs tỉ số 3-2 nghiêng về đội P.Anh. nhưng đội của Sơn cũng dc mọi người tán thưởng.

P.Anh : Chú em làm phục vụ quán cafe àh?-P.Anh hỏi Sơn.

Sơn : Dạ. Em làm ở quán xxx đường ĐVB đó.

P.Anh: Sẵn bây giờ ghé quán đó lun nào.

Sơn : Ok. Anh đi theo em.

Lớp Sơn và lớp P.Anh kéo nhau đi gần 30người vào quán Sơn. Dù k phải cas làm nhưng Sơn vẫn vào trong phụ. Lúc này BCN đi ra gặp Sơn.

BCN : Ủa? Bữa nay a làm lun buổi sáng àh?

Sơn : Đâu có, đá banh xong, rủ mọi ng đến ủng hộ quán nè.

BCN : Bạn anh đông nhỉ. Hihi.

Lúc Sơn quay lại thì thấy P.Anh đứng gần đó nhìn BCN k chớp mắt.

P.Anh: Sơn ơi. Hình như anh bị sét đánh trúng rồi....

85. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 28: Đồng Nghiệp

Sơn : Trời nắng sét đâu ra?

P.Anh : ng đó là ai vậy chú em? Ngồi thu ngân đó?

Sơn : Con gái bà chủ quán đó.-Sơn biết sao lão nói bị sét đánh rồi.

P.Anh : Anh thấy chú em có vẻ thân vs cô ấy. Làm quen cho a đi.

Sơn : A mún làm quen thì tý a đi tính tiền nc rồi a làm wen. Em sợ bị đuổi việc lắm.-Sơn gài.

P.Anh: Ờ nhỉ, tự nhiên mình ngu ra nhỉ.

Rồi 2 người trở về bàn nc lớn. Cuộc nói chuyện sôi nổi kể về trận đấu vừa diễn ra. Nhưng chỉ có P.Anh là không nói gì chỉ nhìn về Quầy thu ngân. Vài phút sau thì mấy đứa con trai trong bàn cũng thấy BCN. Cứ ngó tới ngó lui, rồi giả bộ đi vệ sinh để ngắm kĩ BCN. Có anh đi 2 lần trong 5p lun (Thận yếu vãi).

Có lúc Sơn vào lấy thêm nc trà hay đá lạnh, BCN cứ bắt chước nói rồi cười tủm tỉm, sơn đi ra 5 6 cặp mắt liếc dọc liếc ngang ganh tỵ. Sơn cũng tỏ ra bình thường. Đến một lúc thì Hà bước vào (nhỡ Sơn có nghĩ Hà đi học về ghé quán nc để chút về nấu ăn chung).

Hà bước vào thì đám boy cũng nhìn không chớp mắt lun. P.Anh cũng nhìn chăm chăm, rồi khều khều Sơn.

P.Anh : Ai nữa đây? Chị em gì vs Cô thu ngân kia àh?

(Tưởng P.Anh nói bị sét đánh nữa chứ, Nói ra là bị đánh thật đó mà là Sơn đánh :v)

Sơn : Đây là Bgái em.

Nói xong Sơn bước qua bên bàn Hà ngồi xuống nhích vs Hà. Tiếp tục là những ánh mắt ganh tỵ nhưng trong đó có 2 ánh mắt đượm buồn của Phương và BCN.

Hà : Em tưởng ít người ai ngờ đông thế.

Sơn : Uhm. Đá xong lớp kia rủ đi uống nc thế là đi thôi. Em có mún qua kia chào hỏi k?

Hà : Thôi anh, anh về chưa?

Sơn : Để a ra nói vs mấy ng kia rồi mình về.

Trở lại bàn chào mọi người rồi Sơn cùng Hà ra về. P.Anh này giờ quan sát BCN cũng thấy dc sắt mặt thay đổi của BCN.

Buổi trưa đi làm ở quán. Lúc này không thấy BCN đâu, chắc đi học rồi. Cũng không quan tâm nhiều. Sơn vẫn tiếp tục làm việc.

Tới 5h, đang ăn cơm thì Sơn thấy BCN về đi sau là P.Anh. P.Anh bước tới nói vs BCL

- Chào Chị em mún xin làm việc ở đây.

BCL ngược nhìn lên, thấy “nhan sắc” của P.Anh.

- Quán chị đủ người rồi không nhận nữa đâu. Nhìn em thế này chắc chỉ làm chơi cho vui thôi phải không?

- Em mún làm để lấy kinh nghiệm. Sắp tết sinh viên về quê, chắc chắn sẽ thiếu, bây giờ nhận em, để em tập việc là vừa. Đúng không chị?

Thấy P.Anh nói đúng BCL đang suy nghĩ, P.Anh chêm thêm 1 câu nữa.

- Em làm việc ở đây bảo đảm chị sẽ có 1 lượng khách không nhỏ. Bây giờ từ đây đến tối mai nếu không có thêm khách mới, em tự nghĩ không làm khó chị đâu. Ok?

BCL đâu có mất mát gì mà không nhận lời chứ.

- Ok. Bây giờ e thay đồ nhân viên đi. Rồi Sơn nó hướng dẫn em phải làm những gì.

Sơn hướng dẫn P.Anh làm như mình trước kia, cái khác là khi tiếp khách. Một luật sư tương lai không cần ai phải hướng dẫn nhiều.

- Chào anh chị, anh chị dùng gì?

- Anh/chị đi một mình hay đi vs bạn vậy?

- Mời anh chị dùng nc nhé...

Sơn cũng không bắt ngờ gì vs vẻ tự nhiên của P.Anh. Đúng như lời P.Anh nói. Khách mới đến đông hơn 95% là khách nữ, tuổi nào cũng có. Có người còn chọc ghẹo nhạo nhẽ nhưng đối vs P.Anh thì đó quá bình thường (Gái theo quá trời mà). Tối hôm sau, quán đông đến nỗi hết bàn, dù đã bắt thêm bàn dự phòng (Bàn dùng cho mùa đá banh WC, Euro...) khách đến quán 90% là nữ.

P.Anh: Chị thấy sao? Em nói đúng chứ? Thế chị có nhận em k?

BCL : Đi làm đi. Nói nhều mai cho nghĩ v àh!

P.Anh: Vâng thưa BCL.(bắt chước Sơn).

Quán đông chỉ có BCL vui thôi, đám nhân viên còn lại thì ngược lại vì mệt (nhưng cuối năm BCL có lí xì thêm nên k ghét P.Anh nữa).

Những ngày làm ở quán P.Anh tranh thủ tiếp cận BCN nhưng BCN lạnh lùng chỉ khi nói ch vs Sơn mới cười nói vui vẻ thôi.

P.Anh: Chú mày tốt số thật, có Bgái xinh đẹp lại dc BCN quan tâm.

Sơn : Em thấy anh cũng có nhều cô gái xinh đẹp làm quen mà. Sao lại đi chịu khổ ở đây?

P.Anh: Anh nhìn cô gái nào có cảm giác anh mới quan tâm, trc kia anh đã yêu 1 cô gái nhưng cô gái ấy k còn nữa, anh cứ tưởng mình k còn cảm giác vs ai nữa. Đến khi gặp Hạnh. Rất tiếc anh chỉ là kẻ đến sau.

Sơn : Thế anh có từ bỏ k?

P.Anh : Nếu từ bỏ, anh còn ở đây àh? Anh cho mình thời hạn 2 tháng. Nếu k làm Hạnh thay đổi dc, anh sẽ rút lui. Đeo hoài đâu dc em.

Sơn : K ngờ anh cũng sâu xa wá nhỉ?

Thế hai đứa cứ nói chuyện như bạn thân giao lâu năm vậy.

Thế là những ngày cận tết cũng đến, nhân viên cũng xin nghỉ về quê. Còn P.Anh, Sơn và 4 người nữa làm đến 28 tết mới nghỉ, lúc này tết tới nên BCL và BCN tất bật chuẩn bị và đó là cơ hội của P.Anh. Đạo này vì thành ý của P.Anh nên BCN đã nch nhều hơn vs P.Anh... Và tình hình tiến triển tốt hơn khi Sơn lên sau tết....

86. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 29: Khoảng Lặng Trước Bão Tố

Vài ngày trc khj về quê ăn tết.

Chú: Cho cô chú gửi 2chai rượu và ít bánh cho 2 anh chị ở dưới quê nha (giỏ quà).

BCL: Cho Chị gửi cho cô chú ở nhà ít quà nhé (1thùng bánh và 1thùng bia Heniken)

Vì mọi ng cho Ba mẹ nên Sơn k từ chối được. Lại còn lì xì nữa. (Cả lương, tiền lì xì, tiền dành dụm tổng cộng gần 8tr, một số tiền lớn nhất mà Sơn dc sở hữu).

Sơn chạy xe máy về. Vì đã 28 tết bắt xe rất khó. Chạy xe máy vừa ngắm cảnh vừa mát. Sơn chạy gần 9h mới tới (lúc này có cầu Mỹ thuận chưa có cầu Cthơ nha). Về nhà cha mẹ mừng lắm. Sắp xếp đồ đạc xong, ăn cơm tắm rửa Sơn xin phép ra Tỉnh chơi vs bạn. Đám bạn giờ chỉ còn 4 ng: Sơn, Hà, Thành, Hồng (Có rủ t nhưng t k đi dc vì nhà có tỵ v riêng). Nói chung là chỉ nch vu vơ ôn lại kỉ niệm, rồi đi ăn mừng vậy thôi. Khi còn 2 đứa.

- Anh nè, em nhớ anh wá. (Hà về hôm 22 tết)

- Anh cũng nhớ em lắm. Vừa về a chạy lên ngay đấy. Ba mẹ em khỏe k?

- Khỏe, Ba vừa lên chúc nên từ 25 tết tới nay ngày nào cũng xin. Còn mẹ vẫn thế.

- Chắc mẹ còn thành kiến vs anh...

- Hihi. Hôm wa mẹ còn bảo. Tết anh về bảo anh lên nhà em chơi đó. Nhờ Di nói tốt cho anh nên mẹ k còn thành kiến vs anh nữa. Vui k?

- Vui chứ. Thế e mún a wa nhà e mừng mấy?

- Sáng mừng 2 nha. Chiều mừng 2 e về ngoại sáng mừng 5 e mới lên.

- Uhm. A sẽ đứng giờ hihi.

Rồi mọi ch cứ diễn ra theo chiều tốt đẹp. Mẹ Hà cũng vui vẻ hơn vs Sơn, còn gấp đồ ăn cho Sơn nữa. Cứ tưởng mẹ Hà đã thay đổi cách nghĩ về Sơn nhưng k phải vậy.

Tối mừng 3 tết. 1 số dt gọi vào máy Sơn

- Alo, cho hỏi ai vậy?

- Cô là mẹ của Hà đây. Cô nói ch 1 chút 1 vs cháu dc k?

- Dạ, cô cứ nói cháu xin nghe.

- Bao nhiêu tiền để cháu buông tha cho Hà?

Một lần nữa vấn đề tiền bạc lại dc đặt ra.

- Xin lỗi cô, hình như cô đang đem tiền ra so sánh vs danh dự ng khác đấy.

- Tôi muốn cậu rời xa con gái tôi, tôi sẽ cho cậu một số tiền đủ để cậu ăn học hết 4 năm ĐH. Cậu cứ cho giá.

- Nếu cô cứ nói vấn đề đó thì xin lỗi cháu tắt máy.

- Khoan, còn 1 ch này nữa. Chồng tôi vừa lên chức, tôi muốn giữ chắc cái ghế nên tôi đã hứa gã Hà cho con thủ trưởng của Chồng tôi rồi. Tôi cũng mong cậu k nói ch này vs Hà, tôi k muốn ảnh hưởng việc học tập của Hà nên việc này tôi âm thầm chuẩn bị, khi Hà ra trường tôi sẽ cho cưới ngay. Tôi hy vọng cậu hiểu. Chào cậu..tút.tút...

Nghe như sét đánh ngang tai, Sơn thần thờ. Biết làm sao bây giờ... Nghèo là một cái tội hay vì Sơn đã sinh ra trong 1 thời đại tiền bạc và quyền lực...

“Anh phải làm sao đây? Hà ơi” nc mắt Sơn rơi, lần đầu tiên Sơn khóc....

Những ngày sau. Hà dt nt, Sơn cũng cố gắng tỏ ra bthường. Rồi tới ngày lên Tphcm, Hà nói dối mẹ để đi xe máy vs Sơn, Hà thì vẫn lú lo chỉ này chỉ nọ, nói này nói kia. Sơn cũng chỉ giả vờ vui, nhưng trong lòng vẫn nhớ cuộc nói ch vs mẹ Hà...

Chở Hà về nhà Cô. Sơn quay về phòng 1mình lặng lẽ (tối mừng 12 mới lên)....

- Alo. ĐK hả? Em mới lên nè. ĐK rãnh k? Đi nhậu vs em nhé.

- Mà sao vậy Sơn? Có ch gì àh? Ok. Tao đang ngồi ở quán xxx vs Hậu nè. Mà lại đi.

- Ok. Em tới ngay.

Tắt máy nt cho Hà để Hà yên lòng ngủ.

Chạy tới quán ngồi vào bàn là Sơn uống, uống rất nhiều. ĐK và Hậu cũng thấy lạ, hỏi Sơn thì nói có ch vui nên uống. Uống và uống tới lúc Sơn gục k còn biết gì nữa...

Sáng thức dậy vs cái khăn ướt trên đầu, nhìn quanh mới biết đang ở nhà. Kế bên là Hà đang ngủ gục bên cạnh.... Thấy Hà như vậy Sơn cũng nằm im.

“Phải chi mình đừng nói ra vs Hà về ch tình cảm thì hay wá rồi, bây giờ biết làm sao để Hà hiểu đây”.

- Anh tỉnh rồi àh? Có đói bụng k? Em có nấu cháo nè.-Mắt Hà đỏ hoe hình như khóc rồi mới thiếp đi.

- Anh k đói. Em ở đây từ bao giờ? Sao e lại khóc?

- Hic hic. Tối wa ĐK alo cho em nói là anh nhậu xin khuyên mãi mà anh k nghe. Nên nt cho em chạy lại quán thì a đang xin nằm gục trên bàn. ĐK và Hậu đưa a về đây đó.

- Em thức chăm sóc anh tới giờ lun hả?

Hà k nói gì mà gật đầu.

- Anh lại phiền em rồi...
- Sao a lại nói vậy? Sao anh lại giấu ch mẹ em dt cho anh?
- Sao...sao.. em biết dc ch mẹ em gọi cho anh.
- Em thấy anh xin vậy thì chắc có ch, nên em lấy dt anh xem thì thấy có sdt của mẹ em gọi a hôm mùng 3. Mẹ em chắc nói gì nên mấy hôm nay a có thái độ rất lạ. Anh nói em nghe đi.
- K có gì, mẹ em chỉ hỏi anh vài câu thôi, chứ k có gì đâu. Em đừng nghĩ ngợi lung tung nhé.
- Anh k nói em dt hỏi mẹ.- Nói xong Hà móc dt ra nhấn số nhưng Sơn đã chụp dc dt.
- Được rồi. Mẹ em bảo anh rời xa em đó. Còn vì lý do gì thì a k nói dc. Mong em hiểu.

“Chát” 1 cái tát của Hà vào mặt Sơn.

- Anh có yêu em k? Hạnh phúc của em là do em định đoạt, k ai có thể bắt ép em. Nếu cha mẹ em bắt em, thì em sẽ chết. Còn anh, anh vì 1 chút rắc rối thì đã tìm bia rượu để giải quyết ưu sầu. Sao a k cố gắng hơn? Những ngày sống trên này, em thấy anh tiến bộ từ trong cách sống cũng như cố gắng làm việc. Em rất vui nhưng anh lại xử sự như 1 kẻ hèn nhát, em buồn anh lắm.

Câu nói của Hà làm Sơn tỉnh ngộ. Nhưng Mẹ Hà đã hứa hôn vs ngta rồi, nếu Hà k nghe lời mẹ là bất hiếu. Sơn nghĩ cho Hà nhiều hơn cho Sơn. Bây giờ chỉ còn cách làm yên lòng Hà trc đã.

- Anh biết anh sai rồi. Anh xin lỗi đã làm em buồn. Anh sẽ cố gắng hơn.
- Anh nói dc phải làm dc. Về phía mẹ em anh đừng lo, tới đó em có cách làm mẹ em phải đồng ý. Yên tâm đi.
- Uhm. Anh biết rồi. Chờ a thay đồ đi ăn sáng nhé.

Nói cho Hà yên lòng thôi. Nếu Hà cãi cha mẹ, Hà sẽ mang tiếng bất hiếu, Sơn k thể để Hà mang tiếng như vậy. Và sau đó 1 chuyện xảy ra chính thức đưa Bi kịch vào cuộc đời của cặp đôi yêu nhau này....

87. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 30: Vết Nứt Tình Yêu

Chở Hà đi ăn sáng xong rồi đưa Hà về nghỉ ngơi vì đêm wa Hà thức cả đêm để trông Sơn. Từ lúc đi đến lúc về cả 2 lẳng lặng k nói gì cả. Tình yêu nếu chỉ vì ghen, chỉ vì ng thứ 3... thì có thể giải quyết, nhưng còn vì gia đình thì nó ở 1 phạm vi khó khăn hơn. Về nhà nằm 1 mình lại rồi thêm nên Sơn thay đồ ra quán.

Đến Quán thì thấy P.Anh nói cười nói vui vẻ vs BCN. Sơn nghĩ là chắc P.Anh thành công rồi. Thấy Sơn bước vào BCN lên tiếng:

- Ủa sao hôm nay a đi làm sớm vậy? A lên hồi nào?
- Lên hôm qua rồi. Mà ở nhà buồn wá nên ra sớm. Thôi hai người nch đi nhé.
- O, a hôm nay làm sao vậy? Có ch gì àh?
- K có gì.

Rồi Sơn đi thẳng vào trong. P.Anh đi theo vào trong.

- Sơn có ch gì vậy? Đàn ông vs nhau nói ra đừng ngại. Có gì giúp dc anh giúp cho.

(Nếu lúc này Sơn nói ra thì chắc chắn P.Anh đã giúp dc, nhưng vì bản tính của Sơn nên Sơn k nói. Giả như Sơn nói ra P.Anh sẽ giúp dc vì Cha và bác của P.Anh còn “to” hơn ông thủ trưởng của Ba Hà gấp chục lần. Viết tới khúc này t càng tiếc nuối, giá như...).

- K có gì mà. Hôm nhậu say hơi mệt thôi.
- Nhậu k rủ, anh em tốt ghê nhỉ?
- ĐK nói anh tối ngày “ve” BCN, mấy lần rồi k ra nên tối wa k gọi.

- Tại quán có vài người àh. A đi ai phụ chứ? Nhà a tổ chức du lịch a còn k đi lun đó.
- Chà, Coi tiến triển tốt rồi nha.
- Chưa đâu. Chỉ chấp nhận làm bạn thôi, “cái bóng” của chú em còn lớn lắm. Anh đang chán nản đây.
- Để tìm dịp nào em nói ch vs Hạnh nhé. Cứ vậy hoài coi chừng a “thất tình” nghĩ vậy hehe.
- Cuối cùng là ai an ủi ai nhỉ haha.

Vài ngày sau. Sơn tìm cách cơ hội nói ch vs BCN.

- Hạnh nè, thấy P.Anh thế nào?
- Đẹp trai, tốt bụng, tâm lý và rất quan tâm em, ngược lại hoàn toàn vs anh, chỉ làm em buồn.
- Sơn nói rồi mà. Sơn chỉ yêu Hà thôi. Hạnh đừng như vậy nữa. P.Anh có kể ch quá khứ của anh ấy chưa?
- Rồi. Buồn ghê. Sơn mún Hạnh bù đắp cho P.Anh à?
- K phải. P.Anh đúng là có nhìu ng con gái dành tình cảm cho. Nhưng chưa thấy P.Anh quan tâm ai nhìu như quan tâm Hạnh vậy.
- Từ trong tết đến bây giờ P.Anh ngày nào mà k ở đây phụ giúp gđ Hạnh, Hạnh cũng quý P.Anh lắm nhưng phải có thời gian mới dc .
- Uhm. Thời gian...

Thật ra vs BCN tình cảm dành cho Sơn cũng nhạt đi nhiều, nhưng vì P.Anh đến wá nhanh lại tấn công quyết liệt nên BCN chưa dám chấp nhận thôi, cũng phải tình yêu nơi BCN dành cho Sơn mới bắt đầu nên dễ dàng từ bỏ, còn Sơn và Hà thì đã có nhiều kỉ niệm bên nhau k thể nói bỏ là bỏ. Nó quá lớn rồi. Có lẽ BCN đang chờ dịp gì đó để “hợp thức hóa” ch tình cảm vs P.Anh.

Từ ngày đó hình như giữa Hà và Sơn có 1 khoảng cách gì đó, Dù Hà đã cố gắng khuyên Sơn nhưng Sơn vẫn thế, Hà cũng buồn và mệt mỏi (Vì mẹ nhờ Di quản lý Hà chặt hơn, dù Di biết Sơn là ng tốt nhưng Mẹ Hà là chị, nên Di cũng k thể làm khác hơn) nhưng Hà mong 1 ngày Sơn sẽ phấn chấn lên. Ch Hà và Sơn, Đến tôi còn nhận ra nữa.

- Hai đứa có ch gì vậy? Nói ra a nghe xem nào?
- Có gì đâu anh? Giận hờn tý mà.
- Mà tính dấu anh sao Sơn? A biết mà wá mà. Có ch gì.

Không thể dấu dc tôi nên Sơn kể ra hết mọi ch.

- Tao chưa thấy bà mẹ nào như vậy vì cái chức của ông chồng đi ép con mình. Còn Ba Hà thì sao? Anh nghe mà kể ổng tốt lắm mà?
- Hồi tết em lại nhà thái độ chú vẫn vậy. Em chưa nói ch vs chú nên k biết.
- Giờ nghe tao, mà cứ để tự nhiên. Hà là một ng con gái tốt k dễ tìm đâu, nó yêu mà lắm. Ch tới đâu tính tới đó nhé. Hy vọng mọi ch đều sẽ tốt đẹp. Thấy mà vs nó vậy tao cũng buồn wá.

Dù tôi có khuyên nhưng tôi nếu là bất cứ ai trong hoàn cảnh đó đều k như vậy, nhất là 1 ng có tính tự ti như Sơn.

Vài ngày sau, đi học đi làm vẫn cứ thế, vẫn k thoát dc cái suy nghĩ đó trong đầu Sơn. Còn Hà thì cũng ít cười hơn. K biết ch này sẽ đi tới đâu.

Một ngày kia. Thầy phụ trách thể thao trong trường thông báo sẽ đá giao hữu giữa các trường ĐH vs nhau. Và đối thủ của trường Sơn k ai khác là trường ĐHKHT của Hà. Sơn là 1 thành viên trong đội bóng của trường cùng vs Duy và Đại Một sách làm trợ lý HLV. P.Anh chắc chắn sẽ có tên.

Tối ngày thi đấu. 2 trường đều có mặt khá đông. Tất nhiên có Hà rồi nhưng Hà bên kia k qua đây dc.

Sơn thấy Hà cũng buồn lắm ngày nào còn quần quít bên nhau nay lại như vậy dù chưa nói gì nhưng nó đã bắt đầu ..Số phận trên người...

88. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 31: Kẹo Bòn Bòn K Ngọt Ngào Như Ngày Xưa Khi Xuất Hiện

Hai đội ra sân. Và trận đấu bắt đầu. Sơn chân như đeo chì, như 1 bóng ma. Làm đội trưởng Sơn phải vất vả chống đỡ những đường banh của đối phương. Cả P.Anh cũng phải về hỗ trợ phòng thủ. Cố gắng lắm nhưng đội trưởng Sơn cũng thủ lưới 1 trái. Hết hiệp 1, ra ngoài sân. HLV chưa kịp lên tiếng thì

Đại MS: Mà làm cái gì vậy hả Sơn? Mà gây ảnh hưởng đến cả đội đó.

Duy LT: Mà có ch gì nói ra đi đừng có như vậy. Thua 1 trái rồi kìa.

Sơn vẫn lại 1 góc ngồi, và vẫn là Phương mang đến chai nc cho Sơn.

- Sao thế? Lúc trc Sơn đâu có vậy. Phương thấy Hà bên kia, 2 người giận nhau àh?

Nãy giờ bị tụi kia “chất vấn” giờ bỗng nhiên Phương nhắc tới Hà khiến Sơn bực mình nên nói hơi to tiếng.

- Ch của Sơn k cần ai quan tâm cả. Sơn muốn dc yên tĩnh 1 mình. Phương đi đi.

Chưa bao giờ Sơn nch bất lịch sự như vậy. Phương thoáng giật mình rồi đứng dậy bước đi. P.Anh đứng gần đó thấy và nghe hết. “Bốp” 1 cú đấm của P.Anh vào mặt Sơn.

- Mà làm gì thế? Cô bé đó lo lắng cho mà mà như vậy àh? Mà biết mà làm ảnh hưởng đến ng khác k? Danh dự của trường đang trên vai mà đó.

Mọi ng thấy thế cũng chạy lại can ngăn P.Anh. 1 đấm của P.Anh như làm Sơn tỉnh ng.

- Em xin lỗi. E k nên đặt ch cá nhân vào ch tập thể. Xin lỗi mọi ng.

Đại MS: Mà đã cho tốt vào k tao nói HLV thay mà ra đó.

Sơn : Được rồi. Tao sẽ tập trung lại.(Ăn đấm rồi tỉnh ra hay sao ấy)

Đúng như lời Sơn nói, hiệp 2 bắt đầu, Sơn như 1 ng khác đá tập trung và rất hiệu quả, mọi đợt lên bóng đều bị Sơn chặn lại. Trường Sơn đã dẫn lại 2-1, lúc này bọn trường kia bắt đầu nổi quạo chơi rắn hơn nhất là vs Sơn. Trong 1 tình huống tranh bóng 2ng đội bạn kèm Sơn khi Sơn có bóng, 1 người nắm áo 1 ng đá chân rất thô bạo, bỗng “Xoẹt” áo Sơn rách 1 mảnh to tướng, còn Sơn thì ngã xuống sân vì bị chơi xấu. Bóng văng ra tới chỗ P.Anh, P.Anh co chân sút bóng thật mạnh vào người 1 trong 2 thành kia. Rồi hét to:

- Tụi mà đá bóng hay đá người. Thằng nào thích đánh nhau bước ra chơi vs tao nè. Mẹ tụi mà.

Hai thằng kia thấy P.Anh nổi nóng thì k dám nói gì (dám P.Anh nó đánh thật chứ k đùa)

Sơn : Em k sao đâu anh. Đừng nổi giận, 2 trường đang nhìn đó.

P.Anh: Mà hiền wá (lầm cmnr) tụi nó đá xấu vậy mà vẫn để yên, nếu là tao thì xong tụi nó rồi. Đi thay áo khác đi, áo mà rách rồi kìa.-Chưa “hạ hỏa” nên mà tao lun.

Sơn bước vào chỗ Đại lấy cái áo. Đó giờ do luyện tập rất nhiều nên khi Sơn cởi áo ra, cơ bắp lần đầu tiên dc “lộ thiên” cho mọi ng thấy.

- Oh. Cơ bắp đẹp ghê.-một ng con gái lên tiếng.

Nhưng họ cũng thấy vết sẹo năm xưa cứu KBB để lại. Một ánh mắt hốt hoảng nhìn thấy vết sẹo đó. Rồi cô gái lẩn ra xui - đó là Phương.

Tất cả mọi người thấy thế đều chạy lại. Do lần trc gặp Phương trong cảnh này rồi nên Sơn phải đem ngay Phương lên BV và ng lái xe k ai khác chính là “Tay đua thần thánh” Phú Anh. Nhờ kĩ năng lái xe của mình mà Phương dc đưa tới BV nhanh nhất. Đưa Phương vào phòng cấp cứu, thì 10p sau mọi ng cũng đến có cả Hà. Vinh TG cũng đến sau 5p.

Khoảng 30p sau, Bác sĩ bước ra và nói:

- Bệnh nhân k sao đâu, do thể trạng kém và xúc động mạnh nên ngất xỉu vậy thôi àh. Mọi người vào thăm bệnh nhân dc rồi nhưng đừng làm ồn nhé.

Mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Vinh TG: Cám ơn bác sĩ.- rồi Vinh TG bước vào trong. Bên ngoài các bạn kia lần lượt ra về chỉ còn Sơn, nhóm “Bàn cuối”, Hà và P.Anh ở lại. Vinh TG bước ra.

- Sơn, mày vào trong Phương mún gặp riêng mày.

Sơn bước vào trong, thấy Phương đang ngồi dựa vào thành giường nhìn ra ngoài. Thấy Sơn bước vào, định bước xuống lấy dép nhưng hụt chân sắp ngã. Sơn nhanh chân lao tới đỡ lấy. Phương nói 1 câu khiến Sơn giật mình.

- Đồ Sàm Sỡ...

89. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 32: Quyết Định Sai Lầm

- Đồ sàm sở...

Sơn đỡ Phương lên rồi buông ra và nói:

- Sơn có làm gì đâu? Mà nói Sơn vậy? Thấy Phương sắp té thì Sơn đỡ thôi.

- Con trai đụng vào con gái khi mà con gái k đồng ý là sàm sở. Hihi. Đây là lần thứ 2 Sơn sàm sở Phương rồi đó.

- Lần trc Phương xiu Sơn ôm Phương lên taxi nhưng có Hà nữa mà?

- Lần trc cơ... lần mà Sơn ôm Phương bị ngta chém, vết sẹo còn trên lưng kìa.

Lần này k chỉ ngỡ ngàng mà Sơn còn đứng k vững, miệng ú ớ:

- Phương là Phương... k lẽ nào...

- Kẹo bòn bon, người mà hơn 3 năm trc Sơn cứu và cũng là chủ nhân của lời hẹn ước 5 năm.

- Nhưng, Phương nhận ra Sơn khi nào? Phương hồi đó vs giờ khác nhau wá...

- Phương cũng đâu có nhận ra Sơn, lúc biết Sơn ở ST, Phương ngờ ngợ thôi chưa dám khẳng định, cũng định hỏi mà cũng k dám hỏi, hôm nay thấy vết sẹo thì Phương mới khẳng định Sơn là người cứu Phương hồi đó.

- Thật sự Sơn wá bất ngờ vì ch này... còn ch của Hà và Sơn nữa ...

Chợt trong đầu Sơn nhớ tới Hà, thì cuộc nói ch vs mẹ Hà cũng dc nhớ tới.

- Lúc biết Sơn ở ST thì Phương muốn hỏi rồi nhưng Sơn đang yêu Hà. Phương k muốn phá tình cảm 2 người...

- Nhưng sao hôm nay Phương lại nói?

- Phương nó nói vì nó k muốn ôm tâm sự đó theo nó mà chết.- là Vinh TG.

- Sao lại chết? Ch này là sao?

Phương: Phương bị hen cấp tính. Nếu bị ngất mà k cấp cứu kịp thời sẽ chết như hôm xiu bên đường mà Sơn và Hà cứu đó.

Vinh TG: Tao thấy thương em tao nên khuyên nó nhận lại mày, để sau này lỡ có gì nó k phải ân hận suốt đời.

Sơn : Mọi ch đến bất ngờ wá..

Phương : Hi, Phương chỉ muốn nhận lại bạn cũ thôi, chứ k cần Sơn ở bên Phương chăm sóc đâu. Sơn đừng lo, Chuyện này là bí mật 3 ng nhé. Đừng nói ai biết. Thôi Sơn chở Hà về đi. Phương nằm nghỉ chút rồi Phương cũng về. Bye Sơn.

Sơn : Chào anh, chào Phương.

Lúc mới lên SG, Sơn cũng mong gặp lại KBB, nhưng bây giờ gặp lại sao trong lòng có cảm giác khó tả wá. Ra ngoài gặp Hà và các bạn:

- Phương k sao đâu, mọi người an tâm. Giờ Phương nghỉ ngơi rồi, chút xuất viện lun.

Rồi cả đám kéo nhau về. Hà chở Sơn về sân bóng lấy xe. Trên đường đi cả 2 vẫn k nói gì. Chở Sơn tới sân bóng k chờ Sơn lấy xe mà Hà chạy về lun. Thật sự thái độ của Hà rất lạ, chưa bao giờ Hà như vậy.

Bây giờ tâm trạng của Sơn rối bời, phải làm sao mới đúng! Nếu ở bên Phương chăm sóc Phương thì Sơn thật sự dối lòng vì Sơn chỉ yêu Hà. Nếu bên Hà thì k giữ dc lời hứa năm xưa, Sơn là người bất nghĩa và Hà sẽ bất hiếu vs Cha mẹ. Giữa tình yêu và hiếu nghĩa, Sơn phải chọn bên nào. Cứ thế mà đầu óc Sơn rối tung. Cuối cùng Sơn đã quyết định, một quyết định sai lầm...

- Em àh. Mình gặp nhau dc k? Anh có ch muốn nói.

- Anh wa rước em đi.

Chọn một chỗ yên tĩnh. Sơn dừng xe lại. Hai người tìm 1 chỗ ngồi xuống. Lại im lặng. K ai mở lời được, cuối cùng do k chịu dc cảnh như vậy nữa, Hà ôm lấy Sơn và nói:

- Mình chia tay anh nhé. Anh hãy về chăm sóc Phương đi. Đừng để ngta nói mình là người thất hứa. Phương đang bệnh có thể chết bất cứ lúc nào. Em yêu anh nhưng k muốn anh thành ng bất nghĩa, ở bên em a có dc yên lòng k?

- Em biết mọi ch rồi àh?

- Lúc chở anh ra sân bóng rồi em quay lại BV gặp Phương. Phương đã nói em biết hết. Anh đừng nói gì. Hãy để những yêu thương, những kỉ niệm của mình mãi sống trong tim em. Em sẽ mãi mãi yêu anh. Chỉ vì mình có duyên k nợ. Huhu

- Em đừng vậy mà Hà. Đừng khóc em. Anh k muốn em khóc...

- Nhưng em phải làm sao hả anh? Em k muốn anh sống trái vs lý tưởng của mình. Nên em đành làm vậy. Rồi anh cũng sẽ quên em thôi... Hãy chăm sóc Phương thật tốt, Phương cần anh hơn em. Nhé anh.

- Em phải giữ gìn sức khỏe nhé. A k còn bên em, chăm sóc em nữa. Nhớ phải cẩn thận.-Nc mắt Sơn chảy ra.

- Anh đừng khóc, cho dù sau này có ch gì cũng đừng khóc vì em k thể ở bên lau nc mắt cho anh đâu..

Rồi cả 2 ôm nhau mà khóc.... Hạnh phúc là vậy, đau khổ là vậy... Họ chỉ là nạn nhân của cuộc sống mà tiền tài quyền lực chi phối tất cả....

90. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 33: Viếng Thăm Tiểu Thư “quách Gia”

Chuyện Sơn và Hà chia tay, tôi là ng biết đầu tiên.

- Mà cũng đừng buồn nữa, mà càng buồn Hà nó biết nó cũng k có quên mà dc đâu. Cố gắng lên. Mạnh mẽ lên nhé.

- Em biết rồi. Em sẽ cố gắng.

- Ch gì rồi cũng sẽ wa thôi.

Rồi tới ĐK cũng biết:

- Sơn àh. Mà hãy lấy tao làm gương, mà phải sống tốt để Hà nó yên tâm về mà. Đừng làm cho nó lo lắng. Đàn ông khóc 1 lần rồi thôi.

- Dạ. Em sẽ k suy sụp đâu anh.

- Tốt, tao k nhìn lầm mà.

Rồi ai cũng biết, ai cũng an ủi, cả Phương cũng nói:

- Sơn vs Hà hãy quay lại vs nhau đi. Phương k trách Sơn đâu. Nhận lại bạn cũ và biết Sơn còn nhớ lời hứa là Phương vui rồi. Đi, đi tìm Hà đi.

- Đây là quyết định của 2 người. Phương đừng nói nữa. Sơn sẽ bảo vệ Phương, sẽ ở bên Phương nhưng Sơn sẽ k yêu ai cả vì k ai có thể thay thế dc Hà trong tim Sơn.

Thấy Sơn cương quyết Phương cũng k nói gì hơn. Sơn vẫn đi học đi làm bthường chỉ duy nhất là k còn Hà bên cạnh. Đôi mắt buồn đó giờ lại càng buồn hơn khi nhìn về phía xa xăm đó.

Một hôm, Diễm và Vân bước vào quán, thấy Vân khóc sưng cả mắt, Sơn cũng tò mò hỏi.

- Sao mắt em sưng đỏ vậy Vân?

Diễm : Anh nó, là Tiến bị ngta đánh nhập viện nặng lắm, gãy tay và chân lun. Chắc là k đi học dc rồi.

Sơn : Sao dữ vậy? Rồi biết ai làm k?

Diễm: Thì Tiến chọc ghẹo bạn gái... àh Hà. Sao đó đi học về bị ngta đón đường đánh phải nhập viện.

Vân : Hiện giờ vẫn bất tỉnh nhân sự. Hìhìhì.

Sơn cũng bất ngờ: “ai đã ra tay? Ai đã bảo vệ Hà?” rồi Sơn quay vào trong gặp P.Anh:

- Anh quen biết nhiều, a có thể điều tra giúp em người đánh Tiến là ai k?

- Thằng đó bị đánh là đáng, anh cũng ghét nó lắm. Mà chú em biết làm gì?

- Em muốn biết ai đang bảo vệ Hà thôi àh. Được k anh?

- Để coi, mà chú em lạ thật còn yêu Hà sao lại chia tay?

- Ch qua rồi mà anh. Có gì cho em hay vs nhé.

Một vài hôm sau. Thì Phương 1 lần nữa lại lên cơn hen cấp tính, lần này ở nhà Phương. Và đây là lần đầu tiên Sơn đến nhà Phương. Cũng k bất ngờ, vì biết Phương là ng trong “Quách Gia”. Một ngôi nhà thiết kế rất đẹp kiểu xưa. Bước vào bên trong dc trang trí toàn bộ là đồ gỗ, và đồ cổ. Có gì đó dường như rất quen thuộc.

Được Vinh TG dẫn vào phòng của Phương, cũng giống như phòng H.Yến, màu hồng và toàn gấu bông. Phương nằm đó hình như đang ngủ, mặt hơi tái nhợt. Nhưng lạ 1 điều là bình thường ở lớp thấy Phương da hơi ngăm ngăm đen nhưng sao hôm da trắng. Đang suy nghĩ.

- Aaaaa. Ai cho Sơn vào đây?

- Thăm bệnh k vào đây thì vào đâu?

- Đây là Phòng con gái, vào k xin phép là bất lịch sự.

- Vậy để Sơn ra ngoài gõ cửa nhé hehe.

- Khỏi đi. Mai mốt k cho vào nữa nhé. A Vinh đáng ghét, làm em xấu hổ chết được.

Vinh TG: Thôi Sơn ở lại nch vs Phương, anh ra ngoài có việc xú.

Vinh TG ra ngoài ở trong phòng còn có Phương và Sơn.

Phương : Sơn ngồi chơi chút, Phương vào VSCN cái đã.

Nói rồi Phương (mặc váy ngủ chắt mắc cỡ) xuống giường bước nhanh vào trong toilet.

Sơn nhìn xung quanh thấy 1 tấm hình gia đình. Chụp lúc Phương còn nhỏ, Có cả mẹ Phương lúc còn sống, có 1 người con trai kể bên nữa....

Phương bước ra, mặc quần short ngang gối, áo thun màu hồng, không đeo kính và làn da đúng là trắng k giống như lúc ở trường.

- Ủam Cô là ai? Sao lại trong phòng của Phương?

- Giỡn hoài àh. Phương chứ ai. Kẹo bòn bon của Sơn nè. hjhj.

Đúng thật bây giờ nhìn Phương rất xinh, Sơn rất bất ngờ. Cứ nhìn chăm chăm.

- Nhìn gì dữ vậy? Bộ mặt Phương dính nhọ àh?

- K. Thấy khác ngày thường wá. Ở trường da ngăm ngăm đen và đeo kính ngố mà bây giờ khác wá.

- Trong trường Phương trang điểm cho đen đen để khỏi bị chú ý tập trung học. Ở nhà thì k cần. Hjhj. Bây giờ, ở trường thì k cần trang điểm đen đen và đeo kính nữa. Có Sơn làm vệ sĩ ọy.

- Sơn... Sơn...

- Sơn sẽ bảo vệ Phương phải k? Từ mai a Vinh bận công việc k đưa đoán Phương dc. Sơn chở Phương nhé. Được k?

- Được, Sơn sẽ ở bên cạnh Phương, lỡ có gì Sơn còn cứu Phương dc.

K phải vì Phương đẹp mà Sơn làm vậy chỉ vì lời hứa thôi. Trong lòng Sơn Hà mãi mãi là cô gái đẹp nhất.

- Nhớ nha. Bây giờ Phương mún đi dạo. 2ngày nay nằm trong nhà ù tay ù chân quá. Đi không?

- Uhm. Đi thì đi. 1 vòng thôi nhé. Cũng 8h hơn rồi.

Chở Phương dạo 1 vòng, trên đường ai thấy Phương đều trầm trồ khen. Phương rất xinh mà, kết hợp vs áo hồng, quần short rất dễ nhìn. Chở Phương về, Phương bắt Sơn vào tận phòng mới chịu (lộ bản tính tiểu thư ra rồi).

Lúc về Sơn đi ngang wa 1 căn phòng và nghe tiếng Vinh TG đang nói ch vs ai đó.

- Dạ. Dạo này bên “Trịnh Gia” đang chiêu mộ thêm người, toàn những tên có tiền án tiền sự. Con đang nghi ngờ “Trịnh Gia” đang có âm mưu gì đó.

- Cho người điều tra đi. Dạo này công việc k thuận lợi lắm, đừng để phát sinh thêm rắc rối. Phương dạo này thường lên cơn hen, con chú ý chăm sóc nó nhé. Bảo vật của ông đó. Ông đang bên Trung quốc tìm thuốc điều trị cho Phương. Cố gắng trị bệnh cho Phương là ưu tiên hàng đầu, dù tốn bao nhiêu tiền đi nữa.

- Dạ. Con biết rồi.

Bỗng có tiếng bước chân đang tiến tới Sơn, vì đang chú tâm lắng nghe cuộc nói và “thân thủ” ng kia khá tốt nên khi ng kia đến gần thì Sơn mới phát hiện. Một bàn tay đặt lên vai Sơn từ phía sau...

91. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 34 : Em Đã Sẵn Sàng

Một bàn tay đặt lên vai Sơn, giật mình quay lại đó là ĐK.

- Mà đi đâu đây Sơn?

- Em đi thăm Phương bệnh giờ chuẩn bị về.

Nghe tiếng động bên ngoài thì Vinh TG bước ra xem.

- Mà về rồi àh? Sẵn đây vào trong có ng cần gặp mày nè.

Sơn : Ai vậy?

Vinh TG: “Người đó”.

Cả 3 bước vào, trc mặt Sơn là 1 ng đàn ông khoảng 55 tuổi, ăn đồ Pijama, tay cầm ống điều hút thuốc. Đôi mắt tinh anh khá nham hiểm (đúng kiểu ba tàu). “Người đó” liền nói:

- Cậu là Sơn? Người mà Phương hay nhắc đúng k?

- Dạ, đúng. Cháu là Sơn.

- Ta là Ba nó, cháu cứ Chú Ba, cảm ơn cậu đã quan tâm giúp đỡ Phương nhà ta bấy lâu nay. Mẹ nó mất 8 năm nay rồi, Nó bệnh nhưng ta k có thời gian chăm sóc nó. Cậu có thể thay ta chăm sóc nó dc k?

- Dạ. Cháu cũng đã hứa sẽ bảo vệ Phương, nên Chú cứ an tâm. Cháu sẽ làm hết sức có thể.-Có 1 điều gì đó khiến Sơn phải suy nghĩ.

- Phương đối vs gia đình ta là báu vật. Nếu mún làm con rể ta thì phải có công trạng trong Hội...

- Xin lỗi đã ngắt lời Chú, cháu hứa là cháu sẽ bảo vệ và chăm sóc Phương nhưng k có nghĩa là cháu sẽ cưới Phương. Mong chú hiểu rõ điều này.

Cả 3 người đều bất ngờ vs lời nói của Sơn. Chú Ba lên tiếng trc:

- Con gái ta là báu vật vậy mà cậu chê?.-Đập bàn 1 cái rầm.

Sơn k hề nao núng và mạnh dạn nói.

- Trái tim cháu đã chết khi lời hứa 5 năm thành hiện thật. Cháu xin phép về.

Bước thẳng ra ngoài k chút do dự, đối vs Sơn chỉ có Hà là người mà Sơn yêu nhất. Nhưng vì hoàn cảnh mà hai đứa phải chia tay nên bây giờ đây Sơn sẽ k còn yêu ai nữa...

- Kím chỗ nào Anh cần vs mày 1 chút.-ĐK phía sau nó lên.

- Dạ. Anh cứ dẫn đường.

Tìm dc 1 chỗ vắng vẻ, Hai anh em dừng lại.

- Mày có định gia nhập Quách Gia k? Anh khuyên mày đừng dính vào XHĐ, mày còn tương lai đi con đường này làm gì.

- Anh cũng biết em mà, em phải thực hiện lời hứa của mình, nhưng em sẽ k lấy Phương và k tham gia Bang Hội nào cả.

- Nếu có người đe dọa an nguy của Quách Gia thì sao? Phương cũng là con nhà Quách Gia mà.

- Ch tới đâu tính tới đó. Em bây giờ k biết phải làm sao nữa.

- Anh cũng k biết khuyên mày sao nữa. Mày cổ hủ wá. Nhớ là phải cẩn thận. Trịnh Gia bắt đầu có hành động gây hấn rồi.

- Chuyện 2 gia đình này là sao anh?

- Hồi trc khi NC còn làm ông trùm, 2 gđ này đã hợp tác giữ Chợ lớn làm ăn nhiều phi vụ mà ông trùm k biết dc. Sau khi ông trùm bị bắt vì tranh giành các mối làm ăn mà ông trùm để lại, Trịnh Gia mún đem ma túy vào CL nhưng Quách Gia k đồng ý vì lợi ích wá lớn từ ma túy nên Trịnh Gia đã tự ý hoạt động, Quách gia biết dc nên ngăn cản và 2 gđình đã đối đầu vs nhau. Những trận chiến đã diễn ra, lúc đấy Hội Người Hoa phải dàn xếp nên một giao ước dc đưa ra. Bên nào bên đó làm ăn k dc vào lãnh địa của nhau. Mấy tháng trc tết nghe đồn Hội Tam Hoàng ở nc ngoài mún mở rộng địa bàn buôn ma túy nên đã đổ tiền giúp đỡ Trịnh Gia nhằm đánh bật Quách Gia chiếm trọn cả CL. Nhờ Ông ngoại của Phương có địa vị trong giới người Hoa nên Trịnh Gia k dám làm càng.

- Rắc rối vậy anh?

- Nếu cuộc chiến diễn ra, Phương là con cháu Quách Gia sẽ k thoát khỏi ch này. Lúc đó mày sẽ tính sao?

- Em sẽ tham gia.

- Mày có suy nghĩ lại k? Mày đừng dính vào ch này Sơn àh!
- Em phải bảo vệ Phương khi e còn ở đây và phụ giúp ĐK nữa chi. ĐK cũng là thành viên trong Hội mà.
- Anh thì có một mình chết là hết. Còn mày còn ba mẹ, còn Hà nữa chi. Mày đừng nói vs tao mày quên Hà rồi nhé.
- Em khắc nó vào tim như ĐK khắc tên chị Thẩm vậy. Hehe.
- Khác chứ. Chị mày đâu còn nữa còn Hà vẫn còn mà.
- Nhìn thấy người mình yêu mà k dám lại gần k dám nói ch còn đau hơn nữa ĐK ơi.
- Uhm. Thôi về. Nhớ là phải cẩn thận đó.
- Em đã sẵn sàng...

92. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 35: Lần Thứ Hai Nổi Giận.

Sáng hôm sau wa chở Phương đi học. Hôm nay Phương k cần hóa trang nữa, đã trở lại hình ảnh của tiểu thư Quách Gia xinh đẹp và kiêu kỳ. Đến trường, k chỉ sinh viên khóa khác mà ngay cả sinh lớp Sơn đều ngạc nhiên. Mọi người cứ ngẩn nhìn Phương như sinh vật lạ. Còn Sơn hình như vô cảm trc vẻ đẹp Phương hay bất cứ cô gái nào. Phương cũng thấy thế, Dù hứa ở bên Phương như Sơn vẫn lạnh lùng, Phương cũng buồn nhưng tỏ vẻ bthường vs Sơn.

Thế là Sơn và Hà chia tay nhau dc 1 tuần rồi, Nhiều lúc Sơn mún gọi dt cho Hà nhưng cầm máy lên rồi để xuống, rồi lại một mình lặng lẽ ngồi đó. Tới trong thấy thế cũng hỏi han, khuyên nhủ nhưng hầu như k có tác dụng vs Sơn. Có vẻ tình cảm đó quá lớn nên khi mất đi khiến Sơn trở nên như vậy.

Một buổi chiều đi làm. P.Anh đi lại và nói:

- Tao tìm ra người đánh thằng Tiến rồi.
- Có kết quả rồi hả anh? Là ai vậy?
- Vinh TG.-P.Anh trả lời chắc nịch.
- Sao lại là anh ta?-Sơn khá ngạc nhiên.
- Tao chỉ biết hôm đó là 2 đám đánh nhau rồi thằng Tiến là thằng bị đánh nặng nhất, rồi sau đó có Người thấy Vinh TG đưa Hà đi. Rồi mấy hôm sau thấy Vinh TG cũng đi cùng Hà. Ch này tao cũng nghe ngta nói lại thôi.
- Sơn k nói gì, vẫn làm việc bthường. Tới 7h Sơn lấy xe đi tìm Vinh TG. Sơn gọi hỏi Phương thì biết Vinh TG đang trông coi quán Bar. Xin địa chỉ xong, Sơn chạy ra đó, thì gặp Vinh TG ngoài cổng, Sơn chạy tới:
- Tại sao anh lại theo đuổi Hà?
- Tao có quyền k trả lời câu hỏi của mày.
- Tôi cấm anh theo đuổi Hà. Hãy để Hà dc yên.
- Mày là cái gì mà cấm tao? Mày chia tay vs Hà rồi mà.
- Là một người bạn của Hà. Tôi k muốn a dây dưa vs Hà. Anh là 1 thằng giang hồ, a đừng làm liên lụy Hà.
- Tao làm gì kệ tao k liên quan đến mày.

Vinh TG dứt lời, Cơn giận của Sơn lại nổi lên.

(Tuy chia tay Hà nhưng Hà là người mà Sơn yêu nhất, nếu là ng khác theo đuổi Hà, thì chắc Sơn sẽ k làm vậy nhưng ng này là Vinh TG, 1 nhân vật mấu chốt trong 1gia đình giang hồ. Sơn k muốn Hà dính dấn tới

ch giang hồ của Quách Gia, Sơn sợ Hà có ch nên mới nổi nóng. Đúng hay sai tùy các nghĩ của từng người nhé).

Sơn nhào tới tung cú vào người Vinh TG, dù có học võ nhưng khả năng của Vinh TG k thể nào bì dc vs Sơn hay ĐK Phong đầu bạc. Nên Vinh TG trúng đòn té ngã về sau. Lúc này 3 thằng bảo vệ Bar thấy Vinh TG bị đánh cũng nhào vào đánh Sơn. Chúng dùng cây dùi cui đánh Sơn nhưng 1 cú đá vào đầu 1 tên BV đứng gần nhất, Bv típ theo nhắm thẳng vào đầu Sơn mà đánh. Sơn dùng 2tay chặn cẳng tay BV đang đánh xuống rồi lên gối vào bụng tên BV ấy, BV 3 dùng dùi cui cũng nhắm vào đầu Sơn, Sơn co tay đỡ dùi cui đó, tung 1 đấm móc vào hàm BV3. Bv3 vừa ngã xuống Vinh TG đập vào bụng Sơn, trúng đòn Sơn càng điên tiết hơn, thủ lại thể nhào lên đấm đá liên tục, Vinh TG chỉ đỡ dc vài cái, trúng đòn khá nhiều. Sơn chuẩn bị tung 1 đấm kết thúc thì 1 cú đấm thẳng vào mặt Sơn, cú đấm quá nhanh và bất ngờ “Bốp” Sơn trúng đòn, đó là ĐK Phong đầu bạc.

- Mày điên hả Sơn? Mày mún đánh chết Vinh TG à?

- Em bảo nó đừng có theo đuổi Hà mà nó k nghe.

- Mày vs Hà chia tay rồi, Nó theo đuổi Hà liên quan gì mày?

Máu điên lại dồn lên, Sơn mất tự chủ:

- Giờ anh mún cần tôi lun phải k?

- Mày thôi ngay. Vinh TG gục rồi.

- Nếu nó chưa bỏ ý định, tôi sẽ đánh nó típ đến khi nào nó bỏ ý định thì thôi.

- Được. Mày đã thế tao sẽ đánh cho mày tỉnh.

Thế là cuộc đấu k tránh khỏi, đây khác hẳn những cuộc đấu tập bthường. 1 trận đấu hết sức vì cả 2 đều có ý định riêng.

Sơn lao vào ĐK nhanh như chớp tung cú đấm móc, ĐK né dc cũng trả lại. Quá hiểu nhau nên cả 2 giằng co mãi. Bỗng nhiên Sơn đẩy cao tốc độ tấn công, do bất ngờ trc điều này ĐK đã trúng 1 cú đấm vào bụng và 1 cú đá làm mất thăng bằng lù lại. Sơn định nhào đến thì 1 tiếng hét vang lên:

- Anh bị điên hả Sơn? Sao lại đánh a Phong?

Tiếng nói quen thuộc của Hà làm Sơn quay lại nhìn. Đúng là ng con gái đó, ng mà Sơn thương yêu nhất. Đang đứng đó nhìn Sơn vs 2 hàng nc mắt chảy ra.

- Sao anh lại như vậy hả Sơn, sao anh hung ác thế? Huhu.

Định chạy lại Hà nhưng từ đâu xuất hiện khoảng 5ng to cao lực lưỡng chạy đến khổng chế Sơn, Sơn k chú ý nên bị khổng chế rất nhanh (những ng này là bảo vệ trong quán Bar, nghe Vinh TG bị đánh thì họ chạy ra ứng cứu). Bị quật xuống đất nhưng đôi mắt Sơn k rời Hà 1s. Vs Sơn lúc đó dc nhìn Hà lâu chừng nào tốt chừng ấy vì Sơn rất nhớ Hà.

- Thả nó ra đi. Nó hết khùng rồi- là tiếng của Vinh TG.

5 người kia vội vàng buông Sơn ra, Hà chạy lại gần Sơn (Hà cũng rất nhớ Sơn mà. Cái cảm giác nhớ ng mình yêu mà k gặp dc chắc aj cũng hiểu nhỉ). Đỡ Sơn đứng dậy.

- Sao Sơn lại đánh nhau vs a Vinh và ĐK? Là ch hôm trc khiến thằng Tiến nhập viện phải k?

- Sơn k muốn a Vinh theo đuổi Hà.

- Là hôm trc, thằng Tiến định phá Hà khi Hà đang chạy xe về nhà. Lúc đó Vinh TG thấy mới chạy lại giải vây, Thằng Tiến định đánh a Vinh thì bị bạn của a Vinh (đàn em) từ đâu chạy lại đánh chúng. Rồi mấy hôm sau sợ đồng bọn thằng Tiến trả thù nên a Vinh đi theo bảo vệ Hà. Zj thôi. Chứ k có ch theo đuổi gì cả.

- Vậy àh...

ĐK : Mày chỉ biết nổi khùng lên, chẳng chịu nghe ai nói cả.-ĐK mắng nó là phải.

Sơn : ĐK đưa Hà về dùm em nhé. Em xin lỗi. Em muốn dc yên tĩnh.

Rồi Sơn bước đi bỏ lại Hà sau lưng, Sơn sợ ở lại lâu hơn thì Sơn sẽ k kiểm lòng dc mất, người con gái Sơn yêu gặp nguy hiểm mà Sơn k bảo vệ dc, Sơn bước đi mà trong lòng Sơn chỉ nghĩ 1 điều đó là Sơn còn rất yêu Hà, yêu nhiều rất nhiều....

Có ai hiểu cho Sơn k? Tôi thì hiểu đấy các bạn àh.

93. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 36: “anh Đi Đi, Đừng Về Đây Nữa..”

Chuyện đánh nhau tay chú Ba và Phương. Chú Ba chỉ trách móc Sơn vài câu thôi vì Sơn k phải là người trong Hội. Còn Vinh TG và ĐK xem đó là hiểu lầm nên k còn trách Sơn nữa.

Phương thì biết ch đánh nhau nguyên nhân là do Sơn lo lắng cho Hà, Phương cũng k nói gì, nhưng lại buồn rồi bệnh lại tái phát, Sơn phát hiện kịp thời nên Phương cũng k sao.

- Nhà Phương đang tìm cách chữa bệnh cho Phương, chứ thế này thì làm phiền Sơn wá.
- Phương đừng nói vậy. Mình là bạn bè mà chăm sóc Phương là do Sơn tự nguyện thôi.
- Đôi khi Phương mún chấm dứt cuộc sống này cho rồi. Phương chỉ là gánh nặng của mọi người. Hichic.
- Đừng nói vậy mà. Phương phải lạc quan chứ. Cuộc sống này còn nhiều niềm vui mà.
- Nhưng có thứ k dành cho Phương, dù Phương rất mún có nó.
- Là gì nhỉ?
- Là tình yêu của anh.-thái độ của Phương rất dứt khoát.
- Phương lại làm khó Sơn rồi. Sơn nói rồi Sơn k yêu ai khác ngoài Hà cả. Mong Phương hiểu cho Sơn.
- Phương nói rồi, chỉ cần gặp lại bạn cũ đối vs Phương là vui rồi. Sơn k cần phải làm zj đâu.
- Phương nghĩ ngợi đi. Phương vừa wa cơn hen còn mệt đấy. Sơn về mai gặp nhé.

Sơn bước ra khỏi phòng thì thoáng nghe như :“Anh đi đi, đừng về đây nữa”... cũng k cần đúng hay sai nữa. Sơn k cần quan tâm mà bước vội đi...

Những thời gian này có lẽ khi tới nhà H.Yến là nơi Sơn k phải suy nghĩ nhiều về ch của Hà và Phương. Nơi đây như ngôi nhà thứ 2 của Sơn vậy. (Nhà tôi thì Sơn thường phải 1 mình vì tôi đi wa nhà chị tôi và chơi game).

Cô chú quan tâm hỏi han này nọ (tất nhiên Sơn k nói ch chia tay Hà) có khi còn rủ đi đây đi đó cùng Gđ cô chú nữa. Còn H.Yến thì ngoan ngoãn và học tốt lắm. Nhờ những ngày tháng học tập H.Yến dc học bổng và sẽ đi ra nc ngoài du học (học bổng này cũng khó lấy lắm nhé, k biết H.Yến tham gia và đoạt giải ra sao). Vừa mừng cho H.Yến và buồn là mai một k còn nơi nào để về (Cô chú thống nhất là khi nào Sơn ra trường or tìm dc việc khác thì mới trả típ số tiền còn lại).

7 ngày sau H.Yến bay. Đi tiễn H.Yến chỉ có Cô chú, Sơn và một số bạn bè của H.Yến. H.Yến chia tay mọi ng rồi, mún gặp riêng Sơn.

- Anh có bít sao em mún đi sớm k?
- Việc học quan trọng mà.
- Em muốn quên anh. Em k thể chịu đựng thêm dc. Huhu. Những ngày qua em đã cố gắng wên đi để làm em gái anh, nhưng em thấy a buồn vì chị Hà, em mới biết tình cảm a giành cho chị Hà hết rồi, k có phần nào cho em cả. Nên em mún đi đến nơi khác nơi mà cuộc sống mới, môi trường mới e hy vọng sẽ quên đi anh.

- Em khờ quá. Nhưng a nghĩ e đi là tốt, em sẽ tìm dc tương lai và có khi tìm thấy dc hạnh phúc của em lâu nay bên em mà em k biết.

- Là sao anh? Em k hiểu, hạnh phúc lâu nay bên em là gì?

- Em chờ chút-Sơn móc dt ra gọi ai đó- Tới lúc xuất hiện dc rồi.

Lúc này tất cả mọi ng đi tiễn H.Yến và cả H.Yến rất bất ngờ khi thấy Hậu và cha mẹ đi lại. Hậu còn mang theo hành lý. Sơn ngoắc Hậu lại

- Đây Hạnh phúc lâu nay bên em là Hậu nè. Những món quà nhân những dịp lễ này nọ là do Hậu nhờ a tặng đó. Hậu cũng âm thầm lo lắng cho em nhiều lắm. Lúc nghe a nói e sắp đi Du học nên a nói Hậu biết, và Hậu quyết định đi theo em cho em bớt cô đơn.(Cha mẹ Hậu là doanh nhân thành đạt. Hậu là con út nên rất dc cha mẹ cưng chiều, nghe Hậu đòi đi du học họ lập tức sắp xếp cho Hậu đi ngay).

- Hậu ... có phải như lời a Sơn nói k?

Hậu: Uhm. Mình thích H.Yến từ năm lớp 10 lận. Nhưng mình k dám nói (tính nó lắm lì lắm nhậu mấy lần k nghe nó nói dc 10 câu)

Sơn : Anh giao em gái anh cho em đó. Nhớ là phải chăm sóc và bảo vệ H.Yến an toàn nhé.

Hậu : Em thề bằng mạng sống của mình a Sơn àh.

H.Yến đã hiểu hạnh phúc lâu nay, trong ánh mắt H.Yến cũng ngán ngẩn lệ

H.Yến: Qua đó phải học và phải ở bên Yến nha. K dc như bấy lâu nay nhé.

Hậu : Hậu sẽ ở bên Yến đến khi nào Yến đuổi thì Hậu về.

Rồi 3 người cũng quay lại đoàn đưa tiễn, hình như mọi ng đã hiểu, họ cười nói suốt đến khi hai đứa lên máy bay. Còn Sơn ước gì nó dc như vậy hay 50% thôi là dc bên Hà cũng mãn nguyện rồi...

94. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 37: Đk Bị Úp

Hậu đi rồi giờ chỉ còn ĐK và Sơn. (Tôi thì ít tham gia vì tôi bận chạy wa lại nhà chị tôi, tôi định wa đó ở lun nhưng Sơn nó đang như vậy tôi k thể để nó 1 mình). Việc đi học và đi làm ở quán cafe cũng bthường. Đạo này P.Anh và BCN đã là 1 cặp, có thể thấy sự chân thành trong tình yêu của P.Anh dành cho BCN. P.Anh giờ k còn tụ tập đua xe hay chơi cờ nữa. Ngoài thời gian đi học, đi thực tập thì còn lại P.Anh đều ở quán. Sơn cũng mừng cho họ.

Từ khi H.Yến đi, buổi tối k còn đi dạy Sơn thường hay wa chỗ ĐK chơi, phụ giúp ĐK này nọ. Công việc của ĐK chỉ là khi chỗ nào có rắc rối thì tới giải quyết. Còn k thì ở quán cafe hồi trc mà Đăng làm quản lý (Chap 10: Ngoại truyện. Đăng bây giờ dc giao vào một quán Bar làm quản lý.). Mỗi khi ĐK đi công việc thì Sơn trông coi. Còn Vinh TG đạo này k thấy xuất hiện nhiều (Nghe nói đang đi các địa bàn xung quanh tìm đồng minh để chống lại Trịnh Gia).

Một hôm, khoảng 8h, tôi và Sơn ra quán cafe trông chừng ĐK vì ĐK đi có việc. Khoảng 9h thì Cu Tèo (thằng này mới dc đồn lên thay Hậu, nó là thằng dc việc nhưng hơi nhát) hốt hải chạy về quán:

- Anh Sơn.... A Phong bị ngta úp rồi. Đang dc cấp cứu ở BV quận 5 đó. Anh mau đến đó đi.

Sơn và tôi tức tốc đi ngay k wên dặn Tèo ở lại trông quán. Dt thì ĐK k nghe máy, tôi và Sơn lo lắng tột độ, Sơn phóng xe như bay (Chắc dc P.Anh truyền ít nghề, tôi ngồi sau tý rơi mấy lần vì k quen đi xe kiểu như thế).

Tới BV tôi bảo Sơn vào phòng Cấp cứu kím ĐK đi, tôi đi gửi xe vào sau. Sơn vội chạy vào phòng cấp cứu vs dáng vẻ lo lắng. Tôi hiểu vì tình cảm giữa ĐK và nó như thế nào (k biết tôi bị thế Sơn có lo lắng vậy k nhỉ, tất nhiên là tôi chưa bị lần nào cho tới bây giờ).

Gửi xe xong tôi cũng chạy vào trong phòng cấp cứu thì thấy Sơn đang nch vs mấy anh CA. Chạy lại:

- Có ch gì vậy? Sao k cho chúng tôi vào thăm?

CA1: Chúng tôi đang tiến hành lấy lời khai. Hai anh ra kia ngồi, khi lấy lời khai xong 2 anh có thể vào thăm.

Dù k muốn nhưng cũng phải làm theo. Khoảng 15p sau thì CA đi hết. Hai đứa tôi mới lật đặt chạy vào. Mở cửa phòng thì thấy trên người ĐK chần chịt vết băng bó, ít nhất cũng 5 vết thương lớn nhỏ.

Tôi: Bsĩ có nói sao k? Nhìn ĐK như xác ướp ai cập ấy.

ĐK : Ông bảo tao nằm đây mấy ngày để y tá chăm sóc. Sợ vết thương nhiễm trùng.

Sơn : Là bọn nào vậy anh? Sao bị úp thế?

ĐK : Đám này đeo khẩu trang nên anh k nhìn dc mặt chúng. A đang giải quyết 1 số việc ở đó. Thì nghe có tiếng xe đến. Anh chưa kịp bít ch gì thì bọn nó cầm hung khí lao tới. Hơi bất ngờ vậ lại tụi nó có 5 6 thằng. Nên a vừa chống đỡ vừa chạy nhưng tụi này rất chuyên nghiệp nó chặn gần hết lối thoát của anh, a đành phải quay lại đánh nhau vs tụi nó, dc 1 lúc thì CA đến, nghe CA đến tụi này bỏ chạy, nếu k có CA đến chắc anh sẽ chết. Nghĩ lại còn hên.

Sơn : Chắc là Trịnh Gia rồi, đó giờ Trịnh Gia đang tìm cách gây hấn mà. Để em wa tìm chúng hỏi rõ mọi ch.

ĐK : Bình tĩnh đã. Tụi nó che mặt biết là ai đâu, đừng làm càn kéo dính bẫy. Ch này chờ Chú Ba cho chỉ định rồi làm. Đừng nóng nảy.

Ba anh em ngồi nh 1 lúc thì, Chú Ba, Vinh TG và 1 số ng tôi chưa gặp bao giờ (Sau này mới biết đó là tụi cùng “chiếu” vs ĐK quản lý những khu khác)

Chú Ba: Mày có sao k Phong? Bs bảo bao lâu ra viện?

ĐK : 3 4 hôm gì đó. Nhưng bây giờ tôi khỏe rồi có thể xuất viện dc rồi.

Chú Ba: Mày cứ nghỉ ngơi, người đầy vết thương vậy mà đi đâu.

ĐK : Nhưng tôi nằm đây ngoài kia ai lo?

Chú Ba quay wa Sơn và nói:

- Sơn, Mày ra quán cafe để giúp thằng Phong vài ngày dc k?.

Sơn : Được. Cháu sẽ ra giúp đến khi nào a Phong khỏe lại.

Chú Ba: Tốt, có gì khó khăn tao bảo thằng Vinh ra phụ cho. Thằng Phong cứ nghỉ ngơi tịnh dưỡng, tao sẽ điều tra thằng nào đã úp mày.

Vinh TG: Chắc là đám Trịnh Gia rồi. Chúng nó mún gây hấn vs mình đấy.

Chú Ba: Là ai phải điều tra mới biết. Tao nói chúng mày hiểu chứ?

K ai nói gì, lệnh của Chú Ba người trong Hội k ai dám trái lời. Nhưng có 2 thằng ngoài Hội đang đứng trong phòng, trong đầu 1 trong 2 thằng đã có kế hoạch.

Chào ĐK rồi về cho ĐK nghỉ ngơi, thằng Tèo cũng đã vào để chăm sóc ĐK ăn uống vệ sinh này nọ... nó cũng nhanh nhẹn và hiểu ý ĐK lắm.

Trên đường về, thằng có kế hoạch đã lên tiếng.

- Sơn, mày có ý định trả thù cho ĐK k?

- ĐK và chú Ba bảo k dc manh động mà.

- Nãy mày nhớ ĐK có nói gì k? Là tụi nó bịt mặt mà, bây giờ tụi mình cũng bịt mặt, che biển số xe, tấn công tụi nó bất ngờ rồi chạy.

Hình như hiểu được ý tưởng của tôi nên Sơn cũng trầm trồ.

- Anh cũng hay nhỉ. Ok. Anh tính sao em nghe vậy.

- Mày vs tao đi mua 2 lít xăng cho vào mấy cái chai thủy tinh ở nhà đó. Quấn vải lại rồi châm lửa quăng vào cơ sở của tụi nó, dù k biết có dc gì k nhưng cũng hả giận.

- Được đó. Làm thôi.

Thế là 2 thằng thực hiện kế hoạch trả thù nho nhỏ của mình. Xong xuôi cũng gần 11h. Hai thằng đeo khẩu trang mặt áo khoác kín mít, che biển số xe Exciter, rồi lên đường tới 1 quán cafe của Trịnh Gia quản lý. Sơn cầm lái tôi đốt lửa rồi wăng mạnh vào trong quán. Chai thủy tinh vỡ xăng tràn ra lửa bốc lên cháy, mọi người phía trong quán đang hoảng hốt tôi ném thêm 1 chai nữa vào lửa càng cháy lớn hơn. Còn 1 chai tôi quăng vào chỗ mấy chiếc xe máy đang dựng ngoài cổng. Mấy tay bảo vệ chưa kịp làm gì thì Sơn lên ga phóng xe dọt mất. Hai anh em hả hê lắm, về thay đồ ra ăn mì gõ. Rất lâu rồi tôi k thấy Sơn nó cười từ sau khi chia tay Hà.

ĐK biết ch thì cũng đoán ra ai làm. Dt chữi hai thằng tôi nhưng cũng cười cười vì hành động trả thù của hai thằng.

Anh em mà bất kể ai có ch thì những người kia cũng giúp đỡ thôi, phải không các bạn?

95. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 38: Trịnh Gia Tấn Công Và Sự Xuất Hiện Bất Ngờ

Vài ngày sau ĐK ra viện nhưng vết thương còn đau chưa cử động mạnh dc. Sơn và tôi cũng tranh thủ chạy ra quán giúp ĐK này nọ.

Một ngày cuối tháng 3, có lẽ bên Trịnh Gia đã k chịu ngồi yên, một vài cuộc đụng độ đã diễn ra. 2 bên tuy k có thương tích gì nghiêm trọng nhưng mọi chuyện vẫn đề cao cảnh giác. ĐK bảo tôi dừng lại quán cafe nhiều wá tụi Trịnh Gia điểm mặt dc thì nguy.(vì tôi k biết võ phòng thân, nên sau này tôi cũng ít ra quán hẳn. ĐK mún tốt cho tôi mà thôi).

Sơn thì vẫn đưa đón Phương đi học, Sơn rất cảnh giác nên mấy lần thoát dc đòn của kẻ thù. Những lần đó Phương rất hoảng sợ. Nên Sơn xin Chú Ba cho Phương nghỉ học chờ quan “biến cố” này. Sơn cũng xin nghỉ 1 tuần ở quán Cafe vì k mún gây rắc rối cho quán BCL. BCL, BCN có hỏi lý do Sơn nói là về quê có việc. Nhưng ch đó k qua mặt dc P.Anh.

- Chú em định làm gì đấy?

- Em về nhà ít bữa thăm cha mẹ ấy mà.

- Chú em định giúp a Phong đối đầu vs Trịnh Gia àh?

- Sao anh biết?-Sơn khá bất ngờ.

- Chuyện thằng Tiến bị đánh, anh mày còn điều tra dc nói chi ch Quách Gia và Trịnh Gia? Nói thật đi. Chú em định làm gì?

- Em sợ liên lụy quán cafe nên em xin nghỉ chờ ch này qua, rồi đi làm lại.

- Tụi Trịnh Gia hay bất cứ ai dám đụng vào quán cafe thì xác định biến khỏi SG nhé. Anh mày k đùa đâu.(Lúc đó Sơn chưa biết thân thế của P.Anh chỉ biết gđ P.Anh là dạng Đại Gia mà thôi).

- Ghê vậy? Mà thôi, em quyết định rồi, em k muốn liên lụy thêm ai. Quán Cafe có anh rồi em cũng đỡ lo. Chào anh.

- Ờh. Có gì kho cứ alo anh nhé chú em.

Sơn chỉ cười rồi phóng xe đi. Vết thương ĐK tuy lành mặt nhưng bên trong còn đau rất k lành dc. dù đi nhiều Bác sĩ vẫn k hết. Sơn đành phải dọn qua phụ ĐK lỡ có ch gì thì ĐK k thể ứng phó dc.

Đúng như Sơn dự đoán. Tối một hôm. Có khoảng 20 ng kéo vào quán uống nc. Nhưng 1 thằng ngồi 1 bàn ngồi sên. K đủ bàn chúng đuổi khách đang uống bỏ đi.

ĐK thấy thế đi ra hỏi:

- Các anh đến uống cafe hay đến phá chỗ tôi làm ăn?

Côn Đồ 1(CĐ1): Tối uống cafe thôi anh trai.

- Hình như các anh quen biết nhau sao k ngồi cùng nhau lại ngồi 1 ng 1 bàn như vậy.

CĐ2 : Tôi đéo quen chúng nó nhé.-1 giọng bắc vang lên.

- Thế các anh uống gì?

CĐ 1: Trà đá. Đếm bao nhiêu thằng cho bao nhiêu ly nhé.

ĐK : Các đi đông vậy quán có tặng phẩm đấy.

CĐ1: Tặng gì vậy? Có vui k?

ĐK : Tặng cái này nè.

Nói rồi ĐK cho nó 1đấm vào thẳng mặt vs 100% sức. Trúng 1 cú đấm nặng như vậy thì tất nhiên nó K.O rồi. Những thằng khác cũng rút đồ chơi nhào lên đánh ĐK. Sơn cùng mấy anh em (khoảng 11 12 ng) trong quán nhào ra tiếp ứng. Sơn cầm 2 tuýp sắt chạy thật nhanh đứng trc ĐK vì ĐK chưa hồi phục hoàn toàn, đưa cho ĐK 1 cây vì Sơn bít ĐK k vào trong lách nạn đâu. Một trận đấu bằng hung khí diễn ra tại quán làm náo loạn cả 1 khu phố. Nhờ có Sơn nên Quách Gia đã bật dc đối thủ ra ngoài. Lúc này Vinh TG cũng cho ng tới tiếp ứng đám CĐ nhanh chóng chạy thoát thân, nhưng 3 4 tên đã nằm lại, bên Sơn cũng có 2 3 anh em trúng hung khí dc đưa đi bằng bó. ĐK liền bảo:

- Mày lách mặt đi Sơn tý CA tới, mắc công có ch nữa.

Nghe và hiểu ý của ĐK, Sơn nhanh chóng lấy xe đi. Chạy mà k biết đi đâu. Sơn chạy wa nhà Dì của Hà để dc nhìn Hà. Nhưng cửa đã khóa, đèn đã tắt. Sơn ngồi ngoài nhìn vào chỉ hy vọng dc thấy Hà 1 lần. Lâu rồi Sơn k có gặp Hà. Nhớ lắm chứ, nhớ lắm...

Sau đó xảy ra rất nhiều trận đánh chém, nhưng k xảy ra ở quán cafe của ĐK nữa , có lẽ Trịnh Gia đã chú ý đến Sơn. Mọi ch đã đến tai các “ông Sở ông Bộ”. Công An bắt đầu mạnh tay hơn vs khu vực CL, thế nhưng Trịnh Gia k có ý định dừng lại mà còn hung hăng hơn. Bên Trịnh gia do dc nguồn tài trợ từ “nc ngoài” nên chi rất nhiều tiền cho CA và đám thuộc hạ dc thả, còn Quách Gia thì k. Dần dần các băng nhóm liên kết vs Quách Gia lần lượt “chạy nạn”. Quách Gia hiện giờ rất nguy khốn. Và một ng đã xuất hiện làm ổn định cục diện gđ Quách Gia.

Một hôm đi học về, có dt từ Phương:

- Sơn hả? Đến nhà Phương ngay nhé. Vết thương của anh Phong dc ông ngoại Phương chữa trị lành rồi. Ông ngoại Phương muốn gặp Sơn.

- Oh. Vết thương của ĐK lành rồi àh?

- Uhm. A Phong vừa bảo Phương gọi Sơn đấy. Sơn đến ngay nhé.

Tất máy Sơn phóng thật nhanh về nhà Phương, bước vào bên trong Sơn gặp lại Cố nhân...

96. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 39: Sự Ảnh Hưởng Của Ông Lão

Trong phòng đầy đủ mọi ng, chỗ chú Ba hay ngồi xuất hiện một người. Đó là Thầy Hai người mà dạy và trị bệnh cho Sơn.

Sơn : Sư phụ! Sao sư phụ lại xuất hiện ở đây?

SP : Đây là nhà ta sao ta k ở đây dc chứ? Ta đã nghe mọi ng kể về con, con đúng là k để ta thất vọng.

Mọi người rất ngạc nhiên khi biết Ông lão là người dạy võ và trị bệnh cho Sơn.

Phương: Vậy ng mà ông ngoại thường nhắc là Sơn đây sao? Ngạc nhiên ghê hihi.

SP: Uhm. Chính nó đấy, đệ tử tâm đắc nhất của ta, thiên tài đánh bại cả ta đấy.

Mọi người bây giờ đã hiểu vì sao Sơn lợi hại như vậy.

Sơn : Còn Bà đâu ăh?

SP : Bà còn bên TQ dưỡng bệnh như Phương nè, đây là bệnh di truyền, con gái ta cũng mắc vì bệnh này, bệnh này rất cần dc chăm sóc cẩn thận. Ta đang nghiên cứu 1 loại thuốc hy vọng sẽ trị dứt căn bệnh này. Nhưng hôm nay tình thế rất cấp bách nên ta phải trở về . Con vẫn tập luyện hàng ngày chứ?

Sơn : Ngày nào con cũng luyện bài quyền mà SP dạy và nhờ a Phong chỉ dạy thêm đấy ăh.

SP: Tốt. Ta cũng k ngờ con chính là bạn của cháu ngoại ta đấy. Hai đứa có tính ch lâu dài k?

Nghe câu này tất cả mọi vui mừng đều dừng lại (tụt cảm xúc ăy).

Sơn : Dạ, con có người yêu rồi. Con chỉ bảo vệ Phương như lời hứa mà thôi.

SP : Thôi, việc đó để sau đi, chúng ta cần có kế hoạch để chống lại Trịnh Gia. Theo ta biết 1 đám sát thủ từ bang hội nc ngoài điều về để hỗ trợ Trịnh Gia chiếm hết địa bàn mở rộng hoạt động buôn bán ma túy. Theo ta đoán chính là bọn đã đánh bị thương cậu Phong đây. Trc tiên ta phải tìm và tiêu diệt đám này trc, tụi này rất nguy hiểm, vì lệnh của tổ chức chúng bất chấp cả mạng sống của mình để hoàn thành.

Phong : Đám này võ nghệ k cao, được cái là sài vũ khí rất điêu luyện và phối hợp ăn ý. Cháu đã cố chạy và tránh như k thoát dc. Tụi này tầm 8 thằng. Nhớ lại hình như chúng k có nói tiếng việt nam.

SP : Ta nghĩ đám này là người tứ xuyên TQ, nên chúng đã dùng độc bôi lên vũ khí, như vết thương của Phong, nó là loại độc chiết xuất từ nc bọt của con Đĩa tứ xuyên và 1 số lá cây. Độc làm cho vết thương bên trong k lành, cứ đau nhức. May mắn là khi bị thương cậu Phong dc sơ cứu tốt, nên chất độc k ngấm sâu, và ta có thể giải dc.(ĐK kể là ÔL lấy dao rạch vết thương nặn máu ra và bôi thuốc vào, ít lâu sau vết thương k còn đau nữa rồi rất dễ chịu) Nên tất cả phải chú ý mang theo lọ thc này phòng khi bị thương từ vũ khí của chúng.

Vinh TG: Đạo này con có thấy 1 đám khoảng 8 người lạ mặt xuất hiện tại đường PĐTV, ăn sáng ở 1 quán ng Hoa, điệu bộ rất khả nghi, còn có khi chúng xích mích đánh nhau nữa

SP : Con mau cho ng dò xét lại nhé. Nếu ta tiêu diệt dc đám này thì Trịnh Gia sẽ xuống tinh thần k còn mạnh động nữa.

Sau khi dò xét dc chính đám ng đó là ng đánh ĐK. ÔL liền lên 1 kế hoạch khá chi tiết, rồi sau đó tất cả chia ra hành động. Kết quả tất cả 8 người đó đều bị đánh trọng thương và bị bắt hết. ÔL triệu tập hội Người Hoa lại và đưa bọn này ra làm chứng vì có sự nhúng tay của 1 bang hội khác ngoài nước . Tất nhiên Hội Người Hoa lên án gay gắt âm mưu của Trịnh Gia và cuối cùng giao ước dc lập lại, Trịnh gia phải nhường vài địa bàn cho Quách Gia nếu k sẽ bị Hội Người Hoa trục xuất.(Nếu bị trục xuất sẽ bị “tẩy chay” tất cả các mối làm ăn lúc đó Trịnh Gia sẽ sụp đổ). Bị ép vào đường cùng Trịnh Gia phải hy sinh lợi nhuận để còn giữ được địa bàn làm ăn và nung nấu ý định trả thù sau.

Sau khi ổn định lại cục diện. ÔL cố tình đề cập việc lâu dài giữa Phương và Sơn. Nhưng Sơn đã quyết cho dù ÔL là SP, là ân nhân của Sơn nhưng Sơn k thể nào làm vậy được. Về phần Phương càng buồn hơn, có lẽ Phương đã yêu Sơn thật rồi, chứ k còn đơn thuần là bạn bè nữa.

Lúc ÔL trở về ổn định tình hình thì còn có 1 ng nữa của Quách Gia cũng âm thầm trở về , đây chính là người đã gieo Bi kịch cho Sơn.

97. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 40: Cuộc Gọi Từ Quê Nhà

Sau khi 2 gia đình đã “hòa bình trở lại”. Sơn vẫn đưa đón Phương đi học. ÔL thì sau đó cũng quay lại TQ để nghiên cứu loại thc cứu chữa cho Phương.

Đạo tới, bệnh của Phương tái phát nhiều hơn, nên chú Ba phải đưa Phương vào bệnh viện theo dõi. Sơn cũng tới lui thăm hỏi Phương. Tất nhiên vs tư cách bạn bè, càng ngày Sơn càng thấy ánh mắt Phương nhìn Sơn có vẻ như đang lẩn tránh điều gì đó. Những ngày hôm đó,

Sơn dường như cảm thấy như mình đang bị ai theo dõi. Nhiều lần Sơn rình bắt quả tang nhưng k dc. Sơn đã quay lại quán Cafe của BCL làm. (Chú Ba và ĐK có kêu Sơn qua làm quản lý quán cafe của ĐK nhưng Sơn k chịu, lần trc là muốn giúp ĐK và ÔL nên Sơn tham gia, còn bây giờ thì Sơn k mún dính vào nữa). Còn ĐK thì khỏe mạnh trở lại, thằng Tèo cũng dc tin dùng hơn.

Còn về phần Trịnh Gia, im hơi lặng tiếng k có 1 hành động gì, nhưng P.Anh lại cho Sơn biết:

- Sơn nè, có một nguồn tin là: Trịnh Gia đang âm mưu gì đó. Chuyện này k hề đơn giản đâu. Chú em phải cẩn thận đó.

- Em có làm gì đâu mà phải coi chừng hả anh?

- Từ lần trc Giang hồ đồn đại Quách Gia xuất hiện 1 thằng nhóc khó xơi hơn a Phong. K mày thì là ai? Giang hồ người Hoa có những thủ đoạn k lường trc dc đâu.

- Em biết rồi. Em sẽ cẩn thận.

Từ ngày xảy ra cuộc chiến vs Trịnh Gia, Sơn k còn gặp Hà lần nào nữa. (cũng tốt k sợ đám Trịnh Gia k làm ảnh hưởng đến Hà, đó cũng là lý do Sơn k đi tìm Hà dù chỉ là ngấm nhìn từ xa). Về phần Hà, Hà có nt cho tôi bảo tôi chăm sóc Sơn và thông tin cho Hà (xin lỗi a bán đứng em 1 lần nhé Sơn).

Đừng nói Hà k nhớ Sơn nhưng vì k muốn làm ĐK khó xử nên Hà phải lặng lẽ quan tâm Sơn thôi. Mật độ nt giữa tôi và Hà liên tục, khiến Sơn nghĩ tôi có bạn gái (xấu trai k ai yêu).

Rồi một buổi sáng ngày 10 tháng 4 năm 2006. Sơn thức dậy với 1 tâm trạng bồn chồn khó tả dường như sẽ xảy ra ch gì rất quan trọng. Chuẩn bị đi học thì Sơn có 1 cuộc dt từ quê nhà số điện thoại mẹ hay gọi cho Sơn:

- Alô, con nghe nè mẹ.

- Sơn hả?-k phải tiếng mẹ.

- Dạ. Sơn đây. Cho hỏi ai vậy ạ?

- Cô Ba nè. Tối wa nhà mày cháy rồi. Ba mày xin rượu k thoát kịp nên chết cháy. Còn mẹ mày dc đưa cấp cứu trên BV tỉnh kia, nghe nói nặng lắm. Tao lục mãi mới dc sdt của mày nè.

Nghe xong Sơn đứng người, rồi hét to lên.

- Trời ơi. Mẹ ... mẹ cháu có sao k cô. Ba ơi huhu... bà ơi.

Tôi định dắt xe ra đi học, nhưng đã dừng lại nghe như có chuyện rồi.

- Bác sĩ đang mẹ mày chuyển lên Chợ rẫy. Nhà mày cháy cả rồi. K biết sao nữa. Tiền viện phí của mẹ và xác Ba mày ở đây hàng xóm lo. Còn mày lo tiền lên trên nhé.

- Dạ, nhờ cô lo cho ba con. Con sẽ đón mẹ ở Chợ rẫy. Nhờ nhé cô.

Sơn tắt dt, ngồi phịch lun xuống đất. Tôi hỏi thì Sơn kể lại cho tôi nghe. Sơn rối lắm cứ khóc mãi.

- Bây giờ tao vs mày chạy lên Chợ rẫy chờ mẹ mày chuyển lên. Mày còn nhiều tiền ở đó?

- Em còn k tới 1tr, bây giờ làm sao hả anh?

- Bây giờ mày cứ lên Chợ rẫy chờ đi. Tao đi lấy tiền. Lẹ lên, nếu chờ mẹ mày tới mà k có ng thân nào làm thủ tục thì chậm trễ cứu chữa đó. Đi đi.

- Dạ. Em đi trc. Trăm sự nhờ anh.

Rồi Sơn phóng xe đi. Tôi gọi cho ĐK nhưng ĐK k nghe máy, rồi tôi nhớ tới htrc chú kể bên nhà nói cho tôi có chỗ cho mượn tiền. Đang ngụy cấp mượn trc tính sau vậy...

Cầm tiền 20tr, Tôi chạy lên Chợ Rẫy thì thấy Sơn đang ngồi chờ. Tầm 20p xe cấp cứu chở mẹ Sơn tới. Các bác sĩ y tá vội vàng đem mẹ Sơn vào trong, mẹ Sơn bất tỉnh nhân sự, toàn thân mẹ Sơn quần băng trắng khắp người chắc bỏng độ III độ IV (trên 70% cơ thể) rất nặng. Bác sĩ chẩn đoán xong ra bảo Sơn lo thủ tục và chuẩn bị tâm lý đi. Tôi chạy đi đóng tiền, lo thủ tục này nọ.... gần 30p mới xong. Chạy lại Sơn vẫn ngồi đó 1 mình. Lúc sau bác sĩ đi ra.

- Xin lỗi, bệnh nhân bỏng quá nặng chúng tôi đã cố gắng hết sức.

Sơn khụy xuống nền đất. Cú shock quá lớn khiến người trầm tĩnh như Sơn cũng k chịu nổi, Đỡ Sơn dậy, rồi đưa vào giường mẹ Sơn đang nằm. Sơn khóc to lắm, ai cũng nỡ lòng. Rồi Sơn theo xe Cấp cứu về ST (T đưa hết cho Sơn số tiền còn lại).

Sau đó dt cho ĐK lên lấy xe Sơn về. ĐK nghe xong tức tốc cùng thằng Tèo chạy đến (ĐK chưa kịp đánh răng gì hết mắt còn dính gèn). Tôi kể lại sự việc cho ĐK nghe. Tôi và ĐK về cất xe rồi thông báo cho người trong Quách Gia nghe, Phương nghe xong thì xiu lun, phải đi cấp cứu. Tôi và ĐK, Tèo và Vinh TG lấy xe hơi chạy về ST ngay lập tức.

Tang lễ được diễn ra, 2 cỗ quan tài dc đặt dưới 1 tấm bạt lớn (vì nhà đã cháy hết, hồi đó chưa có cho thuê rạp như bây giờ. Hàng xóm dùng tấm bạt giăng lên làm mái che). Không khí tan thương bao trùm cả vùng quê hẻo lánh. ĐK cũng đeo tang vì ĐK là trẻ mồ côi, cha mẹ anh em cũng chết cháy nên ĐK cũng hiểu dc nỗi đau của Sơn. (Tôi k đeo vì ba mẹ tôi k cho phép, tôi k tuổi nặng vs Ba Sơn, nhưng tôi vẫn ở đó để chứng kiến tất cả)

Rồi lần lượt :Hà, Phương, Thành, Hồng, Hải, Nam, Quân, BCL, BCN, P.Anh, Cha mẹ H.Yến, Ba Hà, Bà cô và đám bạn học của Sơn đều đến. Mọi người ai cũng khuyên, an ủi Sơn. Hà và Phương khóc rất nhiều, Phương mấy lần lên cơn Hen, phải ra trạm xá nằm, vào rồi ra ai thấy cũng mũi lòng.

Cha mẹ Sơn dc Hỏa táng rồi mang về quê nội của Sơn chôn cất chung vs dòng họ. Đoàn xe lặng lẽ đi trong cơn mưa bất chợt của tháng 4, làm cho không khí càng thêm lương hơn. Sơn từ bữa về tới nay k ngủ k nghỉ, ăn qua loa cho có. Nhờ cơ thể Khỏe mạnh nên Sơn có thể chịu dc. Khi mang hài cốt của cha mẹ chôn xuống. Sơn nấc lên 1 tiếng rồi ngã xuống có vẻ như sự chịu đựng đã tới giới hạn.....

98. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 41: Đấu Võ Chợ Đen

Tỉnh lại, Sơn nhận ra mình đang ở trạm y tế TQ, giường kế bên là Phương (kiệt sức vì thức chăm sóc Sơn, còn Hà thì bị Mẹ bắt về). Ngoài ra còn có tôi, Thành, Nam và ĐK (2thằng này khoái nghe ĐK kể ch giang hồ, còn thằng Tèo về vs Vinh TG lo việc trên SG nữa) Nhìn thấy Sơn đã tỉnh tôi liền hỏi:

- Tỉnh rồi hả? Đói k? Ăn chút cháo đi. Hà nó nhờ Thành mang vào đó.

Sơn : Em nằm đây bao lâu rồi?

Tôi : 1ngày 1 đêm. Con Phương nó chăm sóc mày cả đêm wa sáng nay lên cơn hen, mệt quá ngủ rồi. Hà thì ở tới chiều thì mẹ Hà bắt về. May mắn dc cả 2 đứa yêu thương mà k hề ghen vs nhau, tội nó còn nhc như 2 ng bạn thân.

Sơn k nói gì chỉ nhìn Phương vs ánh mắt cảm kích. Xong Tôi đổ cháo ra cho Sơn ăn, đang đổ thì:

- Anh chờ 1 ít cho Phương chút thức dậy, Phương ăn nữa.

- Tao biết tính mày mà, ngoài mặt vô tình vs ngta nhưng âm thầm quan tâm lắm.

Thành: Thấy sao rồi mày? Đừng buồn nữa nhé.

Sơn : Uhm. Tao sẽ cố.

ĐK : Hồi đó tao còn nhỏ chưa hiểu hết nỗi đau mất ng thân, hôm nay tao thấy lòng mình đau như cắt, tao tiếc k có thời gian về thăm cô chú.

Sơn : Cha mẹ em linh thiêng cũng hiểu mà ĐK. Ủa Nam? Mày chưa về Nha trang àh? Thằng Hải vs Quân đâu?

Nam : CN tao lên, thằng Hải thì phải về Bắc vì nó mua vé khứ hồi, còn thằng Quân k thể ra khỏi trường wá 3 ngày dc. Hai thằng đó có nhắn lại bảo mày đừng đau buồn wá.

Sơn : Tụi mày đứa miền Bắc, miền Trung mà cũng về đây vs tao. Cám ơn nhé.

Nam : Mày mới thức chưa tỉnh hả? Tao bít tụi tao có ch thì mày cũng sẽ làm vậy thôi. Còn thằng Hồ thì k liên lạc dc. Nó ở Canada mất tích lun.

Thành : À. Hồi trc tao thấy nó có ghê rồi đó.

Nam : Qua đó một mình có ghê là phải.

Thành: Lúc còn học 12 cơ. Xinh lắm, da trắng đáng cao. Chắc con nhà giàu. Mấy hôm trc khi cắm trại. Tao hỏi mà nó chối bảo bạn bthường.

Nam: Sao mày k nói cho tụi tao biết? Tao phải hỏi cho ra lẽ, tao chưa có ghê mà nó dám có àh?

Thành : Thì bữa đó cháy trại, rồi xảy ra ch vs lớp 12a3, tao quên mất tiêu. Hnay mày nhắc tao mới nhớ hehe.

Tiếng nói cười cũng làm Phương thức dậy.

Sơn : Phương tỉnh rồi àh? Thấy trong ng thế nào? Tụi kia nói ch ồn ào làm Phương thức giấc à?

Phương : K có. Mùi cháo thơm wá thấy đói nên thức hihi.

Tôi : Nè, anh có chừa cho em nè. Ăn đi kẻo thằng Sơn nó ăn hết.

Phương : Sơn sẽ k giành vs em đâu. Hihi.

Phương cười rất dễ thương, dù bệnh tật nhưng cũng làm vơi dc vẻ xinh đẹp. Làm 2 thằng kia nhìn như bị thôi miên.

Nam : Đây là Kẹo Bồn Bồn mày thường nhắc đó hả Sơn? Xinh ghê.

Sơn : Uhm. Kẹo Bồn Bồn tên Phương. Đây là Nam, đó là Thành, bạn học cấp 3 của Sơn và Hà.

Phương : Rất vui dc làm quen vs 2 bạn.

Nam : Được ng đẹp làm quen còn gì sướng bằng.

Cuộc nói ch rôm rã tới trưa thì Sơn và Phương xuất viện, ra mộ thắp nhang cho Ba mẹ, nhờ chú thiêm chăm coi dùm, rồi cả 4 ng lên xe về SG (hôm Phương xuống dc tài xế chở xuống, rồi tài xế lên cùng vs Vinh TG, xe này ĐK lái).

Đi học, bạn bè trong lớp cũng an ủi Sơn nhiều lắm. Đi làm, BCL và BCN cũng vậy. Lạ 1 điều là từ bữa Sơn xui tới giờ k thấy P.Anh đâu. Hồi BCN thử bảo P.Anh có việc đi xa vài hôm.

Ba hôm sau. ÔL báo tin là đã pha chế dc thuốc làm giảm bệnh tình của Phương nên nhắn chú Ba cho người qua TQ đem về vì ÔL đang điều trị cho Bà lão. Đáng lẽ Sơn phải đi nhưng do nghĩ học nhiều sợ bị đình chỉ việc học nên ĐK và thằng Tèo đi thay.

Một bữa trưa, đang nấu cơm thì có tiếng động mạnh ở cửa nhà. Sơn nhìn ra là Tôi đang bị 1 người đàn ông cao 1m9 như đô vật, xăm đầy người, đầu đinh nhìn rất côn đồ. Sau đó là 1 ng đàn ông, mặc áo thun và áo khoác đen, quần tây, đeo kính râm. Sơn thấy vậy chạy ra đỡ tôi và hỏi:

- Anh Toàn có sao k?

- Anh k sao.

- Có ch gì? Tại sao lại đánh người?-Sơn quay lại hỏi 2 ng đàn ông.

Chủ Nợ(CN): Thằng này nợ tiền tao, đến kì đóng lãi nó k có tiền, nên tao đánh nó. (Lúc trc tết 2006 nhà t bị chủ Hụi lớn ôm tiền bỏ trốn, Mẹ t (chủ hụi nhỏ) phải đứng ra trả lại các con hụi nên kinh tế lúc đó hơi khó khăn, anh chị thì cũng là bà con Cô cậu nên k dám mượn tiền)

Sơn : Nợ ông bao nhiêu? Nợ tiền thì trả tiền tại sao phải đánh người.

CN : Thấy mày cũng có nghĩa khí, 20 triệu, nếu bây giờ mày có thì đưa ra, tao bỏ tiền lãi tuần wa là 1triệu. (Lãi suất 5%/tuần).

Sơn nghe 20tr thì hiểu, đó là số tiền 20tr hôm mẹ Sơn lên Chợ rẫy cấp cứu tôi đưa cho Sơn.

Sơn : Hiện giờ tôi chưa có đủ, cho tôi ít thời gian dc k?

CN : Tụi tao cho mày thời gian thì tụi tao ăn bằng gì? giờ tao lấy tạm xe máy của nó (tôi) chừng nào mày đủ tiền thì đến lấy xe về.

Nói xong CN ra hiệu cho thằng Đô Vật lấy xe của tôi. Thằng Đô Vật vừa định tiến lại dắt xe tôi đi thì Sơn nhảy ra trc mặt nó cản lại, thằng Đô vật vung tay đánh Sơn, thì bị Sơn cho 2 đấm và 1 đá, nó té cái đùng rung chuyển khu phố (chém tý :v). Thấy thế thì thằng CN nói:

- Mày có nghề đó, mày mún kím tiền trả cho bạn mày nhanh k?

Sơn : Là sao? Nói đi.

CN: Mày sẽ đi đấu võ chợ đen cho tao...

99. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 41 : Tiếp Theo

- Mày sẽ đấu võ chợ đen cho tao. 1 trận thắng tao cho mày 15tr, thua thì 5tr, thấy sao?

Vì ĐK đi TQ rồi Sơn cũng k muốn mượn tiền ng khác nên đồng ý:

- Ở đâu? Khi nào đánh?

- Tối nay, 9h tại số xxx Phạm hùng quận 8, rồi dt cho tao theo số này.

Rồi CN đưa cho Sơn sdt của ông. Thằng Đô vật lúc này cũng đã tỉnh, Định lao vào trả thù thì CN ngăn lại.

- Mày muốn chết àh? Nó nãy nương tay đấy k thì mày vào BV rồi. Về thôi...

Hai ng đó đi. Tôi và Sơn vào nhà tránh bị hàng xóm dòm ngó tip (nãy giờ họ vẫn đứng gần đấy xem nhưng k ai can thiệp, SG là thế mà).

- Anh xin lỗi kéo em vào vụ này.

- Em mới xin lỗi anh chứ, vì ch của em nên a mới đi vay tiền của XHD, anh mà có gì em ân hận lắm.

- Tối nay anh vs mày đi nhé.

- Uhm. Có gì chở em vào BV cấp cứu nha, thua dc 5tr đó hehe. Ăn cơm thôi anh.

Tối 9h, tôi và Sơn đã có mặt tại địa chỉ mà CN cho. Gọi cho ông thì ông cho người dẫn 2 đứa tôi đi, đường đi ngoằn ngoèo, lạnh quanh, rất khó nhớ đường (tổ chức phi pháp mà k thể CA tóm). Cuối cùng cũng tới 1 công trường đang thi công dang dở, thấy có ng đến bọn cảnh giới nhận ra ng quen nên mở cửa cho vào.

Bước vào bên trong là 1 võ đài dc rào bằng lưới B40 (như MMA vậy) có đấu sĩ đang đánh nhau trong lồng. Bên dưới là khán đài, rất nhiều người xem la hét cổ vũ và k thể thiếu cá cược. Phía trên là vài phòng Vip dành cho các ông chủ (ở trên nhìn xuống thì thấy rõ, dưới nhìn lên k thấy gì). Không khí rất ồn ào và tục tĩu từ miệng các con bạc phát ra.

Một lúc sau CN ra đón chúng tôi, dẫn chúng tôi vào 1 cái phòng thay đồ. Đưa Sơn 1 cái áo trắng bảo Sơn thay.

- Mày thay đi, trận sau tới mày đấy. Luật ở đây là dùng tất cả bộ phận cơ thể, k dc dùng vũ khí, ám khí, móc mắt đối thủ. Có thể đánh vào chỗ hiểm, đánh đến khi bên kia xin thua, xỉu hoặc chết mới dừng lại. Nhớ chưa?

- Rồi. Cũng đơn giản mà.

- Tý nữa quên, mày là người của băng nào?

- Tôi k có băng hội gì cả. Bộ k phải vào băng hội mới dc tham gia àh?
- Uhm. Ít nhất phải có băng hội chống lưng mới dc tham gia.
- Quách Gia.-Sơn suy nghĩ 3s rồi nói ra.
- Quách Gia cơ àh? Thú vị rồi. Ra ngoài xem 2 thằng kia đánh nào.

Trong lòng lúc này 2 đối thủ đang đánh nhau rất quyết liệt, bọn họ dùng tất cả những gì có thể để hạ gục đối phương.

Cuối cùng cũng đến dc Sơn thi đấu. Sơn bước vào trong thấy Sơn lạ mặt nên tại kia cũng khinh khỉnh, đối thủ của Sơn là 1 tay to con cao 1m9 (nhìn như mấy anh Đô vật mỹ, khiếp lắm) to con hơn thằng Đô vật kia nữa. Nhìn cô hồn lắm. Tôi nhìn Sơn lo lắng, nhưng Sơn k 1 chút nao núng tỏ ra rất bình thản. Khán giả nhìn thể trạng 2 ng quá chênh lệch, nên họ huyết sáo, sỉ nhục Sơn này nọ và tất nhiên họ đặt cược cho tên đô con. Mc bắt đầu giới thiệu.

- Tiếp sau đây là cuộc đối đầu... có vẻ k cân sức nhỉ. Võ sĩ mặc áo đen tên là xxx, người của băng đảng yyy bên quận Bình Chánh. Ng đang giữ kỉ lục thắng 11 trận liên tít. Thật khủng khiếp.

Dứt lời 1 tràn pháo tay và những tiếng la ó của các con bạc đang say máu ăn thua. MC quay wa Sơn vừa đọc vừa nhìn tờ giấy:

- Đây là Võ Sĩ áo trắng tên Sơn, người của Quách Gia Chợ Lớn. Ah ha, Quách Gia cũng cử người tham gia võ chợ đen sao? Vui rồi đây. Không làm mất thời gian của quý vị nữa. Trận đấu bắt đầu.

Hai võ sĩ tiến vào nhau thì tên xxx nói:

- Thằng nhóc, Tao chấp mày 3 đòn đánh kaka. Nào tới đây.- gã xxx khiêu khích.

Sơn cười khẩy rồi bước tới gần gã xxx. Sơn xuất chiêu: 1 ngay cổ, 2 ngay ức, 3 ngay bụng. 3 cú đấm rất nhanh chưa tới 2s. Xong Sơn quay lưng đi. Mọi ng chưa kịp hiểu gì thì gã xxx đã đổ ngã như 1 cây chuối. Sơn thắng mà trên mặt k chút nụ cười. Cả đấu trường im lặng, một lúc sau thì sôi động trở lại. Sơn bước vào trong gặp CN, CN có vẻ thắng lớn nên nói vs Sơn:

- Mày khá lắm nhóc, nhờ mày mà tao thắng dc số tiền lớn. Đáng lý tao trả mày 15tr nhưng coi như 5tr tiền thưởng nữa là 20tr.
- Cảm ơn ông, chúng tôi có thể về dc rồi chứ?
- Mai mốt mún kím tiền cứ đến gặp tao nhé. Kaka. Chào chú nhóc. Ra ngoài có ng của tao dẫn về chỗ cũ.

Hai đứa tôi thay đồ bước nhanh ra ngoài. Sơn và tôi đều biết rằng, võ đài này được là của Trịnh Gia lập ra, Và trên khán đài dành cho khách vip thì đã có 1 âm mưu dc bày ra ngay sau đó...

100. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 42: Tình Yêu Đã Mất...

Hôm sau vẫn đi học, rồi đi làm như mọi ngày nhưng hôm nay P.Anh đã thấy xuất hiện. Thấy Sơn, P.Anh kéo Sơn ra 1 bàn yên tĩnh để nhc. Lấy làm lạ Sơn cũng đi theo.

- Chú em có mún bít nguyên nhân cháy nhà ba mẹ k?

Sơn giật mình và hoàn toàn bất ngờ trc câu nói của P.Anh:

- Anh... Anh nói sao? Nhà em sao cháy?
- Nhà chú em bị ngta đốt. Mấy ngày nay a xuống dưới nhờ mấy anh CA điều tra dùm. Mấy anh đấy xem xét rất kĩ, và chắc chắn rằng bị ngta đốt. Các chốt cửa ngoài bị khóa bằng 1 sợi dây chì khá nhỏ, chú ý lắm mới tìm thấy, và CA cũng tìm thấy 1 can đựng xăng cách đó k xa.
- Vậy có tìm dc hung thủ k anh?

- Được, 2 thằng này nghiện heroin nặng dc ngta cho tiền nên làm vậy.

- Ai sai khiến hai thằng đó hả anh?

- Trịnh Gia. Lần trc anh có nhắc chú em coi chừng nhưng k ngờ lại xảy ra với gia đình em.

“Rầm” tay Sơn đập mạnh vào cái bàn nc.

- Em sẽ trả thù cho cha mẹ.

- Bình tĩnh đi Sơn, anh nói ra k phải để em đi trả thù. Bây giờ xông vào đó chẳng khác e đi tự sát.-Có vẻ như P.Anh nói ra sớm wá.

- Chúng nó giết cha mẹ em, em có chết cũng sẽ trả thù.-Sơn dùng dùng nỗi giận, chạy thật nhanh ra lấy xe. P.Anh thấy bộ dạng hùng hổ của Sơn cũng k dám cản. (Sơn lúc đó k còn nề nang ai nữa đâu, xem lại Chap 35: Lần nổi giận thứ hai nhé).

Lên xe thì có dt, dt của 1ng dù Sơn có đang nổi giận cũng phải bình tĩnh lại ngay-Là Hà:

- Anh hả? Khỏe k anh?

- Anh...Anh khỏe, còn em thì sao?

- Hihi. Em vẫn ổn. A hôm nay có đi làm k?

- Anh k có đi. Có gì k em?

- Qua chở em đi chơi dc k?

- Hả?... Em nói thật k?

- K muốn chở em đi hả? Zi thôi hén...

- Có.. có chứ, chờ anh một chút.

Tất máy Sơn chạy vội wa nhà Hà, nơi mà biết bao lần Sơn đứng ngoài nhìn vào chỉ mong thấy dc Hà... Tới trc cổng thì thấy Hà đã đứng đó, đón Sơn bằng nụ cười hạnh phúc như ngày nào. Sơn tưởng mình đang mơ chẳng? Nếu là giấc mơ xin nó đừng kết thúc...

- Sao hôm nay em dc đi vs anh? Dì k ngăn cản sao? Anh k ngờ..

- Em trốn Dì đó, nhớ Anh wá nên em làm vậy. Hihi.

- Em làm vậy sao dc? Dì la em, anh cũng k vui đâu. Mặc dù anh rất nhớ em, nhưng em đừng làm vậy!

- Hihi. Em nói đùa a tý thôi. Dì cho em đi đấy.

- Thật sao?

- Anh có đi k hay đứng đây nói hoài? Em k dc đi wá 8h đâu.

Nói xong, Hà nhảy lên xe ôm lấy Sơn như ngày nào còn yêu nhau. Từ ngày cha mẹ mất có lẽ đây là ngày mà Sơn vui nhất, vì người mà Sơn yêu đang ở sau lưng Sơn, ôm lấy Sơn, cảm giác thật hạnh phúc.

Rồi hai đứa lại rong chơi trên các con đường mà ngày trc hai đứa từng đi qua, ôn lại kỉ niệm ngày nào. Hà cũng vẫn thế vẫn lú lo sau lưng Sơn như hai đứa chưa bao giờ xa cách. Xem phim, ăn tối, ăn kem... thời gian trôi qua nhanh chóng.

Gần 8h, Sơn phải chở Hà về dù k muốn.

- Hic, gần 8h rồi. Em phải về rồi...-Sơn buồn bã nói vs Hà.

- Mấy hôm sau em lại xin phép Dì đi nữa mà. Anh đừng buồn.

- Nhớ nha, anh chờ em dt rủ đi chơi nha. Hôm nay a vui lắm Hà ah. Àh, quên nữa này a P.Anh nói nhà anh cháy là do có ng phóng hỏa, còn điều tra dc chủ mưu là Trịnh Gia đó, này a định đi trả thù thì em gọi đó. Này mà anh đi sớm hơn 1 chút là k dc gặp em rồi. Cũng hên ghê.

- Thật hả anh? Trịnh Gia trả thù sao? Đáng sợ thật. Mà anh đó, đừng có nông nổi như vậy nữa nhé. Làm gì cũng phải bình tĩnh, nóng giận chỉ hại anh thôi. Mỗi lần anh giận nhìn đáng sợ lắm.

- Uhm. Anh sẽ nghe lời em.

Vòng tay của Hà càng xiết chặt hơn, Sơn cảm thấy lạ nhưng vẫn k nói gì. Đúng 8h, Sơn đã tới trc cổng nhà Dì của Hà.

- Em vào đi. Nhớ là mai mốt xin dc Dì thì dt cho a nhé.

- Uhm. Em biết rồi.

Bất chợt Hà bước tới hôn môi Sơn, một nụ hôn sâu đủ biết tình cảm Hà dành cho Sơn rất nhiều, nhưng Sơn đâu biết rằng đây là nụ hôn cuối Hà dành cho Sơn... những ngày tiếp theo Sơn rất vui vẻ vì tưởng là ch tình yêu vs Hà k bị Dì cấm cản nữa. Sơn như quên đi mối thù của cha mẹ vs Trịnh Gia. Chỉ mong sao Hà gọi dt rủ đi chơi như mọi lần...

Ba hôm sau, buổi trưa Sơn đi làm, thì có 1 cuộc dt, tưởng của Hà ai ngờ là Thành:

- Alô. Mày lên SG thăm tao hả?

- Mày về ST nhanh. Hà có chuyện rồi....

- Mày nói sao? Hà có ch gì?

- Mày về nhanh đi. Kéo k kịp...

- Tao về liền.

Sơn tắt máy gọi cho Hà thì “Thuê bao quý khách vừa gọi hiện k liên lạc dc...”

Vội vã chạy vào xin phép BCL về quê có ch gấp. P.Anh thấy có ch k hay nên bảo Sơn lên xe P.Anh chở về vì giờ trưa rất khó đón xe, hơn nữa tâm trạng Sơn đang hoảng loạn mà Sơn chạy xe máy về rất nguy hiểm.

Biết P.Anh là tay đua chuyên nghiệp nên Sơn phóng lên xe NSR của P.Anh chạy về ST. Từ SG về ST 220km chưa kể thời gian quan Phà Cần thơ vậy mà P.Anh chạy chưa tới 5 tiếng đồng hồ (tới phà CT P.Anh xuất trình giấy gì đó mà dc ưu tiên lên Phà liền).

Về đến ST gọi cho Thành thì nó bảo nó đang ở nhà Hà. Vội chạy xuống thì Sơn thấy nhà Hà rất đông, nhưng mặt mũi ai cũng buồn bã, biết có ch k hay, Sơn chạy thẳng vào nhà quên cả phép tắc trc sau. Vào trong nhà trên 1 chiếc ghế bố xếp. Hà nằm đó như ngũ gượng mặt em trắng bệch, xung quanh mọi người đang khóc.

- Hà, Hà em tỉnh lại đi Hà, anh về rồi nè Hà, trời ơi. Sao em lại như vậy... Hà ơi Hà....huhu. Sao em bỏ anh lại. Cha mẹ anh vừa mất giờ em cũng bỏ anh đi sao... Huhu..

Sơn lấy mạnh ng Hà rồi ôm chặt Hà vào lòng, cơ thể Hà lạnh tanh k 1 chút sức sống. Mọi ng thấy thế lại càng mũi lòng, có ng k cầm dc nước mắt chạy ra ngoài ngồi khóc...

P.Anh và Thành cố hết sức kéo Sơn ra mà k dc. Sơn quay lại hét lên:

- Không ai dc chia cắt chúng tôi nữa. Hà chỉ ngũ thôi, đúng k em? Rồi em sẽ tỉnh dậy mà... huhu...

Câu nói này khiến P.Anh và Thành cũng rơi nc mắt. Hai thằng k kéo Sơn ra nữa để Sơn ôm lấy thi thể của Hà mà khóc...

Bỗng có 1 bàn tay đặt lên vai Sơn. Đó là Ba của Hà:

- Sơn àh. Tới giờ nhập quan cho Hà rồi. Cháu hãy để Hà yên nghỉ đi. Đừng như vậy Hà sẽ đau lòng đó. Lỗi là của người lớn tội cho con Bé...

Nghe vậy Sơn vội buông Hà ra, để mọi ng chuẩn bị khâm liệm và Nhập Quan cho Hà. Sơn dc P.Anh và Thành đỡ ngồi xuống 1 cái ghế đặt ở góc sân (Người trẻ chết chưa có vk hay ck, quan tài đặt ở ngoài sân)

Các thủ tục dc tiến hành xong. Lúc chuẩn bị đẩy nắp quan tài lại thì Sơn nhào đến để nhìn mặt Hà lần cuối... Sơn cũng đội tang cho Hà. Tôi thì 12h mới tới. Cũng chỉ bít an ủi cố gắng động viên Sơn, thiết nghĩ

2

đám tang trong vòng 12 ngày k biết Sơn có vượt qua dc cú shock này k nữa. Đúng là Niềm đau nhân đôi.

Sơn khóc nhiều lắm nhưng ng khóc đau khổ nhất chính là mẹ Hà. Vì mẹ Hà ép Hà lấy con thủ trưởng của Ba Hà nên Hà mới làm vậy (trc đây Hà có nói vs Sơn rồi nhưng k ngờ Hà lại làm thật).

Sáng hôm sau, 1 lần nữa Sơn lại đưa tiễn ng mà Sơn yêu thương nhất đến miền cực lạc. Quan tài dc đưa vào lò thiêu. K lâu sao ngta đem ra 1 hũ tro cốt của Hà. Sơn nhận lấy và đem về nhà Hà. Lúc về đến nhà Ba Hà nói vs mọi người:

- Đây là di thư của con gái tôi. Khi nó chết nó muốn tro cốt nó dc thả xuống dòng sông quê hương, để nó có thể đi khắp nơi mà nó muốn. Sơn, cháu hãy làm việc này dùm chú nhé. Còn đây là 1 bức thư và cái món quà (ngôi nhà bằng gỗ có nhạc lúc 8-3-2005 Sơn tặng Hà đó. Ai k nhớ đọc lại phần 1 chap 21: 8-3 mình giận nhau đi.) Hà nhờ chú đưa cho cháu. Bây giờ cháu hãy đưa Hà đến nơi nó mong muốn đi.

Tôi chở Sơn ra sông Maspero (Sông cầu quay). Dừng xe trc trường P1 (nơi gần chỗ Sơn và KBB gặp nhau khoảng 30m). Sơn đi xuống bậc thang thả từ nắm tro nóng hổi của Hà (mỗi lần rải là những giọt nc mắt của Sơn rơi xuống) xuống dòng sông theo ý nguyện của Hà (theo từ nghĩa hán việt Hà là Sông đó)...

Khi thả xong, Tôi chở Sơn về nhà Hà, để hỏi nguyên nhân vì sao Hà tự tử.

Chú kể: K biết từ đâu mà mẹ Hà (lúc này mẹ Hà nằm khóc trong phòng) nghe dc tin tức là đạo này trên Sài gòn, Hà k những còn quen vs Sơn mà còn tụ tập vs Xã hội đen, thế là mẹ Hà nhất quyết bắt Hà về quê k cho ở trên đó nữa, ngày cuối cùng Hà năn nỉ lắm nên Dì mới cho đi chơi cùng Sơn để chia tay, về Nhà mẹ Hà nhất quyết 30/4 này sẽ đính hôn cho Hà, dù Hà và Ba Hà k đồng ý nhưng mẹ Hà vẫn khăng khăng làm theo ý mình. Hà nhốt mình trong phòng 2 bữa k thêm ra ngoài. Đến ngày thứ 3, Ba Hà dùng chìa khóa dự phòng mở cửa vào thì thấy Hà nằm trên giường, thấy 1 lọ thuốc ngủ Lexo... trên bàn (Lọ thc mà Ba Hà thường uống khi khó ngủ). Tức tốc đưa Hà đi BV nhưng Hà k qua khỏi...

Chào từ biệt Chú ra về, 4 ng chúng tôi về nhà Thành nghĩ ngơi để chút đi về SG. tôi chở Sơn về giữa đường thì nghe tiếng Sơn lẩm bẩm hát " Và rồi mình cách trở anh để tang em suốt cuộc đời...."

101. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 43 : “tay Trong Cướp Hàng...”

Trở về SG, Sơn như người mất hồn, lúc nào cũng ngồi thần thờ ôm lấy ngôi nhà gỗ, bỏ học và nghĩ làm, ăn uống thất thường, k chăm sóc bản thân tóc tai bù xù... (Nếu ai mà trong gần 2 tuần, mất đi 3 ng thân yêu nhất chắc có ng tự tử lun wá) nhưng Sơn phải sống vì còn việc phải làm đó là trả thù cho cha mẹ.

Còn một ng nữa đau k kém gì Sơn đó là Vinh TG, khi nghe tin về Hà, Vinh TG cũng vậy suốt ngày chỉ say xỉn bỏ mặc ngoài tay những lời chú Ba giao phó, có lẽ Vinh TG cũng đã yêu ng con gái ấy. Một tình yêu thầm kín vì Vinh TG biết Sơn và Hà là 1 đôi nên Vinh TG chỉ âm thầm bảo vệ Hà khi có thể mà thôi. Vinh TG thật sự k đáng ghét như ban đầu tôi gặp, anh ta cũng là ng quân tử vì khi biết Hà và Sơn chia tay, anh ta chỉ lặng lẽ theo bảo vệ Hà chứ k thừa nc đục thả câu đeo đuổi Hà (Tôi cũng chắc chắn rằng dù Vinh TG hay ai đi nữa theo đuổi Hà cũng k thành công) nhưng tính tình ngạo mạng k cho phép anh ta xuất hiện cho Hà biết.

Chỉ có tình yêu mới làm cho con ng ta trở nên như vậy dù là công khai hay thầm kín khi mất đi tình yêu ấy đều khiến cho con ngta suy sụp ít hay nhiều.

Vài ngày sau thì Sơn tìm đến rượu, say xỉn suốt ngày, lúc này gia đình và công ty của chị tôi bắt đầu gặp khó khăn, tôi hầu như phải bên nhà chị tôi suốt, để trông nhà và làm việc phụ chị, dù k giúp dc gì nhiều nhưng tôi là người nhà cũng đỡ hơn thuê ng ngoài. Sơn thì k có ai bầu bạn suốt ngày rượu và rượu (ĐK đi TQ chưa về) vì quá đau khổ trc cái chết của Hà và cha mẹ. Sơn quên mất còn 1 người con gái nữa cũng yêu Sơn k kém gì Hà- Là Phương.

Một buổi chiều. Phương tìm đến nhà tôi, gặp Sơn trong bộ dạng say xỉn nằm xà dưới đất (hên là khu đó an ninh k thì đồ đạc trong nhà chắc mất hết) Phương cũng buồn lắm, đỡ Sơn lên giường nằm rồi Phương dọn dẹp nhà cửa, giặt quần áo cho Sơn. Một tiểu thư đâu quen làm những việc nhà và cơ thể k dc khỏe mạnh, nên Phương khá vất vả. Phương đi mua cháo pha nc chanh cho Sơn uống để vã rượu. Phương ngồi kể bên chăm sóc Sơn mà từng giọt nc mắt rơi xuống trúng vào người Sơn làm Sơn mở mắt . Sơn lúc nửa mê nửa tỉnh thì hình dáng Hà lại xuất hiện trc mặt Sơn, ngồi bên cạnh Sơn chăm sóc Sơn, như hôm Sơn say xỉn lúc mẹ Hà ngăn cấm hai đứa. Sơn vội bật dậy ôm lấy Phương mà cứ ngỡ là Hà và bật khóc:

- Anh biết em sẽ k bỏ anh mà. Huhu. Không có em anh phải sống sao đây?...

-

- Em đừng đi nữa nhé, hãy ở lại bên anh nhé...

Rồi Sơn hôn Phương và Phương dường như cũng đồng tình làm vậy...

Nửa đêm giật mình tỉnh giấc, đầu đau như búa bổ, định xuống giường đi tìm nc uống thì Sơn đụng phải Phương, Sơn đâu biết cứ ngỡ là tôi (vì tối thui do tắt đèn). Sơn xuống giường tìm nc uống, bật đèn lên Sơn thấy phòng dc dọn gọn lại, rồi nhìn lên giường thấy Phương nằm ngủ. Sơn mới giật mình nãy Sơn đụng là Phương. Phương bị ánh đèn chói mắt nên cũng thức dậy.

- Phương... Sao Phương lại ở đây? Lại còn nằm trên giường nữa... sao sao...

- Phương wa xem Sơn thế nào rồi, thì thấy Sơn xỉn nằm dưới đất, Phương đỡ Sơn lên rồi dọn dẹp lại phòng ốc xong mệt quá nên ngủ lun hihi.

- Vậy àh... nhưng hồi nãy Sơn mơ thấy Hà... ng đó phải Phương k?-Sơn có trí nhớ tốt mà đầu wên dc ch vừa xảy ra.

- Uhm. Là Phương, Sơn gọi Hà rồi ôm lấy Phương...-nc mắt đã trực chờ ở khóe mi. Phương nói típ.

- Sơn đâu có làm gì đâu mà lo, chỉ là ... ôm hôn Phương rồi lại thiếp đi chứ k có làm gì cả. (Hai đứa vẫn còn mặc đồ chỉnh tề nhé, thím nào đen tối nghĩ bậy thì chịu nha)

- Thật hả? Sơn sợ Sơn làm gì có lỗi vs Phương... rồi vs Hà nữa. Khuya rồi. Sơn chở Phương về.

- Phương muốn ngủ đây 1 đêm.

- Không được, Phương là con gái mà đâu thể qua đêm tùy tiện vậy dc!

- Sơn nghĩ Phương tùy tiện?

- K, k có. Chỉ là ...

- Phương chỉ mún ở đây vs Sơn thôi, chứ k có ý gì đâu. 1h rồi ngủ thôi.

Bất chợt 1 cơn mưa ập đến.

- Ông trời cũng mún Phương ở lại hihi.

Nói rồi Phương nằm sát vào trong lấy 1cái gối ôm chắn giữa. Biết là k thể làm gì hơn. Sơn đành lấy cái mền trải xuống đất.

- Làm gì thế? Trời mưa lạnh lắm lên giường ngủ đi. Giường rộng mà. Hay sợ Phương ăn thịt ăn cá. Nếu Sơn ngại để Phương xuống đất Sơn trên này đi.

- Thôi, Phương có bệnh trong người k để lạnh dc.

- Biết thế thì tốt. Ngủ ngon. Tắt đèn dùmmmmm.

Hết nói, Sơn cũng chẳng biết làm gì hơn. Với tay tắt đèn, đành leo lên giường ngủ. Nằm vậy chứ có ngủ dc đâu. Khoảng 1 lúc sau. Sơn nhắm mắt để đó. Thì có 1 bàn tay đặt lên má Sơn, Sơn vẫn nhắm mắt giả bộ ngủ.

- Ước gì anh vs em k gặp nhau trong hoàn cảnh này. Em xin lỗi anh...

Lời Phương nói rất nhỏ nhưng Sơn có thể nghe thấy... Sơn nằm suy nghĩ 1 hồi cũng ngu. Sáng ra thức dậy. Sơn quay qua nhìn Phương, Phương trong thật hiền và đáng thương. Mẹ mất, cha thì lo quản lý cv của dòng họ, còn lại mang bệnh trong người nữa... Biết là k thể nhìn lâu hơn, nếu nhìn nữa thì sẽ bị cảm xúc lấn áp. Sơn vào trong VSCN thay đồ đi tập thể dục. Lúc về Sơn có mua Phở cho Phương. Sơn về thì Phương vẫn còn ngu. Sơn đổ phở ra tô, rồi gọi Phương dậy.

- Ba cho con ngu 1 chút đi. Hôm nay đâu có đi học đâu.

Sơn chợt cười vì Phương cứ tưởng đang ở nhà Phương, nên Sơn giả giọng chú Ba chọc Phương 1 phen.

- Dậy, Dậy con gái con đứa ngu nường. Sơn nó tới đón đi học kìa.

- Hả? Sơn wa rồi hả? Sao ba k gọi con sớm hơn?-vừa nói Phương vừa bật dậy nhưng 2 mắt vẫn còn nhắm lại.

- Haha, coi tiểu thư Quách Gia kìa haha.

Phương lúc này nghe tiếng Sơn cười lớn thì hiểu ra mình đang ở nhà Sơn, mắc cỡ đỏ mặt chạy tuốt vào toilet đóng cửa cái rầm. Một lúc sau bước ra mặt còn chưa hết đỏ. Sơn vẫn cười hề hề.

- Sơn nhớ nha, dám chọc Phương nhé. Ghét.

- Hehe. Ăn phở đi. Kéo nguội.

Phương vừa ăn vừa lườm lườm Sơn. Ăn gần xong thì tôi chạy xe về.

- Sơn. Dt mày đâu sao tao dt k dc? ĐK ngta cướp “hàng” rồi.

- Sao? Sao lại bị cướp. Ngoài ng Quách Gia ra đâu ai biết ĐK đi lấy thuốc cho Phương đâu? Là ai? Trịnh Gia àh?

- Sáng giờ ĐK gọi mày mà k gọi dc. Nên ĐK gọi cho tao. ĐK đang ở nhà Phương, bảo tao về gọi mày tới đó ngay...chuyện gấp lắm.

Rồi tôi vào nhà thay đồ thì thấy Phương.

- Ủa sao Phương lại ở đây? Wa sớm vậy?

- Em wa từ chiều hôm wa ở đây tới giờ-nói k chút ngượng miệng.

- Hả?....

102. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 44 : Trận Chiến Cuối Cùng “khởi Phát” Bọc Lộ

- Đi lẹ đi. Hả gì nữa. Về em kể cho nghe.

Vào phòng, mọi ng đông đủ cả, Sơn hỏi:

Sơn : Ch gì đã xảy ra vậy ĐK? Sao thuốc lại mất?

ĐK : Vừa xuống máy bay, thì thằng Tèo đưa a chai nc uống, uống xong thì a choáng váng rồi lăn ra bất tỉnh, tỉnh dậy thì thấy mình ở trong 1 phòng khám y tế, k thấy thuốc và thằng Tèo đâu. Tưởng nó đi đâu anh chờ mãi k thấy nên a gọi cho nó, thì k gọi dc. Biết là có ch nên a tức tốc về đây.

Chú Ba: Giờ việc quan trọng là tìm thằng Tèo hỏi nó cho lẽ.

ĐK : Con xin lỗi chú Ba, anh xin lỗi Phương, việc quan trọng vậy mà a sơ suất...

Phương : Có gì đâu anh, thì nói ông ngoại cho chai khác.

ĐK : 1 chai ông tinh chế gần 5 năm đó. Nên k thể có ngay dc đâu. Mà bệnh tình em thì... Ông đã cân dặn anh giữ gìn cẩn thận vậy mà anh lại làm mất. Anh...

Phương : Số chết có số mà anh. Đừng ủy mị như vậy, Quách Gia còn cần anh giúp sức mà...

Lúc này thì chú Ba có 1 cuộc dt.

- Alo. Tôi nghe.

Nghe dt thì sắc mặt chú Ba biến sắc, mọi ng chỉ chăm chú theo dõi k aj nói thêm 1 lời gì. Cúp máy, chú Ba xoay wa nói.

- Thăng Tèo là tay trong của Trịnh Gia, phải tới đây để theo dõi hoạt động của mình.

ĐK : Cái gì? Thăng đó nó là tay trong của Trịnh Gia sao? Đúng rồi, nó bỏ thuốc mê con nên con mới bất tỉnh. Ai gọi vậy chú Ba?

Chú Ba: Trịnh Lão. Lão ta muốn dùng lọ thuốc ấy buộc ta 3 ngày nữa phải đấu võ 1 trận 1 đối 1, ai thua sẽ rút khỏi CL nhường địa bàn lại cho ng thắng. Chuyện này là chuyện lớn chúng ta cần bạc lại k được khinh xuất. Mấy đứa cũng chú ý cẩn thận.

Tất cả mọi ng đều rất hoang mang. Đây là điều qtrọng ảnh hưởng đến cả Gia tộc nên cần phải suy xét cẩn trọng. Nếu k có lọ thuốc đó bệnh tình của Phương ngày càng nặng có thể nguy hiểm đến tính mạng như mẹ Phương đã bị... Chú Ba cho mọi ng về chờ cuộc họp của Gia tộc rồi quyết định.

Sơn và tôi trở về nhà vs tâm trạng lo âu, k biết rồi mọi ch sẽ đến đâu nữa. Hai thằng k noi gì chỉ ngồi “chờ thời” cơm nc cũng k màn tới. Sơn ngồi xoay xoay cái ngò nhà gỗ cho nó phát nhạc, cứ hết rồi lại xoay, dc vài lần nữa thì Nhạc k phát nữa.

- Từ hôm đám Hà về tới giờ, mày xoay cái nhà đó cả ngàn lần k hư cũng uống.

- Chắc nó hết pin để em tháo ra thay pin...

Hai ngày sau thì ÔL về , để họp cuộc họp Gia tộc và quyết định là sẽ đấu 1 trận để phân định thắng thua và người dc chọn k ai khác là Sơn. Gánh nặng dc đặt lên vai Sơn nên áp lực rất lớn. Vs Sơn đây là cơ hội trả thù cho cha mẹ nên Sơn cũng đồng ý. Cuộc đấu dc diễn ra ở võ đài chợ đen nơi mà cách đây k lâu Sơn có dịp ghé qua.

Rồi cái gì đến cũng đến. Sơn, tôi và tất cả người của Gia tộc họ Quách đã có mặt đầy đủ, bên kia Trịnh Gia cũng vậy từ các nguyên lão, các gương mặt chủ chốt điều hành đều đủ cả (thằng Tèo chắc trốn mất biệt rồi). Và khá nhiều quan khách có mặt trong giới làm ăn ngầm. Có cả Chủ Nợ cũ nữa. Thấy Tôi và Sơn ổng cũng cười cười rồi kím 1 góc ngồi xem.

Những người quen biết nhau thì tới chào hỏi xả giao, nhc làm ăn này nọ. Tôi, Sơn, ĐK và Phương vào trong phòng thay đồ nhc.

ĐK : Trận này vì danh dự, vì Sức khỏe của Phương, mày phải cố gắng hết sức mình nhé. Đối thủ của mày rất cứng cựa, nghe nói là cao thủ Taekwondo nhưng có học thêm 1 số võ khác. Mày phải chú ý từng động tác của nó mà tránh đòn rồi phản công nhé.

Sơn : Em sẽ cố gắng hết sức mình vì đây là trận đấu cuối cùng của em để trả thù cho Cha cho Mẹ và cả cho Hà nữa. Nên ĐK cứ an tâm “lo việc” của ĐK cho tốt nhé.

ĐK : Tao biết sắp xếp mà chỉ lo cho sự an toàn của mày thôi.

Phương : Sơn phải cẩn thận nhé. Phương lo lắm Sơn àh. Hôm nay Phương linh tính có ch gì đó k hay sẽ xảy ra...

Sơn : Uhm. Sơn biết rồi, Dù có ch gì xảy ra thì Phương cũng phải sống tốt nhé. Sơn mới yên lòng dc.

Phương : Sơn nói như từ biệt vậy đó. Phương k muốn nghe.

Sơn: Thôi. ĐK và Phương ra ngoài trc đi, em co việc nói vs a Toàn xú.

Phương và ĐK bước ra ngoài nhường lại căn phòng cho tôi và Sơn.

- Nếu em chết anh hãy hỏa táng và mang em thả theo dòng sông ở quê nhà nhé, để em có thể đi theo cô ấy, kiếp này em không thể chăm sóc cô ấy, khi chết e chỉ muốn ở bên cô ấy thôi. Anh nhé.

Tôi k nói gì, rồi cùng Sơn bước ra ngoài. Tất cả đã bắt đầu cho màn cuối của vở kịch kết thúc...

103. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 44 : Tiếp Theo

MC tiến lên võ đài và bắt đầu giới thiệu.

- Xin kính chào quý vị quan khách ngày hôm nay. Hôm nay chúng ta sẽ chứng kiến 1 trận đấu đặc biệt của giới ngầm SG này. Trận đấu giữa 2 nhà Quách Gia và Trịnh Gia, giao kèo là nếu Bên nào thua sẽ rời khỏi CL và nhường tất cả các tài sản đang sở hữu ở CL cho bên thắng. Xin mời 2 đại diện của 2 nhà lên ký giấy.

Phía Quách Gia là ÔL và Trịnh Gia là Trịnh Lão, đây chính là 2 người năm xưa sáng lập ra 2 nhà, từng là bạn bè thân thiết làm ăn vs nhau nay vì các mối làm ăn “siêu lợi nhuận” mà trở thành đối thủ k đội chung trời.

ÔL : Hồi xưa hai chúng ta chỉ ký kết làm ăn để sáng lập ra cơ ngơi này, nhưng nay lại phải ký vào bảng án tử cho Gia Tộc mình. Thật trớ trêu.

TL : Cuộc đời đâu ai biết trc điều gì. Chúng ta đã dùng “vô” để khởi đầu sự nghiệp thì hnay chúng ta cũng dùng “vô” để kết thúc tất cả. Đó là ý trời.

Nói xong 2 ng bước xuống 2 bên k ai nói thêm lời nào nữa. Tiền tài danh vọng đánh bật đi cái gọi là tình nghĩa, tình yêu, hay là tình huynh đệ... Đời mà.

- Sau đây xin mời đấu sĩ của Quách Gia bước lên võ đài.

Sơn từ từ bước lên cái võ đài vs tâm trạng vô cùng thoải mái như k có áp lực nào cả (Sơn đã có ý định riêng của mình nên mới như vậy).

- Tiếp theo xin mời đấu sĩ của Trịnh Gia tiến vào trong lồng đấu.

Đối thủ của Sơn là 1 chàng trai khoảng 26 tuổi (gọi là ĐT), cao xấp xỉ Sơn 1m75, mặc đồng phục Taekwondo, mặt mày trắng bệch đôi mắt vô hồn. Bước theo sau là thằng Hoàng ng của võ đường TaeKwondo hôm nọ (phần 2 chap 22). Thì ra nó cũng là người của Trịnh Gia. Về mặt Sơn cũng k thay đổi gì nhiều khi thấy nó.

Khi 2 đối thủ tiến vào Sân đấu. MC trọng tài liền tuyên bố luật đấu:

- Hôm là trận đấu đặc biệt nên luật lệ cũng đặc biệt: K dc sử dụng ám khí vũ khí, còn lại tất cả đều dc dùng, có thể móc mắt, đánh vào chỗ hiểm này nọ đều dc. Khi trận đấu đang diễn ra, 2 bên có quyền dc dừng trận đấu cho Bsĩ chăm sóc thương tích cho Đấu sĩ. 2 đấu sĩ nghe rõ và nhớ chứ?

Sơn gật đầu, còn ĐT thì k làm gì cả như 1 ng vô hồn. Vì đây là “sân nhà” của Trịnh Gia nên luật là do Trịnh Gia sắp đặt cả.

Trọng tài cho Trận đấu dc bắt đầu thì ngay lập tức ĐT đá ngay 1 cú 360° về phía Sơn, nhanh - đó là đòn chào hỏi của đối thủ, Sơn né cũng rất nhanh cú đá chỉ lướt wa thôi như khiến Sơn hơi bất ngờ vì lực của cú đá. Cả khán đài thấy cảnh đó cũng Oh ngạc nhiên, rồi sau đó tiếng reo hò cổ vũ của hai bên.

Bình tĩnh xử trí và chờ đợi sơ hở là đó nguyên lý của Sơn. ĐT rất mạnh, mạnh hơn cả ĐK, Sơn cũng k vội áp sát để tấn công. ĐT tiếp tục tung những cú đá có lực khủng khiếp Sơn chỉ có thể tránh dc nhưng cũng phải co người để chịu đòn nếu k muốn bị ép vào góc đài. Biết k thể nào kéo dài, nếu kéo dài thì Sơn sẽ thua mất, mạo hiểm đó là cách duy nhất để thoát khỏi tình thế lúc này. Sơn lợi dụng lúc ĐT đá hết đà, canh đúng khoảng cách Sơn áp sát vào tung 1 đấm tay phải, ĐT k tránh né mà dùng đòn chỏ đánh gạt tay đấm của Sơn (hình như đòn Box kick t thấy ĐK hay sài). Cú gạt đó làm chệch mục tiêu đấm của Sơn. Thì tay trái của Sơn đấm thốc vào lưng ĐT “Bình” vì k có thể nên cú đấm hơi thiếu “lực”. Đối thủ hình như k biết đau, tung ngay cú đá móc trả đòn, Sơn hụp ng xuống đá quét chân trụ của ĐT, mất trụ nhưng cú quét đó cũng trúng vào vai Sơn, khá đau nhưng ảnh hưởng tới xương. Sơn nhào tới định nhào lên ng đối thủ áp chế. Nhưng ĐT là ng có kinh nghiệm thi đấu, vừa té xuống đã lộn ng ra sau tránh bị áp chế. Hai người tiếp tục tung những đòn đánh về phía nhau. Sơn sài chiến thuật “câu giờ” vì ĐT ra đòn rất mạnh nên nhanh xuống sức. Khi đối thủ thắm mệt thời cơ của Sơn đến rồi nhưng bên Trịnh Gia xin dừng để chăm sóc vết thương. Dù k mún nhưng luật là luật, Bsĩ lên chăm sóc cho ĐT thấy ông ta chích gì đó vào ng ĐT.

- Heroin.- Đó là tiếng nói của ĐK.- Nó dùng Heroin để tăng cường sức chiến đấu và k bị đau trc đòn đánh của đối phương.

Phía bên Quách Gia la ó phản đối thì Mc Trọng tài lên tiếng:

- Lúc đầu, tôi đã nói thể lệ thi đấu rồi mà. Trừ ám khí vũ khí tất cả còn lại dc dùng. Nếu bên Quách Gia k chịu thì chấp nhận thua đi.-Tên Mc hả hê, khiêu khích (đứng chó cậ gần nhà)

Sơn : IM MỒM VÀ CHO TIẾP TỤC ĐI.-Sơn hét lên.

Cả khán phong tấp tực chứng kiến cuộc giằng co giữa 2 người. Sơn trúng cũng k ít đòn, còn ĐT do dùng the đang trong trạng thái phê nên dính nhiều đòn hiểm mà khuôn mặt k thay đổi gì.

Bình Bình- cả 2 người đều trúng đòn của nhau gần như cùng 1 lúc. Sơn đã trúng đòn đá vào vai trái khá nặng từ ĐT bị trật khớp lun. ĐT cũng trúng cú đâm trực diện của Sơn vào bụng ngã xuống miệng học ra máu.

Lúc này, vị Bsĩ bên kia xin chăm sóc vết thương, ÔL cũng xin chăm sóc vết thương cho Sơn. Nặng lại khớp vai cho Sơn, nhưng chưa thể cử động bthường như ban đầu.

ÔL : Nếu cú đâm khi nãy con đánh trúng ngực trái thì đối phương chết rồi.

Sơn thở hơi ra : Con học võ để rèn luyện sức khỏe, để bảo vệ cái con cần bảo vệ chứ k phải để giết ng thừa SP.

ÔL : Giỏi lắm, con thật khiến ta tự hào. Nhưng bây giờ cứ đà này con sẽ thua mất. Con có mún tăng thêm sức mạnh và tốc độ k?...

104. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 44 : Tiếp Theo

Sơn : Bây giờ con làm gì còn đường lui, SP cứ làm đi ăh.

ÔL : Con có biết là mỗi lần con nổi giận là con k thể kiểm soát bản thân và trở nên hung bạo k?

Sơn : Dạ. Con có bị 2lần, lần sau khó kiểm soát hơn lần trc suýt con đã hại ĐK và Vinh TG, con cũng thắc mắc sao những lần đó con như con thú rất dễ kích động. Hình như lúc đó tay chân con nhanh, nhẹ nhàng, mạnh hơn trc rất nhiều

ÔL : Lúc 10tử, thân thể con vẫn còn ốm yếu nên ta đã “Khởi phát” vào cơ thể con cái gọi là “Niệm lực” bí truyền của thuật châm cứu. Nó giúp con phát triển cơ thể tốt hơn, nhưng mỗi lần nổi giận mạch máu trong ng con sẽ chảy nhanh hơn, lần sau hơn lần trc, nếu con cứ nổi giận mất kiểm soát, một ngày nào đó e sẽ bị đứt mạch máu mà chết. Bí pháp đó rất nguy hiểm như k làm cho con, thì cơ thể con sẽ ốm yếu, qua tuổi 12 bí thuật này sẽ k còn hiệu quả nữa. Con có trách ta k?

(Tôi đứng kể bên lau mồ hôi cho Sơn nên nghe lời ÔL nói hết nhưng do tiếng ồn ào từ khán giả nên t chỉnh lại lời thoại tý vì tôi k phải là bác sĩ nên k biết giải thích sao tình trạng đó nữa, gạch đá xin chịu)

Sơn: Con cảm ơn SP đã mang cho con những gì tốt nhất, con k hận k giận SP bao giờ. Bây giờ làm sao để tăng cường sức mạnh vậy SP?

ÔL : Ta sẽ châm cứu để tăng “niệm lực” lên cho con tới mức ngưỡng an toàn hy vọng con sẽ k bị đứt mạch máu nào. Con phải đánh nhanh thắng nhanh thì mới k nguy hiểm.

ÔL lấy kim châm ra, châm vào ng sơn 7 cây kim ở các vị trí khác nhau. Khoảng 5p sau thì ÔL rút kim ra. Sơn đứng bật dậy 2 mắt lờng lên đỏ ngầu như mắt quỷ. Tiến ra sân đấu. Trên sàn đấu bấy giờ k phải 2 con người nữa mà là 1 con quỷ và 1 con hung thú lao vào đánh nhau bằng những đòn đánh nhằm hạ gục đối phương. Khán đài im lặng vì kinh sợ những gì diễn ra trên sàn đấu. Phương k dám nhìn quay mặt đi mà khóc. Cuối cùng cả 2 đấu sĩ đến cực hạn cơ thể, tay trái của Sơn đã k thể nhấc lên nổi, còn ĐT thì mặt mày tím tái, miệng đầy máu, đôi mắt vẫn vô hồn...

Bsĩ của Trịnh Gia cũng k dám dừng trận đấu để tiêm thuốc nữa. Nếu tiêm nữa thì ĐT sẽ shock thuốc mà chết. Nên bên Trịnh Gia cũng đứng ngồi k yên.

Sơn đã thủ sẵn tư thế chọi dùng “sát chiêu” cuối cùng. ÔL và Trịnh Lão là ng biết điều này. Cả 2 đứng thẳng dậy như cùng 1 lúc.

TL : Sao nó lại biết “sát chiêu” này. Nó chưa quá 20 tuổi mà Nó mún tự sát sao?-giọng nói khá to đủ để mọi ng nghe thấy.

Cả khán phòng xì xầm một lúc rồi cũng im lặng tập trung vào trận đấu.

Một cú đá quét ngang hông bên trái Sơn, Sơn vấp và né dc. Đang thế xoay ĐT hạ ng đá quét chân Sơn. Thời cơ là đây, Sơn dậm mạnh chân trụ, nhảy qua đầu ĐT, tung nắm đấm nhắm thẳng vào đỉnh đầu của ĐT, ĐT đưa cẳng tay đỡ đòn nhưng đây là sát chiêu đánh gây nội thương bên trong nên ĐT đã trúng đòn bất tỉnh gục xuống. Sơn như k còn sức lực để tiếp đất mắt đã té văng vào lưới B40. Sơn lồm cồm đứng dậy đi ra khỏi lồng sắt, vì ĐT đã gục. Sơn đã thắng.

Người của Quách Gia vui mừng lắm, tất cả đứng dậy hoan hô, Phương và tôi chạy lại định dìu Sơn. Bước ra ngoài lồng sắt thì Sơn đổ gục xuống, tôi và Phương k đỡ kịp Sơn đã ngã nằm xấp xuống đất dường như bất tỉnh rồi, có lẽ Sơn đã quá sức chịu đựng của cơ thể.

- Anh ơi tỉnh lại đi huhu. Anh đừng chết mà. Huhu.

ĐK từ ngoài chạy vào, thấy thế cũng chạy lại.

Bất ngờ Trịnh Lão hét lên:

- Thành vương bại khấu.

Lời nói như ra hiệu cho tất cả người của Trịnh Gia tấn công (có lẽ Trịnh Gia đã chuẩn bị trc cho điều này) Quách Gia và mọi người có mặt. Người của Trịnh Gia cầm vũ khí xông lên định tấn công thì

Đoàng , đoàng... 2 phát súng chua chát vang lên. Tất cả người của Trịnh Gia đều dừng lại.

Chủ nhân của 2 phát súng đó là thành viên cuối cùng của Quách Gia xuất hiện. Theo sau có thêm 2 vệ sĩ cầm súng nữa. Tất cả mọi người đều nhìn thanh niên này vs vẻ mặt ngạc nhiên, Một thanh niên chưa đầy 20 tuổi. Trừ những người nồng cốt trong Quách Gia, cả ĐK cũng k biết hắn là ai.

- Ông già, thua rồi định chơi liều àh? Thăng nào bước lên tao bắn bỏ.- Tên này chĩa súng vào đám ng Trịnh Gia. Tuy là giang hồ nhưng ai cũng ngán “hàng nóng”. (Ai dám nhào lên trc khẩu súng thì tôi xin nhận 1 lạy vì ng đó đã lên bàn thờ ngấm gà rồi).

Sơn nãy giờ giả vờ ngất xỉu cũng đã tỉnh lại và nói:

- Cuối cùng mày cũng chịu xuất hiện rồi hả thằng bạn thân của tao...

105. Ngoại Truyện: 4 Tờ Giấy Của Cô Bạn Thân Xinh Đẹp...

26 - 4 - 2006 (ba ngày trước cuộc chiến)

- Chắc là nó hết pin rồi để em tháo ra thay pin...

Sơn mở ngôi nhà gỗ ra trong đó có mấy tờ giấy dc đánh số thứ tự 1 - 4. Tôi thấy thế cũng lại xem, Sơn nhanh chóng mở tờ giấy k có đánh số ra.- là chữ viết của Hà.

” Hi anh. Em biết thế nào anh ôm ngôi nhà gỗ đó và sẽ tìm dc mấy tờ giấy này mà. Có bất ngờ k anh?..

Anh tìm dc mấy tờ giấy này thì em cũng đã k còn nữa. Anh sẽ hỏi vì sao em làm vậy phải k? Trước đây em nói rồi, mẹ muốn em lấy ng khác e sẽ chết. Em k thể đi theo anh vì anh k muốn em làm con bất hiếu. Em khờ wá hả anh? Đó là do em chọn người em yêu, em chỉ mún bên 1 mình anh thôi à àh. Hãy hiểu cho e nhé. Nếu linh hồn là có thật em sẽ theo để chăm sóc ba mẹ của anh, anh yên tâm nha.

2 ngày wa em ở nhà, mẹ lấy dt của em, em k cách nào liên lạc vs anh dc. E đã khóc rất nhiều, em nhớ anh lắm.... cũng nhờ ở 1 mình nên em mới suy nghĩ lại ch của anh, mà em nghe dc từ anh và a toàn kể. E thấy có 4 vấn đề cần phải nói cho a biết, nên e nhét nó vào ngôi nhà gỗ- món quà anh tặng em, em quý như bảo vật nhưng k ngờ nó là thứ duy nhất để e liên lạc vs anh...

Mẹ sẽ giam e ở nhà đến ngày làm đám nối vs ngta, em sợ những ngày đó sẽ có ch bất lợi cho a nên em đành phải làm vậy. Đừng khóc a nhé nhưng em biết anh sẽ khóc, em khuyên vậy thôi. Em sẽ mãi mãi yêu anh dù em ở phương trời nào đi chăng nữa. Vĩnh biệt hạnh phúc của em...”

Đừng nói Sơn, cả tôi cũng phải khóc vì tình cảm của Hà dành cho Sơn. Một cô gái dám hy sinh vì tình yêu của mình, dám hy sinh để nói cho ng mình yêu biết sự thật đằng sau những gì đã diễn ra...

Mở tờ giấy số 1:

“ĐK là tay trong của CA. Vì hôm ĐK bị đánh tại sao CA lại đến nhanh như vậy? Vì có trinh sát theo dõi ĐK a àh. Và 1 số ch khác nữa nên e khẳng định 100% như vậy. A tìm gặp ĐK hỏi xem nhé”

Mở tờ giấy số 2:

” Phương k phải là Kẹo Bòn Bòn, vì lúc em trò ch vs Phương em đã nhận ra điều đó, trực giác con gái thôi, anh tìm hiểu thêm nhé”.

Mở tờ giấy số 3:

” Tất cả mọi chuyện đã và đang xảy ra vs anh, có 1 người đứng sau điều khiển và người này của Quách Gia, chính ng này cũng điều khiển Phương làm vậy và hẳn cũng là ng quen vs anh. Nhà anh ở nơi hẻo lánh, dù Trịnh Gia hay aj khác mún tìm cũng đâu nhanh vậy! Chỉ có ng đã đây rồi mới biết dc nhà anh. Và từ đâu mẹ em nhận dc tin em giao du vs Xã hội đen? Chỉ có ng quen nói mẹ mới tin như vậy. A phải chú ý nhé, ng này k đơn giản đâu.”

Mở tờ giấy số 4:

” P.Anh là người có thể giải quyết hết rắc rối nếu anh tìm ra dc người đứng sau mọi việc. Anh hãy nhớ chỉ có anh Toàn, ĐK và P.Anh là ng tin tưởng dc, đừng tiếc lộ cho ai nữa kể cả SP anh. Nhớ nhé.”

Đọc xong 4 tờ giấy tôi và Sơn tức tốc đi tìm ĐK. Chọn 1 địa điểm chắc chắn chỉ có 3 ng, thì ĐK mới thừa nhận là tay trong

- Hôm đó khi anh bị bắt, đang mong chờ tin tức của Thẩm và đứa con, thì 1 ng chú CA bước vào và nói vs anh

” - Anh Phong, tôi đã theo dõi hồ sơ của anh, anh là 1 ng lương thiện sống tình nghĩa, nhưng bị dòng đời xô đẩy nên mới như ngày hôm nay. Anh có muốn làm lại cuộc đời k?

- Vợ con tôi chết rồi, tôi k muốn sống nữa?

- Nếu vợ con anh chưa chết thì sao?

- Ông noi sao? Vợ con tôi còn sống àh? Ông k đùa tôi chứ?

- K đùa. Vợ a dc cấp cứu kịp thời, nên k sao, đứa con cũng k có gì, nhưng chúng tôi đã tung tin vợ con anh đã chết, để a làm giúp tôi 1 việc, xong việc tôi sẽ đưa anh đi gặp vk con anh. Ta sẽ trao đổi anh thấy sao?

- Tôi mún gặp vợ tôi trước đã.

- Anh có thể giả bộ ngắt xỉu dc k?”

Thế là anh giả bộ ngắt xỉu, CA đưa a vào bệnh viện để gặp Thẩm. Thẩm còn sống chỉ cần tịnh dưỡng 2 3 bữa là xuất viện. Nên anh đã đồng ý làm tay trong cho CA xâm nhập vào Quách Gia để bắt trọn ổ. Hiện giờ Thẩm đang dc CA bảo vệ và chăm sóc. Htrc a nhận dc tin Thẩm Sinh con trai, đặt tên là Vũ. Cha Phong con vũ. Hay k?

Sơn : Chúc mừng anh. 3 ngày nữa là tới ngày hẹn, anh thông báo cho CA đi nhé. Mình sẽ bắt trọn ổ này.

ĐK : Uhm. A sẽ báo.

(Đọc ngoại truyện sau chap 12 nhé. Còn câu thoại giữa Sơn và Hà t thêm vào đánh “lạc hướng” nha).

Rồi Sơn và tôi chạy đến quán cafe cũng bàn bạc vs P.Anh. P.Anh đồng ý ngay. Thế là ổn. Sơn đã chuẩn bị “diễn” theo ý của “ông Bầu”...

106. Phần 2: Lời Hứa 5 Năm Và Bi Kịch Cuộc Đời - Chap 45: Sự Thật Sáng Tỏ Và Cái Chết Của Sơn

- Cuối cùng mày cũng chịu xuất hiện rồi hả? Quách Thanh Hồ, thằng bạn thân của tao cũng là ng đàn đực tất cả.

- Mày còn sống àh? Tại sao mày lại biết là Tao?

- Hà gợi ý cho tao biết và hôm tao lại thăm Phương bệnh tao thấy hình Gđ của Phương có 1 thằng nhỏ nhỏ hơn Phương. Và Phương k phải là Kẹo Bòn Bòn năm xưa, Phương là chị mày, Phương năm nay 22 tuổi thì làm sao là Kẹo Bòn Bòn dc? (Đọc lại P2 chap 22 và chap 33 nhé. Từ từ kím ha). Hôm 26/3 tao đi mua giấy decal, tại sao CBH hàng nhận ra tao ngay nhưng khi vào học ĐH Phương k nhận ra ngay? Vì Phương chưa bao giờ gặp tao trc đây, chỉ nhận ra chiếc xe đạp mày tặng, cũng là đặc điểm để Phương nhận ra tao là mục tiêu cần típ cận, và chính mày đã nói cho mẹ Hà biết để mẹ Hà bắt Hà về để rồi Hà.... Chính mày đã sắp đặt tất cả, chính mày đã đẩy gđ tao và Hà đến vực thẳm. Tại sao mày làm vậy?

- Vì bảo vệ gia tộc này thôi. Lúc đầu. Khi gặp mày ở lớp tao thấy mày rất giỏi võ định lôi kéo mày về gia tộc tao nhưng khi tiếp xúc nhiều mới biết mày là ng sống tình nghĩa, nên tao thay đổi kế hoạch, hôm cầm trại tao đã gặp 1 cô gái ngoài cửa hàng Sách và đó chính là Kẹo Bòn Bòn của mày, nó mún gặp mày để báo cho mày biết nó sẽ đi học Luật ở nc ngoài, tao đã tương kế tựu kế để lừa mày. Chỉ có ng nhà tao mới làm dc nhiệm vụ này đó là chị tao Quách Tổ Phương. Nhưng Phương lại yêu mày và tôn trọng tình cảm của mày và Hà nên Phương k nhẫn tâm, kể cả Ông ngoại tao về cũng k kéo mày về dc nên tao mới phải trở về để dùng cách của tao. Nói thật, tao chỉ mún đốt nhà mày, để mày vay mượn tiền của Phương và Ông ngoại, để mày nợ họ, mà k ngờ 2 thằng ngu kia lại khóa cửa làm cha mẹ mày phải chết, đồng thời tao cũng cho CA biết và bắt dc 2 thằng đó để cho mày biết là do Trịnh Gia đã làm. Để mày tìm Trịnh Gia trả thù, nhưng cũng là Hà đã phá Kế hoạch của tao, nên tao mới nói vs mẹ Hà, để đưa Hà về nhà nhưng k ngờ Hà lại tự tử để báo cho mày biết làm hỏng KH của tao. Nhưng giờ tao cũng đã thắng dc Trịnh Gia, mày biết dc sự thật cũng k sao.

- Bỉ ỏi, chỉ vì giữ vững gia tộc mà mày đã để k biết bao nhiêu người hy sinh vì cái gọi là danh gia vọng tộc.

- Tao là con trưởng, đứng đầu gia tộc này. Ông ngoại tuy là ng có danh vọng nhưng chỉ có con trai nhà họ Quách mới làm chủ gia tộc dc.

Mọi người có mặt đều rất bất ngờ vì cuộc đối thoại giữ Sơn và Hồ (ngoài tôi ra). Tất cả đều ghê sợ cái cách mà Hồ đã làm.

Phương : Sơn biết sự thật sao lại vẫn đối xử tốt vs Phương?

Sơn : Lúc đầu cứ tưởng Phương là KBB thật nên Sơn mới chăm sóc bảo vệ Phương, nhưng khi biết Phương cũng là cháu của SP nên Sơn vẫn tiếp tục chăm sóc và bảo vệ Phương thôi.

Bất ngờ lúc này có 1 ng chạy vào báo la lớn lên.

- Công an đã bao vây chỗ này rồi. Mau chạy đi.

Mọi người nghe thế nhốn nháo định chạy thì CA đã ập vào.

Hồ : Tại sao CA lại biết việc này?-chợt Hồ quay lại Sơn- Là mày chính mày đã báo CA bắt tụi tao?

Sơn : K sai. Đây là cách tao trả thù mày, bắt hết những người như mày để mày khỏi hại gđ ai nữa. Haha. Cảm ơn em đã linh thiêng phù hộ cho kế hoạch anh thành công Hà àh.

Hồ : Tao sẽ cho mày đi theo nó.

Đoàn- nói rồi Hồ nổ súng bắn Sơn, Sơn đã chuẩn bị cho cái chết để dc đi theo Hà nên k tránh né, thì bất ngờ Phương lao tới che cho Sơn, Sơn có phản xạ thần kinh tốt, nên đã ôm Phương và xoay người lại. Sơn trúng đạn từ sau lưng ngã xuống kéo theo Phương. Lúc này ĐK đứng gần đó tung 1 cú đấm vào mặt Hồ. Làm Hồ cũng ngã xuống bất tỉnh. CA ập vào rất nhanh hầu hết khống chế dc tất cả. ĐK định đưa Sơn đi cấp cứu nhưng Sơn quyết định k đi. Vì Sơn đã sẵn sàng chết đi theo Hà rồi.

Sơn : Phương có sao k?-Miệng Sơn đã ra máu.

Phương : Em k sao. Anh.. anh đừng chết... huhu.. sao a lại làm thế. Mọi ch do nhà em gây ra thì phải để em gánh lấy chứ..huhu

Sơn : Em là cô gái tốt, đừng buồn nữa. Dù em k phải là Kẹo Bòn Bon...nhưng em cũng đã yêu anh nên k làm hại anh, .. Vả lại anh k muốn thấy người nào chết trc mặt anh nữa. Hãy cố gắng sống thật tốt nhé. Như vậy anh ở tuổi vàng cũng vui rồi.

Phương : Không, không... em sẽ chết theo anh.

Sơn : Em phải thay anh chăm sóc Ông ngoại và bà ngoại... ông bà lớn tuổi rồi. Nhớ nghe..

Rồi Sơn quay sang tôi và ĐK: Em ...thật k uống cuộc đời này.. khi quen biết ..2 người anh....

Rồi Sơn tắt thở... miệng Sơn vẫn nở nụ cười trên môi...

Vài ngày sau....

- Anh đã đưa mày về dòng sông mà nơi mày đưa Hà đi. Hai đứa nếu có gặp nhau thì hãy sống hạnh phúc nhé... vĩnh biệt...

Ngày 29 - 4 - 2006

Hết

107. Ngoại Truyện: Những Người Còn Lại

Lúc Sơn chết t chỉ lo cho hỏa táng cho Sơn thôi, rồi t way về quê nhà. Sau này lên mới hỏi P.Anh mọi ch xảy ra sau đó.

- ĐK : ngay khi t mang tro cốt Sơn đi thì ĐK đã về quê chị Thẩm ở BT, rồi sau đó lên Ninh thuận làm vườn. Ở đó ĐK sẽ làm lại cuộc đời cái tên Phong đầu bạc cũng dần biến mất...

- ÔL, Vinh TG, Chú Ba và Phương thì bị buộc phải về TQ k cho quay lại (theo ý của Sơn). Có ng hỏi tại sao ÔL lại hại Sơn? Trc kia ÔL và Phương k đồng ý cách làm của Hồ, họ yêu cầu Hồ cho họ thời gian thuyết phục Sơn nhưng k được, sau đó mới đồng ý cho Hồ tiến hành, lúc Hồ Tiến hành Kế hoạch của nó thì ÔL k có ở , Phương là phận nữ nhi trong gia tộc ng Hoa k có quyền quyết định. Hồ là con trai nên có quyền quyết định tất cả. ÔL và chú Ba là rể, dù chú Ba là cha của Hồ như cũng là ngoại tộc, Vinh TG chỉ là bà con xa vs Phương và Hồ.

- Gia thế nhà P.Anh là ng có sự ảnh hưởng rất lớn đến chính trị nên từ đầu Sơn nhờ P.Anh tìm cách dàn xếp để cho những ng liên quan k lên mặt báo, nhờ bên CA đã “ém” vụ này thành Tổ chức đánh bạc và buôn bán trái phép chất ma túy. Hồ lãnh án tử.

- Còn chiếc exciter của Sơn, tôi mang trả lại cho Cô chú, rồi kể lại cho cô chú nghe ch gì đã xảy ra. Cô khóc, chú thì trầm ngâm.

- Cha mẹ Hà đã bán nhà về quê ngoại của Hà, Ba Hà thì chuyển công tác về đó lun, mẹ Hà từ sau khi Hà mất thì hình như bà bị tâm thần thể nhẹ (nghe ngta kể).

Sau đợt đó. Nhà tôi có biến cố nên tôi về hăn ST học ngành khác. Dt tôi bị hư nên mất hết số liên lạc vs mọi ng nhưng k sao. Tất cả đã wa rồi. Aj cũng có cuộc sống riêng của mình cả.

108. End : 7 Năm Trc

Các bạn có thắc mắc sao t viết tr nhanh k? T đã có sườn bài rồi. T đã viết 1 lần rồi vào 7 năm trc. Nhưng đó chỉ là bản thu gọn ý chính để đưa cho 1 ng.

Vào 1 ngày tháng 7 năm 2009

Trưa 12h đang nghe ca nhạc theo yêu cầu trên đài FM của sóc trăng.

“Xin chào chương trình, hôm mình lại dc lên giao lưu vs các bạn rồi. Hihi. Mình xin gửi bài hát ”Xa mặt cách lòng” của ca sĩ PKH, ca khúc này mình xin tặng riêng cho 1 ng. Đó là ng bạn của mình 7 năm về trc. Nếu bạn nghe dc lời bài hát này hãy liên hệ vs qua số máy 016896xxx55. Có lẽ đây là lần cuối cùng mình trở về . Mình rất mong gặp lại bạn. Kẹo bòn bon...”

T nghe xong giật mình ngồi dậy lun. Tôi có nghe nhầm k nhỉ? Kẹo Bòn Bon àh?.

Móc dt ra alo cho cô ấy.

- Alo. Chào bạn có phải bạn là kẹo bòn bon k? Tôi có tin tức về người bạn mún tìm đây.
- Thật k bạn? Bạn có thể cho mình 1 cuộc hẹn gặp mặt dc k?-tiếng nói trong trẻo lắm.
- Hẹn bạn chủ nhật tại quán cafe xxx đường ĐVB nhé.

Thế là tôi lại lên SG 1 lần nữa, đến quán cafe trc đây mà Sơn đã làm, rất tiếc đã đổi chủ. Nghe nói là đã xuất ngoại, tôi cũng k biết BCN và P.Anh ra sao nữa.

Móc dt ra tôi gọi cho KBB, KBB đã chờ sẵn bên 1 cái bàn phía sân vườn. Trc mặt tôi là 1 cô gái rất đẹp dù trang điểm nhẹ nhàng, cao khoảng 1m7 ăn mặc theo phong cách tây.

- Chào bạn, bạn là KBB người đã đang tin trong đài FM?
- Đúng rồi anh. Anh là?
- Tôi là người bạn và là người anh của người mà cô đang tìm đó.
- Thế người đó đang ở đâu? K tới đây dc sao?

Tôi ngậm ngùi: Mất rồi. 3 năm rồi...

- Anh có thể giải thích cho tôi nghe dc k?-tuy sắc mặt hơi nhăn lại nhưng phong cách nch vẫn thế, 1luật sư chuyên nghiệp có khác.
- Cô hãy đọc bản thảo này đi.

Tôi đưa xấp giấy, mà mấy ngày nay tôi đã viết (chỉ có 2trang A4, đánh máy nhé chữ viết tôi như cua bò đọc khó lắm) cho KBB xem.

Tôi nhìn KBB đọc xấp giấy như đọc 1 hồ sơ vụ án vậy đó, rất chăm chú... khoảng 15p sau là KBB đọc xong. Câu nói đầu tiên mà tôi nghe là:

- Tôi chờ đợi người nay quả nhiên k sai. Rất có lý tưởng và hơi “cổ hủ”. Còn Hà thật sự nếu tôi có gặp dc Sơn, tôi sẽ chúc phúc cho họ. Cảm ơn anh đã cho tôi biết. Đây có phải là quán cafe Sơn đã làm k?
- Cô thật tinh tế. Chính quán này nhưng đã đổi chủ, k thì cô sẽ gặp dc 1 số ng bạn của Sơn.
- Anh có thể cho tôi giữ xấp giấy này k?
- Tôi còn file gốc cô cứ giữ lấy. Cô có thể cho tôi biết từ hôm gặp Sơn đến nay cô làm gì k?
- Từ hôm đó, tôi đã có mục tiêu cho riêng mình, nhưng đến năm 12 gia đình tôi di cư sang Mỹ. Tôi đã chờ về nơi gặp Sơn định gặp Sơn lần cuối, nhưng tôi gặp Hồ, tôi vô tình gián tiếp đẩy Sơn vào Bi kịch do Hồ sắp đặt. Mấy năm nay, mỗi lần có việc tôi có về nơi đó tìm Sơn nhưng k thấy...Hiện giờ tôi đã Tốt Nghiệp xong. Đang chờ lấy bằng, nên t dc nghĩ về thăm mộ mã ông bà, và cũng để tìm Sơn. Hai hôm nữa là tôi phải về bên Mỹ. Chắc tôi sẽ k quay lại nữa... Lần nữa xin cảm ơn anh đã cho tôi hoàn thành ước nguyện.
- Tất cả cũng do duyên số mà thôi. Hy vọng cô sẽ hoàn thành giấc mơ khi xưa đã hẹn vs Sơn nhé. Chào KBB.
- Chào anh, tôi vẫn nhớ và mãi nhớ lời hẹn đó...

Sơn tốt số thật dc những người con gái như Hà, Phương, KBB và những ng khác nữa... Anh ghen tỵ vs mày đây.

Hết thật rồi nhé GàNămMườiXu chúc các bạn đọc lun thành công trong cuộc sống và cảm ơn các bạn đã ủng hộ trong thời gian qua...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoi-ky-loi-hua-5-nam>